

הוועדה לשימור אתרים – תמליל

מספר הוועדה : 14

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 1

תאריך הוועדה : כ"ג בחשוון תשפ"ה (24.11.2024)

מזכיר הוועדה בדיון : מורן בן זיו

שעת תחילת הוועדה : 9:04

שעות סיום הוועדה : 14:30

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

יו"ר יוחנן וייצמן:

שוויקי, איציק, אנחנו מתחילים. בוקר טוב לכולם, תאריך כ"ג חשוון תשפ"ה. אנחנו מתחילים וועדת שימור מספר 14. נוכחים איתנו מנהל ממונה על המחלקה אדריכלית שרון דינור, חבר, אני כבר לא זוכר, שמצוי בענייני שימור מבנים ואתרים, שוויקי.

עו"ד דני ליבמן:

נציג ציבור.

ציפי רון:

הנציג.

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

נציג ציבור.

שרון דינור:

אם יש משהו שאי-אפשר להגיד עליו שהוא מצוי,

עו"ד דני ליבמן:

סוג של,

שרון דינור:

בענייני שימור.

יוחנן וייצמן:

זה הגדרה בחוק, אני יוחנן וייצמן היושב ראש, יועץ משפטי דני ליבמן, מזכירת הוועדה מורן בן זיו, אנחנו מתחילים איתכם ברחוב רמב"ן. יש איזה חדשות? זה אחד מהתיקים של ה - ,

שרון דינור:

רגע, א', קחו את העכבר, תעבירו. אנחנו מדברים פשוט,

יוחנן וייצמן:

אחד מהתיקים שהוועדה נושמת אותו כבר,

איציק שוויקי:

כן היה.

עו"ד דני ליבמן:

זה השלב האחרון.

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

לא, זה יעקב, מה עכשיו?

שרון דינור:

עכשיו אנחנו בהיתר.

עו"ד דני ליבמן:

עכשיו זה ההיתר,

שרון דינור:

לא, לא,

מייקל שוורץ:

הלכנו על 4 קומות, איציק, שינינו את זה, כמו בענבל, אנחנו עשינו זיז החוצה.

איציק שוויקי:

אתה יכול לחפור עד, מה שנקרא מתחת לאדמה, 100 אלף קוב.

שרון דינור:

עכשיו אנחנו בהיתר, תואם תב"ע חברים, זה השלב, הוא מגיע לוועדת השימור, מכיוון שההוראות של רחביה, אומרת שצריך להגיע לוועדת שימור, זה הסיבה.

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

אז אין פה איזה דרמות, סליחה, זה כאילו אמור, מה שניתן כבר, זה במסגרת ה - , המגבלות שנקבעו בתב"ע.

איציק שוויקי:

אחרי שהם עברו, ייסורי גיהנום.

שרון דינור:

אתה רוצה להציג?

יוחנן וייצמן:

הצטרף, לפרוטוקול רק הצטרף אלינו חבר וועדה חיים כהן, סגן ראש העיר.

שרון דינור:

אתה, לא יודעת מה, תציגו את התכנון של זה, התכוונתי, לא ישר לצלול,

נמרוד איתן:

אין לי פה את הזה.

שרון דינור:

מה זה?

נמרוד איתן:

אין לי פה את (לא ברור).

שרון דינור:

אז אני, אז אני אפתח את זה, כאילו, כי הם לא, החברי וועדה השתנו, צריך להראות להם על מה מדובר.

מייקל שוורץ:

וייצמן, אתה,

יוחנן וייצמן:

אני יכול לחזור לשם, לא,

מייקל שוורץ:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

כן,

מייקל שוורץ:

אני זוכר היית בשטח.

יוחנן וייצמן:

אני הייתי בשטח כמה פעמים, ואני אספר.

מייקל שוורץ:

לפני 5 שנים.

יוחנן וייצמן:

לא, לפני 8 שנים, 7 שנים אני חושב, שהצעה של הזיז הייתה בכלל שלי, שהיא בסוף נפסלה.

שרון דינור:

אני לא,

יוחנן וייצמן:

אם אני זוכר נכון.

שרון דינור:

זריז כזה על איך שזה הזה.

מייקל שוורץ:

בעל הבית בכלל הוא הוציא את הבית.

יוחנן וייצמן:

לא רוצה את הבית?

מייקל שוורץ:

לא, הוא זקן, הוא,

איציק שוויקי:

אבל הוא מתל – אביב.

מייקל שורץ:

מה?

יוחנן וייצמן:

לא, הוא לא ישראלי.

איציק שוויקי:

הוא מתל – אביב הוא.

מייקל שורץ:

כן, הוא ישראלי,

יוחנן וייצמן:

כן, ישראלי?

מייקל שורץ:

חיים פינק.

איציק שוויקי:

הוא ישראלי אבל הוא,

חיים כהן:

חיים פינק.

איציק שוויקי:

תל – אביב.

מייקל שורץ:

התחלנו 6 שנים הוא מתעייף.

יוחנן וייצמן:

רק 6 שנים שהתחלתם?

מייקל שורץ:

6 שנים, משהו כזה.

איציק שוויקי:

היה מסע כמו שצריך מסע (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

כן, כן.

איציק שוויקי:

עכשיו את מה,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

רגע שנייה עד שזה עולה. 9:04 בכל זאת זה זמן שיא כאילו,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

זה באמת. רק נשמור על זה.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

מייקל שוורץ:

איציק, הייתי בטוח אתה לא תופיע, כי אתה עושה מילואים. למה לא?

איציק שוויקי:

אני כבר עוד מעט בן 70.

מייקל שוורץ:

כן,

איציק שוויקי:

לא נראה.

מייקל שורץ:

יותר צעיר.

איציק שוויקי:

עברתי שני ניתוחי לב פתוח.

מייקל שורץ:

איזה דרגה סיימת?

איציק שוויקי:

הייתי סגן אלוף, ונשארתי סגן אלוף.

מייקל שורץ:

מה?

איציק שוויקי:

סגן אלוף.

מייקל שורץ:

היו צריכים לקחת אותך.

איציק שוויקי:

ההתמחות שלי זה משהו.

מייקל שורץ:

כן?

איציק שוויקי:

זה ההתמחות, אם יהיה מלחמה וצריך אותי, ביושר אני אגיע. זה הייתי (לא ברור). הייתי קצין הגנה של כל היישובים באיו"ש.

שרון דינור:

למה זה לא,

יוחנן וייצמן:

זה לא עולה לך?

שרון דינור:

הנה, הנה, עלה, עלה.

איציק שוויקי:

הייתי באינטיפאדה. בתקופת האינטיפאדה הייתי,

מייקל שורץ:

באמת?

איציק שוויקי:

כן, תקופה הכי קשה. הרבה הרוגים ופצועים וזה.

מייקל שורץ:

אני זוכר את זה,

איציק שוויקי:

והייתי בכמה יישובים.

מייקל שורץ:

כן,

איציק שוויקי:

כמה?

מייקל שורץ:

קשה מאוד.

איציק שוויקי:

התחלתי, היו בערך 30 אלף תושבים, שיצאתי 120 אלף תושבים.

שרון דינור:

טוב, סיימנו,

יוחנן וייצמן:

טוב, סיימו.

שרון דינור:

שיחת חולין בינתיים, אז בואו נראה את ה - , מה הבקשה בכלל. הדמיות גם סבבה בשביל להסביר את ה - ,

נמרוד איתן:

בעצם אנחנו מדברים על חלקה פינתית, רחוב רמב"ן, רחוב אלחריזי, כאשר זה הבניין הראשון שנבנה בשכונת רחביה, בזמנו כשהיה התפר הלא ברור בין תמ"א לתב"ע, הגשנו בקשה להיתר ע"פ תמ"א. ואז בסופו של דבר היו חששות,

שרון דינור:

ההיתר הוא חרג מהזכויות שניתנו לו ב - 9988, ולכן הוא עבר למסלול של תב"ע,

נמרוד איתן:

כן, אבל לא זאת הסיבה היחידה שזה הלך לתב"ע, זה הלך לתב"ע כי גם הצענו לחפור תחת הבניין קיים. וגם כי ביקשנו, זה אולי אחד הדברים החשובים, ביקשנו את הקומה החמישית על מנת להשיג את הבניין לקונטור הבניין קיים, כאשר בזמנו הייתה הסכמה של מהנדס העיר לבנות שתי קומות על קונטור הבניין קיים מה שכולם הסכימו שמבחינה שימורית ונראות את הבניין הרבה פחות טוב, עברנו את התהליך של ה - , של התב"ע, היינו בוועדת שימור פה, היינו אצל הוועדה, אצל הוועדה מחוזית אצל יועצת השימור, ובעצם היום אנחנו כבר בשלבים של היתר בנייה. עכשיו אני אתייחס, בעצם מה שאנחנו מדברים זה שהבניין ההיסטורי, למעשה, למעשה 3.5 חזיתות שלו נותרות בעיני, גם חזית פנימית שהיא נמצאת בתפר, חלק מחזית פנימית שהיא נמצאת בתפר בין הבניין החדש, לבין הבניין קיים. ההדמיות האלה כבר לא מעודכנות, כי התכנון קצת התקדם.

מייקל שוורץ:

אין את הפרגולות למעלה, בנייה יותר טוב בלי הפרגולות.

נמרוד איתן:

הגדרות הן לא הגדרות המקוריות של הבניין, אבל בשלב מסוים, הם נוספו לחלקה, הן נותרות בעיני, למעט קטן של, בפינה הצפון מזרחית באלחריזי ששמה אנחנו עושים כניסה, עכשיו בוא נעבור רגע לתוכנית.

איציק שוויקי:

מפת השלד בהדמיה.

נמרוד איתן:

מה? מה?

איציק שוויקי:

בהדמיה את השלט.

נמרוד איתן:

איזה שלט?

איציק שוויקי:

נכון,

נמרוד איתן:

הוא בא אחרי, זה רק מראה לך כמה זמן אנחנו בתהליך.

מייקל שוורץ:

כן,

איציק שוויקי:

לא, שמתי אותו לפני איזה 5 שנים.

נמרוד איתן:

אבל נתקן את ההדמיה. זה רחוב אלחריזי, כל זאת הגדר לשימור, מה שרואים פה בסגול של החזיתות שנותרות לשימור, יש פה קטע של בניין שאנחנו הורסים שהוא לא מקורי, הוא בא יותר מאוחר. התוספת כאמור היא מאחורה. התוספת היא מאחורה, ויש לנו מבנה מעלית, למעשה מאלחריזי נכנסים למבנה המעלית ויורדים לשתי קומות של חנייה,

מייקל שוורץ:

צמוד לבנייה החדשה.

נמרוד איתן:

באחת מהן גם יש, באחת מהן גם יש, מחסנים. אני אעבור עכשיו להמלצת המחלקה, ראשית, עברנו גם מחלקות שונות של העירייה, בין היתר נדרשנו לבור מים וחדש משאבות. עכשיו היות החלקה, החלקה קטנה ומצומצמת, והחנייה תופסת, את רוב, את רוב קונטור הקומה, נאלצנו את חדר המשאבות בתוך הבניין, אבל את חדר, את המאגר מים, נאלצנו להוציא מתחם קונטור הבניין קיים,

מייקל שורץ:

יש גינון,

נמרוד איתן:

מעליו יש 3.5 מטר של קרקע, דובר על להכניס,

שרון דינור:

מה אתה עושה עם, פה בצד שמאל רואים שיש את העץ לשימור שנמצא בדיוק בתחום החפירה,

נמרוד איתן:

אז העץ הזה,

שרון דינור:

מתחתיו.

נמרוד איתן:

העץ הזה, לא, העץ הזה הוא ייעקר. אגב בתב"ע הוא מופיע לעקירה. וניאלץ לעקור אותו, ונטע עצים, עץ במקומו. פשוט אין מרחב, אין מרחב פה, אין מרחב תמרון, זו חלקה קטנה, צד הקדמי הוא בוודאי הוא על גג, כי הוא גינה קדמית שיש לה ערך, ולכן נאלצנו פה להוציא מאגר המים החוצה.

שרון דינור:

רגע, עוד שאלה האם המאגר מים הוא לא יכול להיות במיקום שלא צמוד לחזית לשימור? החפירה והכיסוי של 3 מטר, אנחנו מבינים, אבל הוא בין שני אלמנטים שמסומנים לשימור, אחד הקיר של החזית ואחד הגדר. אז,

מייקל שורץ:

הקיר אנחנו שומרים,

שרון דינור:

אם הוא היה ממוקם בכל מקום אחר, שהוא לא צמוד לחזית לשימור, אז זה היה יותר הגיוני.

נמרוד איתן:

עזבי, תראי פה אנחנו נמצאים קרוב, א', צריך חדר משאבות ומאגר מים, היינו שמחים לא לעשות את שניהם, אבל אין ברירה פה. כל הגדר הזאת,

יוחנן וייצמן:

תלמד אותי, בלי קשר לשימור, למה דורשים את זה?

נמרוד איתן:

דורשים מאגר מים, ברגע שיש,

יוחנן וייצמן:

5 קומות?

נמרוד איתן:

לא, אבל כן, זה לא בניין גבוה, אבל ברגע שיש שתי קומות חנייה, יש אוורור מחנייה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, רציתי לדעת, בסדר לא,

נמרוד איתן:

זה חשוב.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

מייקל שוורץ:

כן,

נמרוד איתן:

גם ספרינקלרים, וגם לשחרור עשן. אז כמו שאמרנו כאן אי-אפשר לנגוע, כי הגדר היא החזית לשימור, כל הקטע הזה אנחנו בעצם בקו אפס, אז זה בעצם הקטע היחיד שנותר לנו שגם יש לו נפח מאגר בגודל מסוים, למעשה זה אפילו שני מאגרים,

שרון דינור:

אבל זה אומר, סליחה שאני נכנסת לפרטים, זה אומר למעשה הקטע החזית שמעליו ומצידי הוא יהיה בהכרח לפירוק והרכבה ולא לשימור?

נמרוד איתן:

לא,

שרון דינור:

איך נשאיר את זה באוויר? אתה עושה חדר משאבות מצד אחד, חפירה.

יוחנן וייצמן:

זה בתת-הקרקע מוחלט.

שרון דינור:

מהצד השני,

נמרוד איתן:

אבל עשינו, שרון עשינו,

שרון דינור:

אני מבינה, אם אתה עושה בתת-הקרקע, איך אתה מחזיק?

יוחנן וייצמן:

אחרי שהוא מייצב את הבניין, הוא עושה שמה מה שהוא רוצה,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

איך הוא בכלל עושה את כל החפירה?

שרון דינור:

לא, לא, אני שואלת, בסדר, אני שואלת רגע, מה הולך להיות פה באמת, תסביר לנו רגע,

נמרוד איתן:

אז אני אסביר, אנחנו תומכים, א' אנחנו תומכים גם את הרצפה פה, אנחנו מפרקים, ובעצם אנחנו תומכים את כל קירות הבניין, יש לנו מהנדס שימור, בנוסף למהנדס, עשינו לא בניין אחד כזה, בניינים רבים כאלה, שבנינו תחת ה - ,

שרון דינור:

אתה אומר לא יהיה פירוק והרכבה,

נמרוד איתן:

לא, אין פירוק והרכבה בבניין. אין פירוק והרכבה. בזמנו דרך אגב היה רעיון להסיע את הבניין, עברנו דרך ארוכה ובסוף זה, זה הופסד.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל (לא ברור).

נמרוד איתן:

אבל, לא, אין פירוק והרכבה של הבניין. אז פה בעצם העניין של המאגר מים הזה הוא אילוץ, אבל זה מה שיש לנו, אין לנו, זה ברירת מחדל בעצם.

מייקל שוורץ:

אבל יש גינה מעל.

נמרוד איתן:

יש גינה.

שרון דינור:

אני מסבירה רגע, הסיפור הוא, הגינה תודה, אנחנו מודים לכם, אנחנו אוהבים גינה, הסיפור הוא לא, אני אומרת שאלנו בגלל הקרבה מה שמוגדר לשימור, זה מה ש - , הטריד אותנו.

מה שמוגדר לשימור, הוא יהיה לשימור, אתם המלצתם פה גם על ערבויות וכדומה, ערבויות לא מעניין, מעניין שהבניין יישמר, אבל זה, כן. אני עובר הלאה.

יוחנן וייצמן:

זה דיבר הרגע על סעיף 1, נכון?

שרון דינור:

כן,

נמרוד איתן:

כן. עכשיו יש פה משהו שבעצם אנחנו מבקשים את עזרת הוועדת שימור, והייעוץ המשפטי, בזמנו אנחנו הצענו את הממ"ד של היחידה התחתונה, יש פה שתי יחידות בקומת הקרקע, אחת קדמית, אחת אחורית, למעשה זה שני דופלקסים, כאשר היחידה הקדמית זאת שפונה לרמב"ן או לאלחריזי, היא בעצם כולה לשימור. ומה שהתבקשנו זה את הממ"ד של היחידה הזאת לעשות מתחת לקרקע, למה? כי אנחנו לא אוהבים לראות את חלונות ממ"ד והצנרת, שנדרשת בחזיתות לשימור. וועדה מקומית בזמנו משום מה דחקה לבטל את זה ולהעלות את הממ"ד למעלה, אנחנו באמצעות קארין

פנינו למר ליבמן, וביקשנו לתת חוות דעת, האם אפשר להוריד את הממ"ד כלפי מטה, ולא לאבד מזכויות הבנייה, התשובה הייתה שכן. לפי מה שנאמר לנו, וועדה, סליחה, משום מתנגדים לדבר הזה,

שרון דינור:

איזה?

נמרוד איתן:

בסופו של דבר,

שרון דינור:

בגלל השטחים כאילו או משהו כזה, לא בגלל,

נמרוד איתן:

בגלל השטחים, אבל תראי בכל זאת יש פה יזם. עכשיו ברגע ש - ,

שרון דינור:

אני לא מתווכחת על זה שהיזם רוצה, אנחנו גם בעד הבקשה שלכם,

נמרוד איתן:

כן,

שרון דינור:

אנחנו כתבנו את זה,

יוחנן וייצמן:

אין התנגדות כתוב פה,

נמרוד איתן:

כן,

יוחנן וייצמן:

מבחינת ה - ,

נמרוד איתן:

מה שאני, אני פונה אליכם בבקשה לעזרה, אני לא מתווכח פה על משהו, אלא אני אומר לכם בואו תעזרו לנו, אני יכול לדלג פה על המצגת, נכון?

איציק שוויקי:

יש הרבה, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

דני, דיברת עם (לא ברור)?

שרון דינור:

עם ה – PDF למטה?

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

אני חושבת,

נמרוד איתן:

כבר פה הוא. כן. תראו בעצם מה ש - , זה החזית לרחוב אלחריזי, זו החזית לרחוב אלחריזי, אם לא נוכל לקבל את הממ"ד מתחת לקרקע, הוא יצטרך להיות איפה שהוא, ונצטרך ללכת בשיטה של חדר מחוזק שיישב בקטע הזה, בעצם נצטרך להסב חלון שיש כאן שגם בעבר היה דלת, ואפילו אנחנו מסמנים לפתוח חזרה את הדלת, כפי שהייתה בעבר. להשיב מצב לקדמותו בעצם נקבל פה חלון ממ"ד, צנרת עוד לא נכנסנו, אבל איפה שהוא יהיו גם צינורות אוורור שלו. אם אנחנו מדברים,

מייקל שוורץ:

זה אבן טובזה, הצינור אוורור הוא מתייבש יפה.

יוחנן וייצמן:

איפה הממ"ד מופיע בתב"ע? איפה הפתרון מיגון שלכם בתב"ע?

נמרוד איתן:

בתב"ע הוא מופיע כאן,

יוחנן וייצמן:

בקומה העליונה,

נמרוד איתן:

כאן. אז פה אנחנו מבקשים את עזרתכם אם אנחנו בענייני שימור, חלון של ממ"ד בחזית לשימור, פחות ראוי בעינינו, אני חושב,

יוחנן וייצמן:

ומה הבעיה של הרישוי? שנוספים לכם זכויות בנייה?

נמרוד איתן:

לכאורה, כן, אבל מתחת לקרקע,

שרון דינור:

הזכויות בנייה העיקריות נוספות מעל הקרקע,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

ברגע שהוא מפנה את הממ"ד, וזה, לנו זה לא משנה, מבחינת נפח הבניין אנחנו איתנו במאה אחוז, וגם (לא ברור). יותר מזה אני לא יודעת איך אנחנו יכולים להתערב. אבל,

עו"ד דני ליבמן:

יש סעיף, יש סעיף בתב"ע,

יוחנן וייצמן:

אני בוועדת שימור, זה דחוף? סליחה.

עו"ד דני ליבמן:

יש סעיף בתב"ע, שאמרתי אחרי שקראתי אותו, שניתן למקם ממ"ד עבור דירה מספר 1 בקומת המרתף מינוס אחד, שטח הממ"ד הזה, לא יוכלל במניין שטחים המירביים, גם לא צריך לפרסם הקלה מנספח בינוי וזה וזה, אבל זה לא איזה, זה כתוב, זה סעיף מהתב"ע, זה לא איזה רעיון.

יוחנן וייצמן:

אז צריך, אז בוא רק תגיד את זה לאילנית.

עו"ד דני ליבמן:

אחרי שכתבתי, אני אעביר את זה גם לאילנית, השאלה היא מה,

יוחנן וייצמן:

זאת אומרת מחלקת הרישוי אמרו לא,

עו"ד דני ליבמן:

מעביר את זה, אני אעביר את זה ליואל אבן, לאילנית, ליניב, משהו.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז. אז אני, אדריכלית דינור, אם אנחנו מנסחים את ההחלטה, אז אני רוצה שכן תכתבי פה, דברי עו"ד ליבמן, כאילו,

שרון דינור:

בוא נעשה את זה,

יוחנן וייצמן:

ננסח את זה אחרי זה אבל,

שרון דינור:

נעשה את זה אחרי זה.

יוחנן וייצמן:

אבל שתדעי ש - , נזכור את זה. כן, אנחנו אתכם הלאה.

נמרוד איתן:

נמשיך הלאה סעיף הבא, צמצום גובה מבנה המעלית, ע"פ 9988 גם אנחנו מיקמנו פה את המעלית, וגם כברירת מחדל, מיקמנו את המעלית רכב, בצמוד לקו חלקה, וניתנו לה מימדים מסוימים בתכנון אז. בינתיים החלפנו יועץ, והיועץ החדש, מאיר את עינינו שהתכנון הקודם לא עמד בתקנים, כי היועץ הקודם. ובעצם הדרישה היא שהמבנה יהיה גבוה יותר. ובעצם התכנון שנוצר פה, הוא גבוה יותר. עכשיו,

יוחנן וייצמן:

איזה חזית קדמית או אחורית?

נמרוד איתן:

זה בחזית רחוב אלחריזי,

מייקל שורץ:

חזית של הבניין היותר (לא ברור).

נמרוד איתן:

וזה צמוד לבניין שאין לנו בניין,

איציק שוויקי:

כמה? כמה יותר גבוה? 10 ס"מ?

נמרוד איתן:

לא, יותר, זה היה, זה היה נדמה לי 2.85, וכרגע הנטו הוא 3.

יוחנן וייצמן:

ב – 9988 יש איזה הוראה ממש נקודתית לנושא של ה - ,

נמרוד איתן:

אין הנחיה לגבי הגובה ב – 9988, בדקנו את זה.

יוחנן וייצמן:

את החצרות.

נמרוד איתן:

כן, אבל הוא כן מאפשר חנייה בקו אפס.

שרון דינור:

תגיד רגע, בגלל שאתה על קו אפס עם שכן, אתה יכול רגע להעביר ל - , בוא נסתכל רגע על ההיתר. אתם לא, רגע עוד קצת לכיוון הכניסה למעלית רכב, אני לא רואה פה אם יש זווית, אולי אתה יכול לרדת, כבר להתחיל בירידה ואז, וטיפה לצמצם את הגובה, כי אתה מייצר פה, אפס, כן, לירידה למעלית, את המעלית,

נמרוד איתן:

למעלית אנחנו צריכים אפס.

שרון דינור:

זה,

נמרוד איתן:

יש, תראו,

שרון דינור:

לא, יש,

ציפי רון:

שהמעלית תהיה שם,

נמרוד איתן:

שיפוע אפס.

שרון דינור:

אתם מבינים, אתה מבין על מה הבקשה שלי הייתה? יש לנו כל מיני מקרים גם ברחביה, אני יכולה להראות לכם, שהמעלית, שאת הכניסה למעלית היא יותר בעומק, ואז אפשר לרדת אליה, ואז היא לא, כי מה שאתה מייצר פה, לא הראית לוועדה,

יוחנן וייצמן:

אבל זה לא,

שרון דינור:

יוצר פה,

יוחנן וייצמן:

אם המעלית בקו אפס למגרש,

שרון דינור:

א', היא לא בקו אפס למגרש פה. היא לא בקו אפס למגרש כן, כאילו היא לא. ו – ב', אתה מעניש את השכן שלו בקו אפס לקונטור גבוה יותר ממה שזה, זה מה שמפריע לנו, יותר מהתב"ע. אם אתם תראו פה את החזית אז אתם תבינו למה אני מתכוונת, אז אני אנסה לחשוב על פתרון שיהיה, בתים לכולם. בוא תראה רגע, אתה יכול להראות רגע את החתך של?

יוחנן וייצמן:

תעלה את ההיתר, תעלה את ה - ,

נמרוד איתן:

כן, כן,

שרון דינור:

זה ההיתר, רק את החתך הוא חסר לו.

נמרוד איתן:

אני אגיד רק עוד דבר, קארין העלתה את האופציה של רמפה בכלל בלי מבנה חנייה, שעל זה היינו שמחים מאוד, לצערי, וקיים מצב כזה, אין תקן בארץ, אז אי-אפשר לעשות את זה.

איציק שוויקי:

אתה מראה שזה מבונה לרמפה?

נמרוד איתן:

כן,

איציק שוויקי:

למה צריך את זה?

שרון דינור:

זה מה שהוא אמר הרגע,

נמרוד איתן:

אין, אין מבנה,

איציק שוויקי:

אם זה לא,

נמרוד איתן:

נבנה מעלית, בלי מבנה.

יוחנן וייצמן:

לא מתיישב על מגש ויורד.

נמרוד איתן:

זה התקן בארץ.

שרון דינור:

הנה תראו, תסתכלו פה למשל בחתך 1 – 1 שרואים את זה במבט הוא מאוד גבוה, ביחס לשכן, אתם רואים את הקרקע, וזה על קו אפס, לא יודעת, הנה רואים פה את השכן גם.

נמרוד איתן:

שנייה אני רוצה את החזית אני אראה לכם,

שרון דינור:

הנה, הנה בסדר, לא, ראינו, אותו דבר, כן. תראו איזה, תראו איפה המעלית תראו את ההגבהה, אני לא חושבת ש - , עבור הפרויקט, סליחה כאילו, עבור הפרט צריך כל הסביבה לשלם מחיר, זה הרעיון.

חיים כהן:

מה האלטרנטיבות?

שרון דינור:

אני הצעתי אלטרנטיבה.

חיים כהן:

ש - ?

שרון דינור:

של להנמיך להיכנס בירידה, כמו שעושים במקומות אחרים ברחביה,

חיים כהן:

למה?

שרון דינור:

כי לדעתי זה מצמצם לשטח מהקומה, כאילו,

נמרוד איתן:

זה כמעט, אי מול המעלית,

שרון דינור:

זה אמרתי בעומק, כאילו, תראו זה, תראו זה יוצר כאילו,

איציק שוויקי:

חצי מטר אתה מרוויח.

שרון דינור:

בגובה של יותר מקומה, כלפי האפס, כלפי הרחוב.

איציק שוויקי:

יש פה 2 מטר בשיפוע. צמצום,

נמרוד איתן:

אבל צריך להיות מול המתקן באפס. אפס אחוז.

שרון דינור:

ברור, לא, את לא הבנת, יהיה מבנה, לא יהיה ירידה.

איציק שוויקי:

זה לא חייבת להיות ישר.

שרון דינור:

הם לא יראו את המכוניות, אין,

איציק שוויקי:

זה קיים, מה שהיא אומרת זה קיים, זה לא משהו שהוא, אתה נכנס בקו אפס, (לא ברור).

שרון דינור:

זה יש בזה משהו לא פיירי. מישו בונה פרויקט סבבה, לא תינתן, אבל כאילו יש משהו לא פיירי להעמיד אפס מול השכן שלך, בגובה כזה גדול. עכשיו כמה זה מעבר מה שאושר בתב"ע, אולי נבין את זה,

נמרוד איתן:

נדמה לי בתב"ע ב – 2.85, ועכשיו אנחנו בערך ב – 3.65. עכשיו תראו בסופו של דבר, פיירי זה לא,

יוחנן וייצמן:

80 ס"מ זה על השינוי?

נמרוד איתן:

סליחה שאני אומר, אבל לא פיירי זה לא טיעון. ברגע שיש תב"ע,

שרון דינור:

אבל אתה חורג מהתב"ע.

נמרוד איתן:

תב"ע רחביה, אני לא חורג מהתב"ע,

שרון דינור:

בגלל זה אני אומרת,

נמרוד איתן:

התב"ע רחביה,

שרון דינור:

כן,

נמרוד איתן:

כל רחביה,

שרון דינור:

כן,

נמרוד איתן:

היא אומרת חבר'ה, אתם תעשו,

שרון דינור:

יש תב"ע נקודתית פה,

נמרוד איתן:

ולא מגדירה, התב"ע נקודתית ידעתי שזה יעלה.

שרון דינור:

כן,

נמרוד איתן:

התב"ע הנקודתית גם נכתב, וזה לא בא מאיתנו,

שרון דינור:

כן,

נמרוד איתן:

תראו מה נכתב. נכתב - תנאי למתן היתר בנייה או הגשת תכנון מפורט של החנייה המוצעת בתחום התוכנית לאישור המחלקה להסדרי תנועה, התכנון המפורט כאמור יהיה בהתאם להנחיות לתכנון חנייה, תכנון חניונים ובהתאם להנחיות של תכנון חנייה,

שרון דינור:

ברור שאנחנו עושים חנייה בהתאם לתקן, השאלה אם אפשר לשפר אותה ביחס לסביבה.

נמרוד איתן:

לא, מתקנים מכאניים בחניונים, ובהתאם לתקן התקף לעת מתן הבנייה, זאת אומרת היום אנחנו קצת שנים אחורנית.

שרון דינור:

אבל נמרוד, אין לנו, אנחנו ברור לנו שזה עומד בתקן, זה goes without saying שאתה צריך לעשות חנייה בהתאם לתקן, בהתאם לתקנים. השאלה אם אפשר לשפר את מה, שעדיין יעמוד בתקנים.

נמרוד איתן:

אז אנחנו צריכים לעמוד בתקן,

שרון דינור:

זה השאלה,

נמרוד איתן:

בתקן הפיזית, תראי אם הייתי יכול, הייתי הולך הרבה יותר נמוך, מה אכפת לי? אז אני אומר,

שרון דינור:

אני מניחה שאני יודעת מה אכפת לך, כאילו זה אומר שצריך לשנות את התכנון.

נמרוד איתן:

לא, לא, הפוך, אני גם זרמתי עם קארין, ועשינו מחקר שלם בעיר, שבו היא שלחה לנו לכל מקום ומקום, ואמרה אין מבנה, אמרתי אני אשמח לוותר על המבנה. יש תקן, אי-אפשר,

שרון דינור:

אבל לא דיברתי על לשנות את המבנה,

נמרוד איתן:

עכשיו תראו, אם אנחנו עושים,

שרון דינור:

(לא ברור).

נמרוד איתן:

פה שיפוע, כן, כן,

שרון דינור:

כן,

נמרוד איתן:

אין מניעה מבחינת מהנדס התנועה, לעשות פה שיפוע, אגב 2 מטר בשיפוע של 5%, זה נותן לנו מעט מוכן, אנחנו מוכנים לזה, בסדר. אני לא חושב שזה ייתן לנו איזה בונוס.

שרון דינור:

מה זה ייתן?

איציק שוויקי:

יש לך כבר 2%,

שרון דינור:

מה זה ייתן?

איציק שוויקי:

זה תמיד 10%. יש לו 2%.

נמרוד איתן:

מה זה תמיד 10%? שוויקי, נגיד לא להרוס את הבניין? אבל נהרוס את הבניין, זה לא עובד ככה.

איציק שוויקי:

לא, לא,

נמרוד איתן:

צריכים שומרי חוק, מה זה נעשה?

איציק שוויקי:

כרגע 2%, כרגע,

נמרוד איתן:

מה?

איציק שוויקי:

יש לו שיפוע כרגע 2%.

נמרוד איתן:

עולה, לא יורד דרך אגב. מוציא את הבניין עולה, מוציא את המים,

חיים כהן:

אני רוצה לשאול שאלה,

נמרוד איתן:

ככה עושים.

חיים כהן:

אני רוצה לשאול שאלה, מה שהציע לך ש - , שרון, אוקי, אם זה יהיה כפוף לתקן חנייה, יש לך בעיה עם זה?

נמרוד איתן:

לא,

חיים כהן:

אז בוא נתקדם פשוט מאוד.

נמרוד איתן:

אבל מה שאני עונה, בכל זאת אנחנו,

חיים כהן:

לא?

נמרוד איתן:

אנחנו מתכננים קצת, לא הרבה, קצת,

חיים כהן:

בסדר אז מה אכפת לך?

נמרוד איתן:

אנחנו יודעים איפה,

חיים כהן:

בסדר, אז למה אנחנו סתם?

נמרוד איתן:

אני אשמח,

חיים כהן:

שרון,

נמרוד איתן:

אם ייכתב בפרוטוקול שאנחנו נשמח לעשות אחוז ככל שיתיר, אחוז שיפוע,

חיים כהן:

בסדר. ככל שיתיר,

שרון דינור:

טוב, הנה כתבתי את ההערה הזאת,

חיים כהן:

אוקי, בואי, בואי נתקדם הלאה.

נמרוד איתן:

גג ירוק מעל, בשמחה. אוקי, מבנה אשפה,

שרון דינור:

אולי תשים אותו על הדף רגע, את הזה. תראה בהיתר בנייה איפה הוא נמצא.

נמרוד איתן:

יש לי בדיוק את הכול,

שרון דינור:

אוקי, מעולה.

נמרוד איתן:

בנספח הבינוי של התב"ע, מה שאנחנו רואים פה מימין, מוקם מבנה לאשפה ובלוני גז, שהכניסה מעל המבנה היא מרחוב אחריו, והכניסה לאשפה היא לא חזיתות לרחוב. אוקי. ביקשה מאיתנו קארין, היא אמרה תראו, זה יושב קצת מול הבניין לשימור, למה שלא תעבירו את מבנה האשפה לכאן,

יוחנן וייצמן:

ברמב"ן?

נמרוד איתן:

לרמב"ן, יש כאן פתח קיים.

שרון דינור:

יש שם פתח קיים, וזה מאחורי גדר גבוה, זה הסיבה, זה לא שאנחנו רוצים לשים את התשתית של האשפה על הפרצוף,

נמרוד איתן:

כן, ואמרנו על הכיפק, בוא נלך לכיוון הזה, קיבלנו את אישור מונל כץ ממחלקת תברואה כבר על הדבר הזה, למרות שהוא לא שמח, כי זה מגביל אותו בגודל העגלות, אבל אמרנו לו שזה לשימור, והוא הסכים לקבל את זה,

שרון דינור:

אתה יכול להוריד? מה החץ הזה אומר למטה? אנחנו רואים.

נמרוד איתן:

לא, זה רק כדי,

שרון דינור:

אוקי,

נמרוד איתן:

להסב את תשומת הלב,

יוחנן וייצמן:

נמצא.

שרון דינור:

אוקי,

נמרוד איתן:

הפתח למעשה הוא יותר כאן, אוקי. וזה בסדר, ואנחנו חושבים יותר מזה, אנחנו מקבלים את ההצעה הזאת, חושבים שזו הצעה טובה.

איציק שוויקי:

לתושבים זה לא טוב.

נמרוד איתן:

מה?

שרון דינור:

לא, לא, איציק, אם זה, תסתכלו אני רוצה רגע שתשימו לב לזה, אם הדבר הזה תראו את הגודל שלו, נשאר הגודל הזה, והוא מתחת לגדר, לא,

נמרוד איתן:

מה שאתם ביקשתם זה,

שרון דינור:

אם זה, אבל פה תראו, הדבר הזה הוא, זה המיקום שיש לכם עכשיו,

נמרוד איתן:

לא, אז אנחנו כבר עשינו את התיקון,

שרון דינור:

לא, זה זה,

נמרוד איתן:

כבר עשינו את התיקון, שרון, בהרמוניקה האחרונה שאת רואה במערכת.

שרון דינור:

אתה יכול,

נמרוד איתן:

כבר עשינו את הדבר הזה, אתם ביקשתם שיהיה ללא גג, אנחנו מקבלים שיהיה ללא גג.

שרון דינור:

כי פשוט כי הגג הוא מגביה מעבר לקומה,

נמרוד איתן:

כן, וזה הרבה יותר טוב, אנחנו חושבים שזה תיקון טוב ונכון.

עו"ד דני ליבמן:

זה גם לגז הזכרת?

נמרוד איתן:

לא, הגז עדיין, הגז עדיין יישאר במקום הזה,

חיים כהן:

בסדר, הם לא דרשו ממנו הגז, הם רק הנושא של האשפה, זה בסדר.

נמרוד איתן:

אז בעצם אנחנו, אנחנו שמחים לקבל את המלצה.

חיים כהן:

גם את הגז?

יוחנן וייצמן:

כן סעיף 6.

שרון דינור:

כל התשתיות שנמצאות על רחוב, זה בניין חדש, א', בוא ננסה לראות זה התפקיד שלנו פה, למצוא את החלופה הכי טובה למרחב ציבורי לא רק ליום.

נמרוד איתן:

הגז הוא כבר לא, תראו, אני רק רוצה להסביר דבר כזה, כל הקיר הזה, וכל הקיר הזה, העם בעצם מול שכן, זאת אומרת תשתיות לא יכולות לרכב עליהם. כל הקיר הזה כאן, כל הקיר הדרומי, ושני שליש מהקיר המזרחי עם קיר לשימור,

איציק שוויקי:

ברחוב רמב"ן (לא ברור) גז, זה יעצור את כל הרחוב, זה רחוב ראשי של ירושלים,

ציפי רון:

כן, זה לא מתאים לרחוב רמב"ן.

איציק שוויקי:

בכלל לא מתאים לרמב"ן בכלל.

ציפי רון:

לא מתאים לרמב"ן.

איציק שוויקי:

ממש לא.

שרון דינור:

אני, אתם שמעתם שאני מבקשת ברמב"ן לתת פתרון גז?

ציפי רון:

זה נראה לי ממש,

שרון דינור:

כתבנו חצר צידית,

ציפי רון:

כולם עושים לצדי ברמב"ן,

שרון דינור:

תסתכלו רגע איפה מוצע הגז, כרגע, על חשבון חצר, גדר לשימור, שמסומנת לשימור בתב"ע, במקום ממש ממש גס, אנחנו מנסים לחשוב, תקשיבו, אם אפילו הגז הזה היה נודד, אפילו למיקום, נכון זה הבלוני, זה בלוני גז, אם היו נודדים אפילו למקום הזה, כן? כל תעבירו לאגף החדש כאילו כמה שאפשר, זה הבקשה שלנו.

ציפי רון:

נכון, וזה היגיון מה פתאום לשים את זה ברמב"ן זה לא מתקבל על הדעת בכלל.

נמרוד איתן:

חבר'ה, במקור, רגע, במקור היינו באלחריזי, בוא נשים את הדברים על השולחן.

ציפי רון:

כן,

נמרוד איתן:

בתב"ע זה מופיע ככה.

שרון דינור:

אנחנו על הגז עכשיו, כן? על הגז עכשיו עברנו?

ציפי רון:

על הגז.

יוחנן וייצמן:

עברנו לסעיף 6,

איציק שוויקי:

אני חושב ש - ,

נמרוד איתן:

מה עם האשפה? האשפה מקובל?

איציק שוויקי:

אני חושב ש - ,

ציפי רון:

לא, לא, גם האשפה.

איציק שוויקי:

אני חושב ש - , שרון, אני חושב שרחוב רמב"ן זה רחוב ראשי, וגם אם המשאית זבל תעצור דקה, יוצרת את כל התנועה של ירושלים. עדיף שהזבל יהיה גם באלחריזי, זה לא ברמב"ן, כי רמב"ן זה ציר, יזרום, כי כל התנועה,

ציפי רון:

גדר לשימור,

איציק שוויקי:

עד שלא יהיה מנהרה לפי התב"ע של רחביה, הרי יש מנהרה ברחביה לפי התב"ע, אני לא רואה שיעשו אותה.

עו"ד דני ליבמן:

אתה חושב שמשאית זבל לא עוצרת ברחוב רמב"ן גם היום?

איציק שוויקי:

אבל לא, זה לוקח,

יוחנן וייצמן:

ועוד איד,

יוחנן וייצמן:

כאן לשים את הזבל לוקח.

ציפי רון:

אבל לא לפתוח, אבל לא לפתוח מקום חדש.

איציק שוויקי:

עדיף,

ציפי רון:

יש גדר לשימור,

עו"ד דני ליבמן:

כמו רחוב (לא ברור), היא נוסעת ברחוב רמב"ן.

שרון דינור:

על האשפה? על האשפה אנחנו מתואמים פה, חבר'ה. למה לפתוח משהו שהוא בקנצנזוס?

עו"ד דני ליבמן:

החדש. משתדלים שזה לא יהיה,

שרון דינור:

כאילו אלחריזי עצם המעבר של, הוא פיצץ כאילו, ממש פיצץ.

ציפי רון:

מה הוא?

שרון דינור:

זה רחוב קטן.

ציפי רון:

נכון, קטן חמוד.

עו"ד דני ליבמן:

שמעת שהולכים במוצאי שבת,

שרון דינור:

אפשר לדעת על איזה סעיף אנחנו מדברים עכשיו? עברנו ל – 6?

ציפי רון:

אנחנו באשפה עדיין. עוד לא עזבנו את האשפה.

שרון דינור:

אם לא עזבנו את האשפה, אז בואו רגע נחזור לאשפה. סך הכול זה מקום שיש בו קונצנזוס, כאילו זה זה.

ציפי רון:

לגבי רחוב אלחריזי,

יוחנן וייצמן:

כן, אין לנו פה מה לדון.

ציפי רון:

זה על אלחריזי.

יוחנן וייצמן:

האשפה, סוכס, הלאה.

עו"ד דני ליבמן:

5 סוכס,

ציפי רון:

איפה אשפה? איפה אשפה?

יוחנן וייצמן:

מצד שמאל למטה,

שרון דינור:

למטה יש פתח קיים, שהוא לאשפה מאחוריו, בשטח.

ציפי רון:

את מתכוונת ברמב"ן מה שמסומן.

שרון דינור:

כן, זה פתוח קיים, זה מתחת לגובה של הגדר, ולכן המקום הזה הוא בסדר, כאילו מבחינתנו. ואז הגענו דילגנו על 5, כי אני מניחה שה – 5 הוא טכני לחלוטין, תגידו לי שאין לכם הערות עליו, לא צריך להיות הערות על כל דבר, כן? 5 זה לעדכן את ה - , תוכנית מדידה של העצים כאילו, אוקי,

יוחנן וייצמן:

בסדר, מעולה.

שרון דינור:

אוקי, אז 6,

איציק שוויקי:

אני רוצה שיחליטו על זה איפה שיש חילוקי דעות, תענו לי הסעיפים ומה ש - ,

יוחנן וייצמן:

זה מה שהם עושים,

נמרוד איתן:

זה מה שאנחנו עושים, אנחנו,

איציק שוויקי:

כן,

נמרוד איתן:

מדלגים על איפה שאין.

יוחנן וייצמן:

אני עוקב אחריהם.

שרון דינור:

אתם מסודרים, זה הוועדה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) זה 6 ביחד.

שרון דינור:

הוועדה מבולגנת. כי קפצנו מהאשפה, דילגנו על סעיף,

יוחנן וייצמן:

25 היה צריך ללכת,

נמרוד איתן:

אז,

ציפי רון:

הכול קשור.

נמרוד איתן:

תראו אנחנו בתב"ע הגענו לסיכום שמבנה האשפה, והבלוני גז נמצאים פה ופונים לאלחריזי, אם אתם מעדיפים את זה פה, אנחנו יכולים לחזור לכאן, אם אתם מעדיפים את זה פה, רק את האשפה.

שרון דינור:

אמרנו שאנחנו מעדיפים שיהיה להשתמש בפתח קיים, של כל זמן שאין לו גג, מעפיל על החומה, החומה היא גבוהה שם, לכן מבחינתנו כתבנו, הפתרון כלפי רמב"ן הוא מקובל,

נמרוד איתן:

אז, אז,

שרון דינור:

ואתם אמרתם שהוא מעודכן, שהוא מקובל גם כן,

נמרוד איתן:

מקובל גם.

יוחנן וייצמן:

זהו, אז קדימה.

נמרוד איתן:

אני שומע פה אחרת, אז אני,

יוחנן וייצמן:

למה?

איציק שוויקי:

זה מקובל, מקובל, אבל אני חושב ש - , מי שגר שם ברחוב, ומי שגר, התושב ללכת לקחת את הזבל מאלחריזי, ללכת לרמב"ן לזרוק את הזבל, זה לא, זה לא יפה.

שרון דינור:

אני לא הבנתי, איציק, בתור חבר וועדה שימור, אתה מעדיף שיהרסו את הגדר ההיסטורית,

איציק שוויקי:

לא יהרסו,

שרון דינור:

הם מציעים פה, כדי לעשות על זבל, זה לא הגיוני,

איציק שוויקי:

אז רגע, אז את הגדר,

שרון דינור:

ולעשות מבנה ענק שמה.

איציק שוויקי:

ובמקרה יסוד, אני אמשיך אותה כגדר ההיסטורית, ולא עם פתח.

שרון דינור:

פה יש פתח.

יוחנן וייצמן:

יש כבר פתח.

איציק שוויקי:

שלא יהיה פתח, למעבר?

נמרוד איתן:

זה קיים,

שרון דינור:

יש פתח,

מייקל שוורץ:

זה קיים,

נמרוד איתן:

בסך הכול אנחנו מתעקשים על מצב קיים,

ציפי רון:

מתחת לגדר,

נמרוד איתן:

בסדר,

שרון דינור:

אולי אתם צריכים לסגת,

ציפי רון:

אבל עדיין, עדיין אני חושבת, עדיין אני חושבת מופע את כל, את כל הנושאים האלה לשים
באלחריזי, בייחוד שזה ליד הבנייה החדשה,

שרון דינור:

אם את שמה, תשימי לב,

ציפי רון:

הבנייה החדשה,

שרון דינור:

אז בגלל זה אמרנו, מה שהם מציעים, לא מקובל עלינו, המיקום הזה שיש להם, הוא גדול והוא
הורס חלק מגדר שמסומנת לשימור,

יוחנן וייצמן:

בסדר, באו נעזוב את זה, בוא נתקדם.

ציפי רון:

באלחריזי,

שרון דינור:

אז הצענו, כל באלחריזי, והצענו אנחנו, מיקום אחר באלחריזי, והם אומרים שהם לא מעוניינים,

יוחנן וייצמן:

אדריכלית דינור, סיימנו את הנושא הזה הלאה.

שרון דינור:

מה?

מייקל שוורץ:

זה מול אלחריזי,

שרון דינור:

זה (לא ברור) שהם לא מוכנים,

נמרוד איתן:

זה מול חזית,

איציק שוויקי:

לא,

נמרוד איתן:

זה מול חזית,

שרון דינור:

איציק, יש משהו לא בסדר, אני מקווה שאתה קראת את התוכנית, סליחה, הם מציעים את כל הדבר הזה על חשבון חזית, גדר לשימור, אנחנו הצענו את זה, הם אמרו את המיקום, הקטן הזה, הם לא יכולים.

ציפי רון:

למה?

נמרוד איתן:

זה מול חזית, את רוצה מול חלון המטבח שלך מטר?

שרון דינור:

אנחנו חשבנו שאם, אני אסביר לך נמרוד, אני אסביר, אם זה הטיעון אני אגיד לך מה אנחנו חשבנו שבמקום הזה צריך להיות. אנחנו חשבנו שאם אתם תלכו על האופציה הזאתי, אז ברור שלא יהיה חלון על אלחריזי, אבל יהיה חלון למעלה, כאילו מעל את זה,

נמרוד איתן:

את רוצה שלמטבח שלך יהיה חלון (לא ברור)?

שרון דינור:

אני לא רוצה, חבר, אני רוצה קודם כל לפני שמעניין אותי המטבח של הבן אדם האחד הזה שמה, מעניין אותי שלרוב לא יהיה חדר זבל, שכל השאר מתאים. אוקי, אז הצעתי לך פתרון.

נמרוד איתן:

וועדת שימור, וועדת שימור כבר אמרה את דעתה, והיא אמרה את זה, אם אתם רוצים לשנות את זה,

ציפי רון:

מה היא אמרה?

נמרוד איתן:

היא אמרה את זה מה שמופיע כאן בנספח הבינוי. אם אתם רוצים לשנות את זה, אפשר לדבר,

שרון דינור:

אבל יש גדר לשימור פה, איך יכול להיות תגיד לי? יש סתירה,

נמרוד איתן:

יש תב"ע,

שרון דינור:

מה גובר? נספח מנחה,

נמרוד איתן:

הנה נספח הבינוי,

שרון דינור:

או תב"ע שמסמנת בתשריט שלה?

נמרוד איתן:

נספח הבינוי, נספח הבינוי,

שרון דינור:

אבל בתב"ע בתשריט, שלה, מה גובר? אתה יודע נכון שגוברת התשריט, נכון? התשריט מסמן שם גדר לשימור, נכון?

נמרוד איתן:

לא כאן, לא כאן,

שרון דינור:

הנה זה מסומן,

נמרוד איתן:

סליחה,

שרון דינור:

אבל למה אנחנו מדברים כל כך הרבה על משהו שיש עליו הסכמה, כאילו חברים זה היה הסבר לאיציק,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אם יש הסכמה בבקשה, יש לנו דיון ממש ארוך,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

בוא נמשיך הלאה, אוקי, אנחנו מסכימים לפתרון ברמב"ן כמו שהוא מוצע, ללא גג.

נמרוד איתן:

אנחנו מדברים על האשפה?

שרון דינור:

אלא אם כן עוד מישו רוצה.

יוחנן וייצמן:

אשפה, קדימה. זה הזמן אנחנו עושים,

נמרוד איתן:

מצוין בעיני.

שרון דינור:

את רוצה, את מעדיפה את האפשרות של (לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

אנחנו סגרנו, חתכנו. הלאה.

ציפי רון:

המיקום שלו.

שרון דינור:

הם לא מוכנים את המיקום הזה.

יוחנן וייצמן:

חתך, גמרנו הלאה, שלום, הלאה, שלום.

נמרוד איתן:

אנחנו מסכימים שהמבנה לאשפה הוא כאן?

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

אני לא חושבת,

יוחנן וייצמן:

אמרנו הלאה, שלום.

ציפי רון:

(לא ברור),

שרון דינור:

יש פה וועדה, אני לא,

ציפי רון:

אני לא חושבת,

יוחנן וייצמן:

הלאה, די,

ציפי רון:

אני חושבת שזה צריך,

יוחנן וייצמן:

די אמרת, את אמרת שלא, בסדר. פעם הבאה שתגידי שלא, זה יהיה בדיון הפנימי, בסדר?

ציפי רון:

אין בעיה,

יוחנן וייצמן:

שלום.

נמרוד איתן:

מבנה הגז אנחנו בפילר של גז שנמצא כאן, הוא מציג את הצד שלו רק כלפי אלחריזי, שוב אני מזכיר לכם, כל הקיר הזה, הוא קיר אל – געת, מה נותר לנו? נותר לנו אזור של כניסה לבניין, ואזור של כניסה לחנייה, וקטע קטן שהוא מול החזית בקומת קרקע, אז מה שאנחנו מבקשים אני כבר אחבר את שני הדברים, אחד, את מי שבלוני הגז שמפנה א הפרופיל שלה, כלפי הרחוב, וכאן יש לנו נישת מים, שמציגה גב, זאת אומרת הגישה שלה היא לתוך הכניסה לבניין,

שרון דינור:

למה שני בלוני גז?

איציק שוויקי:

אבל למה לא (לא ברור). למה לא, כמו שבבית שלי, כל הגז, מתחת לאדמה. אין בכלל,

מייקל שוורץ:

בלון.

איציק שוויקי:

אין בלונים, הכול מתחת.

נמרוד איתן:

כשאתה נדרש לצורת גז, בלונים, בחצר שהיא חצר לשימור, עם כל העצים אי-אפשר לשים צובר גז, אי-אפשר.

שרון דינור:

אין גישה לחצר אחורית שלה בגלל המעלית רכב ב - , נכון, זה הסיבה?

נמרוד איתן:

החצר פה היא אחורית, היא מעל,

איציק שוויקי:

זה יותר מסוכן.

נמרוד איתן:

גישה ובאמת עניין חנייה, צובר גז הוא לא אפשרי. חבר'ה, תראו, אתם צריכים להבין זה (לא ברור) קרקע, זה לא נובע מזה,

שרון דינור:

השאלה את הגז הזה, למה אתה לא יכול לשים, אנחנו רוצים שיתרחק מכל החזית לשימור, ככל הניתן, שים אותו תדחוף אותו, לכיוון איפה שמסומן המיקום שלו, מקובל לאשפה.

נמרוד איתן:

אני לא יכול,

שרון דינור:

תשים אותו שם על הפרופיל, על הצד, על החזית האטומה.

נמרוד איתן:

שרון, 1.20 מטר מכניסה אסור, בבלוני גז גם יש תקנים,

איציק שוויקי:

לא, אבל זה נכנס לאדמה, אתה תוקע אותם,

מייקל שוורץ:

לא, לא,

נמרוד איתן:

זה לא נכנס לאדמה, כיוון שאי-אפשר,

מייקל שורץ:

זה לא מאגר.

נמרוד איתן:

לצובר יש כללים.

איציק שוויקי:

תעשה מאגר לבית, תעשה מאגר לבית, חבל לשים,

נמרוד איתן:

אי-אפשר,

יוחנן וייצמן:

הוא אומר שהוא לא יחפור פה.

שרון דינור:

רגע,

נמרוד איתן:

צובר.

שרון דינור:

בוא תסביר לי 1.20 מטר.

נמרוד איתן:

הכניסה לבניין היא פה,

יוחנן וייצמן:

כן,

נמרוד איתן:

בלוני גז אסור להם שיהיו פחות מ – 1.20 מטר.

שרון דינור:

הם צריכים 1.20 מטר, מהכניסה.

נמרוד איתן:

פחות מ – 1.20 מטר מהכניסה. יש תקנים, אנחנו, באמת השימור יקר לנו, אבל מעבר לשימור, יש לנו מחלקת תברואה, ואת גז, ואת מים, ואת כל הדבר הזה צריך להיות,

יוחנן וייצמן:

יללה, קדימה, בסדר.

נמרוד איתן:

בנוסף לזה, יש לנו כאן גם מתקן של, של הספרינקלרים, (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אתה מוזמן, אתה יכול לשבת בפנים, אם אתה רוצה, אם לא נעים לך בחוץ,

שרון דינור:

מי זה?

יוחנן וייצמן:

ירון.

נמרוד איתן:

אוקי, נתייחס לעצים דיברנו. יש לצמצם גובה גדר מזרחית לגובה מירבית 1.1,

שרון דינור:

איזה סעיף רק תגיד?

יוחנן וייצמן:

זה התאמה,

נמרוד איתן:

סעיף 6,

יוחנן וייצמן:

זה המשך סעיף 6,

נמרוד איתן:

סעיף 6,

שרון דינור:

כן, כן,

נמרוד איתן:

עכשיו תראו, אנחנו איפה שאפשר צמצמנו את הגדר, איפה שאי-אפשר, ויש דרישה של גובה של בלוני גז, או גובה של מונה מים, אין לנו פה ברירה, אנחנו בגובה שנדרש ע"י המחלקות השונות. ביטול גגות 7, בסדר. 8 בסדר. 9, יש להשלים מידע לגבי קירות אבן בנויים, תראו אני אראה את זה קצר כאן.

שרון דינור:

למה אתה צריך להראות לנו? להשלים מידע זה אלינו.

נמרוד איתן:

יש, בקיצור יש,

יוחנן וייצמן:

הלאה, קדימה.

מייקל שוורץ:

כן,

נמרוד איתן:

10 בסדר. 11 צמצום מרפסת זיז, אני אראה את זה רגע,

שרון דינור:

זה דירה שיש לה מרפסת, זה דופלקס כן, אנחנו רק שתבינו לגבי ה - , סוכות וכו' אין בעיה, רק מבחינת נראות אנחנו, חשבנו שזה יכול, כן,

נמרוד איתן:

אני אגיד שני דברים, אחד, בנספח הבינוי הוא מטר וחצי, שתיים, אנחנו חושבים שאפשר לצמצם אותו.

שרון דינור:

אפשר לצמצם? לכמה?

נמרוד איתן:

אבל לא לבטל אותה, 1.10 מטר,

שרון דינור:

אמרנו לצמצם,

מייקל שוורץ:

1.20 מטר.

נמרוד איתן:

1.20 מטר, כן,

יוחנן וייצמן:

להיצמד לנספח?

נמרוד איתן:

לא, הנספח הוא מטר וחצי,

שרון דינור:

לא,

יוחנן וייצמן:

מטר וחצי ל – 1.20 מטר.

שרון דינור:

1.20 מטר מעולה, תודה רבה. מה עוד?

נמרוד איתן:

והפרגולה,

מייקל שוורץ:

זהו חזית שאמרת,

שרון דינור:

סעיף, סעיף,

נמרוד איתן:

כל ההערה לגבי, כל ההערה לגבי פרגולות, מעל מרפסת זאת,

שרון דינור:

איזה סעיף? תעזור לי.

נמרוד איתן:

בהמשך כבר קיבלנו את זה, אבל, נגיע לשם,

מייקל שוורץ:

אבל רואים את זה בהדמיה,

נמרוד איתן:

כן,

מייקל שוורץ:

הרבה יותר טוב. לא טוב לקליינט.

יוחנן וייצמן:

הוא מתכוון ל – 28 כנראה.

שרון דינור:

אני מסתכלת, יש פה הרבה סעיפים,

נמרוד איתן:

17, יש להוסיף בהרמוניקה רשימת פרטי בנייה מקוריים, קיימים לשימור, רשימה של פרטי בנייה לשימור, בסדר גמור, רשימה של פרטי בניין חדשים. עכשיו תראו, אנחנו בהיתר בנייה, כל מה שקשור לשימור,

יוחנן וייצמן:

נכון, למה הצורך הזה באמת?

נמרוד איתן:

בסדר, אבל בתים של כל הבניין, אלא אם כן,

שרון דינור:

בתי בנייה חדשים זה משהו שאנחנו מבקשים הרבה פעמים בטח בפרויקטים מהסוג הזה, שהם של,

יוחנן וייצמן:

בתוך הבית, את רוצה שהוא יגיד לך, איפה הוא עושה קירות,

שרון דינור:

לא, לא בתוך הבית. לא, לא. באמת במקומות של החיבור, של החלונות החדשים,

מייקל שוורץ:

איפה זה מתחבר עם ה - ,

נמרוד איתן:

אין בעיה, מקומות החיבור אין בעיה,

יוחנן וייצמן:

מקומות החיבור בלבד.

שרון דינור:

אבל תקשיב גם, גם בקומות החדשות,

נמרוד איתן:

אבל,

שרון דינור:

אנחנו רוצים שיש פה, מחויבות לאיכות, תראה מחר, האדריכלים אולי הולכים, או לא יודעת, משהו, נשארים עם משהו.

יוחנן וייצמן:

כרגע יש אדריכלים טובים.

שרון דינור:

כן, נכון, נכון, אני אומרת בכיף, אין לי בעיה לפרגן. אבל מחר הולכים ומביאים לי החלונות הכי זולים שיש בבניין הכי יפה שיש בשכונה הכי יפה. זה, זה מחויבות, זה חוזה בינינו ובינם, שהדבר הזה מתקיים (לא ברור) זה המטרה שלו.

מייקל שורץ:

חלונות חשוב,

ציפי רון:

הנצפות של הבניין הזה.

שרון דינור:

אתה רוצה לדעת, כאילו החלונות, המסגרות, הנגרות, לא יודעת איפה, אתה צריך לשאול,

יוחנן וייצמן:

זה שלוש,

שרון דינור:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

הם רוצים לדעת מי המסגר שלו? זאת אומרת,

שרון דינור:

לא, לא אכפת לי. פותח מוסד כאילו, מה, יש דברים טובים.

נמרוד איתן:

אנחנו לא מחויבים (לא ברור). באמת,

שרון דינור:

בואו, לרחם על הזה, אני לא מבינה הפרויקט הכי עשיר ברחביה, במיקום הכי מרכזי בעיר.

יוחנן וייצמן:

למה את חושבת שהם יעשו, נראה לי שזה משהו, אנחנו עושים פה רגולציית יתר.

שרון דינור:

אני לא חושבת שהם יעשו עבודה,

יוחנן וייצמן:

את צודקת,

ציפי רון:

האיכות.

יוחנן וייצמן:

את צודקת במה שאת כותבת, רק לדרוש את זה, זה נראה לי קצת,

ציפי רון:

זה כל כך חשובים, יורדים לפרטים האלה.

שרון דינור:

אם אני לא אדרוש את זה פה, איפה אני אדרוש את זה? אני מסכימה,

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא אדרוש את זה, אם בן אדם קונה בניין ב – 50 מיליון שקל, ולוקח חלונות ב – 1000 שקל, במקום 5000 שקל, אני אין לי מה להגיד לו.

שרון דינור:

סליחה, המחויבות שלי,

יוחנן וייצמן:

חוץ (לא ברור).

שרון דינור:

במקומות האלה,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

המחויבות שלי זה שיראה לא פחות טוב מתל – אביב, למה רק להם מותר שיראה בסדר? ציר מרכזי, בניין לשימור, בניין של (לא ברור) אדריכלים טובים, בואו נשמור על זה, שזה נשאר ככה עד לשלב הביצוע, שזה לא מאבד את זה,

חיים כהן:

אז אני רוצה להגיד, למה שלא ישים,

שרון דינור:

כן,

חיים כהן:

אנחנו מבקשים,

שרון דינור:

כן,

חיים כהן:

התחייבות מטעם לא יודע מה, שהחזית תצטרך להיות, (לא ברור),

איציק שוויקי:

לא החזית, כל הבניין,

חיים כהן:

לא משנה, מאשר להיכנס ברגולאטור של (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

נראה לי שקצת,

מייקל שוורץ:

ע"פ זה, ע"פ אנחנו צריכים למצוא תוכניות עבודה,

חיים כהן:

לא, לא,

מייקל שוורץ:

לפני אנחנו עושים היתר,

חיים כהן:

אנחנו צריכים, אנחנו צריכים לפתוח,

יוחנן וייצמן:

זה לא קורה בשום מקום.

חיים כהן:

אנחנו צריכים,

שרון דינור:

זה קורה בהרבה מקומות סליחה,

חיים כהן:

רגע, רגע,

שרון דינור:

זה פשוט לא נכון.

יוחנן וייצמן:

גם הבן אדם יבנה יותר כבר, סוגר את התריסים.

שרון דינור:

בתל – אביב, זה קורה חברים, אומרים פרט ומתחייבים אליו גם במקרים כאלה של בנייה של אדריכלים כאלה באזור כזה, בוודאי שזה קורה. זה בדיוק המקום שזה קורה בו,

יוחנן וייצמן:

דרשנו את זה פעם?

איציק שוויקי:

שרון, הדברים שבונים שם, הם אדריכלים,

יוחנן וייצמן:

אולי זה צודק, אבל נראה לי שאנחנו,

איציק שוויקי:

זה עלול, (לא ברור).

ציפי רון:

נדע לך שיקום של המקום, וייצמן, הבניין עצמו, המיקום שלו, הנראות שלו, זה מאוד חשוב העניין הזה,

שרון דינור:

לא, אני מאמינה להם, אני לא יודעת שזה מחר קורה.

יוחנן וייצמן:

הלאה, בסדר. כן, הלאה, הלאה, בסדר.

עו"ד דני ליבמן:

אפשר להתקדם.

ציפי רון:

לא דרשנו את זה בבית החבצלת, אגב, בחבצלת, לא דרשנו את זה,

נמרוד איתן:

אני רק אומר כן,

מייקל שוורץ:

רק שנייה,

נמרוד איתן:

שכל הנושא של מגדל העמק, מגע בין הבניין (לא ברור) המגע בין בניין חדש,

יוחנן וייצמן:

ברור.

נמרוד איתן:

(לא ברור),

יוחנן וייצמן:

זה ברור, זה ברור.

נמרוד איתן:

אנחנו לא מתנגדים לזה.

שרון דינור:

למה אתם לא מתנגדים? סליחה,

נמרוד איתן:

לחיבור,

מייקל שוורץ:

התפר,

נמרוד איתן:

בין הבניינים,

שרון דינור:

אנחנו לא מדברים,

נמרוד איתן:

הפרטי חיבור,

שרון דינור:

רק על החיבור, זה מה שאני אומרת,

נמרוד איתן:

אני מבין,

שרון דינור:

אנחנו רוצים לדעת שזה נראה טוב, מה שפונה כלפי הרחוב.

מייקל שוורץ:

חלון,

ציפי רון:

הפריטים.

מייקל שוורץ:

זה חלון.

שרון דינור:

כן.

מייקל שוורץ:

אם זה ככה, זה כאילו אתה צריך לעשות תוכניות עבודה לפני היתר בנייה. וזה אני צריך לסמוך איפה על אדריכל שהם יודעים מה הם עושים,

שרון דינור:

אני סומכת עליך,

מייקל שוורץ:

מתחם ענק גם כן על הרחוב, הצלחנו.

שרון דינור:

זה בסדר, תודה.

יוחנן וייצמן:

יש לי הצעה אולי, אתם תסכימו אולי ש - , בשלב הבינוי, תשלחו ל - , היוועצות עם המחלקה, בשלב הבנייה,

מייקל שוורץ:

כן?

נמרוד איתן:

ברגע שיש לנו, בשמחה.

מייקל שוורץ:

אין לנו שום בעיה,

ציפי רון:

תשתפו את מחלקת שימור.

יוחנן וייצמן:

עשינו את זה כבר,

מייקל שוורץ:

אין שום בעיה,

יוחנן וייצמן:

אם את זוכרת בשיבה של גור עשינו את זה,

מייקל שורץ:

אין שום בעיה.

שרון דינור:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

כן,

נמרוד איתן:

השאלה של הבהרה, כתוב פה - ייכתב בהיתר בנייה כי לא תותר התקנת מערכות טכניות, או תשתית מכל סוג שהוא, בצמוד לגדרות האבן, האם הכוונה לדברים שהם מעבר לדרישות מחלקות העירייה? או לדברים של מחלקות העירייה דורשות?

יוחנן וייצמן:

למעט דרישות שלטונות, בסדר. איפה הסעיף רק? תגידו,

ציפי רון:

26. 26.

שרון דינור:

רגע מה לסכם? היתר בנייה (לא ברור) מכל סוג שהוא, בצמוד לגדרות אבן,

יוחנן וייצמן:

אני אגיד לך, לפעמים אתה רואה גמלי מים, יושבים, וזה מגעיל.

שרון דינור:

לא הבנתי.

יוחנן וייצמן:

אני מאמין שאתם לא רוצים לעשות את זה,

מייקל שורץ:

רצוי שלא.

נמרוד איתן:

ברגע שתיאמנו מה שתיאמנו עכשיו, תיאמנו את הגז, תיאמנו את המים, תיאמנו.

שרון דינור:

למעט מה, ברור, רגע,

נמרוד איתן:

זה מעבר, זאת אומרת שלא יתקע שמה מזגן או משהו בדומה.

שרון דינור:

ברור,

נמרוד איתן:

זה לא שאלה בכלל.

שרון דינור:

מה שחדש, הכוונה להפתעות,

נמרוד איתן:

אז הוא לא שאלה בכלל. עכשיו אני מתנצל, ואני חוזר רגע ל - , לסעיף 12,

ציפי רון:

12?

יוחנן וייצמן:

כן,

נמרוד איתן:

תראו, יש לקבוע הוראות לשימור ושיקום לשחזור,

שרון דינור:

איזה סעיף אנחנו?

ציפי רון:

12.

נמרוד איתן:

12.

שרון דינור:

חזרנו אחורה.

נמרוד איתן:

כן, סליחה, של פרטי נגרות ייחודיים מקוריים קיימים, מדרגות עץ קומת קרקע ראשונה וחיפוי עץ מרפסת דרומית. תראו, הנישה אנחנו מאריכים שלא תהיה,

יוחנן וייצמן:

יש לי שאלה אליך, תעצור לפני שאת המדבר, מה התב"ע קובעת?

שרון דינור:

תב"ע כותבת שימור/שחזור.

נמרוד איתן:

שחזור.

שרון דינור:

אבל אנחנו כשבדקנו את זה ראינו שהם אדריכל שימור פה, גם עוד בשלב הראשוני, הוא אמר שיש איכות לא רגילה לנגרות פה. אז אני שואלת למה ללכת לאופי של השחזור, ולא לשימור,

נמרוד איתן:

אני אסביר, אני אסביר, אנחנו לא יודעים כרגע איך המדיניות מבוססת, ולכן אנחנו אומרים אם ניתן לשמר כפי שהן, לשמר, לא ניתן לשמר אלא לפרק ולבנות מחדש, נפרק ונבנה מחדש, אם זה לא ניתן כמוצא אחרון, נבצע שחזור.

שרון דינור:

אז את זה מה שאנחנו,

נמרוד איתן:

אנחנו לא יודעים להתחייב לזה,

שרון דינור:

זה מה שאני כותבת, אבל אתם תצטרכו לפרט לנו את זה בשלב ה - ,

נמרוד איתן:

בוודאי, יש אדריכל שימור,

שרון דינור:

אדריכל השימור גיורא אמר ש - , אני ממש זוכר את זה, שהוא אמר שהפרטים פה של הנגרות הם משהו פנומינאלי, כאילו,

נמרוד איתן:

יש להם איכות,

שרון דינור:

איכותיים בצורה לא רגילה.

יוחנן וייצמן:

אין, אין מחלוקת,

נמרוד איתן:

יש להם איכות.

שרון דינור:

אז זאת אומרת הדיפולט שפה זה הולך ישר למילה שחזור, היא הפריעה לנו בגלל זה כאילו,

נמרוד איתן:

אנחנו לא יכולים היום,

שרון דינור:

כי הושמטה המילה שימור, כאילו לא שימור/שחזור.

נמרוד איתן:

כי אנחנו לא יודעים, תראי, הרי הורסים פה את כל הרצפה מתחת,

שרון דינור:

אז בסדר, אז אתה, אני אומרת, אתה מבהיר עכשיו שהכוונה היא לא ללכת ישר לשחזור,

נמרוד איתן:

נכון,

שרון דינור:

אלא קודם לעשות שחזור, זה הבהרה חשובה, אנחנו נתקן את זה,

נמרוד איתן:

נכון. זהו, תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז.

איציק שוויקי:

תודה רבה.

שרון דינור:

תודה.

מייקל שוורץ:

תודה רבה.

שרון דינור:

אתה יכול ביציאה להביא לי את ה - , ראינו שאתם לא.

נמרוד איתן:

יום טוב שיהיה.

יוחנן וייצמן:

בהצלחה לכם.

מייקל:

תודה רבה, להתראות.

שרון דינור:

רציתם בסעיף 2 להוסיף משהו שהיועץ המשפטי,

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת, עוד שנייה אחת, בוא נלך ככה, נלך סעיף סעיף. את סעיף 1, הורדנו לגמרי.

שרון דינור:

הורד.

יוחנן וייצמן:

מצוין. את סעיף 2, אז בוא ננסח, עו"ד ליבמן, תעזור לנו לנסח את זה, שמי שיקרא את זה זה יהיה ברור שעמדתך היא, שהדבר אפשרי, בעקבות הוראות התב"ע.

עו"ד דני ליבמן:

לא, אז אני, מה שאני כתבתי,

שרון דינור:

אפשר לכתוב עמדת היועץ המשפטי לוועדת השימור הינה כי,

יוחנן וייצמן:

בהתאם להוראות התב"ע, עמדת היועץ המשפטי לוועדה,

עו"ד דני ליבמן:

שאפשר,

יוחנן וייצמן:

תוסיפי שזה בהתאם להוראות התב"ע,

עו"ד דני ליבמן:

ניתן למקם ממ"ד,

שרון דינור:

רגע, רגע,

עו"ד דני ליבמן:

שיהיה כתוב כן,

יוחנן וייצמן:

תוסיפי את זה כאילו בהתחלת זה, בסדר, לא משנה אחרי זה.

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

עמדת היועץ המשפטי,

עו"ד דני ליבמן:

ניתן למקם ממ"ד,

יוחנן וייצמן:

כי, ניתן, את המילים האחרונות בסעיף.

שרון דינור:

כאילו את זה רצית שאני אוריד את ה – אין התנגדות?

יוחנן וייצמן:

כן, כן, תהפכי, אני רוצה פשוט שיהיה להם קל יותר, את יודעת מה קורה ברישוי.

שרון דינור:

אני חייבת להגיד לכם שלדעתי זה לא נותן,

יוחנן וייצמן:

לא משנה, דבר ראשון, מגיע לשמה,

שרון דינור:

לא נותן, רגע,

יוחנן וייצמן:

אנחנו כעת לא הולכים להתמודד עם היועץ המשפטי של הוועדה המקומית, נכון? אנחנו כותבים עם היועץ המשפטי שלנו.

שרון דינור:

הבעיה פה היא לא עם ה - , אם זה אפשר למקם ממ"ד, זה ברור מאליי שאפשר למקם שם ממ"ד. לדעתי הבעיה היא בגלל שנוצר לו שטח עיקרי שאותו הוא לא מצמצם בקומות,

יוחנן וייצמן:

זה מה שדני אמר, שהתב"ע מתייחסת.

עו"ד דני ליבמן:

שטח הממ"ד הזה לא יוכלל במניין השטח המירביים,

יוחנן וייצמן:

את יודעת מה? תכתבי, תצטטי את התב"ע,

איציק שוויקי:

זה מיועד,

שרון דינור:

כן, אתה רוצה להקריא לי?

איציק שוויקי:

תכתבי דני,

עו"ד דני ליבמן:

בהוראת התב"ע,

שרון דינור:

לא, איזה סעיף?

עו"ד דני ליבמן:

למעלה.

יוחנן וייצמן:

2, לסעיף,

שרון דינור:

לא, איזה סעיף?

עו"ד דני ליבמן:

סעיף בתב"ע,

יוחנן וייצמן:

דני, התפקיד עליך,

עו"ד דני ליבמן:

זה 4.1.2.א.ב. משמאל למספר,

שרון דינור:

למה זה לא עשה לי את זה? סעיף 4.1.2.

עו"ד דני ליבמן:

2,

שרון דינור:

רגע הוא לא כותב.

איציק שוויקי:

לא, לא עשית.

עו"ד דני ליבמן:

א.1.ב.

שרון דינור:

ממש קריא ומהיר.

עו"ד דני ליבמן:

זה ככה זה הסעיפים שמה.

שרון דינור:

כן, כן. מה הסעיף?

איציק שוויקי:

לא,

עו"ד דני ליבמן:

לכתוב את הסעיף או לא?

יוחנן וייצמן:

כן, כן, תכתבי תצטט לה את זה,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

דני.

עו"ד דני ליבמן:

לא, אין לי פה, הסעיף לצטט,

יוחנן וייצמן:

אז אני אפתח אותו בוא,

עו"ד דני ליבמן:

אין בעיה,

יוחנן וייצמן:

נעשה את זה במהלך היום, בסדר, את הסעיף הזה תשאיר לנו, נמצא לזה זמן וננסח אותו הפוך.
סעיף 3 תעשי את זה רק לכתחילה, כמו שסיכמנו.

שרון דינור:

הנה בסדר.

יוחנן וייצמן:

יש לבחון בשנית, כאילו,

שרון דינור:

את 3?

יוחנן וייצמן:

את 3, כן, לבחון שוב, האם ניתן, בסדר?

מורן בן זיו:

כן, כן, עכשיו אני אדבר איתו.

יוחנן וייצמן:

עובדים פה כנראה.

חיים כהן:

לא עובדים.

ציפי רון:

וייצמן, למה שינית מקום?

יוחנן וייצמן:

הם באו לפני.

ציפי רון:

אתה חוזר לשם?

יוחנן וייצמן:

אני פוליטיקאי, אני רב על מקומות, אבל יש פה לפני. כן, ממילא אני לא רואה לא מפה, ולא משם.

עו"ד דני ליבמן:

טוב.

איציק שוויקי:

תיקח את חיים איתך. מי חיים?

איציק שוויקי:

ציפי, את באה לשבת על ידי? ציפי. ציפי, את באה לשבת על ידי?

ציפי רון:

כן,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שאני רוצה לעבור למקום שלך, ויהיה לי יותר נוח בכלל

שרון דינור:

אתה יכול גם לשבת לידי וייצמן, ע"י יצירת שיפוע כניסה למעלית.

עו"ד דני ליבמן:

כל אחד רגיל,

יוחנן וייצמן:

בסדר, מאה אחוז יש עדיין סוג של תיאום.

חיים כהן:

שנייה אני בודק,

יוחנן וייצמן:

עכשיו סעיף 6,

שרון דינור:

רגע, רגע. סליחה.

איציק שוויקי:

שחיים יזוז, אני אשב שם.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, בסדר. אתה עושה את זה, או משאירה את זה לרישום?

שרון דינור:

משאירה את זה, אם הוא יבוא, אני אשמח אם משאירה את זה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, מאה אחוז.

שרון דינור:

אוקי, הלאה.

יוחנן וייצמן:

סעיף 4 נשאר כפי שהוא. את 6, אני חושב שאין לנו ברירה, נכון? השורה הראשונה. לא הלך, מה קשור הראשונה? נכון? אני שואל, אני רוצה ש - , אנחנו מתואמים, או שעדיין את חושבת אחרת? אני רוצה,

שרון דינור:

אני לא יודעת, אני באמת, אני אומרת עם כל הצער שבדבר, אני לא יודעת, אני גם לא הייתי מודעת לתקנה הזאת, זה תקנות של 1.20 מטר, לא, לא הצלחתי.

יוחנן וייצמן:

בסדר גמור, רגע, לא, לא. תכתבי למעט דרישות, למעט מה שנדרש.

שרון דינור:

רגע, אני כותבת את זה,

יוחנן וייצמן:

את בהתאמה אל תוריד, את ההתאמה כן,

שרון דינור:

איפה אתה רוצה?

יוחנן וייצמן:

מליד התאמה תשאירי, רק תסייגי את זה ל - , למעט מה שחייבים ע"פ חוק.

שרון דינור:

רגע.

יוחנן וייצמן:

זה נשמע אחרת.

שרון דינור:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

תוריד את המילה "בהתאמה",

שרון דינור:

נכון, צריך להוריד.

יוחנן וייצמן:

יש לצמצם,

שרון דינור:

יש לצמצם,

יוחנן וייצמן:

ככל, במקומות שניתן, או למעט,

שרון דינור:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

צריך לסייג את הסעיף הזה. תכתבי גם קומות שיהיה ברור להם ש - , בסדר מצוין. עכשיו סעיף 11 הורדנו (לא ברור), זה גם צריך לנסח.

שרון דינור:

רגע, רגע, נבקש לצמצם, עומק מרפסת זיז קומה זה, בוא תכתוב.

יוחנן וייצמן:

לצמצם (לא ברור), כן.

שרון דינור:

לעומק, לעומק, כן, הלאה.

יוחנן וייצמן:

עכשיו סעיף 17 אותו דבר 26, אנחנו נשאיר את זה לשלב ההיתר,

שרון דינור:

לא, זה ברור שזה יהיה בשלב ההיתר, כתבנו את זה,

יוחנן וייצמן:

לא, בשלב, בשלב הבינוי, לא,

שרון דינור:

יש סעיף תנאי, כי תנאי בהרמוניקה כי תחילת עבודות,

יוחנן וייצמן:

לא תחילת עבודות, זה אחרי שלד יכול להיות, זה,

שרון דינור :

תחילת עבודות, לא,

יוחנן וייצמן :

לא, אני הייתי הולך הפוך, פרטי הבנייה החדשים, יתואמו בשלב הביצוע. לא, בשביל מה,

שרון דינור :

לא, נכון, נכון, נכון, רגע, רגע, אני חוזרת,

יוחנן וייצמן :

סליחה,

שרון דינור :

רגע, אוקי, וכאן אני עושה נקודה, אוקי,

יוחנן וייצמן :

כן,

שרון דינור :

ואז אני עושה רשימה של פריטי בנייה חדשים תועבר לתיאום המחלקה,

יוחנן וייצמן :

בשלב הבנייה, בשלב הבנייה. נספח פרטים, תעבירי את נספח הפרטים להתחלת ה - ,

שרון דינור :

רגע. תנאי למתן היתר,

יוחנן וייצמן :

נשאר אותו דבר, סעיף 27,

ציפי רון :

הולכים לבנות לך ליד הבית,

יוחנן וייצמן :

למעט דרישות,

שרון דינור :

כי לא תותר התקנת מערכות טכניות או תשתיות,

יוחנן וייצמן :

שיהיה ברור שהכוונה,

שרון דינור :

מעבר למאוסר, למאוסר בהחלטה זו, זהו.

יוחנן וייצמן :

לא, לא זה,

שרון דינור :

כן, זה מה שהם אמרו, לא, מה,

יוחנן וייצמן :

לא, אני הבנתי שהם אמרו, אם יבוא פתאום איזה דרישה מפה, דרישה משם,

שרון דינור :

לא, לא, הם אמרו שזה, אפשר לשאול אותו, אבל זה מה שהבנתי,

יוחנן וייצמן :

בסדר, אני הבנתי כאילו אומרים בוודאי מזגנים, צינורות ביוב על זה, לא, בונים את הבוידעם נשאר,

שרון דינור :

אני אשאל אותו,

יוחנן וייצמן :

תשאל אותי אם זה טוב לו, או שהוא רוצה, מאה אחוז תודה.

שרון דינור :

רגע, טוב, אז אני שלחתי לו מקסימום נחזור לזה אחר כך.

יוחנן וייצמן :

מאה אחוז, בסדר.

שרון דינור:

בוא נמשיך הלאה.

יוחנן וייצמן:

יש לנו גם את הסעיף 2, רצינו לעשות את העבודה, עם,

שרון דינור:

סעיף 2?

יוחנן וייצמן:

כן, סעיף 2 רצינו לעבוד עליו אחרי זה להכניס את התב"ע, אחרי זה.

שרון דינור:

טוב, אנחנו מדברים פה בתוכנית עברנו לתוכנית 2 בסדר היום. תוכנית סופר חשובה, היא תוכנית עירונית של לשכת הבריאות, למעשה מה שקורה שלשכת הבריאות עוזבת את, עוזבת, היא כבר עזבה, אני אפילו לא בטוחה זה כבר קרה. ביפו 68, ויש לנו תוכנית של עיריית ירושלים, שמגישה אותה הרל"י למלונאות, זה סיבוב שני. הסיבוב הראשון כבר היה לפני כמה שנים, והתוכנית לא קודמה. ויצמן, אתה רוצה להוסיף או שאתה שהוא?

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

יש שם בית ספר,

יוחנן וייצמן:

לא, אנחנו, אני יכול להגיד בגלל התנגדות של המוסדות מסביב, התוכנית לא קודמה. לא רצו שמה מלון. כן,

שרון דינור:

בוא נראה את ההצגה שלו, ואחר כך.

יוחנן וייצמן:

כן.

חיים כהן:

מה רוצים לעשות פה?

שרון דינור:

מלון, הכינו את התוכנית,

איציק שוויקי:

לא, הם רוצים לשמר את הבניין,

יוחנן וייצמן:

לשמר את הבניין זה ברור, אין ויכוח,

שרון דינור:

יש לזה, יש את הסיפור של,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

של החתן המת פה, אתם מכירים את הסיפור? חיים,

איציק שוויקי:

יוחנן, אתה מכיר את זה, זה בית חתן מת.

יוחנן וייצמן:

מכיר, מכיר.

חיים כהן:

מכירים בזה, אני לא מבין, אם זה ממש על,

שרון דינור:

לא, לא, תסתכל, יש פה שטח נורא נורא גדול, זה חלקה עמוקה.

איציק שוויקי:

ויש שם את הבית ספר לבנות שם,

שרון דינור:

תסתכל, חיים, תראה רגע, קודם כל בוא נסתכל על המבנה, אתם רואים אתם רוצים החלקה?

יוחנן וייצמן:

את הקרקע, חיים, תראה,

שרון דינור:

אתה לא היית פעם קודמת, אני אומר לך, לשכת הבריאות, כל החלק האלה הם היסטוריים, איפה שכתוב 41, ו – 86, זה חלקים היסטוריים, כאן יש סתם איזה סככה, רגע, אני אשים את התצ"א המשולבת.

איציק שוויקי:

החניון של הרכבים,

שרון דינור:

בחניון, עכשיו,

יוחנן וייצמן:

זה תקוע שמה.

שרון דינור:

הם, הייעוד קרקע נכנס, בוא נראה אותו, אתם רואים הוא חצי מסחרי, חצי חוס, והם המוצע שלהם רגע,

איציק שוויקי:

אולי יעבירו את (לא ברור), שייבנו בניין חדש, מה אתה אומר?

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

אולי לבית ספר יעבירו בית ספר חדש.

יוחנן וייצמן:

אני מסכים,

איציק שוויקי:

יעשו הכוונת זכויות.

שרון דינור:

הם מציעים מלונאות ומסחר על הכול, ולנו היה גם הערות לדבר הזה,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

זה בית ספר קטן,

חיים כהן:

איך אפשר לעשות על הכול, בשטח חצי, ראית איזה שטח.

יוחנן וייצמן:

הכול חום.

חיים כהן:

לא, חצי,

יוחנן וייצמן:

לא, הדרום הוא חום,

חיים כהן:

חצי,

שרון דינור:

לא, לא, במצב מוצע היום,

יוחנן וייצמן:

מוצע,

שרון דינור:

מלונאות ומסחר.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אין מוסד בכלל. צריך לתת משהו,

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

בוא נקרא,

יוחנן וייצמן:

זה מגרש של המדינה בכלל, זה צריך להבין מה המדינה רוצה.

ציפי רון:

זה בית החתן המת חברים, זה בית החתן המת.

שרון דינור:

כן, כל כך, אמרנו את זה, כשלא היית.

ציפי רון:

כן,

שרון דינור:

זה לדעתי הבעלות פה של עיריית ירושלים.

איציק שוויקי:

אני חושב,

יוחנן וייצמן:

זה עבר לבעלות של העירייה?

שרון דינור:

נראה לי שכן,

יוחנן וייצמן:

לא, העירייה פעם רצתה את זה באיזה יום ירושלים, עדיין לא קיבלה אני חושב.

חיים כהן:

אז בוא נשאל אותם.

איציק שוויקי:

אני חושב, אני חושב, שצריך, את הבית של חסידות גור להעביר למקום אחר, וייבנו שם, יעשו הצרכה, כי אם זה מפריע לבנות, שייבנו להם בית ספר חדש.

יוחנן וייצמן:

הבנות שמה, הבית ספר הוא לא של גור, הוא של חב"ד שם.

איציק שוויקי:

של חב"ד? לא, לא, זה של גור.

שרון דינור:

לא הבנתי, מה אתה אומר?

יוחנן וייצמן:

זה בית ספר (לא ברור).

איציק שוויקי:

לא, זה גור היה, גור התנגד.

ציפי רון:

הבית ספר שצמוד לזה,

איציק שוויקי:

כן, כן,

ציפי רון:

דוגמא.

איציק שוויקי:

לא, השאלה אם אתה יכול לעשות להם הצרכה.

ציפי רון:

הוא עבר הרבה שינוי בבית ספר הזה.

דובר לא מזוהה:

שלום.

יוחנן וייצמן:

שלום.

איציק שוויקי:

וגור התנגד, כי אמרו שזה בית ספר של גור.

יוחנן וייצמן:

לא זה לא בית ספר של גור.

איציק שוויקי:

אז למה אתם התנגדתם?

יוחנן וייצמן:

מעולם לא היה של גור.

איציק שוויקי:

אז למה?

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

זה גור התנגד.

יוחנן וייצמן:

לא רצו שם מלונאות, לא רצו מלונאות.

שרון דינור:

איפה שבא לך,

איציק שוויקי:

מצפון ליפו. לא (לא ברור).

שרון דינור:

שמתי את המצגת שלך, כאילו ל - ,

ירון קופרשטוק:

מעולה.

שרון דינור:

הנה,

חיים כהן:

שאלה לפני הכול,

יוחנן וייצמן:

את צוחקת עלי?

שרון דינור:

אדריכל ירון קופרשטוק.

ציפי רון:

אנחנו מדברים על,

חיים כהן:

לא, שאלה,

ציפי רון:

על יפו, לשכת הבריאות? על לשכת הבריאות? זה בית ספר.

ירון קופרשטוק:

למה הרל"י מתקדם?

שרון דינור:

מי הבעלים?

ציפי רון:

זה מדרום, זה מצפון,

יוחנן וייצמן:

מדינה עדיין, נכון?

ירון קופרשטוק:

הבעלים זה המדינה כרגע זה בשכירות לעיריית ירושלים,

שרון דינור:

סליחה, אני טעיתי,

ירון קופרשטוק:

לא, לא, משרד הבריאות.

חיים כהן:

אני שואל למה הרל"י מקדם את זה?

ירון קופרשטוק:

הרל"י יש הרבה,

יוחנן וייצמן:

מי ביקש את זה, מי רוצה את זה? מי?

חיים כהן:

הרל"י מקדם בדרך כלל, הרל"י היא חברת בת של עיריית ירושלים, עם מורשת, עם ירושלים, אני לא יודע.

איציק שוויקי:

50 – 50.

יוחנן וייצמן:

60 – 40.

חיים כהן:

זאת אומרת שהעירייה בדרך כלל מקדמת דבר שיש לה אינטרס, מדינה, משרד הבריאות, מה פתאום הרל"י נמצא בסיפור הזה?

ירון קופרשטוק:

אני אגיד לך משהו שאני לא, לא לגמרי, לא לגמרי אחראי על זה,

חיים כהן:

אגב אני מדבר מהתקן של לא הרל"י.

ירון קופרשטוק:

כן, לפני 10 שנים, הרל"י ביקשו מאיתנו לעשות בדיקה עם הרבה מונומנטים היסטוריים בעיר, האפשרות להפוך אותם לבתי מלון, זה היה לפעמים משעשע, כי בדקנו גם את מוזיאון רוקפלר, אבל בדקנו גם את הנסן, ובדקנו כל מיני, זה הפרויקט היחידי שנשאר מכל הרשימה. אנחנו לא מצוי, זאת אומרת אני לא יודע לענות לך תשובה, למה הרל"י (לא ברור) לקדם את התוכנית הזאת.

חיים כהן:

בסדר.

שרון דינור:

אני,

ציפי רון:

אבל כבר דנו בזה בוועדת השימור,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

אני כותבת להרל"י אם הם יכולים לבוא.

ציפי רון:

פעם כבר דנו,

יוחנן וייצמן:

דנו ואז,

ציפי רון:

רק שנייה, לפני כמה שנים כבר דנו בבניין הזה, בוועדת שימור,

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

חיים כהן:

בסדר, אוקי, בוא תציג.

ירון קופרשטוק:

טוב. אין צורך להציג,

איציק שוויקי:

יש תוכנית צל?

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

ירון, יש תוכנית צל למלון?

ירון קופרשטוק:

יש, יש את המצגת.

איציק שוויקי:

לא, יש תוכנית צל למלון איך הוא יראה?

ירון קופרשטוק:

כן, כן.

איציק שוויקי:

יש.

ירון קופרשטוק:

למה אתה קורא לזה תוכנית צל?

יוחנן וייצמן:

זה תוכנית, לא צל.

איציק שוויקי:

מאושר.

דובר לא מזוהה:

יש תלת – מימד.

איציק שוויקי:

זה נקרא צל כשזה לא קיים.

ירון קופרשטוק:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

לא, זה הכוונה זה לא מאושר בתוכנית זו ואנחנו,

איציק שוויקי:

כן,

ירון קופרשטוק:

אפשר להמשיך?

איציק שוויקי:

בוא שב כנס,

יוחנן וייצמן:

אנחנו כעת בתיק,

משה שפירא:

עשיתי תיק תיעוד פה גם כן,

ירון קופרשטוק:

בדיוק. טוב ניתן, ניתן רק אולי באמת את השקופית הזאת, מתאר 2000 שהיא מדברת בעצם על החלק הקדמי של המגרש, שהיא מדברת על 8 עד 10 קומות, ובחלק האחורי 24 קומות, אני לא כל כך מבין את הקו האמת היא,

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא 24.

איציק שוויקי:

זה 24 בצד השני,

יוחנן וייצמן:

24 זה הכחול ככה.

ירון קופרשטוק:

נכון. טעיתי, בכל אופן, אוקי, בוא נראה טיפה, טיפה את הבניין, הבניין אין מה להגיד, אחר המרשימים שיש, אם לא, יש לו, יש לו בעצם המעטפת לאורך החומה,

איציק שוויקי:

הוא היחיד, תראה יש פה את סמל של העותמאנים, היחידים שהעותמאנים שמו כסף, היחיד.

ירון קופרשטוק:

אוקי, מה זאת אומרת? העותמאנים שמו כסף?

איציק שוויקי:

כאילו בית חולים עירוני,

ירון קופרשטוק:

אבל זה, יתקן אותי, זה בכלל משפחה הקימה,

שרון דינור:

נכון,

איציק שוויקי:

לא, לא,

ציפי רון:

בית החתן המת.

איציק שוויקי:

תוספת.

ירון קופרשטוק:

כן,

ציפי רון:

אחר כך אף אחד לא רצה את הבניין הזה, לא, כי הייתה עליו קללה, אז הפכו אותו לבית חולים
עות'מאני.

דובר לא מזוהה:

עירוני, עירוני,

ציפי רון:

במלחמת העולם הראשונה,

שרון דינור:

אני קראתי שגם בתור בית חולים הוא לא היה,

ציפי רון:

וגם בתור בית חולים הוא לא היה משהו,

ירון קופרשטוק:

מי רוצה,

ציפי רון:

ותמיד לא ידעו מה לעשות איתו, אף אחד לא רצה להיות שם.

יוחנן וייצמן:

תגידי, את הולכת לקלקל פה את המכרז?

איציק שוויקי:

לא, במלחמת העולם הראשונה הבריטים הפקיעו אותו, הקימו של לשכת הבריאות הבריטית,
המנדטורית,

ציפי רון:

אנחנו מכירים,

איציק שוויקי:

ואז ישראל השתלטה על זה, זאת אומרת זה היסטורית,

ציפי רון:

מדינת ישראל,

יוחנן וייצמן:

יללה, קדימה, בסדר, קדימה חברים, יהיה לנו גם את התיק תיעוד הכול כתוב.

ירון קופרשטוק:

בקיצור זה, זה מהתיק תיעוד, בעצם מה שמשה מראה לנו כאן, זה לפי השלבים של הבנייה, בעצם את המבנים שמעניין בעצם מאוד שאנחנו מוצאים בפרויקט הזה, אז קודם כל על החזית יש חדר המתים, ואת מגורי העובדים, אחרי זה יש פה איזה שהיא תוספת קצת יותר מאוחרת, עם השער מאוד מאוד,

משה שפירא:

זה יש רק מילה אחת על זה סתם מעניין, בשביל ההשכלה הכללית, גם פה, וגם בהנסן, יש את זה, ובתי חולים (לא ברור) קצת פחות, אבל גם בהר הצופים בשערי צדק יש את זה, התכנון של בתי חולים, היה לפי משטר הרוחות.

שרון דינור:

לפי חדר מתים כאילו?

משה שפירא:

משטר הרוחות, ולכן מרחב הרוחות בירושלים הן רוחות מערביות, אז המקום הכי הכי נקי, הכי הכי נקי, האזור הכי מערבי במתחם. המקום הכי מזוהם, הוא המקום הכי מזרחי, ולכן חדר המתים נמצא פה. מחלקת הבידוד נמצאת גם במזרח, וגם בצפון המנותקת, ליד הסוסים,

שרון דינור:

אני חייבת להגיד שזה עדיין, כאילו בהנסן, אמרת לי את זה גם כן,

איציק שוויקי:

חדר רופא.

שרון דינור:

זה נמצא באמת בקצה, פה זה החדר מתים על ציר יפו שכבר היה ראשי, כשהוא יכל להיות מזרחי גם ב - ,

משה שפירא:

לא, פה יש שכונת מגורים, פה יש שכונת מגורים, קרוב לבתים, קרוב לזה, זה נשאר אותו דבר.

שרון דינור:

אוקי,

משה שפירא:

זה נמצא פשוט בנקודה הכי מזרחית, וזה כנראה במקום הגדה, שבאמת.

חיים כהן:

חדר מתים צמוד לרחוב יפו, יש לך פה למטה.

איציק שוויקי:

למטה, כן,

שרון דינור:

כן, נכון,

משה שפירא:

כן, כן,

איציק שוויקי:

איפה שהמשרד שלך,

משה שפירא:

זה מוציאים את ההנחיות הכי מהר משמה.

ציפי רון:

יש גם חדר מתים בין,

משה שפירא:

זה תופעה מעניינת,

ציפי רון:

בין נוטרדם ל - ,

שרון דינור:

לא איפה שהמשרד שלי, אבל כן, בסדר. מה התחלת להגיד על החתן?

ציפי רון:

באזור בין, בין נוטרדם לבין בית החולים שנמצא על הפינה של רחוב הנביאים,

שרון דינור:

האיטלקי?

יוחנן וייצמן:

יש גם בצמוד לביקור חולים,

ציפי רון:

לא האיטלקי,

שרון דינור:

איזה?

ציפי רון:

נו, זה,

איציק שוויקי:

של הילדים,

ציפי רון:

לא, בין נוטרדם, מה?

שרון דינור:

בין נוטרדם,

משה שפירא:

הצרפתי.

ציפי רון:

הצרפתי,

שרון דינור:

הצרפתי זה בנביאים,

ציפי רון:

סנט לואי, הם רצו לעשות את החדר מתים איפה שהעץ העתיק, ולא נתתי להם, בנוטרדם הסכימו אז ושמה חדר מתים, אז יש פה כמה חדרי מתים באזור.

שרון דינור:

לא, אבל מה התחלת להגיד, סליחה,

משה שפירא:

החתן המת זה סיפור מאוד יפה,

שרון דינור:

כן,

משה שפירא:

אבל אין לו שום, אין לו בעיה היסטורית, קודם כל היה שם חדר מתים, תמיד היה שמה (לא ברור), פה אצלכם במחלקת שימור, זה לא בהכרח,

ירון קופרשטוק:

אל תקלקל סיפור.

משה שפירא:

מוסיפים עליו.

דובר לא מזוהה:

מעניין.

ירון קופרשטוק:

בכל אופן אתם תראו עכשיו, אנחנו עשינו כמה בדיקות, אבל,

יוחנן וייצמן:

כן,

ירון קופרשטוק:

אבל בסופו של יום, אנחנו בעצם רצינו לשמור כמובן על המבנה הראשי, אחרי שהורידו, הורדנו את התוספות המאוחרות, כמובן על כל מה שיושב על רחוב יפו, וגם על האורווה ומחלקת הבידוד, בעצם רק המחסנים, והבנייה המאוחרת, אנחנו נוגעים בהם. אנחנו נראה את זה מיד. אתם יכולים לראות את זה כאן בחתך, בעצם יש את השער מרחוב יפו, שוב הבניין קצת מוגבה, מבנה הראשי שהוא מבנה מאוד מרשים, ומבנה הבידוד, ומבנה האורווה שהם חמודים,

משה שפירא:

גם כן אורווה אין לנו, זאת אומרת יש לנו מבנה אולי זה ספק אורווה, במתחם התחנה. אבל זה, זה המבנה היחידי שקיים, שאני מכיר בירושלים,

יוחנן וייצמן:

בשנלר אין,

איציק שוויקי:

נכון יש אורווה, המשטרה,

שרון דינור:

שמה? המבנה היחיד שאתה מכיר שמה?

איציק שוויקי:

בקישלר.

משה שפירא:

בקישלר.

ציפי רון:

כן,

משה שפירא:

בעיר מחוץ לחומות, מחוץ לחומות, אין לך עוד,

יוחנן וייצמן:

בבנין 8 בשנלר מאחורה אין אורווה?

איציק שוויקי:

אין, אתה יודע זה כמו שאתה עובד לתחנה מרכזית של אגד,

משה שפירא:

לא,

איציק שוויקי:

הייתה פעם ברחוב יפו,

ירון קופרשטוק:

כן,

איציק שוויקי:

יש שלט שם.

דובר לא מזוהה:

כן,

ירון קופרשטוק:

התוספת למבנה,

ציפי רון:

בשני מקומות,

יוחנן וייצמן:

הלאה קדימה.

ציפי רון:

בשני מקומות אחד ליד הדוידקה ואחד ליד העמודים.

איציק שוויקי:

נכון,

ירון קופרשטוק:

התוספות,

יוחנן וייצמן:

בוא נחליט שאנחנו כעת מרכזים.

ציפי רון:

החבר'ה נהנים,

יוחנן וייצמן:

בסדר, יש אנשים שמחכים בחוץ.

ירון קופרשטוק:

אז שוב, משה אמון על השרטוטים האלה, בעצם יש לנו באגף הדרומי קומה אחת, ובאגף הצפוני יש בעצם מין שתי קומות מטיח, רואים אותם פה,

שרון דינור:

שדווקא כן מציעים להריסה.

ירון קופרשטוק:

כמובן שאנחנו מציעים להרוס אותם, זה בהחלט מפגע. עכשיו נמשיך לטייל, אתם רואים שהחומה יש בה, יש לה משמעות מאוד גדולה במתחם הזה, יש פה שער, הוא לא מקורי, אבל מישו טרח ועשה את העמודים האלה, קצת בהחלט שער יפה, בצד השני יש שער, עם סתם חיתוך בחומה. אנחנו בעקבות המלצה של שרון מנסים לבדוק מעבר דרך המתחם בין שני השערים האלה. שוב אתם רואים את האורווה איך שהיא מציצה מהחומה.

יוחנן וייצמן:

אתם החומה, אתם מציעים לשימור?

ירון קופרשטוק:

לשימור לגמרי, בוודאי, זה הבית ספר מתחת, החומה בצד הזה של המבנים של התוספות, פגועה הרבה יותר, גם מפרץ פתח של דלת, גם חלונות, וגם שער מעלה. הנה אתם רואים שוב את התוספת שכמובן אנחנו מציעים להוריד, הנה הבידוד. ושוב כאן יש באמת התעללות שאנחנו. עכשיו אנחנו מציעים כמה אלטרנטיבות אנחנו לא עומדים מאחוריהם, זו אלטרנטיבה שמאוד דומה למה שנבחר, אז אני אדלג עליה, עשינו אלטרנטיבה אחת של מבנה לרוחב המגרש, שחירב גם את ה - , את שני

המבנים החמודים, אז אנחנו גם ממנו ירדנו. אחר כך ניסינו לחשוב על איזה אלטרנטיבה הרבה יותר עדינה מבחינת המופע לרחוב, ולהתחבר לגג רעפים, גם זה הרס את המבנים את האורווה, ואת הזה.

שרון דינור:

זאת מסיבוב קודם?

ירון קופרשטוק:

מה זה?

שרון דינור:

את זה אתה מציג לנו מסיבוב קודם את הזה?

ירון קופרשטוק:

כן, כן,

שרון דינור:

אוקי,

ירון קופרשטוק:

בדקנו אז. בדקנו סיבוב של זה, בשביל אולי לשמור את ה - , כן, לשמור את הזה. שוב, לא, לא הרגשנו שזה הפרויקט. הפרויקט שאנחנו מציעים הוא בעצם הפרויקט הבא, אנחנו לא נוגעים בבניין לשימור, אנחנו מייצרים בין שני האגפים שלו, אגף זכוכית שיוצא החוצה, שממנו יש חיבור בגשר אל מבנה המלון, שמבנה המלון לא נגע בשום, בשני המבנים האלה, זאת אומרת כל הפיתוח שטח לוקח אותם בחשבון. אתם רואים את זה כאן בתוכנית, זאת אומרת המבנה, גם המבנים עתידיים, גם השער משום מה הוא מוסתר, נשאר, יוצאים, יוצאים כאן למבנה הזכוכית.

ציפי רון:

ושער הכניסה לא מסומן.

ירון קופרשטוק:

זהו, אמרתי גם אני גיליתי את זה עכשיו, שהוא כנראה הירוק, מחקנו אותו.

ציפי רון:

אז תחזיר אותו.

ירון קופרשטוק:

לא, לא, הוא שם, הוא שם אנחנו כמובן לא מורידים אותו. בעצם, בעצם המעבר אל המלון הוא בגשר, כי אנחנו בעצם לא רוצים לעלות ולרדת. וגם תיכף אתם תראו את זה, זה הגשר הקטן שלא נוגע במבנה. בעצם הגשר הקטן אפשר את זה, זה בקשה של שרון, אני לא יודע כרגע כמה אנשים יעברו פה, אלא אם כן, אולי זה יהיה מסעדה, וישבו פה וכולה, אבל אני חשבתי ש - , מכיוון שהמעבר הזה קיים,

שרון דינור:

זה מהמם.

ירון קופרשטוק:

כן, בטח שזה מהמם, זה היה רעיון שלך.

שרון דינור:

זה לא רק רעיון שלי,

ירון קופרשטוק:

לא, אלינו זה הגיע כרעיון שלך, הכנסתי את זה עכשיו, זה לא היה, לפני שישבנו.

שרון דינור:

נחום רוזנברג עשה מין סכמה כזאתי שהוא רצה לעשות תכנון על כל העולם הזה, ואחד מהדברים שהצוות שלו גל אדריכלים הציעו, שזה נורא הגיוני, מקומות שבהם יש, גם במקומות שיש בהם חומה, יש פתחים קיימים, אפשר להשתמש, כי מרכז העיר צריך, עזבו, תנתקו רגע את כל הדילמות שיש לנו בגדול. מרכז העיר זה המקום שצריכים לעבור בו בכל מיני אופנים, ולא רק מסביר לחצרות שלו, וזה מה שעשו גם פה, במגרש הרוסים היה גם גדרות ופתחו אותם, כדי לעבור במרכז העיר, זה חלק מהסיפור של מרכז העיר.

ירון קופרשטוק:

זה הולך גם עם השינוי בתפיסה של המלונאות, המלונאות היום נתפסת כמקום מפגש בין תושבים מקומיים, ותושבים זמניים, זאת אומרת התייר כבר לא נקרא תייר, המלון כבר לא מקיפים אותו בגדר ושמים שמה, מגרשי טניס וכולה. יותר ויותר בתי מלון בעולם, יותר ויותר בתי מלון בעולם, אין להם בעצם שטח פתוח שהוא מוקף גדר, והם נהנים מזה שהעיר בעצם חיה איתם,

שרון דינור:

האמת היא, סליחה שאני קוטעת על הזה, הייתי באיזה שהוא מלון בכפר ביוון, שהמלון היה ממוקם כאילו ברחוב, שהפונקציות שלו היו ביחד עם הרחוב. ובעצם זה היה אינטגרציה מושלמת ל - , לרקמה עירונית.

ירון קופרשטוק:

כן, אז פה, פה אני חייב לומר זה קורה כאן באופן מתבקש, אנחנו נמשיך, כן,

יוחנן וייצמן:

ירון, אולי אליך. נחום רוזנברג הזכרת אותו, הוא מקדם תוכנית,

שרון דינור:

רגע,

יוחנן וייצמן:

בצד השני של,

שרון דינור:

כרגע הוא מחוץ לזה.

יוחנן וייצמן:

לא, הוא מחוץ לזה, אני יודע, אבל הוא מטר משמה,

ירון קופרשטוק:

כן,

יוחנן וייצמן:

זאת אומרת ב - ,

שרון דינור:

מקדם תוכנית,

יוחנן וייצמן:

אולי אפשר לשלב אותם?

איציק שוויקי:

לא, הוא עושה את זה,

ציפי רון:

אחרית הימים,

שרון דינור:

רגע, שנייה, שנייה, הוא,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה גם, אני מודה על האמת לפרוטוקול אני רוצה גם להרוג את התוכנית שלו,

שרון דינור:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

אבל,

שרון דינור:

טוב, הוא כעיקרון התחיל עם, הוא התחיל עם, לשלב את זה בתוכו, ומתי שהוא כנראה קיבל איזה שהוא סטופ, כי זה לא שלו לתכנן עליו, זה הכול.

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

הוא התחיל בלשלב את זה, והציע פה באמת כל מיני מעברים, מחשבה על כל מיני פונקציות ציבוריות, ובסוף אמרו לו - חבר'ה בוא תצטמצם למה שהגבול הסמכות שלך,

יוחנן וייצמן:

מה שלך,

שרון דינור:

אתה לא, זה לא שלא, בקיצור זה, מדינה, עירייה.

ירון קופרשטוק:

בקיצור פה, בעצם אנחנו רואים שיש כניסה מהמגרש למטה, לחניון קטן, שמאפשר בעצם את כל הדבר הזה, וכאן אתם בעצם רואים את המבנה זכוכית שאתה יוצא מהבניין אל האור, ואז יש לך את הפורטיקוס הצמצם הקטן, שמכניס אותך שוב למלון הגדול. המעבר מתחת לגשר, אנחנו רואים את זה פה, המסעדות הזאת שתהיה פה, זהו, מרחוב יפו בעצם, הבניין מאחורה הוא פחות נוכח, ונתנו בעצם את הבר או הלאונג' עם חיבור קטן אל הבניין ההיסטורי, כי באמת אנחנו מאמינים

שלפריקט הזה, הפריקט הזה צריך לשלוח איזה זרוע לרחוב יפו, לא נגענו בשום, בשום דבר זה נכון שהוא מרחף ככה מעל המבנה ההיסטורי, אבל זה ההצעה שלנו.

שרון דינור:

כאן, אני לא רואה שפתחתם, כאן יש, הגדר היא, רק אני אנסה להבין, הגדר ההיסטורית היא נשאר מבינתכם או שלא?

ירון קופרשטוק:

מבינתנו כן, האבן, את המתכת.

שרון דינור:

אז החצר הקדמית היא חצר סגורה?

ירון קופרשטוק:

לא, היא חצר פתוחה, אלה פתוחים,

שרון דינור:

עושים כאילו,

ציפי רון:

כן, אבל מהרחוב יש סורג שמה,

שרון דינור:

בגלל זה אני שואלת על הסורגים.

איציק שוויקי:

זה גדר גבוהה, דרך אגב.

ציפי רון:

חסרים כאן אלמנטים,

איציק שוויקי:

שלביות,

ציפי רון:

היום יש שם גדר.

איציק שוויקי:

לא, הגדר גבוה, אני זוכר שהיא גדר גבוהה.

ציפי רון:

יש גדר,

איציק שוויקי:

אני שמתני שם.

שרון דינור:

לא, היא גדר נמוכה עם סורגים בין ה - ,

ירון קופרשטוק:

אנחנו מציעים להוריד את הסורגים,

שרון דינור:

כן, זה היה בתמונה.

ציפי רון:

להחזיר את זה, אני מציעה להשאיר את זה,

ירון קופרשטוק:

הנה, אין בעיה,

ציפי רון:

את כל , את כל המופע של הבניין לכיוון רחוב יפו, אני חושבת שחשוב לשמר אותו.

שרון דינור:

אבל לא, את מציעה לגבי הגדר להשאיר אותו או להוריד אותו?

ציפי רון:

כן, להשאיר אותם.

ירון קופרשטוק:

גם את השערים?

ציפי רון:

להשאיר אותה, הם יכולים להיות פתוחים, אבל להשאיר את זה,

שרון דינור:

כי אנחנו חשבנו ש - ,

משה שפירא:

יש שני חלקים, חלק ההיסטורי של החלק התחתון שלך, משרד הבריאות,

שרון דינור:

אני רק אגיד,

משה שפירא:

השערים הם מדהימים.

שרון דינור:

ההמלצה שלנו, רגע, צריך, כאילו זה דבר, זה טיעון שבונה את עצמו, המלצה שלנו בכלל שאמנם התב"ע מסמנת, נכון התב"ע מסמנת מלונאות ומסחר על הכול. המלצה שלנו היא כמובן הדבר הזה יהיה אלמנט ציבורי, מסחרי, מסעדות ואז כל החצר הקדמית היא חצר, היא תוססת, ואנחנו חשבנו שעבור הערך העירוני הזה שווה להוריד קומפליטלי, את מה, להשאיר את העמודים אבל ואת השאר כמובן, אבל להוריד לגמרי ביניהם, כדי שיהיה פה.

יוחנן וייצמן:

ולפתוח את החצר.

שרון דינור:

כדי שיהיה תנועה רחבה של אנשים, כאילו זה ה - , זה מה שחשבנו. נקודה לדיון, כאילו לא,

ירון קופרשטוק:

אני נוטה להסכים עם ציפי,

שרון דינור:

כן,

ירון קופרשטוק:

בקטע הזה.

שרון דינור:

זה נורא תלוי, כי אם זה מלון, אז ברור שמלון רוצה להיות סגור. אבל אם אתה רוצה שיהיה פה,

ירון קופרשטוק:

לא, אבל גם,

שרון דינור:

שטח ציבורי,

ירון קופרשטוק:

גם התנועה, את יודעת כשאת שמה גדר ואפשר להציץ מעליה, זה הכי מעניין, כרגע לפתוח את זה סתם, ולהשאיר את העמודים, זה קצת כמו טליתא קומי, זה מרגיש,

שרון דינור:

אבל,

ציפי רון:

זה לא,

ירון קופרשטוק:

זה מרגיש מוזר.

שרון דינור:

אבל מאחורה,

ירון קופרשטוק:

אם נשאיר את ה - ,

שרון דינור:

זה לא סתם, כאילו יש לך משהו שהוא, המסעדה הבאה של (לא ברור).

ירון קופרשטוק:

אז אני אומר, אני אומר אם השערים יהיו פתוחים,

ציפי רון:

זה נבנה כבניין (לא ברור).

ירון קופרשטוק:

טוטאלי - אופן.

משה שפירא:

זה שלושה שערים שיש לך שמה ברחבה הזאת.

ירון קופרשטוק:

כן, שלושה שערים פתוחים,

שרון דינור:

כן, כן.

ירון קופרשטוק:

מהגדר הנמוכה שלא הגבוהה,

ציפי רון:

המקורית,

ירון קופרשטוק:

הגדר הגבוהה,

ציפי רון:

המקורית, המקורית,

ירון קופרשטוק:

כן, המקורית זה אני חושב שזה חשוב, אני דרך אגב חושב, שהמבנה,

שרון דינור:

מה יהיה בחדר מתים?

ירון קופרשטוק:

תראי, כל כך קטן שאני לא יודע מה,

ציפי רון:

קיוסק.

שרון דינור:

חדר (לא ברור).

ירון קופרשטוק:

אפשר לעשות שמה, לא, אני באמת, זה פחות,

ציפי רון:

חדר ישיבות.

ירון קופרשטוק:

אני כן חושב, אני כן חושב שהמבנה הראשי, הוא מבנה שמשלב גם פונקציות ציבוריות, וגם הלובי של המלון, ודווקא המבנים למטה, שהם יהיו גם ציבוריות, תומך מאוד במעבר הזה. אז מהבחינה הזאת לי אין בעיה להחזיר את הגדר ואת השערים, זה, זה. ההצעה של להשאיר רק את האבן, היא כרגע באמת נראית לי פחות טובה. כאן, זה נראה לי, זה באמת נראה לי קצת ריק.

ציפי רון:

מלאכותי.

ירון קופרשטוק:

כן,

ציפי רון:

אגב, אני חושבת, אני רואה שמהדמיות אתה לא, אתה לא משמר את העצים, עצי התמר שם, העץ תמר היחיד שנשאר, הוא יותר מזה, זה חלק מהנוף של המקום הזה.

ירון קופרשטוק:

אין שאלה בכלל.

ציפי רון:

הייתי עושה את הכול,

ירון קופרשטוק:

אין שאלה,

ציפי רון:

כדי לשמור עליו.

ירון קופרשטוק:

אני לא שם עצים, כי אז זה מסתיר את ה - ,

ציפי רון:

לא, לא, התמר, התמר שמופיע.

ירון קופרשטוק:

אין שאלה,

שרון דינור:

רגע,

ציפי רון:

לא להוריד אותם.

שרון דינור:

יכולה להיות,

ירון קופרשטוק:

כן, כן, העצים לשימור,

שרון דינור:

אלה שמסומנים לשימור,

ציפי רון:

העצים בחזית הם חלק מהתמונה, ולא,

ירון קופרשטוק:

כן,

ציפי רון:

צריך מאוד לשמור עליהם, לעשות את כל ה - , מאמץ (לא ברור) כדי לשמור עליהם.

שרון דינור:

וייצמן, משהו.

יוחנן וייצמן:

מה? זה את סיימת עם ה - ?

ציפי רון:

אחד אתרי התיירות האהובים בירושלים.

יוחנן וייצמן:

יש לכם עוד דברים להגיד לנו?

ציפי רון:

יש הרבה סיפורים על (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

סיימנו, בסדר תודה.

שרון דינור:

משהו בהקשר להמלצות שלכם?

יוחנן וייצמן:

הויכוח על החצר, נו,

ירון קופרשטוק:

כן, כן.

שרון דינור:

אני לא יודעת אם כתבנו את זה בכלל, זה רק,

ציפי רון:

איך אתם עושים את הכניסה? נדמה לי שבתוך הבניין גם כן יש איזה מעלית או משהו, נכון?

ירון קופרשטוק:

לא, עיריית ירושלים באמת איזה בעיה של הנגשה,

ציפי רון:

נכון, יש בעיה של הנגשה בתוך הבניין יש משהו גם, אם אני זוכרת נכון,

ירון קופרשטוק:

אני לא הייתי בפנים אף פעם. אי-אפשר להיכנס.

איציק שוויקי:

למה? לא קיבלת זריקות?

ציפי רון:

אני דווקא הייתי הרבה.

ירון קופרשטוק:

לא,

איציק שוויקי:

מלא זריקות.

ירון קופרשטוק:

אני קיבלתי רק בכניסה לעיר,

איציק שוויקי:

מה?

יוחנן וייצמן:

תעודות,

שרון דינור:

אני קיבלתי את הזריקות,

ציפי רון:

יש שם זריקות נגד כלבת,

שרון דינור:

גם עכשיו קיבלנו לקורונה.

ירון קופרשטוק:

נדמה לי שלפי המדידה, אין, רגע,

ציפי רון:

הזריקות.

איציק שוויקי:

כמה פעמים קיבלתי, לא, היו,

ירון קופרשטוק:

לא, לפי המדידה, ציפי, אתה נכנס וכל הקומה הזאתי, היא אחת, יש,

ציפי רון:

וחיסונים בנסיעה לחו"ל.

איציק שוויקי:

אני רוצה להגיד משהו המשך. שרון,

שרון דינור:

כן, בבקשה.

איציק שוויקי:

התוכנית של הרל"י, (לא ברור) כתוב,

ירון קופרשטוק:

מה?

איציק שוויקי:

אין לי בעיה, אבל יש שם כתוב מדידה (לא ברור) 22 קומות, איך שזה יגיע הפעם, הם יבקשו את הגובה.

שרון דינור:

אני רוצה להגיד על זה,

איציק שוויקי:

אני נגד זה, כי הגובה, בצד הדרומי, ולא הצפוני.

שרון דינור:

רגע, אתה מוכן לחזור על מה שאמרת עוד פעם רגע, כי זה חשוב.

איציק שוויקי:

בתוכנית הכללית שרשום של הרל"י הם כתבו, שזה צריך להיות בית מלון, גובה בית מלון עד 22 – קומות לדעתי.

שרון דינור:

איפה זה כתוב?

איציק שוויקי:

במצגת,

יוחנן וייצמן:

גובה 8, 9,

שרון דינור:

תראו, האדריכל הציג פה,

איציק שוויקי:

לא, תסתכלי על המצגת, כתוב,

שרון דינור:

איפה?

איציק שוויקי:

כתוב בהתחלה, אני ראיתי את הסעיף הראשון שרוצים עד,

שרון דינור:

אני לא שמתי לב הם כאן, אז אני באמת לא שמתי לב. רגע, בוא נראה.

איציק שוויקי:

את זה,

שרון דינור:

איפה אתה ראית? סליחה,

איציק שוויקי:

את רואה?

שרון דינור:

עד 24 קומות,

ציפי רון:

24 קומות,

איציק שוויקי:

זה כאילו,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

שרון דינור:

לא, זה מתוך תוכנית מתאר 2000, אבל מה שאתה אומר הוא כן מאוד מאוד חשוב, ואני רוצה רגע להסביר, הם בעצם אני שמעתי שרוצים כרגע בוועדות התכנון, במחוז, בהר"י לבקש גובה עצום פה לזה. עכשיו אפילו ישבתי גם אם האדריכל של התוכנית עצמו, וגם עם תכנון עיר, זה שהיום יש מדיניות רק"ל זה לא אומר שאוטומטית זה נכון לכל מקום, אנחנו יודעים את זה. אני חושבת שזה לא נכון לעשות פה 24 קומות, אבל הבקשה שלהם כרגע לא מציעה את זה, וליתר ביטחון בהמלצות שלנו, חזרנו על זה, שמה שמוצע פה, זה בניין של 8, 9 ושמעבר לזה, כאילו מעבר ל – 10 בעינינו זה לא נכון בכלל באזור הזה.

איציק שוויקי:

גם השקף הזה לא נכון? כאילו, כל ה – 30 קומות כבר עומדים 30 קומות,

שרון דינור:

השקף הוא נכון כי הוא ממתאר 2000, הוא נכון זה עובדה. מעבר לזה, יש גם את מדיניות רק"ל, שנותנת, נכון, אבל היא כן ליוותה את המדיניות לאחרונה, ולכן סימנתי.

איציק שוויקי:

למה אני דואג? אם הראו על הצד הצפוני והצד הדרומי, הרי אנחנו יודעים במתחם בנין שיש שם גם ארבעה מגדלים, זאת אומרת אנחנו, וגם אם אני אלך איפה שתחנת ה - , תחנת דלק שמו שם בניין שהוא כמה? 15 קומות, משהו כזה,

יוחנן וייצמן:

14.

איציק שוויקי:

14,

שרון דינור:

וייצמן, מה אתה?

יוחנן וייצמן:

אושר שמה 10 ו - 4 בעבירה.

איציק שוויקי:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

אושרו בזיוף החלטות של וועדה מקומית וכולה.

איציק שוויקי:

אתה יודע שגם ב - 24 קומות יש 25 קומות,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

איציק שוויקי:

אתה יודע שגם ב - 24 קומות ממול זה 25 קומות?

יוחנן וייצמן:

מה? ממול אני לא הייתי בתהליך האישור, שמה הייתי עד לתהליך האישור, וזה היה רע מאוד.

איציק שוויקי:

בכל מקרה מה שאני, מה שאני חושש מאוד, זה שהגבהים שם יהיו גבהים מאוד גבוהים, ולא, לא התחשבו מה שנקרא בתושבים שגרים בשכונות,

יוחנן וייצמן:

אני אגיד לך, להגיד לך מה אני חושש? שמדינת ישראל הפראיירית מספר 1 בעולם, ויקנה את זה יום, אנחנו נגיד פה, נעשה 8, 9 קומות, כמו שזה, ויקנה את זה יום, ויביא מחר יבקש 40.

איציק שוויקי:

נכון, ויקבל 30.

יוחנן וייצמן:

ראינו את זה ברונדו, זה יקרה בדיוק אותו דבר פה.

איציק שוויקי:

אותו יום.

יוחנן וייצמן:

אותו יום,

שרון דינור:

אז אתה אומר שצריך לאפשר פה 30?

יוחנן וייצמן:

חלילה, אני ממש לא חושב שצריך לאשר פה 30, אני אומר,

איציק שוויקי:

30 ויקבלו 20.

שרון דינור:

אני נורא מצטרפת למה שהוא חושב, זה גם מטריד אותי.

יוחנן וייצמן:

זה יהיה,

איציק שוויקי:

זה יהיה,

יוחנן וייצמן:

ראינו את זה בשערי צדק הישן, הגשנו שם תוכנית,

שרון דינור:

שערי צדק, אבל, שערי,

יוחנן וייצמן:

שערי צדק הישן, אנחנו,

שרון דינור:

אבל ביקור חולים למשל, לא עשינו שמה.

יוחנן וייצמן:

ביקור חולים זה לא של המדינה,

שרון דינור:

נכון, זה גם לא, גם לא על ציר רק"ל, זה כן על ציר רק"ל,

יוחנן וייצמן:

זה רק"ל, לכן לוועדה המחוזית ביקור חולים זה רק"ל, את יכולה להיות רגוע.

איציק שוויקי:

ביקור חולים מסכן, היזם,

שרון דינור:

גם היום מנסים,

איציק שוויקי:

לא נתנו לו גובה, לא נתנו לו גובה.

שרון דינור:

היום הם מנסים לקדם תוכנית חדשה שמה.

יוחנן וייצמן:

כן?

איציק שוויקי:

הקו, הקו הכחול של הגובה בדיוק אחרי ביקור חולים, שזה, שזה,

יוחנן וייצמן:

משמם מתחיל מע"ר צפון וכל השטויות שלה.

איציק שוויקי:

לא, לא,

שרון דינור:

אז מה אתה אומר? וייצמן, שהם כעיקרון, קיבלו את ההמלצה שלנו, אתה חושב,

ציפי רון:

דוידקה.

איציק שוויקי:

השכונה של קטנה.

יוחנן וייצמן:

גם לא בטוח שהמלון, לדעתי גם למלון זה לא המקום למלון.

שרון דינור:

אנחנו אמרנו,

יוחנן וייצמן:

אולי יש את ה - , אולי הבניין יכול להיות מלון בוטיק, אבל,

שרון דינור:

לגבי השימושים תסתכלו בסעיף ו', כתבנו, שהמבנה הקדמי הוא צריך להיות שימוש עירוני, ציבורי, תרבות ומסחר. תרבות תעסוקה ומסחר, לוותר עליו ולעשות ממנו רק מלון, זה הפסד לעיר. שהאגף החדש כמובן יהיה מלונאות וכו' ואפילו המבנים היסטוריים, כל מיני ספא ומסעדות, וכל מיני.

איציק שוויקי:

אפשר גם לשים שם, אם את שואלת אותי, אפשר גם (לא ברור) בתי ספר, כי זה חום,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

כי זה חוס.

שרון דינור:

אני לא שאלתי אותו.

איציק שוויקי:

לא,

יוחנן וייצמן:

אני חושב הכול (לא ברור).

איציק שוויקי:

אם יש בית ספר,

חיים כהן:

שאלתי את השאלה מקודם.

ציפי רון:

אבל הבניין לא יישמר אם יהיה בית ספר.

חיים כהן:

חצי מהמגרש הוא חוס.

איציק שוויקי:

נכון,

חיים כהן:

חד וחלק,

איציק שוויקי:

הם רוצים,

יוחנן וייצמן:

למה, למה לשנות את זה?

ציפי רון:

אבל הבניין לשימור לא יישמר אם זה יהפוך,

איציק שוויקי:

לא,

יוחנן וייצמן:

למה?

איציק שוויקי:

מה פתאום, זה חלק אחד, מחלקים אותו.

יוחנן וייצמן:

בשנלר, אני אראה לך את הבניין של גור שהם שימרו אותו יפה.

ציפי רון:

בבתי ספר,

איציק שוויקי:

לא, בוא ניקח את,

ציפי רון:

בניינים שהפכו להיות בתי ספר בשנלר,

איציק שוויקי:

הנסן (לא ברור).

ציפי רון:

בניינים לשימור שהפכו להיות בתי ספר, שילמו מחיר כבד.

איציק שוויקי:

יש, יש אחד, לא, אולי אחד,

ציפי רון:

שילמו מחיר כבד.

איציק שוויקי:

לא, לא,

ציפי רון:

אחד שילם,

יוחנן וייצמן:

שלא , שהעירייה לא צריכה את הבניין,

איציק שוויקי:

וועדת שימור,

ציפי רון:

אז המדרגות לא תקניות, ממ"ד שלא תקני,

איציק שוויקי:

לא, לא,

ציפי רון:

החדרים לא חדרים,

איציק שוויקי:

לא,

ציפי רון:

זה לא מתאים.

איציק שוויקי:

זה לא היה, בגיל גורדון בבית ספר של גור, כל הבית ספר שמרו שם הכול,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

תלכי לגור תראי.

ציפי רון:

אבל במקומות אחרים,

איציק שוויקי:

לא,

ציפי רון:

בניינים שהגיעו פה לדיון, אמרו שזה לא תקני, זה נכון, אי-אפשר לשקם מוסד חינוכי במקום שהוא לא תקני.

איציק שוויקי:

לא, אבל הבית ספר הזה,

ציפי רון:

שהמדרגות והמעקים, ושום דבר לא תקני, אז אני חושב משנים את זה,

איציק שוויקי:

אני ממליץ,

ציפי רון:

אל תגיד, נו מה?

איציק שוויקי:

אני ממליץ, אני ממליץ שהבית המונומנט יהיה לטובת הציבור, כמו הנסן כזה, והחלק התחתון שיהיה לבתי ספר, לא בית מלון,

ציפי רון:

זה כתוב, כתוב,

עו"ד דני ליבמן:

זה כתוב פה ב - ,

ציפי רון:

זה כתוב,

עו"ד דני ליבמן:

בסדר היום,

ציפי רון:

ב – ו', בסעיף ו',

שרון דינור:

סימנתי לכם,

עו"ד דני ליבמן:

הוא מיועד לשימוש עירוני ציבורי.

איציק שוויקי:

והחצר, והחצר,

עו"ד דני ליבמן:

תעסוקה ומסחר.

איציק שוויקי:

לא, אני מדבר בהמשך,

ציפי רון:

החצר,

איציק שוויקי:

והחצר,

ציפי רון:

הוא רוצה לשמר את האורות,

איציק שוויקי:

לא,

ציפי רון:

ואת בית הבידוד,

שרון דינור:

הוא משמר,

איציק שוויקי:

לבית ספר,

ציפי רון:

הוא משמר את זה,

שרון דינור:

אני לא הבנתי, אתה לא רוצה שימור?

איציק שוויקי:

תקשיבי, תקשיבי,

ציפי רון:

תוסיפי,

איציק שוויקי:

אני מפחד על המגדל, לא יהיה שימור שם, לא יהיה.

שרון דינור:

איפה לא יהיה שימור?

איציק שוויקי:

לא יהיה שימור,

שרון דינור:

זה מה שהם מראים,

איציק שוויקי:

תקשיבי טוב, אז כשיגיע היזם הוא יבקש 30 קומות כמו שויצמן אומר.

שרון דינור:

אבל עכשיו יש תוכנית, התוכנית עכשיו מבקשת לשמר, תגידו מה נסגר? אני באמת בשוק מה זה הדבר, הוא מבקש לשמר, אתה רוצה שאני אבטל את השימור שלו?

איציק שוויקי:

מה?

שרון דינור:

אתה רוצה בתור חבר וועדת שימור, אז מה אתה רוצה?

איציק שוויקי:

אני אומר שהחלק, יכול להיות החלק התחתון יכול להיות למבני ציבור ולא לבית מלון, זה מה שאני אומר.

יוחנן וייצמן:

תראי אני חושב ככה, אנחנו דיברנו בינינו, אני חושב,

איציק שוויקי:

זה מה שאני אומר,

יוחנן וייצמן:

לא רואה בעין יפה,

שרון דינור:

הרל"י מקדמת את לשכת הבריאות מתוקף המנדט של ניהול לתיירות ומלונאות בעיר.

חיים כהן:

זהו, זה על השאלה שאמרתי,

שרון דינור:

כן, כן, היא ענתה לי.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

עו"ד דני ליבמן:

זה יותר קשור לוועדה המקומית,

יוחנן וייצמן:

נכון, אז אני גם כן לא רואה, תראה 2097 כותבת לא לשנות ייעוד,

שרון דינור:

אני לא חושבת שזה מאה אחוז קשור, לוועדה,

יוחנן וייצמן:

אני חושב לשנות את זה להשאיר את זה בייעוד (לא ברור).

שרון דינור:

לא, למה אני אומרת, כי אני יש לי אינטרס שבמקומות האלה שהם שימור, ייכנס ציבור גדול, בית ספר בעיני זה רעיון לא טוב, למה? כי בית ספר הקהל שלו, הוא הקהל שבדרך כלל הכי פחות נושא של אדריכלות ופרטים וכו', והוא ציבור, והציבור לא נכנס אליו. לעומת זאת שיהיה פה מסחרי שיהיה פה תעסוקה, משרדים,

איציק שוויקי:

ברור.

שרון דינור:

אולי איזה משהו תרבותי כמו שאמרתם, הנסן וזה, זה (לא ברור) וזה מה שכתבנו.

איציק שוויקי:

זה נכון, זה מתאים.

שרון דינור:

חוץ מזה הם רוצים לעשות בחלק המופר, להגיד שהם רוצים במקום חום, שבמקום המלון שיש שם בית ספר תגידו, אבל שנינו כולם יודעים שזה לא, שזה לא יעבור.

איציק שוויקי:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

לא, אנחנו חושבים שעל החלק האחורי להשאיר אותו בייעוד מוסדות.

שרון דינור:

אני אכתוב את זה?

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

להשאיר אותו מה?

יוחנן וייצמן:

בייעוד מוסד.

חיים כהן:

של מה שנמצא באותו ייעוד,

יוחנן וייצמן:

לא לעשות שם מלונאות, ולא,

חיים כהן:

לא לשנות את הייעוד, זהו, לא לשנות את הייעוד,

יוחנן וייצמן:

לא לשנות את הייעוד,

חיים כהן:

לא לשנות את הייעוד זהו,

איציק שוויקי:

אם משנים את הייעוד, יש שם 24 קומות, ואנחנו מפחדים מזה,

דוד היימן:

לכתוב שזה לפי התב"ע.

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

לא לשנות את הייעוד.

דוד היימן:

שלפי התב"ע זה צריך להיות,

איציק שוויקי:

זה יחסוך לנו מגדל.

שרון דינור:

בייעוד,

איציק שוויקי:

זה יחסוך לנו,

יוחנן וייצמן:

יחסוך, אף אחד לא ישלם לנו אחרי זה, אף אחד לא יעשה לנו תרגילים, ואף אחד לא,

דוד היימן:

כמו שהוא מופיע בתב"ע.

יוחנן וייצמן:

כן, עכשיו השאלה שלי באמת, מה שעלתה אדריכלית דינור,

שרון דינור:

זה בסדר ? סליחה,

משה שפירא:

עוד שנייה, השאלה שלי לפני שאת מנסחת את הסעיף, זה איך אנחנו באמת מוודאים שהבניין הקדמי, יהיה בשימוש, שהוא ישומר, בוא,

איציק שוויקי:

כי הוא מונמנט, אתה לא יכול שלא, הוא רשום מונומנט.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל העלתה אדריכלית דינור נושא, נכון, שאם הוא יעשה את זה בית ספר,

ציפי רון:

אי-אפשר,

שרון דינור:

לא, לא יהיה,

יוחנן וייצמן:

ברור, זה מה שאני מתכוון לומר, אני,

שרון דינור:

תראו אני אמרתי כזה דבר, אני חושבת שלא יהיה ייעוד אחד על הכול,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

ישיש שני תאי שטח, התא שטח הקדמי הוא מעורב עירוני אפור למסחר,

יוחנן וייצמן:

מעורב עירוני,

שרון דינור:

עם משרדים, וחוס תרבות, אוקי, כאילו זה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

החלק האחורי חוס כמו שאתה אומר,

יוחנן וייצמן:

כן, להשאיר אותו בייעוד מוסד,

שרון דינור:

וזהו, זה כאילו, כתבתי את זה, אני לא יודעת אם זה מקובל עליכם, זה מה שנשאר, המבנים היסטוריים בחלק האחורי זה אורות והצריפים, הם גם לשימור, הם משניים יותר, אבל כן שהם יהיו,

יוחנן וייצמן:

את יודעת מה?

שרון דינור:

כן כדאי שהם יהיו, תראו האורות עם הדבר הזה, זה מיוחד מידי בשביל, איזה בית ספר ישתמש בזה, בגלל זה חשבתי שזה צריך להיות,

יוחנן וייצמן:

נכון, זה מה שנעשה.

שרון דינור:

אז השארתי זה,

יוחנן וייצמן:

מצד שני, יהיה לנו, חסר לנו בית ספר באזור הזה בצורה מחרידה.

שרון דינור:

אין,

ציפי רון:

המבנה זה לא יהיה בית ספר.

יוחנן וייצמן:

לא חסר,

ציפי רון:

המבנה הזה לא מחייב,

יוחנן וייצמן:

הרעיון של חיים כהן, הוא הרעיון הכי טוב.

חיים כהן:

זהו,

שרון דינור:

אז אני כותבת,

חיים כהן:

בלי לכתוב בית ספר, בלי שום דבר,

שרון דינור:

השימוש,

חיים כהן:

להשאיר את זה,

שרון דינור:

החלק האחורי, המבנים היסטוריים בחלק האחורי,

חיים כהן:

ישארו בייעודם, זהו, לא עושים שינוי, לא כותב בית ספר, לא כותב (לא ברור).

שרון דינור:

אוקי,

חיים כהן:

הייעוד מה שהוא,

ציפי רון:

נכון מאוד, לא לכתוב בית ספר ולא להכניס.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

טוב, בסדר.

יוחנן וייצמן:

אנחנו הרגע לא בשלב התכנון,

ציפי רון:

אני רוצה להתייחס פה לעוד, לסעיף של הצמחייה בוגרת, הסעיף הוא יותר מידי אנמי, אני מבקשת הצמחייה הבוגרת והעצים,

שרון דינור:

את יכולה להפנות אותי רגע,

ציפי רון:

סעיף ז' העצים שבחזית המבנה, לכיוון רחוב יפו, הם לשימור, לשימור מלא, והקפדה יתרה. וגם האיקליפטוס, התמר מה שיש שמה לשימור מחמיר,

שרון דינור:

כתבתי את,

ציפי רון:

שזה הירוק היחיד בכל האזור הזה, לפני המשטרה שממול, היו עצי ברוש נקבעו לשימור, עם הרכבת הקלה ובאיזה שהוא שלב הם נעלמו.

איציק שוויקי:

הם מתו.

ציפי רון:

הם לא מתו, מתו הרגו אותם, כרתו אותם, עצים יוצאים מן הכלל, אז אין שם שום ירוק בכל השטח הזה.

שרון דינור:

עוד משהו יש?

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

עכשיו אני מבקשת מאוד להדגיש, שרון,

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

להדגיש מבנה, את העניין הציבורי של הבניין,

שרון דינור:

אני לא יודעת איך להדגיש את זה יותר אני כתבתי את זה חמש פעמים.

ציפי רון:

ציבורי, ממש לא להזכיר את המילים בית ספר,

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא, נחליט את זה,

ציפי רון:

בשום אופן לא,

שרון דינור:

בסדר יללה, זהו.

יוחנן וייצמן:

תגידי מה שהייתי כותב במקום עירוני ציבורי, אז את הסוגריים תרבות, אפשר להוריד כאילו,

ציפי רון:

לא, להשאיר.

שרון דינור:

ולתתיר חלק לקדמי, חייבים להשאיר אותו ככה, זה לא, לא הגיוני, הוא גם לא חוס היום, אין שום סיבה.

יוחנן וייצמן:

הוא לא חוס היום?

שרון דינור:

הוא מסחר היום.

יוחנן וייצמן:

הוא מסחר היום?

שרון דינור:

למעשה אנחנו מוסיפים איזה שהוא פונקציות עירונית שהיא מעבר לחום.

יוחנן וייצמן:

אז שניתן יהיה לעשות בו גם תרבות. אם זה בעלות פרטית.

ציפי רון:

אני חושבת שיש שם גם שלט כחול של העירייה.

שרון דינור:

לא של העירייה,

ציפי רון:

הבניינים הכי חשובים.

שרון דינור:

טוב.

ציפי רון:

זה מקום שמבקרים בו בלי סוף.

שרון דינור:

אני יכולה רגע לעשות,

יוחנן וייצמן:

את יכולה להוסיף דת, אחרי תרבות, תוריד את הסוגריים תרבות, דת, תעסוקה מסחר.

ציפי רון:

את דת, אני לא חושבת,

יוחנן וייצמן:

דת לא?

ציפי רון:

לא,

יוחנן וייצמן:

למה?

ציפי רון:

כי,

יוחנן וייצמן:

בית כנסת יכול להיות טוב.

ציפי רון:

סוגרים, כי דת סוגרים את המקום.

יוחנן וייצמן:

למה? לשימוש (לא ברור).

ציפי רון:

סוגרים את המקום.

שרון דינור:

או אתה רוצה כל הסעיף?

ציפי רון:

אני מסתכלת על המקום, המקום הזה היום מקום ציבורי,

שרון דינור:

אתה מדיר אותי?

יוחנן וייצמן:

את חושבת שלא, אז לא,

ציפי רון:

לא,

יוחנן וייצמן:

אני זורם איתך, לא,

ציפי רון:

לא, לא, היום הוא פתוח,

יוחנן וייצמן:

בסדר, שלום.

ציפי רון:

אנחנו לא רוצים שהוא יהיה סגור.

שרון דינור:

אני לוקחת דקה הפסקה לפני הזה, שנייה. אגב נמרוד אמר לי שהסעיף הקודם מקובל עליו, שניסחתי.

יוחנן וייצמן:

איך שניסחת זה מה שהוא התכוון, אז לא הבנתי אז נכון. בסדר.

(הפסקה – מדברים ביחד ברקע)

איציק שוויקי:

מה עכשיו, למה אנחנו מחכים?

שרון דינור:

אני הייתי צריכה רגע ללכת למקום חשוב, ואחרי זה, חזרה פה הוועדה.

ציפי רון:

שרון, זה יפה.

שרון דינור:

זה? יד שנייה, מהזה, מהישוב שלי, יש חנות כזאת של קח – קח.

ציפי רון:

איזה יישוב?

שרון דינור:

בית זית, אז יש להם חנות כזאתי זה לא עולה כסף, זה כאילו כולם מביאים את הדברים, את לוקחת משהו, מחזירה לוקחת.

ציפי רון:

יפה.

שרון דינור:

אז לקחתי (לא ברור) כזה אני אומרת זה נראה לי מתאים ל - ,

איציק שוויקי:

תן – קח זה,

ציפי רון:

כן?

איציק שוויקי:

שוק תן – קח.

שרון דינור:

רק בלי התן, רק קח קח כאילו זה ה - ,

איציק שוויקי:

לא, זה נראה שוק תן – קח.

שרון דינור:

תן.

איציק שוויקי:

זה היה בבית ספר,

שרון דינור:

לדעתי גם הבת שלך.

איציק שוויקי:

פנינה הייתה עושה את זה. הבת שלי, לא (לא ברור).

שרון דינור:

מה היא לא?

איציק שוויקי:

לא (לא ברור).

שרון דינור:

מה קרה פה באמצי? התחלף כאילו,

יוחנן וייצמן:

בסדר, לילה עברנו לדוד ילין? אנחנו 20 מטר מרחק, מהזמן.

מורן בן זיו:

טוב, התיק הבא הם לא מגיעים, אבל אנחנו נדון עליו.

איציק שוויקי:

משה שפירא הגיע בשביל התיק הזה, או לא?

יוחנן וייצמן:

חרל"פ לא מגיעים?

שרון דינור:

רגע, אנחנו עכשיו לא בדוד ילין?

מורן בן זיו:

אנחנו בדוד ילין.

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

אנחנו בדוד לוי?

יוחנן וייצמן:

דוד ילין לא מגיעים?

שרון דינור:

אני רוצה להראות לכם, אוקי, אנחנו נמצאים במבנה היסטורי בדוד ילין 34, יוסף בן ממתיהו 27, המבנה כאילו תיכף אני אראה לכם רק רציתי לפני שנראה את ההצעה, תראו זה השכן, החלקה שלנו היא מהבניין הקטנצ'יק הזה שהוא מבנה עזר שהוא תופס בעיגול כזה את כל ה - ,

איציק שוויקי:

בית כנסת לא כלול בתוכנית?

שרון דינור:

זה הבית כנסת, הוא לא כלול בתוכנית. ברח לי,

איציק שוויקי:

זה ממש צר אבל.

שרון דינור:

איפה אני הייתי? אני אלך רגע עוד פעם רגע,

איציק שוויקי:

זה שטח מאוד קטן.

שרון דינור:

שטח מאוד קטן, וגם הם מבקשים לבנות את כל החלקה, אז גם, איפה זה היה? למה זה, אני לא מוצאת את זה.

יוחנן וייצמן:

לשכת הבריאות פתאום.

איציק שוויקי:

הנה הגעת חזרה.

שרון דינור:

רגע, רגע, הנה אז תראו רגע, הבניין הזה אני חושבת שאין ויכוח שהוא, מאוד מאוד יפה. גם התוספות שיש עליו, והיה לנו ויכוח אם לשמור על אותם או לא, כי גם היסטוריות כמובן מעצמן,

ציפי רון:

זה נראה מזרח אירופה,

שרון דינור:

וכאן יש לנו איזה ו' כזה שהוא לא זה. עכשיו אתה למדת פה?

דובר לא מזוהה:

פנימייה שמה.

ציפי רון:

שרון זה נראה כמו במזרח אירופה, ברובע היהודי.

שרון דינור:

הם מציעים, הבינוי שהם מציעים מעבר לתוספת הקומות הוא מבנה את כל החצר פה, מה שסותם את כל החלונות פה של החזית, וכמובן גם לגמרי מכסה את החזית הזאתי שהיא חזית יפה. והורס את הבניין הזה מציע פה, רגע אני אראה לכם מה הם מציעים, כי הם גם לא פה אמרת, נכון? זה,

מורן בן זיו:

כן,

איציק שוויקי:

השטח הזה, זה הכניסה לבניין,

שרון דינור:

רגע, מה שמוצע, מבחינת התוכנית, אתם רואים יש פה את ה - , הבינוי על הכול, הכול, הכול, הכול, כל החלקה, זה מה שהם מציעים פה,

איציק שוויקי:

הוא משחזר אותם להדפסות?

שרון דינור:

אתם רואים, הוא עושה את הבינוי, הוא עושה הוא שומר את החזית הזאתי שהיא קטנטונת כזאתי, עליה מציע את כל הממ"דים שלו, זה אני חושבת שזה, כן, אתם רואים ממ"ד חדר שינה כזה, מאוד, בחיים לא ראיתי ממ"ד כזה, אבל (לא ברור). מוסיף קומות, עד 6 קומות ומתחבר לבניין ההיסטורי. אנחנו כעיקרון, אני אגיד לכם הכנו את התוכנית לדחייה, כי לא היה לנו אפילו תיק תיעוד, ואחרי שהכרענו לדחייה, שנייה לפני שלחצנו לפרסם, העבירו לנו את התיק תיעוד, אז ניסינו לעשות אישור

בתנאים, אבל התנאים שלנו, אני מודה מראש שהם קצת מגבילים, בשביל למעשה, הם אומרים, בגדול מה שאנחנו חשבנו זה שתוסיף קומות על הבניין ההיסטורי, אבל אל תסתום פה את ה - , את הבניין הזה עם בינוי חדש, כי כל בינוי שהוא מוסיף פה, בחזית של החצר, למעשה לגמרי מגבילה לנו.

חיים כהן:

סליחה, למה הם לא מגיעים? סליחה, הייתי בטלפון.

שרון דינור:

למה הם לא מגיעים?

חיים כהן:

למה לא מגיעים? מה? הם הודיעו שלא מגיעים?

מורן בן זיו:

דיברתי איתם עכשיו, כן. ברכה,

חיים כהן:

ולמה אמרו שהם לא מגיעים?

מורן בן זיו:

אני לא יודעת, היא אמרה שהיא באמצע פגישה.

חיים כהן:

שמה?

מורן בן זיו:

שהיא באמת פגישה, והם לא יגיעו, ונדון בתיק שלהם.

חיים כהן:

מה זה הדבר הזה?

עו"ד דני ליבמן:

מי שלא בא,

חיים כהן:

מה?

עו"ד דני ליבמן:

מי שלא בא, אני סוגר בלעדיו.

ציפי רון:

הבניין יפה.

יוחנן וייצמן:

טוב, תמשיכי הלאה, בסדר. תמשיכי.

משה גורא:

הבניין הישן הוא בניין צמוד אליהם? בקו אפס? מה שמסומן,

איציק שוויקי:

הבניין הזה בחלקה.

משה גורא:

מה?

איציק שוויקי:

בחלקה. הבניין הישן בחלקה.

משה גורא:

הם סותמים את החלונות?

איציק שוויקי:

הבניין הזה, הוא בחלקה.

משה גורא:

לא זה, אני מדבר,

שרון דינור:

הבניין הזה לא בחלקה,

איציק שוויקי:

לא, זה זה,

שרון דינור:

הבינוי,

משה גורא:

הם שומרים מרחק?

שרון דינור:

הם לא, הם שומרים על מרחק, רגע אני אגיד לך כאן, אתה רואה רק בנקודה הזאתי, בנקודה הזאתי איפה שכתוב לובי, הם לא שומרים על מרחק, גם שמה יש, כל מיני,

משה גורא:

אולי יכולים לסגור להם,

שרון דינור:

זאת שאלה מצוינת. אוקי, אם היה לך חלון פה, אתה גם זה,

איציק שוויקי:

גם הבית כנסת,

שרון דינור:

גם לא בסדר לדעתי.

איציק שוויקי:

גם הבית כנסת לא,

שרון דינור:

ואם אתה רוצה לעשות,

יוחנן וייצמן:

הבית כנסת בנוי בקו אפס?

שרון דינור:

כן, כן, הנה רואים את הקו אפס.

איציק שוויקי:

כן, הבית כנסת, באוויר.

שרון דינור:

זה הבית כנסת, עכשיו גם בוא נגיד שגם בית כנסת רוצה יום אחד, ראינו כבר לעשות תוספות, בהתאם למדיניות, אולי הוא רוצה לעשות מגורים מעליו, גם את זה ראינו בוועדה הזאת, אם יש לך פה בניין, מאוד מאוד, חוסם את כל החלונות עכשיו, אין לו הרבה אופציות אחרות לאוורור, זה קשוח מידי. אנחנו המלצנו, ההמלצה שלנו אומרת, שלבניין ההיסטורי תוסיף קומות בהתאם למדיניות.

חיים כהן:

טוב, אני מבקש שרון שנייה,

שרון דינור:

כן, כן,

חיים כהן:

אני דיברתי איתם, אני ביקשתי שהם יבואו, אין כזה דבר, אנחנו נעבור לתיק הבא.

יוחנן וייצמן:

נעבור לתיק הבא.

מורן בן זיו:

הם יכולים גם לעלות בזום, כאילו,

יוחנן וייצמן:

להעלות אותם בזום.

מורן בן זיו:

תציע להם.

שרון דינור:

יורד גשם, מה אתם אומרים?

ציפי רון:

כן, התחזית התממשה.

שרון דינור:

טוב, נעבור רגע לתיק הבא?

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

נעבור לחרל"פ, חרל"פ זה,

דוד היימן:

הם רוצים לעלות בזום,

יוחנן וייצמן:

אם הוא מאפס, אז,

חיים כהן:

הם יכולים גם לעלות לזום.

יוחנן וייצמן:

מה?

חיים כהן:

(לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אפשר לסגור לו את החלונות.

חיים כהן:

בסדר, אמרתי להם שהם יכולים לעלות בזום.

יוחנן וייצמן:

לא משנה בינתיים בהבא, בוא נתחיל.

משה גורא:

האפס עצמו (לא ברור) בעיה שלהם.

שרון דינור:

זה לא בעיה שלהם, זה הבינוי ההיסטורי הוא באפס, אז זה לא בעיה שלהם, זה לא שהם בנו בניגוד לתקנון ועשו עבירת בנייה, אם היו עושים עבירת בנייה הייתי אומרת וואלה מישו עושה עבירת בנייה, מה לעשות? זה בעיה שלו, אבל כהוא מבנה היסטורי הוא כזה,

יוחנן וייצמן:

היה לנו כאלה כבר במחנה יהודה, בוועדה המקומית לא פה, בא בן אדם להתנגד וטען היסטורי 1920 הוועדה לא אישרה את זה,

שרון דינור:

אני לא יודעת, אני לא יודעת מה המקרה שאתה מדבר עליו, אבל אני חושבת שזה, כאן יש חלונות היסטוריים ויחסום להם את החלונות האלה, גם פה, גם מאחורי ה – ו' הזה גם יש חלונות היסטוריים,

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

לעשות את זה, זה לדעתי פגיעה באנושות. זה כאילו לא ממש לשימור, (לא ברור) לא היה פה שימור, הייתי אומרת אותו דבר,

משה גורא:

לא,

שרון דינור:

זה לא נורמאלי לעשות כזה דבר, להכניס מישו לחשכה, תמידית, וגם את הבינוי העתידי שלהם. זה בעיני לא תקין, וחוף מזה שזה סותם לחלוטין את החזית היפה הזאתי, זה גם חזית מאוד מיוחדת.

איציק שוויקי:

הוא מנצל את הזכויות על הבית הישן,

שרון דינור:

אנחנו אמרנו בדיוק מה שאתה אמרת, בעצם.

איציק שוויקי:

אני חושב ככה, ושישחזר את המרפסת, את רואה עשו כאילו מרפסת, ולא גמרו. את שמה לב?

שרון דינור:

כן, כן, ברור. והייתה פה,

ציפי רון:

החדר שבנו לצד, החדר שבנוי שרון,

שרון דינור:

בוא הנה, הבחור עם הפנימייה פה, ספר לנו, הייתה פה מרפסת והיא נפלה.

ציפי רון:

הייתה פה מרפסת שנפלה. הבינוי של החדר שבנוי לתוך החצר, על העמוד הזה, הדקיק הזה הרעוע,

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

זה נורא מעניין, זה שריד בתקופה.

שרון דינור:

היה לנו פה ויכוח לי ולצחור, אם צריך לשמר אותו, או לא צריך לשמר אותו,

ציפי רון:

את החדר הזה?

שרון דינור:

את החדר, אני אמרתי שלא צריך לשמר, והוא אמר לשמר, כאילו זה באמת דיון, זה לא, אין לזה סימן קריאה.

ציפי רון:

חשוב לחשוב על זה,

שרון דינור:

אז,

ציפי רון:

כי זה, כי א' זה סגנון שמזכיר את מזרח אירופה, בנו בבתים היהודים במזרח אירופה, ולא רק, האנשים היו עניים, אבל הסגנון של החלונות וזה, של מזרח אירופה, אני לא בטוחה שצריך להרוס את זה, זה נורא מעניין, הדבר הזה. אני לא יודעת. למרות שזה נראה גרוטאה וכן הלאה, אבל יש בזה ייחודיות. מה את אומרת על החדר הזה?

שרון דינור:

אז אני, א' רציתם שאנחנו נוריד את זה, נכון?

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

חיים כהן:

לא, לא, עוד 20 דקות הם עולים לזום.

שרון דינור:

לא, לא נוריד, התכוונתי,

יוחנן וייצמן:

עוברים, נעבור לתיק הבא.

חיים כהן:

כן,

שרון דינור:

אני חושבת ש - , בוא נסתכל בתיק תיעוד ביחד, אני חושבת שצריך להוריד את זה, אבל או לפחות,

ציפי רון:

אתם מכירים את הביטוי (לא ברור), וייצמן, אתה מכיר?

יוחנן וייצמן:

כן.

ציפי רון:

זה קיצור של קצראלובקה,

יוחנן וייצמן:

כן,

מורן בן זיו:

לא, בסדר, שמעתי שדיברו אתכם.

ציפי רון:

זה ביטוי למקום, למשהו מאוד מוזנח.

מורן בן זיו:

כן, יש לך קישור? תשלחי לי.

ציפי רון:

זה חפץ.

מורן בן זיו:

תשלחי לי וואטסאפ, ואני אחזיר לך בקישור.

ציפי רון:

אצל שלום עליכם, אצל אחרים.

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) לא פה?

יוחנן וייצמן:

כן, לאיזה תיק הגעת?

דובר לא מזוהה:

ב – 11.

יוחנן וייצמן:

אז בוא נתחיל את 11.

שרון דינור:

רגע,

יוחנן וייצמן:

לא, את 10:30 עוד לא עשינו.

מורו בן זיו:

מיקי לפני,

שרון דינור:

רגע,

יוחנן וייצמן:

10:30 קודם.

שרון דינור:

חכה בבקשה בחוץ, בסדר? להתחיל את הדיון הבא של חרל"פ?

יוחנן וייצמן:

כן, כן, בוא נדלג לזה, עד,

איציק שוויקי:

הבא,

שרון דינור:

ככה, רגע, תנו לי שנייה רגע להגיע אליו.

איציק שוויקי:

בית לא לשימור, זה צריך להיות במדיניות רחביה, וזה, שרון,

שרון דינור:

אני לא מסכימה איתך, אני,

איציק שוויקי:

לא, מדיניות רחביה,

שרון דינור:

אבל אני לא מסכימה אותך.

איציק שוויקי:

להוסיף את הגובה, רק הגובה.

שרון דינור:

אבל אני לא מסכימה איתך, אז אני אסביר גם למה, כאילו.

איציק שוויקי:

זו תוספת של,

שרון דינור:

יש פה בניין, אני אנסה רגע לראות, להראות לכם הבניין בחרל"פ.

יוחנן וייצמן:

20 מטר משמה אנחנו יודעים שהולכים להגיש תוכנית של 30 קומות,

איציק שוויקי:

איפה?

שרון דינור:

באמת? איפה?

יוחנן וייצמן:

המגרש שדיברנו עליו לפני 5,

שרון דינור:

לא, עברנו לחרל"פ.

איציק שוויקי:

חרל"פ? סליחה,

שרון דינור:

יש פה בניין שהוא בניין שהוא, לא היסטורי הוא נבנה ב – 1950, זה הבניין הזה, עכשיו יש לו קטע מיוחד, אני, הוא לא רגיל, זה רגע, אני אנסה לראות אם יש לי את זה,

איציק שוויקי:

אאבל נכנסה לשימור,

שרון דינור:

הנה, אני כן הנה, תסתכלו רגע, על הכניסה שלו. עכשיו הבניין, וייצמן,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

זה דומה לבניין שאז ראינו, אני לא זוכרת באיזה רחוב, עם החזית המעוגלת שיש לו בינוי אבן, זה לא אבן, בשנות ה-50 עדיין היה מאוד קשה, לשים את הבנייה,

יוחנן וייצמן:

זה גם כן?

שרון דינור:

זה בנייה מאוד מאוד דומה, עכשיו הוא,

ציפי רון:

זה בתור דמוי אבן,

שרון דינור:

זה בתור דמוי אבן, אבל תסתכלו את הכניסה איזה מיוחדת היא, אוקי, ועכשיו אנחנו נמצאים גם יש לנו את המרפסות האלה, שהם אלמנט מיוחד. עכשיו אנחנו הוא עושה תמ"א/38,

יוחנן וייצמן:

תמ"א/1 פשוטה רגילה.

שרון דינור:

תמ"א פשוטה רגילה, ואנחנו ביקשנו, אפילו הסכמנו לו לעשות חיפוי, אתם פה, רק לא רצינו את החיפוי במקום, אתם רואים את העמודים האלה, בחזית הפנימית זה, הוא הצליח, הוא הצליח לעשות סכמה זה. מה שאנחנו לא רצינו לעשות, וזה אני חושבת המוקד של ההתנגדות, של, לא של ההתנגדות, של הקונפליקט בינינו,

איציק שוויקי:

ממ"דים.

שרון דינור:

לא, לא, הדירוג, צריך, רגע אני רוצה להגיד משהו כללי, קודם כל שתבינו שאנשים פה הם מקבלים הרבה יותר מ- 25 מטר לדירה, 25 מטר ומרפסות, וסגירת מרפסות וכו' כל מיני דברים שכל התמ"א מרשה לקושש, וזה בסדר, אבל צריך לזכור שזה לא זכויות מוקנות, אני רציתי את המרפסות האלה, לחזית לשמור, במתכונתן בלי לצאת החוצה, כדי, כי זה החלק האופייני, וגם זה חלק שביקשתי לא לחזק כדי לא לחזק חיצונית, והוא הצליח לעשות את זה, כדי לשמור. עכשיו יש להם מספיק מרפסות מהצדדים האחרים שלהם, ועדיין יש להם את המרפסת הקדמית שהיא לא סגורה, אני חושבת שזה תוצאה ממש ממש טובה, מבחינתי, יש פה כולה שתי יחידות במפלס. אני חושבת שחוץ מזה, זה הקונפליקט היחיד שלנו, חוץ מזה אנחנו ממש בסדר איתו עם הבקשה בוא נראה רגע אם יש הדמיה פה במקרה.

איציק שוויקי:

שאלתי שאלה, אם הוא עומד בגובה המותר.

שרון דינור:

עכשיו, מה זה?

איציק שוויקי:

האם הוא עומד בגובה מותר, באזור רחביה ג', האם זה ג' או ב', אם זה ב',

שרון דינור:

לדעתי לא,

איציק שוויקי:

אם זה ב', אז לא מגיע לו את הגובה.

יוחנן וייצמן:

לא, אנחנו נותנים קומה.

שרון דינור:

הנושא של הגובה פחות מטריד אותנו פה, והוא יהיה, הוא מול תכנון עיר, 1, 2, 3, 4, 5, רגע, תיכף, אני אגיד לך.

איציק שוויקי:

3,

ציפי רון:

לא, 2.

איציק שוויקי:

3, זה יוצא 3. כמה הוא מוסיף 2 או 3?

ציפי רון:

2. לחזית 2,

שרון דינור:

אזור מגורים ב' חדש 4 קומות וקומה חמישית בנסיגה. ב – 153 אחוזי בנייה, והוא מגיע פה, לאן ברחת לי, רגע, הוא מגיע לפה ל - ,

חיים כהן:

זה נראה לי קצת (לא ברור).

שרון דינור:

ל – 260% בנייה, זאת אומרת בערך מאה, קצת אחוזים יותר, בסדר, לא, אני מספרת לאיציק הוא שאל. והקומה היא קצת, קצת יותר, אבל לא, לא ברמה קריטית, אנחנו לא, כאילו כי מותר לו חמישית בנסיגה, והוא פה עשה את הדבר הזה, רגע.

יוחנן וייצמן:

הוא עשה דירוג.

שרון דינור:

הוא עשה דירוג, אבל לדעתי לא לרחוב, אבל רגע, אני אסתכל.

איציק שוויקי:

אני איתך, מה שאת אומרת הכול בסדר.

שרון דינור:

הנה, אוקי, תודה.

איציק שוויקי:

מקובל עלי, מקובל עלי.

שרון דינור:

1, 2, 3, 4, 5,

איציק שוויקי:

מקובל.

שרון דינור:

כאילו זה תלוי יש לו קומה שמתחת, יש לו קומה אחת, שהוא, יש לו חזית אחת שהוא 1, 2, 3, 4, 5, 6, זה כאילו בחזית אחת שלו, הוא 6 קומות,

איציק שוויקי:

בדירוג,

שרון דינור:

אבל לא בדירוג,

יוחנן וייצמן:

לא,

איציק שוויקי:

לא, אבל בגלל השטח הקרקע.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, תסתכל.

איציק שוויקי:

הבנייה 4 הוא דירוג,

שרון דינור:

לא, אבל לא לכיוון שלו, לא, הוא עשה את הדירוג,

יוחנן וייצמן:

6 הוא 6,

איציק שוויקי:

מה? הקו אפס לחזית, קו אפס בחזית,

ציפי רון:

של עזה.

איציק שוויקי:

קו אפס בחזית הוא כאן, בחצר הוא כאן, זאת אומרת יש פה,

שרון דינור:

אין פה קו אפס לשום שלב,

איציק שוויקי:

לא, כאן כאן, זה קו אפס.

שרון דינור:

קרוב לקו אפס בחלק האחורי, בחזית הקדמית אין לו בכלל קו אפס, אבל יש לו 6 קומות בכל מקרה,

ציפי רון:

לא, הוא מדבר על ההבדלים במפלסים, של,

שרון דינור:

כן, כן,

ציפי רון:

האחורי.

שרון דינור:

יש הבדל של קומה במפלסים,

איציק שוויקי:

נכון, לא רואים את זה, בחזית לא רואים את זה,

שרון דינור:

אבל הדירוג הוא הולך הפוך, כאילו,

איציק שוויקי:

כן, כן,

שרון דינור:

אם היינו רוצים להיות, אפשר להגיד שאת הדירוג צריך לעשות, בדיוק הפוך, כי שזה יתאים להוראות רחביה, אוקי, זה,

איציק שוויקי:

מה? כן, אבל את יודעת שמה שאנחנו רואים את ה - , עלייה לגג, היא הופכת להיות קומה כאילו, כי אז עושים שם למעלה. אם אנחנו עושים עלייה לגג, עם מדרגות, כאילו סולם, אז פחות פחות ככה, אבל בסדר.

שרון דינור:

אתם רוצים להכניס אותם?

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

את הבנת למה אני מתכוון?

מורן בן זיו:

אני אכניס אותם.

איציק שוויקי:

או לא הבנת?

שרון דינור:

כן, אבל זה לא כל כך רלוונטי לדיון הזה, פה יש יחידה נפרדת.

איציק שוויקי:

לא, את צריכה אבל לקבוע על זה, זה מדיניות, האם, האם נותנים,

חיים כהן:

מה הוא רוצה עכשיו?

איציק שוויקי:

עזבי, אני איתך, שלא תחשבי (לא ברור). זה בסדר שיגיד שהוא מוכן, ונגמר הסיפור.

שרון דינור:

אנחנו לא, לדעתי לא,

ציפי רון:

או שתגידי לו תודה. הוא רוצה שתגידי לו תודה.

שרון דינור:

תודה רבה.

ציפי רון:

תודה, יצחק. שרון,

רפאל סטינדלר:

סטינדלר, שלי זיידמן, ומיקי זיידמן.

שלי זיידמן:

אוקי, העכבר הזה של המצגת המוצגת?

שרון דינור:

כן, כן, בגלל זה קיבלת.

שלי זיידמן:

אז אנחנו עם תמ"א/38/1 ברחוב חרל"פ 26, הוא לא נמצא, הוא לא נמצא בכרטסת העירונית, הוא לא מיועד לשימור, אתם רואים פה, זה רחוב חרל"פ הרב ברלין, ויש פה את המדרגות כאלה מי שמכיר, קוראים להם (לא ברור) ככה הוא נראה, זה הבניין, יש פה תמונת של החזיתות שלו. הוא לא מוגדר לשימור, אבל יש לו חזית שהיא, שהיא מאוד יפה, חזית ראשית, זאת אומרת החזית של הכניסה שלו, הנה פה רואים את זה, היא לא, היא דווקא כאילו חד – פעמית בבניין, אבל הכניסה שלו היא בפיתוחי אבן מאוד מאוד יפים, ויש לו עיטורים, עיטורים כאלה מעל החלונות שממשיכים לאורך כל ה - , כל הבניין, רואים אותם פה, מין משולשים כאלה. זה עוד זווית, תלת – מימד, פה רואים. במסגרת ה - , זהו יש עצים, יש עצים שחלקם אנחנו מעתיקים, וחלקם אנחנו עוקרים, יש על זה סעיף בחוות דעת, אנחנו בהחלט נסמן את מה שאנחנו יכולים לסמן שתילה חדשה. אפשר לראות שהערכים של העצים הם לא, הם לא בערכים גבוהים. אני ברשותכם, אני אגש ישר לסעיפים,

שרון דינור:

ברור.

שלי זיידמן:

אוקי. ברמת העיקרון זאת איזה שהיא קומה, קומה טיפוסית שאפשר לראות שאנחנו, רק נסביר את ה - , הקומה הטיפוסית היא מחולקת לשתי קומות, לשתי דירות. אנחנו יש תוספות עיקר התוספות הן בצדדים ומאחורה, יש ממ"דים מאחורה לתוספות. ומרפסות, מרפסת שהיא קדמית, ואיזה שהיא מרפסות צידיות. עכשיו הסעיף הראשון בחוות דעת שהוא מדבר על, הוא מדבר ציר הכניסה בכל המרפסות שמעליה, כולל הפתחים הקיימים, יהיו חיזוק פנימי. עכשיו זה משהו שגם בפגישה שבזמנו דיברנו, אנחנו לא סיכמנו על זה, סיכמנו על חיזוק, על חיזוק חיצוני,

שרון דינור:

אגב הסתכלתי בסיכומים שאת שלחת ולא ראיתי את זה, כי אני חיפשתי את זה, אבל לא ראיתי.

שלי זיידמן:

הנה יש, אני הדפסתי.

שרון דינור:

אם את יכולה להעביר לי, אז אני אשמח,

שלי זיידמן:

כן, כן, זה גם מודפס פה, קודם כל. אני אראה לך את זה גם במייל. ברמת העיקרון אנחנו בעצם בפגישה המקדימה עם מחלקת שימור, הגשנו גרסה אחרת, גרסה שבה הקיר הזה, שהוא בעצם הקיר, הקיר הקיים, הוא להריסה לגמרי, ובעקבות זה שגם, וההתייחסות, רגע נתחיל מהעניין הזה בקומת, קומת הכניסה שהוא הקיר היפה הזה, העיטור היפה הזה, שמה שאנחנו ראינו בחזית הזאת, הדבר הזה, כל הכניסה שלו, אנחנו לא מוסיפים על זה, חיזוק, חיזוק חיצוני, זה סוכם גם בפגישה המקדימה. מה שאנחנו, מה שכתוב פה, ולא סוכם, בפגישה היה גם לאורך כל הבניין, האזור הזה יהיה חיזוק פנימי, ושלא תהיה את הסגירה כאן. עכשיו בגרסה הקודמת שאנחנו הגשנו למחלקת השימור, הקיר הזה היה להריסה, ובאמת בעקבות זה שהבנו ש - , מאוד חשוב, זאת אומרת יש איזה שהיא חשיבות או ערך לשמור על החזית הזאת, אז אנחנו כן משמרים את הקיר הזה, אבל בכל זאת כן מוסיפים פה איזה שהיא סגירת זכוכית, סגירת זכוכית בלבד,

יוחנן וייצמן:

מעל הקיר? כאילו עוטפים אותו? עוטפים את העמודים האלה? אם אני מחר הולך ברחוב,

שרון דינור:

היא מדברת על הקומה שמעל, קומה שמעל.

יוחנן וייצמן:

לא על הקומת קרקע?

שלי זיידמן:

הקומת קרקע היא נשאר, אנחנו שני,

יוחנן וייצמן:

כפי שהם.

שלי זיידמן:

אנחנו כולנו מסכימים שכדאי לשמור אותה, היא גם חלק מאלמנט עיצובי של הבניין, ואנחנו לא נוגעים, לא נוגעים. אנחנו בעצם מחזקים חיזוק חיצוני משני הצדדים, זאת אומרת מצידי הבניין, ובקומות מעל, אני אראה את זה רגע פה, בחזית הזאת, אנחנו מדברים מהקומות, מהקומה הזאת והלאה, שזה בעצם שתי קומות, אנחנו את הדבר הזה לסגור סגירת זכוכית, אבל לא נהרוס את הקו קיים, נסגור אותה בסגירת זכוכית, אבל אנחנו כן צריכים את הרחבת המרפסת הקיימת, בשביל כאלמנט קונסטרוקטיבי, בשביל שאנחנו נוכל לשמור על החיזוק הזה, כי החיזוק, זאת אומרת בלי חיזוק, אנחנו בעצם מוסיפים קורה, מה שאנחנו,

יוחנן וייצמן:

בכמה אתם צריכים להגדיל אותה?

שלי זיידמן:

אנחנו מגדילים אותה ב - ,

איציק שוויקי:

היא כבר חורגת במטר מהכניסה,

יוחנן וייצמן:

כרגע היא קיימת,

איציק שוויקי:

לא, אבל היא חורגת. אם אני נכנס לבניין אני רואה את המרפסת, כלפי חוץ.

שלי זיידמן:

כן,

מיקי זיידמן:

נכון,

איציק שוויקי:

היא יוצאת החוצה.

שלי זיידמן:

נכון, נכון,

איציק שוויקי:

יוצאת החוצה,

שלי זיידמן:

אנחנו לא מוסיפים, אנחנו לא מוסיפים הרבה, זה ממש עניין של איזה 30 ס"מ או משהו כזה, כי זה גם מתואם עם הקונסטרוקטור, בעצם אחרי הפגישה עם מחלקת השימור, הלכנו לקונסטרוקטור, וגם הוביל לאיזה שהוא תכנון מחדש,

יוחנן וייצמן:

בעצם אתם מפרקים את המרפסת, עושים קורה במקומה, והיא תהיה מרפסת.

שלי זיידמן:

כן, עכשיו,

איציק שוויקי:

לא, עם זכוכית.

יוחנן וייצמן:

עדיין לא, קודם כל אני מדבר על ההרחבה, עוד רגע נדבר על הזכוכית.

שלי זיידמן:

אנחנו רואים, בעצם המרפסת הקיימת, היא מורחבת, ובחלקה נסגרת בזכוכית, זה ה - , זה הסיפור. כן, אני גם, ואת החיפוי החדש של המרפסת, אנחנו בעצם נעשה באותו חיפוי, זאת אומרת הסיכון במילא זה גם היה בפגישה, שהסיכום על אף שאנחנו עושים חיזוק חיצוני, אני ניקח את האלמנטים של האבן, של העיטורי אבן שיש מעל החלונות, ונגיד במקרה של המרפסת הזאת, אז השילוב של המעקה באמת, והמעקה כאן, ואנחנו נעשה אותו, אותו דבר, רק חדש.

איציק שוויקי:

איפה אבן? זה חיפוי.

שלי זיידמן:

חיפוי באבן מלאכותית, בסדר, אבל אותו סוג חיפוי, זה העניין הוא,

יוחנן וייצמן:

כבר עשינו את זה,

איציק שוויקי:

לא, אני רק אומר זה לא אבן, זה חיפוי אבן מיוחדת.

שלי זיידמן:

בסדר, לצורך העניין,

איציק שוויקי:

מדובר על אבן (לא ברור).

שלי זיידמן:

אבן (לא ברור). בסדר,

מיקי זיידמן:

זה לא זה,

איציק שוויקי:

זה לא זה?

שלי זיידמן:

אבל זה נראה שזה אבן,

מיקי זיידמן:

זה סתם אבן עם עיבוד גדול.

יוחנן וייצמן:

זה לא אבן חול?

מיקי זיידמן:

כן, הם גם חשבו בהתחלה, שזה אבן.

יוחנן וייצמן:

זה סתם אבן דפוקה.

מיקי זיידמן:

כן, כן, זה לא אבן.

יוחנן וייצמן:

שומעת?

שלי זיידמן:

ככה זה,

שרון דינור:

שזה אבן דפוקה, ולא חיפוי אבן?

יוחנן וייצמן:

זה לא,

שלי זיידמן:

ככה זה נראה, אבל,

יוחנן וייצמן:

לא כמו של הבניין ההוא.

מיקי זיידמן:

הסתכלנו על זה גם בפגישה.

שרון דינור:

אני לא, אני חושבת ש - , לא, לא זוכרת שאמרנו שזה לא חיפוי אבן, אני חושבת ש - , זה לא דמוי אבן, סליחה.

שלי זיידמן:

אני זוכרת שאמרנו בכל מקרה על חיזוק חיצוני ושנחנו נוודא יש לכם משהו שהוא,

שרון דינור:

משמר.

שלי זיידמן:

משמר, שהוא יגיד מה בדיוק העניין. לעניינו אבל אנחנו,

איציק שוויקי:

זה לא אבן, זה לא אבן,

שלי זיידמן:

זה לא כל כך ברור,

שרון דינור:

איציק, אם אתה יודע להגיד, איך אתה,

איציק שוויקי:

את צריכה ללכת לשם, אני לא יכול להגיד לפי התמונה. צריך ללכת לראות את זה, זה כבר היה לנו סיפור עם, בבוכרים שעשו לנו זיוף, ואמרו אבן רגילה, ושמו צבע.

שלי זיידמן:

לעניינו, יש, יש גם במחלקת שימור משהו שאנחנו סיכמנו שנתייעץ איתו, לגבי בדיוק סוג. ובכל מקרה אם עושים חיזוק חיצוני, אז בכל מקרה יש צורך בחיפוי חדש אז,

יוחנן וייצמן:

כן, לא, זה ברור.

שלי זיידמן:

אז במובן הזה, התכנון שאנחנו מוצעים פה, הוא לא עומד באותו, זאת אומרת הסעיף אחד, הוא גם לא, הוא לא תואם את מה שסיכמנו בפגישה, והוא גם, הוא כרגע הוא לא, הוא לא, עלינו הוא לא מקובל, בייחוד שגם חיזוק פנימי זה מאוד מייקר את עניין ה - ,

שרון דינור:

אני שואלת כזו שאלה, א', אני לא, לא חייב להיות מבחינה קונסטרוקטיבית יש, כמו שעמודים, לא חייב להיות עיטוף של מאה אחוז, כאילו מבחינת החיזוק, יכול להיות שאפשר לעשות הפסקה. והדבר השני, גם אם האלמנט הקונסטרוקטיבי זה שאתם צריכים אותו, למה הוא צריך להיות, למה הוא לא יכול להיות בדיוק, בתואי של המרפסת הנוכחית, למה הוא צריך, לצאת החוצה מעבר לזה,

זה מה שאני רציתי להבין, נגיד שאתם צריכים לעשות חיזוק את הקורה הזאתי, למה היא לא יכולה להיות הקורה במקום, במיקום הנוכחי של המרפסת, למה צריך את ההגדלה שלה. לדעתי הגדלה נובעת מזה שסגרתם שטח, ועכשיו אין להם מספיק שטח למרפסת, כאילו אז זה מה שגרר את הדבר, התכנון הוא זה שגרר, הטיעון ההנדסי הוא לא תקף פה. עכשיו בגלל שיש לכם פה באמת שטחים מהממים לכל דירה וזה, חשבנו שיש לנו הזדמנות באמת להגיד משהו על החזית הזאתי, שהיא חזית מיוחדת, כי מאחורי הזכוכית הזאתי כל אחד יעשה מה שבא לו, כולל שבירת הקירות באופן מלא לחלוטין, כי לא יבואו לשמור על זה, זה ה - , זה באמת פשוט, בתוך עמנו אנחנו חיים, יודעים שזה מה שיקרה, אז זה, זה הסיבה שאנחנו חוזרים על הסיפור הזה של, אגב גם חיפשי אמרתי לך בסיכומים שלנו, וראיתי את הסיכומים שלך, שלא כללו את ה - , הסיפור הזה. אבל כאן על החזית הזאת אני חושבת שזה כל הקונפליקט שלנו, עכשיו יש פה דירה שמקבלת, הרבה מעבר ל - 25 מטר, ואנחנו שמחים שיהיו מרפסות וכו', הכול בסדר, אפילו הסכמנו את החזית החיצונית, לחזק חיצוני חוץ מבנקודה הזאתי, שיהיה נקודת הפלקס, של הבניין, כאילו הדבר המיוחד שלו, זה המקום היחיד שבו אנחנו אומרים, אתם מעבר לזכויות של רחביה במאה אחוז, סבבה. אתם קומה מעבר, סבבה. כאילו אמרנו סבבה, על המון מקומות, מקום אחד שרצינו,

יוחנן וייצמן:

את מדברת על סגירת מרפסות?

מיקי זיידמן:

למה הלכת לקומה מעל? אנחנו לא קומה מעל,

שרון דינור:

כי יש לכם את ה - 6 קומות,

יוחנן וייצמן:

יש לכם 5, לא?

מיקי זיידמן:

לא, יש קומה מתחת לכביש.

שלי זיידמן:

מתחת למפלס רחוב.

שרון דינור:

נכון, נכון, אבל האחוזי בנייה כאילו הם כאלה,

מיקי זיידמן:

רגע, (לא ברור) 25 מטרים מטר מרובע, וגם המרפסות שלהם.

שרון דינור:

זה לא, בכל מקרה זה לא זכויות מוקנות וזה חלק מאוד מאוד קטן שהוא,

מיקי זיידמן:

זה מרפסות שרק, באות במקום מרפסות שנהרסו, אתם רואים את כל המרפסות שנהרסו? כדי לעשות את החיזוק באמת אחורי, הרסנו את כל המרפסות שהיו,

שרון דינור:

תראה, אתה יכול לעשות, בעיני אתה יכול לעשות מרפסת בין הממ"ד למדרגות, אפשר לעשות שם מרפסת מאוד יפה.

ציפי רון:

מה שמציעה שרון, זה לשמר את החזית. נכון?

שרון דינור:

רגע, כן,

ציפי רון:

את הקטע של הכניסה והמרפסות,

שרון דינור:

אני אומרת שברגע שאני סוגרת אותו בזכוכית, וזה שטח עיקרי חברים, אין לי שום שליטה על מה שיקרה בפנים, אני מאבדת את זה לגמרי. את זה והסיבה שיצאנו עם המרפסת החוצה, היא לא סיבה הנדסית, כמו סיבה תכנונית ברור שברגע שסגרתי, אז אין מספיק מקום למרפסת, אפילו לא לעמוד, רק אולי לעמוד לעשן סיגריה, אין מקום לשים כזה, אז זה הסיבה, כאילו דבר גרר דבר,

שלי זיידמן:

בכל מקרה עם, גם עכשיו אנחנו לא נרחיב את המרפסת, בסדר, אנחנו נעשה חיזוק חיצוני, אנחנו עדיין נצטרך איזה שהיא קורה מקשרת.

שרון דינור:

אז אני אומרת

יוחנן וייצמן:

הקורה מקשרת אנחנו חיים, סליחה, אם אני מבין נכון, קורה מקשרת אנחנו חיים, ניתן לכם את הדרישת מהנדס, אין מידי הרבה ברירות, השיח הוא יותר על הסגירה.

ציפי רון:

רוצים לשמר את החזית הזאת כמו שהיא, זה הרעיון,

יוחנן וייצמן:

אני,

שרון דינור:

בסדר גמור.

מיקי זיידמן:

אז אנחנו הצענו איזה שהוא מצב, עדיין לא רואים את החזית דרך הזכוכית, ומצד שני אנחנו עומדים ב – 25,

שרון דינור:

זה אני לא רוצה לעבור להיתר בנייה, סיימת את המצגת? אני רוצה רגע להסתכל עליו,

שלי זיידמן:

כן, אני יכולה גם,

יוחנן וייצמן:

זה הסוגיה,

שרון דינור:

חוץ מהסוגיה הזאתי שאר הנושאים אתם בסדר בחוות דעת? אין הרבה כל כך, אבל דברים.

שלי זיידמן:

העניין, כל מה שכתבתם על יש לתכנן מרפסות צידיות בנסיגה של לפחות 50 ס"מ, זה אותו עניין עם המרפסות,

שרון דינור:

הצידיות זה פה, ה – 50 ס"מ זה עד לפה, כן? זה שולי לחלוטין.

שלי זיידמן:

בסדר, אנחנו רואים פשוט אני רק מראים את שטחי המרפסת, אבל לעניינו העניין המרכזי זה באמת העניין עם ה - , עם הסגירה של החזית, ואני כן אגיד, במילה כשיהיה חיזוק חיצוני, ויהיה קורה מקשרת, אז איך שלא יהיה מכניסים, חומר חדש לתוך הציר, מה שאתן קורות לציר של הכניסה הראשית, ציר הכניסה וכל המרפסות שמעליה. אז כך או כך זה הולך להשתנות, ולא להשתמר כמשהו שהוא אחיד ובדיוק קיים.

מיקי זיידמן:

נראי את שטחי המרפסות גם ככה זה הם, זה לא גדל מעבר למה (לא ברור).

שרון דינור:

אתה יכול לעשות מרפסת פה אבל,

מיקי זיידמן:

לא,

שלי זיידמן:

לא, ואז,

מיקי זיידמן:

לבניין, אני לא יכול,

שלי זיידמן:

מה זאת אומרת? וגם יהיה לנו פחות מ – 25 מטר.

שרון דינור:

אבל 25 עוד פעם, הוא לא מוקנה, אם הכי חשוב מרפסת, אין בעיה, אפשר לבטל גם חדר ולעשות את זה, זה צריך להחליט מתי שהוא מה הכי חשוב,

שלי זיידמן:

זה עניין,

יוחנן וייצמן:

המרפסות הם צריכים לשבת, הדיירים ישלחו אותם הביתה, כן,

שרון דינור:

לא, אני אומרת בסדר, אבל ההנחה שגם לא מתקבלת בועדות ערר בתי משפט ש – 25 מטר הם תמיד אצלכם בכיס, היא לא נכונה, היא לא נכונה, ולא לזה התכוון המחוקק, הזכויות הן לא מוקנות, ולכן אנחנו אומרים אנחנו נותנים תיהנו גם מסגירת מרפסות, גם הכול, פה בנקודה אחת יש מקום שבו זה, עכשיו אני רציתי רגע לבדוק את השטחים.

מיקי זיידמן:

יש טבלה של המרפסות,

שלי זיידמן:

אני צילמתי, הטבלה של המרפסות מההיתר היא במצגת, שרון.

שרון דינור:

של המה?

שלי זיידמן:

אם את מחפשת את השטחים של המרפסות,

שרון דינור:

לא, אני לא מחפשת רק את השטחים של מרפסות, אני מסתכלת רגע על, נגיד קומה טיפוסית,

שלי זיידמן:

האמת שאין ממש קומה שהיא חוזרת על עצמה, בגלל שבכל אחת מהם החלוקה של הדירות היא אחרת.

יוחנן וייצמן:

דני, אתה זוכר מה 9988 אומרת על סגירת החזית?

עו"ד דני ליבמן:

אני אפתח את התוכנית, ואנחנו,

יוחנן וייצמן:

כי המתאר לא מאפשר את זה,

שרון דינור:

תסתכלו רגע,

עו"ד דני ליבמן:

התקנון פה אצלי.

יוחנן וייצמן:

אני גם פותח אותו וקורא.

עו"ד דני ליבמן:

סגירה בחזית בוא נראה,

יוחנן וייצמן:

איפה זה,

עו"ד דני ליבמן:

איפה זה מופיע.

יוחנן וייצמן:

נספח 3, גיליונות 16, 17, 19.

עו"ד דני ליבמן:

נספחים אין לי פה, נספחים באינטרנט.

איציק שוויקי:

אתה רואה נוספות, (לא ברור).

עו"ד דני ליבמן:

כן, אני מסתכל, מבנה עזר גגות, מעליות, מרפסות זיזיות, עומק מרפסת מירבי של מרפסת זיז לא יעלה על 1.60 מטר, והחזית הצידיית לא תחרוג מ – 0.6 מטר.

איציק שוויקי:

כמה מטר?

עו"ד דני ליבמן:

מעבר לקו, חזית קדמית לא תחרוג מעל לקו בניין, היא גם לא תחרוג יותר מ – 1.60 מטר, וגם (לא ברור) לא יותר מ – 1.60 מטר.

איציק שוויקי:

אז היא חורגת,

שרון דינור:

לא, לא, היא לא חורגת.

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

סוגר את ה - ,

מיקי זיידמן:

1.60 מטר.

איציק שוויקי:

כמה יש שמה? כמה המרפסת היום?

מיקי זיידמן:

כמה הרוחב?

איציק שוויקי:

כמה, כמה המרפסת? כמה המרפסת היום?

שלי זיידמן:

מה? שטח מרפסת?

איציק שוויקי:

לא, כמה,

עו"ד דני ליבמן:

רוחב המרפסת,

איציק שוויקי:

כמה רוחב המרפסת?

שרון דינור:

1.50 מטר.

שלי זיידמן: 1.50 מטר.

איציק שוויקי:

נו, זה בסדר.

איציק שוויקי:

עם התוספת? עם התוספת, כמה עם התוספת? זו השאלה,

עו"ד דני ליבמן:

אני מיד,

מיקי זיידמן:

לא, השאלה,

שלי זיידמן:

לא, השאלה אם זה מהסגירה או לא, זאת השאלה,

איציק שוויקי:

לא, לא, אין, אנחנו מדברים על מרפסת, לא סוגרים אותה, יש מרפסת,

יוחנן וייצמן:

עוד מעט נדבר על סגירה.

איציק שוויקי:

המרפסת היא חורגת מה – 1.60 מטר, כי כרגע היא על 1.52 מטר, תוסיף את התוספת של ה – 30 ס"מ שלך,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל היא עדיין לא חורגת מהקו בניין, היא 1.60 מטר מחוץ לקו הבניין, לא מחוצה לה.

שרון דינור:

לא, לא, היום המרפסת מוצעת כתוב פה מטר, נכון, זה מה שכתוב.

עו"ד דני ליבמן:

יש שתי דרישות,

שרון דינור:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

יש גם דרישה,

איציק שוויקי:

תוספת למטר, וכרגע,

שרון דינור:

היא לא תוספת, כאן לא מרפסת, כאן זה כבר שטח עיקרי, סגור.

עו"ד דני ליבמן:

מעבר לקו ה - ,

שרון דינור:

כאן זה שטח עיקרי,

עו"ד דני ליבמן:

החזית האחורית,

שלי זיידמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה שטח עיקרי, כי התמ"א מאפשרת את זה,

שרון דינור:

נכון.

יוחנן וייצמן:

לצערי להתחיל לחפש במסמכים, כי את זה אני בחיים לא אצליח.

עו"ד דני ליבמן:

נספחים זה האדריכל,

יוחנן וייצמן:

זה גדול עילי.

עו"ד דני ליבמן:

כן,

שרון דינור:

כן, סורי, גם אני לא הבאתי את,

עו"ד דני ליבמן:

נספחים הנה אם יש פה,

מיקי זיידמן:

היא צריכה להיות עד 1.60 מטר ברוחב.

עו"ד דני ליבמן:

לא, אבל לחפש בנספים, יש פה אדריכלים שהם,

שרון דינור:

לא הבאתם את ההדמיה?

שלי זיידמן:

הדמיה לא, אין לנו.

עו"ד דני ליבמן:

כשיש אדריכלים, אני אפנה אליהם. שאני לא עושה טעויות.

שלי זיידמן:

כן, רק בוא נעשה,

מיקי זיידמן:

והתכנון בקשר לקו, התכנון הוא לגמרי מדורג, תסתכל על התכנון,

שלי זיידמן:

כן, אנחנו,

מיקי זיידמן:

בקומות העליונות,

שלי זיידמן:

אנחנו נגיד שהקומות למעלה, חלק מה - , גם התייעצות עם הקונסטרוקטור, אנחנו בעצם דירגנו יותר ממה שהוצג לכם בהתחלה. וכל התוספות גם מלכתחילה, אנחנו, אנחנו באנו ואמרנו שגם החזית הזאת יפה, ואנחנו רוצים כמה שיותר את התוספות לשמור,

מיקי זיידמן:

טוב.

שלי זיידמן:

אחוריות.

מיקי זיידמן:

חשוב לי גם את הפרופורציה שלא, לא בנינו על החזית הקדמית, כל התוספת היא למעלה, היא בנסיגה מאוד גדולה, כן, זה נכון, הגענו לאיזה פשרה, אז בפגישה כן זה היה בסדר, לשים את הזכוכית הזאת, היא גם נותנת להם את השטחים שלהם, וגם נותנת, וגם משאירה את החזית,

שלי זיידמן:

כן,

מיקי זיידמן:

בעצם מצב של פשרה.

שלי זיידמן:

וגם איך שלא יהיה, אני חושבת שהציר, מה שאתן מדברות עליו, הציר הזה ממילא לא הולך להיחרס כי הולך להיות פה, פה אבן אחרת, פה אבן אחרת, פה לא משנה,

שרון דינור:

א', אנחנו ביקשנו שהאבן האחרת הזאתי תהיה,

שלי זיידמן:

בסדר,

שרון דינור:

אם לא, אז אפשר גם לתקן את זה ולבקש גם את זה,

שלי זיידמן:

לא,

שרון דינור:

אתם אמרתם שאפשר יהיה,

שלי זיידמן:

אנחנו גם נשמור עליו, אז איך שלא יהיה, יהיה, בגוון, אפשר מאוד לנסות אבל, פה יהיה עוד איזה שהיא קורה, אז איך שלא יהיה זה כבר, לא נשמר בדיוק בדיוק אותו דבר. ואנחנו בעד, אני מלכתחילה באנו ואמרנו, לנסות לשמור אותו כמה ש - , כמה שניתן.

מיקי זיידמן:

והתוספת של הקורה החיצונית, (לא ברור) משנה את זה, זאת אומרת, עדין כבר המרפסת בכניסה הראשונית של ה - , החזית היא, היא,

שרון דינור:

יש לי, אני רוצה לשאול אותך רגע, שאלה, אני רוצה רגע לשאול אתכם שאלה תכנונית, אני שואלת אתכם רגע. אם אנחנו נעשה את ההגדלה של המרפסת הזאתי, אבל בלי הסגירה הזאתי. יהיה להם מרפסת יפה, ממש ממש מקסימה, שאפשר לעשות, זה לא יהיה מספיק טוב?

מיקי זיידמן:

מה אתה אומר? רפאל.

רפאל סטינדלר:

אני אתכם.

מיקי זיידמן:

מה?

רפאל סטינדלר:

מה שתגידו.

שרון דינור:

אני אגיד לכם למה, כי אני אסביר משהו, למה אני חושבת, כי אני חושבת שבאמת זה נכון שה - , הקורה הזאתי וההבדל בגוון הזה, יש לזה את המשמעות שיש לזה, אבל אם אנחנו לא נסגור פה בפנים, אנחנו עדיין נקבל את החזית הפנימית ללא זה, היה יפה, אין מה לעשות לא,

שלי זיידמן:

כן, היא יפה, נכון.

שרון דינור:

אז בלי הסגירה הזאתי, תראו אני בדקתי, אתם מקבלים יותר מ – 25, זה בגלל שאחרי, (לא ברור) לא חזרתיות, אבל בגדול כאילו, יש פה יותר מ – 25 מטר, יש פה 28 מטר לפחות לדירה בשטחים, לפני מרפסות, אז בואו מקבלים פה מלא, זה אני חושבת שזה, להיפך, אני חושבת שמרפסת כזאתי היא מרפסת מהממת. ואני אגיד לך עוד משהו בתור, טוב, יופי.

ציפי רון:

למה כל כך, אני לא מבינה, למה אם מחלקת השימור, אגף השימור, מבקשים לשמר את החזית הזאת, היא באמת חזית יוצאת דופן וייחודית. זאת אומרת אין, אין לנו הרבה חזיתות כאלה לא בצורת העיצוב, ולא עם החומר וכן הלאה, מבקשים לשמר. תקבלו את הזכויות שלכם, תבנו, תוסיפו, אתם מוסיפים הכול בסדר, על מה הויכוח?

יוחנן וייצמן:

על הבנייה של המרפסת, זה מטרים מבחינתם, את לא מבינה מה הויכוח?

ציפי רון:

זה משהו, זה משהו שהוא מינורי לעומת, זה קונפליקט שהוא בעצם מינורי,

מיקי זיידמן:

את יודעת, את שואלת שאלה כזאת, אני אגיד לך שאלה אחרת, אני יודע שהרבה יגידו לך מהתחלה, זה בניין אחרי 48, ולא היה צריך לשמר אותו בכלל, וכולה. אנחנו באנו,

ציפי רון:

אבל אנחנו,

מיקי זיידמן:

והתייעצנו, ועשינו,

ציפי רון:

אנחנו באים אבל מכיוון אחר, אנחנו אומרים שהוא,

מיקי זיידמן:

את שואלת אותי,

ציפי רון:

שהוא מסמל תקופה מסוימת של חוסר באבן, ושל פתרונות שנתנו כדי איכשהו לבנות דמוי אבן וכן הלאה, אז אנחנו יודעים. וכל בניין כזה, והם לא יותר מידי רבים בעיר הזאת, חשוב לנו, כדי לשמר את האופי את רוח הזמן, ואת הסיפור. אז זה העניין, ברגע שמשנים את זה, זה עבר זמנו בטל קורבנו.

מיקי זיידמן:

אז הנה אנחנו מקבלים את ההצעה של שרון, שהיא אומרת להרחיב את המרפסת, כחיזוק חיצוני אבל, דרך אגב אם עושים את החיזוק החיצוני, זה שומר על הפרופורציה של המבנה של המרפסת,

שרון דינור:

אם מה?

מיקי זיידמן:

אם עושים את החיזוק החיצוני זה שומר על אותו יחס.

שרון דינור:

חיזוק חיצוני איפה?

מיקי זיידמן:

פה,

שרון דינור:

בחלק הפנימי אתה מתכוון כאן?

מיקי זיידמן:

פה, לא,

שרון דינור:

כאן?

שלי זיידמן:

לא, לא,

שרון דינור:

פה עושים, פה את החיזוק הזה פה.

מיקי זיידמן:

נכון,

שרון דינור:

כן, בגלל זה אמרתי,

מיקי זיידמן:

בגלל שהקיר,

שרון דינור:

כן, כן, אותו יחס.

מיקי זיידמן:

אותו יחס, ואז את אומרת זה לא יהיה סגירה (לא ברור).

שרון דינור:

נכון, שזה יהיה מרפסת מהממת, באמת אני אומרת,

יוחנן וייצמן:

אתה חי עם זה?

מיקי זיידמן:

כן,

שלי זיידמן:

אנחנו חיים עם זה.

יוחנן וייצמן:

יללה.

שרון דינור:

טוב, יופי, תודה רבה.

רפאל סטינדלר:

אם זה מקובל עליכם, מקובל עלי.

ציפי רון:

אם כולם חיים,

חיים כהן:

תודה רבה.

ציפי רון:

אם כולם חיים עם זה אז, אז שתינו קפה ביחד,

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

חבל על הזמן.

רפאל סטינדלר:

קפה, לא שותים קפה. רוצה קפה?

ציפי רון:

לא, אני אומרת כאילו ה - , על מה מתעקשים. כולם מרוויחים מהעניין.

רפאל סטינדלר:

שבוע טוב. יום טוב, תודה רבה.

ציפי רון:

כל טוב.

יוחנן וייצמן:

בואי ננסח רק את הסעיף הזה,

שרון דינור:

כן, כן,

רפאל סטינדלר:

תודה רבה, יום טוב.

עו"ד דני ליבמן:

אני אומר מה שהתב"ע נותנת,

ציפי רון:

בסדר, יש פה קיר אחד,

עו"ד דני ליבמן:

אבל ועוד מקבלים את המקסימום,

יוחנן וייצמן:

את ההרחבה אישרנו, את המשיכה החוצה אישרנו, את הסגירה לא, נכון זה ה - ,

ציפי רון:

נכון,

איציק שוויקי:

יש לי בקשה אחת נוספת,

ציפי רון:

ושימור, ושימור הקיר הזה.

איציק שוויקי:

יש לי בקשה אחת נוספת, מאחר והבית הזה הוא לא לשימור, ודנו בוועדת שימור, והוא בית ייחודי שהוא נמצא אחרי מלחמת העצמאות.

שרון דינור:

רגע, רק תנו לי שנייה אחת,

ציפי רון:

להוסיף את החזית הזאת.

איציק שוויקי:

זה חזית לשימור.

ציפי רון:

למבנים,

איציק שוויקי:

לא,

ציפי רון:

ברשימת השימור.

יוחנן וייצמן:

אפשר,

שרון דינור:

ניתן להציע,

יוחנן וייצמן:

אפשר, אבל בוועדה הבאה.

שרון דינור:

אולי רק, אולי אפשר רק להציע.

איציק שוויקי:

מה הוועדה הבאה?

יוחנן וייצמן:

לא, אפשר היום כעת.

שרון דינור:

אפשר להגיד חזית, חזית לשימור לא צריך בניין לשימור.

יוחנן וייצמן:

כו,

שרון דינור:

ניתן להציע הרחבת,

יוחנן וייצמן:

שלום, מה שלומך?

שרון דינור:

ניתן להציע הרחבת המרפסות,

איציק שוויקי:

מה זה, זה לא קשור.

ציפי רון:

רגע, אני לא שומעת כלום.

שרון דינור:

(לא ברור) הקיימים, מאחר, ללא סגירה,

ציפי רון:

מה? מה את אומרת?

שרון דינור:

סגירה מאחר,

ציפי רון:

ניצן להציע הרחבת המרפסות הקיימות, ללא סגירה,

שרון דינור:

וזאת הנדרש,

ציפי רון:

בחומר הקיים באותה מתכונת.

יוחנן וייצמן:

אל תכניסו לרשימת שימור,

שרון דינור:

יישמר באופן,

ציפי רון:

שרון, חומר, אותו חומר.

יוחנן וייצמן:

ביקש לסגור את הקומה העליונה, (לא ברור) סמכות מחוזית.

עו"ד דני ליבמן:

לא בשלב זה,

יוחנן וייצמן:

לא בכלל, לא,

שרון דינור:

בהתאם (לא ברור). אוקי, הנה זהו, נראה לי שזה בסדר.

יוחנן וייצמן:

מה עשינו אותו, סתם הרי למען הסקרנות, ויכול להיות שוויקי, וגם את הגברת רון, היה פה סוגיה מעניינת, היה לנו את זה במוסד של גור, יוסף מתתיהו, בנייה באותו סוג אבן,

שרון דינור:

דמוי אבן זה היה.

יוחנן וייצמן:

בדמוי אבן כזאתי שעשו את זה בשנת 1949,

שרון דינור:

איזה רחוב זה היה? תזכיר לי.

יוחנן וייצמן:

יוסף מתתיהו הוא די קרוב לתיק שאנחנו כעת הולכים לדבר עליו.

שרון דינור:

רגע, הם הגיעו?

חיים כהן:

הם על הזום.

יוחנן וייצמן:

הם בזום. מה ששם עשינו בתב"ע קבענו ש - , החיפוי אבן תיאום אם המחלקה, מה שהמחלקה עשתה ש - , הצביעה הבחירה של ה - , לקחו אבן גוון הכי דומה, זה מה ש - , זה מבחינתכם אפשר לעבוד, לעבוד ככה כמדיניות?

דובר לא מזוהה:

לא,

שרון דינור:

הנה תראו.

יוחנן וייצמן:

לפרוטוקול רק הצורפה הגברת ורטון.

ציפי רון:

מה שחדש, את מה שבונים חדש, וייצמן שיעשו אחרת,

שרון דינור:

הנה זה הבניין, וייצמן,

ציפי רון:

שלא יהיה דומה לישן שיראו שיש הבדל בין הישן, בין המקור לחדש.

יוחנן וייצמן:

בסדר, לא. הוא יודע, הוא לחכות מה קרה? מה?

מורן בן זיו:

אתה יכול לשים את הזום?

יוחנן וייצמן:

יש לי עוד שטויות לדבר איתך, אבל יש לי עוד שטויות לדבר איתך, אבל יותר מאוחר, עכשיו אתה רוצה לדבר? בסדר. גברת ורטון, תתחילי את התיק הבא, אני חוזר, אני לא מתעכב.

ציפי רון:

אני רק רציתי, אני רק רציתי להגיד לשאלתך,

יוחנן וייצמן:

אני חוזר, אני 3 דקות.

ציפי רון:

אנחנו לא רוצים את אותו חומר, או חומר שיהיה דומה למה שאנחנו משמרים, דווקא להיפך, שיהיה הבדל משמרים את אותו קטע עם האדריכל,

יוחנן וייצמן:

לא, הבעיה היא במבנים האלה, כמו פה שהתחיל להלביש לו חליפה.

ציפי רון:

בסדר, אבל שהחליפה,

יוחנן וייצמן:

בניין שמקודם ראיתם, ממש הורס לי את החיים, אני כבר לא רואה את זה, לא יכול לשתות קפה על הזרימה.

לורה ורטון:

אז אנחנו,

איציק שוויקי:

זה גמרנו, איפה זה? זה גמרנו, זה גמרנו, עכשיו זה (לא ברור).

לורה ורטון:

אז אני מבינה שוב, אני מתנצלת על החיבור, הייתי באירוע של העירייה, דווקא מאוד רציני, אבל על אלימות כלפי נשים. אז אני מבינה שאנחנו חוזרים עכשיו לסעיף מספר 3, שזה תיק 639 שרון, את רוצה,

שרון דינור:

כן,

לורה ורטון:

מה?

עו"ד דני ליבמן:

כמה דקות.

איציק שוויקי:

מי עכשיו?

חיים כהן:

אני מציע, שרון, בוא (לא ברור).

לורה ורטון:

אפשר להתחיל.

מורן בן זיו:

שנייה.

(מדברים ביחד ברקע)

רפאל:

ברכה, את שומעת אותנו?

לורה ורטון:

טוב.

רפאל:

דברי איתנו רגע. את שומעת אותנו? אם אני עושה את זה, אז אנחנו שומעים את עצמנו. ברכה, דברי איתנו.

ברכה:

החומר שמוצג, זה לא החומר שלנו, אני, את רואה.

שרון דינור:

נכון, נכון. הנה אני חוזרת רגע. ברכה, אנחנו תיכף מציגים רגע את החומר שלך, אבל את לא תראי את זה, כי זה יש לנו פה.

חיים כהן:

אני מבקש להוריד את התיק הזה מסדר היום, להביא את זה בוועדה הבאה.

ברכה:

זה קצת חוזר על עצמו.

חיים כהן:

ברכה, ברכה,

ברכה:

כן, כן,

חיים כהן:

אנחנו מבקשים להוריד את התיק הזה מהסדר היום, זה יגיע בוועדה הבאה, ותופיעו בפני הוועדה, בסדר? תודה רבה.

ברכה:

אני לא שמעתי טוב, שוב.

חיים כהן:

אמרתי שאנחנו מורידים את התיק הזה מסדר היום, זה יגיע בוועדה הבאה, ובבקשה להופיע בפני הוועדה.

ברכה:

אוקי.

חיים כהן:

תודה רבה.

ברכה:

תודה, תודה.

לורה ורטון:

אז אנחנו חוזרים לסעיף 6? 5?

שרון דינור:

תנו לי רגע לכתוב את זה. אני רק רוצה לכתוב, את מה שחיים אמר. רגע.

לורה ורטון:

סליחה, ציפי אנחנו ב – 5?

שרון דינור:

חיים, איך אמרת? התוכנית יורדת מסדר היום?

חיים כהן:

יורד מסדר היום,

שרון דינור:

לצורך?

חיים כהן:

לא, כדי שהם יופיעו בפני הוועדה. על מנת,

לורה ורטון:

הם מבקשים,

דוד היימן:

האדריכלים,

חיים כהן:

המבקשים יופיעו בפני הוועדה.

לורה ורטון:

אז אנחנו בסעיף 5 אם ככה אני מבינה.

חיים כהן:

כן,

שרון דינור:

אוקי, עברנו הלאה, אוקי, אני רגע אקח דקה לפני שמכניסים אותם, ואני אסביר לכם את ההתלבטות, כי פה זה לא תיק טריוויאלי,

לורה ורטון:

אוקי, אני רק אגיד למען הפרוטוקול, מדובר בסעיף 5 זה תיק שימור 5849, תמ"א/38 בעמ'נדב 15 באבו – תור.

שרון דינור:

תודה רבה. כעיקרון אנחנו נמצאים באזור של אבו – תור, אבו – תור, אם אתם זוכרים עשינו, לדעתי שנה שעברה רשימת שימור שמה,

איציק שוויקי:

לא היה סקר.

שרון דינור:

היה סקר, ועשינו, יש עכשיו תוכנית של, תוכנית האב של אבו – תור יצא לדרך, את הסקר כבר משה שפירא עשה, הוא לא הגיש עדיין את ההמלצות שלו, כי הוא בניגוד עניינים בין השאר בגלל התיק הזה שאנחנו, (לא ברור) וועדה. עכשיו אנחנו מדברים על חלקה 17, חלקה 17 אני חייבת להראות לכם רגע בתלת – מימד, אתם רואים יש דרך חבור, מדרך חבורן האינטנסיבי אנחנו נכנסים לתוך רחוב, רגע, לא,

לורה ורטון:

רחוב עמינדב.

שרון דינור:

כן, כן, שנייה, לא, לא, רגע, שנייה, אני נתקעתי בגלל שהתלת – מימד הלא נכון נפתח לי. יש שם כמה פרויקטים של תמ"א/38, כעיקרון עד היום קידמנו שם תוכניות בהתאם להוראות תוכנית המתאר 2000 עד 4 קומות ב – 160 אחוזי בנייה היו המון התנגדויות מהשכונה, ונפגשנו בעררים וכו', בין השאר בגלל שהם אמרו שה-160 וצדקו, ש – 160 זה לא נבחן ביחס לשכונה, זה אגן העיר היסטורית, הנחייה כללית כזאתי, וגם אחת מההנחיות של תוכנית המתאר,

לורה ורטון:

שלום לרועי לבית אבות.

שרון דינור:

אחת ההנחיות של תוכנית המתאר, הייתה גם שכל שכונה תעשה, תהיה תוכנית אב תוכנית המתאר מה שלא עשו, הם אמרו שיכול להיות שבנקודות האלה, המאוד רגישות באבו – תור של נצפות וכו', אולי אפילו צריך להפחית זכויות ביחס למאוסר, התחלנו את העבודה, וראינו שיש פה, הנה תסתכלו רגע, יש פה תוכנית במיקום סופר רגיש, למה? אנחנו עלינו מרחוב דרך, מדרך חברון,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

עולים, עולים, יש פה מבנים לשימור מכל הצדדים, ומגיעים לאזור הזה של המנזר,

לורה ורטון:

אני מבינה שהתמונות לא חדשות.

ציפי רון:

זה השער המפורסם,

שרון דינור:

זה פתחתי את הצילום יותר ישן, החדש לא נפתח לי.

לורה ורטון:

אני אומרת כי אני יודעת שהרבה עצים נהרסו,

שרון דינור:

כן, רגע, נכון, נכון,

לורה ורטון:

לא עמדו בכל הכללים.

שרון דינור:

עכשיו תסתכלו בבקשה, אנחנו נמצאים,

איציק שוויקי:

יש שם גדר של זה,

לורה ורטון:

כן, סליחה.

שרון דינור:

המקרה שעליו אנחנו משוחחים היום,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

הוא נמצא פה, אוקי, פה יש, יש בניין, יש פה חלקה גדולה שכוללת גם את הבניין האחורי, החלקה הזאתי בזמנו הגישה, בינוי בחלק האחורי, של החלקה, שבעצם רגע, אני, הנה פה את הבניין החדש הזה, כל הזכויות לקחו אותו אחורה, אותן אחורה,

יוחנן וייצמן:

בתמ"א באיזה?

שרון דינור:

לא, היתר בנייה רגיל, כאילו, לקחו את הכול. עכשיו מבקשים פה על הבניין החדש, מכוח תמ"א, כי בהיתר בעצם לא נתנו לו זכויות,

רועי לביא:

בישן.

שרון דינור:

הם ביקשו, הם מבקשים עכשיו לאשר 4 קומות 160%, כאילו, על ה - , לכל החלקה, החלקה היא גדולה יש 160% זה הרבה, 4 קומות פה הם בהפרש נורא קטן, 4 קומות פה ביחס לאזור שבו יש לנו גם את אומרת החומה, שזה, זה מקום שבתוכנית האב, אחד המקומות חשבנו שהם יהיו בכלל להולכי רגל, כן, איזה שהוא מדרחוב, בין שתי חומות, כן, אתם רואים שיש פה חומות, וכאן יש את הקבר השייך א – טורי, אם אתם זוכרים מרשימת השימור שאישרנו לפני כשנה, זה מקום שהוא מקום בעצם שהוא מהווה את הבסיס של השכונה הזאתי,

ציפי רון:

שכונה.

שרון דינור:

בעצם, והוא מקום היסטורי, זה לא שאנחנו, שהוא היום בשטח פרטי לחלוטין, כן, או סמי – פרטי, למעשה יש פה ייעוד דרך את ההפקעה לא בוצעה בפועל, אם אנחנו, וגם לא מתכוונים להפקיע אותם בפועל, כי לא רוצים להרחיב פה את הדרך, ולהרוס את הגדר ההיסטורית, ובטח לא להרוס את הקבר. עכשיו המבנה פה, הוא מבנה היסטורי קמרונות וכו'. עכשיו אנחנו התלבטנו, אני אומרת לכם בצורה כנה, התלבטנו אם בכלל צריך פה לאשר משהו, עכשיו אנחנו בסופו של דבר הגענו למסקנה שלא צריך לאשר פה כלום, מכמה טעמים. אחד, התוכנית אב, התוכנית אב הצוות שלה כולל אדריכלית השימור סלמה ארד, העבירו לנו חוות דעת ביקשנו מהם ספציפית במיקום הזה, הם אמרו לא חושבים שצריך להוסיף פה שום דבר, זה נושאים,

לורה ורטון:

כולם איתנו בדברים האלה? סליחה, סליחה, כולם איתנו שההמלצה הייתה לא,

יוחנן וייצמן:

המלצה שמענו אותה קודם, אני רוצה להגיד אני גם אגיד את זה,

שרון דינור:

רגע, אני עוד לא,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אפילו עוד לא התקרבותי להגיד את ה - , הדבר השני, הוא שהרחבה שמוצעת פה, היא מוצעת דווקא לחצר שכן יחסית לשאר המבנה, היא נצפית, וכמובן גם מעל קמרונות. דבר שלישי, הקרבה בין המבנים. אז כל הסיבות האלה, הם באמת, ודבר אחרון, יש פה יחידה אחת, כן? אתם יודעים שתמ"א/38 מזכירה עוד פעם את הסיפור, אני לא זוכרת עולה יחידה אחת, תחזק אותה, אם אתה כל כך מוטרד נגד רעידות אדמה, המטרה פה הרי ברור לנו שהיא, היא הרבה יותר מרק חיזוק,

יוחנן וייצמן:

היזמים.

שרון דינור:

והשאלה היא, אם העוול שעושים גם לדירות שיש פה סמוכות, שנכון, גם אם זאת באותה חלקה, יש לנו לזה אחריות ציבורית עליהם, גם בקרבה. גם בקרבה ל - , לבין החומות האלה, במקום שהוא אסטרטגי בשכונה, האם היא נכונה, עכשיו אנחנו המלצנו ליזם לא להתקדם עד שתוכנית האב לא תגיד את ההמלצות שלה בצורה חד-משמעית, אבל הוא אמר אני רוצה עכשיו את ההחלטה של

וועדת השימור, והגענו לפה, כי תמ"א/38 אנחנו לא מחויבים במסגרת זמנים, ולכן אנחנו פה. אני חושבת שזה מקרה שיגיע, מהיכרותי עם השכונה, אף אחד לא אמר לי כלום, אבל הייתי איתם בעררים פה, פה, פה, ופה,

יוחנן וייצמן:

מכאן ועד הודעה חדשה, כן,

שרון דינור:

כאילו, אז אני חושבת ש - , או שאומרים לו בוא נחכה רגע לתוצאות של תוכנית האב הסופיות, למסקנות שלהם, או ש - , או שאומרים נדחה את זה כרגע, כאילו, אין, מה זה?

רועי לביא:

נדחה את זה,

שרון דינור:

נדחה את זה כן, נדחה את זה, זה מה שאנחנו ביקשנו.

ציפי רון:

לא למשוך זמן להגיד זה (לא ברור), שיהיה ברור.

שרון דינור:

כן. זהו. תהיתי אם הוועדה גם תרצה סיור שם אולי ב - , ואז נוכל לעשות את זה.

עו"ד דני ליבמן:

היום בתמ"א על קומה אחת, יש הגבלה כמה קומות אפשר לבקש, יש לעשות תיקונים,

שרון דינור:

כן, אבל הם הולכים להריסה ובנייה מחדש,

עו"ד דני ליבמן:

לא, הריסה ובנייה, גם הריסה ובנייה מחדש, אפשר להגיע מקומה אחת ל - 4 קומות,

שרון דינור:

אפשר להגיע ל - 6 קומות,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

למה עצרת?

עו"ד דני ליבמן:

בתמ"א?

שרון דינור:

הם יכולים,

יוחנן וייצמן:

בתמ"א/2?

עו"ד דני ליבמן:

כן, כי הם שינו קצת את הכללים שמה.

יוחנן וייצמן:

לא אצלנו, אנחנו ב – 10038.

שרון דינור:

סתם יזמים,

עו"ד דני ליבמן:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

לפי 10038 לא שינו אותם.

שרון דינור:

אני סליחה, רגע,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לומר רק ככה, דיברתי עם אדריכלית דינור בבוקר, אני יודע, הרעיון שלי הראשון היה שצריך להיצמד למדיניות 4160, היא שכנעה אותי ש - , אולי לבדוק את זה, על זה הצעתי שאני אצא לסיור, או שנחליט שהולכים ביחד, או כל אחד בזמנו לבד. וננסה לנתח את המגרש הזה. הראש,

המחשבה הראשונה שלי היה כמובן לפני, בלי רק בלקרוא את החומר, היה שאנחנו צריכים להיצמד ל – 4160, אני אמרתי זה היה בוועדת שימור הראשונה שאני ישבתי עוד לפני 11 שנה, אני זוכר את זה בפעם הראשונה שבאתי אחרי הבחירות.

שרון דינור:

שמה?

יוחנן וייצמן:

הוועדת שימור החגיגית שאז שמעתי את המילה, לא ידעתי בכלל מה זה ההבדל בין תב"ע לטאבו, לא ידעתי מה זה מטרים, לא ידעתי מה זה אחוזי בנייה לא ידעתי כלום.

שרון דינור:

מה הם רבים?

יוחנן וייצמן:

באתי לוועדת שימור, ושמעתי ששלמה אשכול אומר, 4160,

שרון דינור:

כן, זה אגן העיר היסטורית באופי,

יוחנן וייצמן:

עוד דבר מעניין היה שמה, אחד מהאדריכלים שלנו, מעובדי המחלקה אמר לי, עדה קרני התכנון שלך לא ראוי.

שרון דינור:

איפה?

יוחנן וייצמן:

באותה וועדה,

דובר לא מזוהה:

הייתי בו.

שרון דינור:

לא, איפה?

יוחנן וייצמן:

מה? אתה היית בה, כן, סיפרתי את זה,

שרון דינור:

לא, איפה? על איזה אתה רואה?

יוחנן וייצמן:

פה באותו רדיוס, אחרי זה שלמה קצת נכנס פה.

איציק שוויקי:

עדה קרני הרבה פעמים,

יוחנן וייצמן:

יכול להיות, אבל זה כבר, הוא היה בן 15 אז, או בן 25, כן, סליחה,

איציק שוויקי:

אני אמרתי,

יוחנן וייצמן:

זה בסדר, אני לא חושב שכולם צדיקים. גם לפעמים, את הפערי גיל הם צריכים לעשות את שלהם. הכבוד של, בין אדם לשני. טוב, אני רוצה רק שנייה אחת לחזור אם אתם זוכרים, מה היה בתיק שלנו, של המלון שמה?

שרון דינור:

סליחה?

ציפי רון:

המלון,

יוחנן וייצמן:

למה?

ציפי רון:

הוכשל כמה פעמים.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אני שאלתי את דן על ה - ,

שרון דינור :

רגע, הנה רציתי להראות,

יוחנן וייצמן :

לא, לתיק של לשכת הבריאות מה?

שרון דינור :

שכל החזית,

יוחנן וייצמן :

מה היה הסיבה שלא רצינו אותה עד היום.

איציק שוויקי :

מה?

שרון דינור :

הנה תסתכלו רגע על הקמרונות נקברים, אתם מסתכלים איתי שנייה?

יוחנן וייצמן :

הפחד של 30 קומות,

ציפי רון :

לא, לא, לא החלטנו שזה יהפוך למלון לכיוון החזית, לא, זה שטח ציבורי פתוח,

יוחנן וייצמן :

אני לא מדבר לכיוון החזית, אני מדבר לכיוון החצר.

ציפי רון :

והצד השני לא הפריע לנו,

יוחנן וייצמן :

מה?

איציק שוויקי :

זה שטח חום,

ציפי רון:

קיבלנו את ה - , זאת אומרת,

יוחנן וייצמן:

זה שטח חום?

ציפי רון:

לא, מבחינתי זה בסדר.

איציק שוויקי:

לא להפר את השטח חום,

שרון דינור:

פחות מ – 3 מטר בין המבנים הקיימים, הקיים והמוצע בחלקה,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

הכיפות נקברות מתוך הדבר הזה, החזית היפה שלו, היא מוסתרת מאחורי בינוי, בקיצור מכל הסיבות שיש פה,

יוחנן וייצמן:

אפשר להכניס אותם, נכון?

שרון דינור:

כן, אבל, רגע אני אפתח את החומר שלהם, שיהיה להם.

יוחנן וייצמן:

אנחנו הולכים לקבל החלטה.

שרון דינור:

בבקשה.

לורה ורטון:

מקום יפיפה.

יוחנן וייצמן:

תשבו איפה שנוח לכם. אני רק מעדכן אתכם, היה לנו שיח גם בבוקר, וגם כעת לפני הוועדה, אנחנו סיכמנו, אני רוצה שתציגו תשכנעו אותנו למה אתם רוצים את ה - , מה שאתם מבקשים, ואנחנו לא נקבל היום החלטה, אנחנו נצא לסיור, ננסה להשוות את זה, ונחליט שוב, אבל בכל אופן תשכנעו אותנו, תכינו אותנו לסיור. בסדר? לא החלטנו אם הסיור יהיה ביחד או כל אחד בזמנו לבד.

ציפי רון:

מכירים את המקום הזה, מכירים אותו טוב.

לורה ורטון:

אני גם מכירה אותו,

ציפי רון:

אתה מכיר את השער ממול, וייצמן.

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

אתה מכיר את השער ממול.

יוחנן וייצמן:

השיח,

ציפי רון:

לא, של הכניסה למתחם של הכנסייה היוונית.

דובר לא מזוהה:

כן, תשבי שם,

לורה ורטון:

זה מקום מדהים.

ציפי רון:

שיש שם שער רמאי,

לורה ורטון:

אני גם מכירה את המקום, אני מכירה את הבית, ואת הרצברג, איך קוראים לו? אבל אני בעד שנלך יחד.

עו"ד דני ליבמן:

עד 2.5 קומות טיפוסיות.

ציפי רון:

(לא ברור).

עו"ד דני ליבמן:

גובה בניין לא יעלה על 6 קומות, בסדר, אבל מתחשב גם בבניין קיים, אם הבניין קיים הוא בן (לא ברור) והוסיפו 2.5 קומות. ואתה הורס,

יוחנן וייצמן:

תראה זה אני גם,

עו"ד דני ליבמן:

זה צריך לחשב ברישוי, אבל,

יוחנן וייצמן:

השאלה לעו"ד גם מקדימה מה שמראה לי כאן עו"ד ליבמן, שאנחנו, לא עבדנו עד היום ככה, שלא יהיה ספקות. אז אבל דני פתח לנו כעת את 10038,

עו"ד דני ליבמן:

אני שואל הוא אומר לך שהיה פה קומה אחת,

יוחנן וייצמן:

האם אפשר להוסיף יותר מ – 2.5 קומות בכל מקרה גם בהריסה ובנייה מחדש,

עו"ד דני ליבמן:

כל כך הרבה קומות,

יוחנן וייצמן:

עד היום, אני לא ידעתי מזה, אני מודה, אבל זה כתוב.

עו"ד דני ליבמן:

בניין בן קומה אחת, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

השיא שלו הוא 3.

עו"ד דני ליבמן:

יכול על בסיס קומה אחת לקבל היום 4 קומות?

משה שפירא:

כן, כן,

עו"ד דני ליבמן:

הוא יכול?

משה שפירא:

כן, כן, יכול, יכול.

עו"ד דני ליבמן:

בדוק?

משה שפירא:

כן. יש לנו,

דובר לא מזוהה:

בכל מקום ככה.

יוחנן וייצמן:

בכל מקום ככה אני יודע, אין ויכוח,

משה שפירא:

ברחוב הזה אני אראה לכם עוד שני בניינים כאלה.

יוחנן וייצמן:

אני יודע, אני שואל אתכם משפטית, לא עובדתית.

עו"ד דני ליבמן:

בניין בן 3 קומות יכול להגיע ל – 4 אולי ל – 5.

משה שפירא:

לא, לא, בניין, אני אראה לך עוד שתי בניינים של קומה אחת ברחוב, שעכשיו הגישו,

יוחנן וייצמן:

משה, אתה צודק, אבל לא על זה הויכוח, אתה לא עונה,

ציפי רון:

נשמרים.

יוחנן וייצמן:

לא,

עו"ד דני ליבמן:

תבדקו את זה.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, הוא צודק, משה,

משה שפירא:

כן,

יוחנן וייצמן:

אתה צודק במאה אחוז, אין ויכוח שעובדתית, נהגנו ככה עד היום. אני שואל מה הבסיס המשפטי לזה. האם לא טעינו.

עו"ד דני ליבמן:

זה אני לא יודע,

יוחנן וייצמן:

לכן שאלתי את העו"ד, לא אותך.

עו"ד דני ליבמן:

לא, אני יודע שהשינויים עם התמ"א ש - , כל מיני עיוותים.

משה שפירא:

תב"ע הריסה? תב"ע הריסה? זה, אני יש לי,

יוחנן וייצמן:

לא, בסדר.

משה שפירא:

הארי, צפניה,

יוחנן וייצמן:

לא, מכאן להודעה חדשה, אתה לא צריך לספר לנו.

משה שפירא:

זה מה ש - , טוב, לא, הבניין לא הורס, הבניין לא נהרס, הבניין הוא,

יוחנן וייצמן:

הוא לא נהרס, הבניין לשימור.

משה שפירא:

כל הקמרונות כאן לשימור, בוא נתחיל עם זה, אנחנו עוד מעט נראה את הבניין הזה, הבניין הזה מדובר פה בבניין שהוא קונגלומרט, שהוא אוסף של מבנים, אוסף, זאת אומרת התחיל בשני חדרים, לאט לאט הוסיפו עליו, במהלך ה - 70 שנה האחרונות, נוספו לו עוד ועוד זה, אני אשווה אותו, כי הוא לא דומה, הוא לא דומה למבנים שאנחנו מכירים אותם, מבנים, יש לנו מבנים אחרים, מבנים שנראו כמבנה, ושרדו. הוא מבנה שהוא בעצם, גיבוב של חדרים, יש לו מבחינה, מבחינה טכנולוגית, היסטורית, יש חללי קמרונות שהם חשובים, ראויים לשימור, חשובים לשימור, והחלק יהיו גם לשימור, אני רק אציין, אנחנו עשינו, עשינו בזמנו את הכרטסת, כרטסת השימור, ציינו במתחם הזה גם את המבנה הזה לשימור, וזה, גם את המקאם, את הקבר של שייח א - טורי, שנמצא פה בפינה, בדיוק בעיגול פה של השביל, את שני דברים סימנו לשימור, אז אנחנו ברור שלא חושבים שהבניין הוא לא לשימור, אלא אנחנו חושבים שבדומה לכל הבניינים האחרים בשכונה, שהם לשימור, וקיבלו תוספות, גם הבניין הזה ניתן להוסיף. טוב, אנחנו רואים כאן את כל מה שיש כאן, אפשר לראות רק, שימו לב שהבניין, אפשר לראות אפילו במדידה של התב"ע, המדידה של התב"ע קבעה את הקבר של א - טורי להריסה, כן, הרחבה של כביש קבעה כאן, להרוס את הכול, ובעצם מצמידה

את ה - , מרחיבה את הכביש עד לבניין, אפשר לראות שהבניין יותר מורכב, אפשר לראות הרבה, זה גיבוב של הרבה מאוד חדרים, נראה את זה גם בסקירה של המפות שיש לנו פה. שמדובר פה בזה, כן, טוב זה לגבי, כן. אנחנו קיבלנו פה חוות דעת של, חוות דעת של העירייה, וככה נהגנו, שאפשר במקום הזה להגיע ל - 4 קומות, חוות דעת של העירייה, אנחנו בזמנו ביקשנו, התבקשנו ע"י המחלקה, ע"י שרון, לבדוק,

יוחנן וייצמן:

אתה יכול להגדיל?

משה שפירא:

אם אנחנו לא חורגים,

שרון דינור:

הוא לא יכול, רגע, אני,

יוחנן וייצמן:

הוא לא יכול?

שרון דינור:

כתוב פה מהתאריך הוא 26 למרץ 2024, אל אמי ארבל מאת עו"ד אביטל סימנסקי, רקע לבקשה, אגף תכנון היא כותבת את זה, אבל אגף תכנון עיר מאשר, כי מדיניות התכנון באזור הוא 4 קומות ו - 160%.

משה שפירא:

כן, והזכויות אז אנחנו מבקשים הרבה פחות ממה שהמדיניות של השכונה, מאפשרת כיום בשכונה. אנחנו, אנחנו ביקשנו פחות, אבל כן, ביקשנו פחות מהמדיניות שנהוגה בשכונה. אפשר לראות,

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת, רועי, משה, תסביר, תגיד את זה לפרוטוקול, שיהיה ברור לכולם, רועי שאל שאלה ששאלתי אותה בבוקר גם, אני,

שרון דינור:

אמרתי הבקשה היא מגיעה מכוח תמ"א היא מבקשת יותר מאשר ממה שההיתר, מה שהתב"ע המאושרת תקפה יכולה לתת להם, שכבר הגיעו למיצוי זכויות שם, והיא נתמכת כנראה על חוות דעת, ש - , מדיניות מתאר 2000 אומרת, שבאזור אגן העיר היסטורית באופן כללי 4 קומות 160% וככה קידמנו באופן הזה מספר פרויקטים, של 4 קומות, 160%.

משה שפירא:

גם עכשיו, גם עכשיו, שעכשיו בשימור ברחוב הזה,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

אני אסביר יותר מזה,

שרון דינור:

ולא כל המבנים לשימור,

יוחנן וייצמן:

אדריכלית דינור לא אמרה, הבניין לא שאב את ה – 160% הבניין הבנוי לא שאב את ה – 160%.

שרון דינור:

את התב"ע,

יוחנן וייצמן:

אם הוא היה שואב את ה – 160% לא היינו שמה, היינו מעיפים אותם כעת לכל הרוחות. כשאישרת את הזכויות התמ"איות, התב"עיות.

שרון דינור:

אין,

רועי לביא:

אין, אין זכויות תמ"איות.

יוחנן וייצמן:

תב"עיות, תב"עיות, הפוך, סליחה טעיתי. הוא שאב את זכויות התב"ע.

רועי לביא:

אין, כיום אין זכויות במגרש?

יוחנן וייצמן:

זכויות בנייה לא,

משה שפירא:

כיום,

רועי לביא:

רק שאלות הבהרה, ה – 160% האלה,

יוחנן וייצמן:

זה לא זכויות.

שרון דינור:

זה מדיניות,

משה שפירא:

זה מדיניות, זה מדיניות שיש,

שרון דינור:

תוכנית מתאר 2000.

רועי לביא:

מדיניות תכנון של מתאר 2000,

שרון דינור:

כן,

רועי לביא:

אוקי,

משה שפירא:

זה גם מדיניות,

רועי לביא:

מדיניות, ככל ותקודם תב"ע,

משה שפירא:

לא, ככל או תמ"א,

יוחנן וייצמן:

או תב"ע או תמ"א.

רועי לביא:

אין בעיה.

שרון דינור:

קידמנו פה פרויקט.

רועי לביא:

מה שאני מנסה שנייה לדייק, אני רוצה להבין וזה, המדיניות באה ואומרת, שבאזור הזה אפשר תיאורטית להגיע עד 160%,

יוחנן וייצמן:

כן,

רועי לביא:

בתב"ע, ולכן כשאנחנו מקדמים תמ"אות, אנחנו נצמדים למדיניות של התב"ע. אבל גם תב"ע וגם תמ"א הוועדה סוברנית,

יוחנן וייצמן:

סוברנית לא לאשר, ברור.

משה שפירא:

בזה אנחנו לא חלוקים, בזה אנחנו לא חלוקים,

רועי לביא:

בסדר?

משה שפירא:

זה אנחנו לא חלוקים.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז.

משה שפירא:

כן. עכשיו אם אנחנו נסתכל רק כדי להבין את ה - , קצת את ההיסטוריה של הבניין, הבניין המקורי שהיה, היה בניין בצורת ר' כזאת כן, החלק הזה נהרס ונבנה מחדש, בתקופה בוא נגיד, השנה הוא ללא קמרונות, הוא תקרה ישרה, נשארו שני חדרי קמרונות, בתקופה יותר מאוחרת, כל כך ממש בתחילת המאה 20 הוסיפו לו עוד חדר שנמצא כאן, אחר כך הוסיפו שנות ה - 30,

שרון דינור:

אבל, אבל זה,

משה שפירא:

בשנות ה - 30 הוסיפו עוד,

שרון דינור:

מה שאתה אמרת, הוא סימנת אותו בסוף המאה ה - 19 ולא במאה 20.

רועי לביא:

כן, לפי מה,

שרון דינור:

לפי מה המקרא של עצמך, אתה לא מדייק.

משה שפירא:

כן,

שרון דינור:

החלק ה - , שהצבעת עליו עכשיו,

משה שפירא:

סליחה,

שרון דינור:

הוא מ - 1800,

משה שפירא:

אוקי, אוקי, בסדר, בסדר, אני לא זה, תראו,

רועי לביא:

מה שכתוב פה, זה נכון, לא מה שאמרת.

משה שפירא:

מה שכתוב, בדיוק, מה שאמרתי לא, מה שאני רוצה לדייק זה זכויות, אנחנו מכירים, הוועדה הנכבדת מכירה הרבה מאוד, אנחנו מכירים בבתים של בתי חלל מרכזי, או בתים שיש להם, שהארכיטקטורה שלהם, משקפת איזה שהוא סיפור שיש בו זה, פה אין כאן איזה ארכיטקטורה שאפשר להגדיר אותו, זה כמו שאנחנו מכירים בהרבה מקומות, בעיר העתיקה מבנים שזה, או בכפרים הערביים, בקאסה, זה יחידה שלאט לאט מוסיפים לה עוד ועוד חדרים, כן? זה לא שזה, אין לנו חלל מרכזי או משהו כזה, אבל אנחנו רואים כאן, אלה בעצם, בעצם מה שאני רוצה להגיד לכאורה כן, החזית לכאן היא חזית שהיא מאוחרת, כן, היא מאוחרת,

שרון דינור:

מה זה דירת סטודיו היא מאוחרת?

משה שפירא:

היא חלק מהבניין החדש, שנמצא פה בצד.

שרון דינור:

הבנתי סליחה.

משה שפירא:

אבל אם אנחנו נסתכל פה, אפשר להסתכל כאן ולראות, נגיד אם אנחנו מחפשים פה לראות, מה הדבר המקורי, בכל, בכל בניין, כן, את החזית המקורית בכל בניין, אז זה מה שיש לנו. הדברים האלה, עכשיו למה אני מראה את זה? מה נגע הוועדה הנכבדת במבנים אחרים פה בשכונה, טוב, זה מה שאנחנו מבקשים מבחינת התוספת קומות,

שרון דינור:

מאיזה שנים המבנים האחרים בשכונה?

משה שפירא:

תחילת המאה 20, סביב 1900.

לורה ורטון:

וזה לפי,

משה שפירא:

ויש פה חלקים פה מ – 1930, יש פה חלקים מ – 1950, ויש פה חלקים מסוף 1900, שנות ה – 80 של המאה ה – 19.

יוחנן וייצמן:

משה, שאלה בקשה.

משה שפירא:

אבל אני עונה.

יוחנן וייצמן:

יש לך הדמיות, או מהמרפסת פה, או מהחומה, איך זה יראה הבניין שלך?

משה שפירא:

אני אבדוק את זה לא יודע אם שמנו פה, אני יכול להציג את זה לוועדה.

יוחנן וייצמן:

בסדר, לדיון הבא. אפילו תשלח זה במייל.

משה שפירא:

את כל הקמרונות אנחנו רוצים לשמר, זה מה שזה, זה שנייה, כן, הנה, אני רוצה להראות לכם, מה שהתכוונתי מבחינת הצורה של בניין, זה בנייה יותר מאוחר, משנות ה – 20, 30, הוא נמצא ברחוב עמינדב, שני בניינים שמקודמים פה, זה הבניין עם בור המים הביזנטי שנמצא לידו, בניין מתחילת המאה ה – 20, כן, יש עליו 100 שנה, שדיברתי על חזות של בניין זה, אז אפשר להבין שיש הבדל בין, מבחינה ערך של אדריכלות, שהוא יצירה שלמה, מאז הבניין שלא נגעו בו, לא נגעו בו 100 שנה. הבניין הזה בגלל שלא נגעו בו 90 שנה, זה מה שהבניין הזה קיבל עם התוספת מאחוריו, זה מה שהבניין הזה קיבל, עם התוספת מלפניו שמסתירה את הקשת הזאת. זה לא המקרה שלנו, אנחנו את כל החזיתות ההיסטוריות שלו משמרים, כל מה שביקשנו, זה אנחנו בעמינדב 14 ביקשנו לקבל את הקומות, כמו שמקבלים בעמינדב קצת פחות,

שרון דינור:

אז תגיד, התוכנית הזאת שאנחנו עוברים עם העץ תאנה, היא חזית שאתם בונים כלפיו, עושים חנייה על העץ תאנה ומרחיבים אותה.

לורה ורטון:

מסתירים את זה,

משה שפירא:

אז בואי תראי את זה, הזכירה את החזית של העץ תאנה, היא דווקא חזית לא היסטורית, הנה תסתכלי על הסריקה שיש שמה,

שרון דינור:

למה? אתה אמרת לנו הרגע,

משה שפירא:

לא, לא,

שרון דינור:

שמסוף המאה ה – 19.

משה שפירא:

לא, לא, זה העץ תאנה, זה פה, זה, 120, זה 45,

שרון דינור:

לא, לא,

לורה ורטון:

לא,

שרון דינור:

אתה לא מסתכל נכון, סליחה, יש לך, אם הקבר שייך בהמשך פה, העץ תאנה הוא פה,

משה שפירא:

לא, לא,

שרון דינור:

זה הקבר שייך.

משה שפירא:

לא, לא, מה שראית זה המבט מפה.

שרון דינור:

הבנתי.

משה שפירא:

זה מבט מפה, זה חזית שלגמרי היא חזית שהיא חדשה,

שרון דינור:

אבל אתם מציעים, סליחה, הבינוי שאתם מציעים הוא פה, כאן חנייה, וכאן על זה, אתם נמצאים,

משה שפירא:

את זה, את זה,

שרון דינור:

ממש, זה החלק הכי היסטורי שאמרת לנו, שאתם מציעים פה,

משה שפירא:

החזית פה, החזית היא לא היסטורית, זה חלקה ישרה פה, הוא לא קמרונות, (לא ברור).

שרון דינור:

אבל זה אתה סימנת אותו,

משה שפירא:

(לא ברור) מה סימנתי, סימנתי את הקונטור של מה שהיה מקורי, שהיה, החלק הזה כנראה נהרס ונבנה מחדש, כי אין פה קמרונות, יש פה תקרה ישרה, יש פה תקרה ישרה, ולא יכול להיות תקרה ישרה, משהו בשנים האלו, אז החלק הזה, כל הדבר הזה, זה נשאר, הוא בוא נראה את זה, והדבר שהוסיפו פה, הוא יהיה חשוף לגמרי, בוא נראה, אני חוזר לתוכניות עוד שנייה, נראה את זה. אני לא מדבר בכלל על מה שקורה בפרויקטים אחרים, שאושרו, בוא נראה את זה שנייה,

שרון דינור:

כן, לא, טוב.

משה שפירא:

זה רק כדי לסבר את האוזן, זה המבט לכיכר של (לא ברור).

שרון דינור:

אוקי, אני חשבת זה מהצד השני של המתחם,

משה שפירא :

זה לא, שנייה אני רוצה להראות, אני רוצה להראות את זה שנייה, כן. פה, התוספת שלנו יושבת על הדבר הזה כאן.

שרון דינור :

נכון.

משה שפירא :

נכון, יושב, זה נכון.

שרון דינור :

לגמרי.

משה שפירא :

אבל זה, אני אומר היא לא נוגעת החדרים האלה פה, החדרים ההיסטוריים נשארים,

שרון דינור :

תגיד,

משה שפירא :

המורשת והמתכונת של כמו שהיו.

שרון דינור :

בצד שמאל אתה, אנחנו רואים שזה החלק החדש שהוא לגמרי, נכון הוא בזיז מעל זה,

משה שפירא :

הוא בזיז מעל הקטע הזה גם.

שרון דינור :

את הקטע, לא, הוא לא מעל זה, תקן אותי אם אני טועה, גם מעל החנייה,

לורה ורטון :

של החלקה.

משה שפירא :

גם, אבל קומה ראשונה, אני אומר לא, בסדר,

שרון דינור:

אם אתה זכית להחנות שם בחנייה, אז תזכה לראות את זה,

רועי לביא:

תלוי מהגובה של הרכב, גם שיהיה.

שרון דינור:

כן,

משה שפירא:

בוא נגיד ככה, את הקשת הזאת, כדי לראות אותה, צריך להיכנס פה לבניין,

שרון דינור:

אנחנו, אתה יודע משהו, אם אנחנו רוצים לעשות ביקורת על זה, אם זה הדוגמא שלך למשהו חיובי, אז אני מסכימה איתך,

משה שפירא:

לא,

שרון דינור:

זה לא יצא טוב.

משה שפירא:

זה דוגמא, דוגמא היסטורית,

שרון דינור:

(לא ברור) מזה.

רועי לביא:

לא, לא צריך לקרות.

משה שפירא:

אז בואו תסתכלו, אני רוצה שתסתכלו, זה הבניין ההיסטורי, הבניין היסטורי,

איציק שוויקי:

בשכונה הזאת.

משה שפירא:

כאן רואים אצלנו,

איציק שוויקי:

זה כל התוכניות, לא יהיו תוכניות שימור, לא יהיו תוכניות שימור,

משה שפירא:

אלה, זה בצד עכשיו, זה בניינים שעכשיו בבנייה,

איציק שוויקי:

אבל,

משה שפירא:

עם שימור,

איציק שוויקי:

משה, משה,

משה שפירא:

הוא מופיע עבר פה וועדה לפני שנה, שנתיים.

איציק שוויקי:

משה, משה, לאורך כל הישיבות שימור שאני הייתי, לפחות 20 שנה, אתה תראה שפעם בשנה הייתי אומר - לא עשו תוכניות שימור,

שרון דינור:

נכון,

יוחנן וייצמן:

נכון,

שרון דינור:

גם התושבים אמרו את זה, ועכשיו אנחנו עושים תוכנית שימור,

משה שפירא:

אבל אני אומר, בואו תסתכלו,

איציק שוויקי:

אתה יודע מה? אתה יודע מה? אני אפילו (לא ברור) לשימור, לא מוכנה.

יוחנן וייצמן:

שוויקי, שוויקי, השאלה אם הבניין הזה נוגד את התוכניות השימור, כפי שאתה רואה אותם, כפי שעשינו בחלקות אחרות.

משה שפירא:

אבל אני אומר, אני אומר,

יוחנן וייצמן:

אתה צריך להחליט.

איציק שוויקי:

ופה בוודאי הוא קיבל את הזכויות שלו בבניין החדש.

יוחנן וייצמן:

הוא לא קיבל את הזכויות בבניין החדש.

איציק שוויקי:

העבירו את הזכויות,

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

בתב"ע מאושרת אתה צודק,

יוחנן וייצמן:

הזכויות הוא לא ב – 160,

שרון דינור:

הוא צודק בתב"ע המאושרת כל החלקה,

משה שפירא:

גם תב"ע,

שרון דינור:

כל חלקה,

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

היא תב"ע מאושרת.

משה שפירא:

יותר, יותר.

שרון דינור:

ההיתר לפי התב"ע המאושרת לקחו את כל הזכויות לחלק האחורי.

יוחנן וייצמן:

אם הוא היה לוקח את ה-4160 של כל החלקה ושם אותם בחלק האחורי, אז היית כעת צודק. זה לא המצב. הוא לקח את הזכויות של התב"ע המאושרת, את ה-40%, את ה-50%.

איציק שוויקי:

לא, גם מהבית הזה. כי זה אותו שטח.

יוחנן וייצמן:

הוא לקח של הבית הזה, ושם אותו על הבית השני, לא את ה-4160,

יוחנן וייצמן:

הוא לקח את הזכויות אבל.

יוחנן וייצמן:

לא, אבל הוא כעת מדבר איתך על זכויות מכוח המתאר,

עו"ד דני ליבמן:

רגע, לכמה הוא הגיע?

ציפי רון:

גם המתאר לא מרשה.

יוחנן וייצמן:

לכמה הוא הגיע אחרי זה, מאה אחוז,

עו"ד דני ליבמן:

מאה אחוז?

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע, אני, 120,

איציק שוויקי:

אין מתאר מאושרת.

יוחנן וייצמן:

לא,

לורה ורטון:

רגע, בוא נשמע אותו.

יוחנן וייצמן:

השאלה של עו"ד ליבמן היא נכונה, כן, את צודקת.

עו"ד דני ליבמן:

שרון אמרה שהוא לקח את כל ה – 160.

לורה ורטון:

בוא נקשיב.

יוחנן וייצמן:

לא,

משה שפירא :

זה היה (לא ברור).

שרון דינור :

זה לא מה שאמרתי.

יוחנן וייצמן :

לא,

עו"ד דני ליבמן :

מה אמרת?

שרון דינור :

אמרתי שהוא לקח בתב"ע מאושרת של אבו – תור,

עו"ד דני ליבמן :

כן,

שרון דינור :

עשה היתר לקח את כל הזכויות מהחלק הקדמי לחלק האחורי של הבניין, אני חושבת, לא יודעת עד למעלה,

עו"ד דני ליבמן :

ונשארו, ונשארו זכויות היום?

שרון דינור :

לא,

רועי לביא :

מאושרות לא,

יוחנן וייצמן :

לא, לא,

עו"ד דני ליבמן :

הוא לקח את כל הזכויות,

יוחנן וייצמן:

הזדמנות המאושרות, לא את ה – 4160.

עו"ד דני ליבמן:

את הקיימות.

שרון דינור:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

המאושרות מה שאתה רוצה הוא לקח אותם.

יוחנן וייצמן:

בוודאי.

לורה ורטון:

לקח את מה שקיים,

יוחנן וייצמן:

נכון,

עו"ד דני ליבמן:

זהו, זה מה שרציתי,

ציפי רון:

היו זכויות מאושרות,

עו"ד דני ליבמן:

אז הבנתי,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

ציפי רון:

עכשיו הם אומרים,

יוחנן וייצמן:

שנייה,

עו"ד דני ליבמן:

מתוך, אותה חלקה.

יוחנן וייצמן:

לא, אבל אין עדיין 4160 על החלקה הזאת.

חיים כהן:

שנייה, שרון,

עו"ד דני ליבמן:

כמה יש על החלקה הזאת?

חיים כהן:

רגע, דני,

יוחנן וייצמן:

עו"ד דינור תגיד לך,

חיים כהן:

דני,

עו"ד דני ליבמן:

הוא לקח אותם,

שרון דינור:

אני לא עו"ד עדיין,

חיים כהן:

דני שנייה,

יוחנן וייצמן:

הוא לא עו"ד, סליחה,

חיים כהן:

סליחה שנייה, אפשר, כבודו?

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

בוא נשמע ממנו, נו.

עו"ד אבי פורטן:

אפשר רגע, לנסות לעשות סדר,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

עו"ד אבי פורטן:

אתם מדברים בשני מישורים שונים,

דובר לא מזוהה:

נכון.

עו"ד אבי פורטן:

יש, הזכויות לפי תוכנית 62, שהן הזכויות המאושרות בתב"ע, שהם אכן נוצלו,

ציפי רון:

נוצלו,

עו"ד אבי פורטן:

באותה מידה, באותה מידה, אם אומרים, אני, מה שמעניין אותי זה רק, התב"ע המאושרת, אז תהיו כנים עם עצמכם, וגם תגידו לפי התב"ע המאושרת גם המבנה לא מיועד לשימור. זה, זה המצב הסטטוטורי. מצד אחד, הוא לא מיועד לשימור, מצד שני,

חיים כהן:

מיצינו את הזכויות.

עו"ד אבי פורטון:

מוצו את הזכויות,

חיים כהן:

יופי.

עו"ד אבי פורטון:

עכשיו איך אתם כעירייה, כוועדה מקומית,

חיים כהן:

לא,

עו"ד אבי פורטון:

מוכנים, מה?

חיים כהן:

וועדת שימור,

עו"ד אבי פורטון:

לא, לא, אני בעירייה, תיכף אני אצלול לוועדת שימור,

חיים כהן:

אוקי,

עו"ד אבי פורטון:

איך אתם כעירייה בוחנים בקשות לתמ"א/38, אתם לא בוחנים לפי הזכויות הקיימות ב – 62, כי אנחנו כולנו יודעים המבנים שטעונים חיזוק, אלה שנבנו בשנות ה – 70, בשנות ה – 60, הם נבנו על סמך הזכויות של 62, והם מיצו אותם. כל הרעיון של תוכנית 10038, שהיא התמ"א/38 של ירושלים, זה לתת תוספת זכויות מעבר למה שקיים, ולחזק את המבנים, אז איך אתם עושים את זה? אתם הולכים לפי המדיניות, המדיניות באבו – תור, וזה מה שראיתם במכתב, וזה אפשר להביא לכם עוד ארבע, חמש דוגמאות של היתרים שיצאו, ונמצאים בבנייה,

שרון דינור:

סליחה,

עו"ד אבי פורטון:

מכל המקומות האלו, אמרתם, המדיניות שלנו, זה 160%, 4 קומות זו המדיניות, וזה מה שנאמר לנו לפני שנתיים, כשיצאנו לדרך, וכשהתחלנו את התכנון.

חיים כהן:

ע"י מי נאמר?

עו"ד אבי פורטון:

גם ע"י אמי ארבל,

יוחנן וייצמן:

וגם (לא ברור).

עו"ד אבי פורטון:

גם ע"י יניב טיאר, גם,

משה שפירא:

לא, גם ע"י שרון,

עו"ד אבי פורטון:

וגם ע"י שרון,

משה שפירא:

שרון, שאמרה לי, בוא תראה לי שמה שאתה עושה זה תואם את המדיניות, ואז נמשיך הלאה.

שרון דינור:

באיזה שלב בתכנון עיר או בשימור?

משה שפירא:

לא, שימור, שימור.

שרון דינור:

סליחה, אני לא, אני לא זוכרת שאמרתי כזה דבר, אני אמרתי, אני מהתחלה כל הזמן שמתי סימן שאלה על המקום הזה.

חיים כהן:

לא, לא משנה נו.

עו"ד אבי פורטן:

ולכן,

שרון דינור:

אמרתי שנראה מה התוכנית של, תוכנית אב אומרת.

משה שפירא:

לא אמרתי לי ברגע שאתה נכנס,

חיים כהן:

בסדר,

שרון דינור:

רציתי לראות את זה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, בוא, אנחנו, אין פה ויכוחים.

שרון דינור:

זה לא זה,

משה שפירא:

אני אגיד לך מתי זה היה,

שרון דינור:

בטח לא אישרתי את זה,

משה שפירא:

לא, לא אמרתי שאישרת.

עו"ד אבי פורטן:

עכשיו אנחנו, עכשיו אנחנו, האם רוצים לבוא ולהגיד, אני לא בוחן מצב סטטוטורי קיים, אם אני בוחן מצב סטטוטורי קיים, אז לא שייך תמ"א/38 ולא שייך שימור, ולא שייך כלום. אני בוחן עכשיו תמ"א/38 ותמ"א/38 לפי המדיניות, כמו שאמרתי, של הוועדה הזו, זה 160%, אנחנו נמצאים עם הבנוי היום, גם בבניין קיים,

חיים כהן:

שנייה, שנייה אחת.

שרון דינור:

אתה יכול להחזיר למצב הקיים,

חיים כהן:

עושים לפי מדיניות 160 ואיך, לפי המדיניות שכבודו אומר, מה ההתייחסות של המדיניות בנושא שמדובר במבנה שימור, כביכול, על אף שזה לא שימור, לפי,

רועי לביא:

כן, תמ"א/38,

חיים כהן:

תמ"א/38,

משה שפירא:

אותו דבר,

חיים כהן:

אני רוצה לשמוע,

משה שפירא:

כל המבנים שהראינו אותם,

חיים כהן:

שנייה אני רוצה לשמוע,

עו"ד אבי פורטן:

אז אני אומר רק אני אשלים את המשפט, ואני אענה. אני אומר לפי סך הבנוי היום בחלקה, פלוס מה שמבוקש פה, אנחנו ב - 134%, אוקי, אז אנחנו מתחת, אנחנו ב - 4 קומות ואנחנו לגמרי תואמי עכשיו אני מסכים עם מה ש - , אמר אדריכל לביא, זה נכון, תמ"א/38 יש לכם שיקול דעת, זה לא, זה לא זכויות שמונחות בכיס, נקרא לזה, במירכאות. ואתם צריכים א', לראות את זה תואם את המדיניות שלכם מבחינת היקפי הבנייה, כמו שאמרתי זה תואם את המדיניות, ו - ב', אתם צריכים לשקול גם את השיקול השימורי, עכשיו אני צולל פה לוועדה הזו, פנימה,

רועי לביא:

שימורי והתכנוני הכללי, שתי שיקולים שצריכים לידון.

עו"ד אבי פורטון:

אז אמרתי, אמרתי לגבי התכנוני הכללי, יש לכם מדיניות,

רועי לביא:

לא רק.

עו"ד אבי פורטון:

בסדר, יש לכם מדיניות, אני מקווה שאתם, נוהגים באופן שוויוני עם כולם, ועומדים מאחורי המדיניות הזו, התכנון פה אני חושב הוא מאוד משתלב עם כל מה שאושר עד היום בעין רוגל 8, ועין רוגל 18, ועמינדב 2, ועמינדב 3, וכל המגרשים האלה, שאישרתם בנייה בשנים האחרונות, זה היה בהיקפים האלו ויותר, כמו שאמרתי, אנחנו רק 134% אבל אנחנו 16% פחות, מהמדיניות שלכם.

לורה ורטון:

אפשר להגיד שבענייני,

עו"ד אבי פורטון:

סליחה 26%,

לורה ורטון:

שימור, אני לא יודעת אם שוויון זה הקו המנחה, למרות שאני בעד שהוא יהיה בכל מקום, כי יש בניינים ייחודיים, זאת אומרת, ואנחנו בדיוק בודקים את הדבר הזה, דברים שיוצאים מן הכלל, יש מדיניות, כללית עירונית, שזה בא לתכנון. וועדת שימור אמורה להיכנס לפרטי פרטים, ולראות כל בניין ובניין, ואין איזה שהיא שאיפה דווקא בניין הזה בשוויון, אלא בדיוק הפוך, אבל צריכים לבדוק את הייחודיות של בניין, ושימור, בייחוד מהמאה ה-19.

משה שפירא:

כן, עמינדב 2 זה דוגמא מאוד מאוד יפה.

לורה ורטון:

בסדר,

משה שפירא:

זה בניין כזה נמצא פה ליד,

לורה ורטון:

אני רק אומרת,

משה שפירא:

ואני חושב שאין, אין עוררין, וזה המדיניות שהייתה פה, וזה אני אומר זה המצב שלו עכשיו מה – GIS, בניין שעוד לא,

שרון דינור:

כן, יכול להיות אבל, שאם הייתה תוכנית שמקודמת אז, היו אומרים אחרת, זה דבר ראשון. וכן כשמקודמת תוכנית אב אני מקריאה מתוך החוות דעת, אתם לא רציתם להמתין לסיום תוכנית אב, אני מבינה את זה, כי זה לוקח הרבה זמן לתהליכים האלה, אבל ביקשנו מהם חוות דעת מהצוות, ואדריכלית סלמה ארד, ואדריכלית איילה רוזנר כותבות ככה - בשני המבנים ההיסטוריים הקיימים בחלקם, המבנה דנן בקבר השייח הסמוך לו, הסמוך לו, אירועים היסטוריים, תרבותיים, אדריכליים, טכנולוגיות וכולה, חשוב לשמור על הקבר מסביבתו הבנויה, כולל את החצר שבינו לבין בית המגורים, לבין בית המגורים ההיסטורי עצמו, ללא תוספות, יש לקבוע את שני המבנים ההיסטוריים בחצר, אתר לשימור מחמיר, זה הדבר, זה הדבר כאילו, שאין לנו תוכנית אב, אז אני אומרת, אז זה באמת הכול פתוח, כשמתהווה תוכנית אב, ומתחיל להגיד, בתוך כל ה - 4 קומות 160%,

רועי לביא:

איפה כן, ואיפה לא,

משה שפירא:

יש כמה מקומות שאנחנו מבחינים בתוכם, בתתי - גוונים, אז הדבר הזה כאילו בדיוק הנקודה שאנחנו נעצרים בה, אז אנחנו לא יכולים להמשיך להגיד עד היום אישרתם. עד היום אישרתם כי לא היה לנו את זה, עכשיו אנחנו מתחילים,

עו"ד אבי פורטון:

אני, אני רוצה,

יוחנן וייצמן:

רק שנייה אחת, אני רוצה להגיד משהו לפרוטוקול, תוכניות אב שנואי נפשי, שאי-אפשר לאזרחים להתנגד אליהם, אז זאת אומרת לא נוגעים לציבור בכלל, אנחנו כופים,

שרון דינור:

מע"ר צפון בכלל עם,

יוחנן וייצמן:

לא מע"ר צפון ואפילו, בוא נהיה רעים רגע, אפילו של בית משפט אישר את זה, תוכנית בית הכרם, אנחנו הוועדה המקומית אישרה, הגישה אותה, אישרה אותה, והוועדה המחוזית לא הצליחה לאשר אותה, בגלל התנגדויות. יום אחרי היא אומרת זה מדיניות, זה נראה קצת טעם נפגם, אבל בוא נעזוב את זה. עכשיו כעת אנחנו כבר לא הולכים נגד המדיניות, שהיא לא בסדר, שכאילו מאשרים אותה בסוג של מחשקים, ולא בשיתוף ציבור ראוי כמו שהחוק מבקש. אלא כבר, הטיוטה של המדיניות, הן כבר לא יכולים לעבור מול זה,

שרון דינור:

רגע, שנייה, פה,

יוחנן וייצמן:

זה קצת,

שרון דינור:

ה – 160 4 קומות לא היה שיתוף ציבור. התוכנית אב החדשה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

היא גם עושה שיתוף ציבור והיא גם באמצע של תהליך. אם יש פה תהליך של שיתוף ציבור, יודע את זה אדריכל שפירא, כי הוא היה חלק מהתוכנית הזאת, יש פה מהלכים שלמים עם הציבור. אז אי-אפשר להגיד את זה להיפך, אפשר להגיד אוקי, בואי נעצור את התכנון, ונמתין שהתוכנית הזאת תסיים, ונגיד מה שאנחנו אומרים בשיתופי ציבור או לא, או אפשר להגיד אנחנו לא רוצים לשמוע, אנחנו רוצים להתקדם עכשיו, וזה השלב שאנחנו נמצאים, אנחנו אומרים רגע, אם אנחנו עכשיו נחליט החלטות, דווקא שכמקודמת תוכנית והיא עושה שיתופי ציבור, זה כאילו, זה סותר, זה מחשכים.

יוחנן וייצמן:

אני לא מכיר את השיתופי ציבור, אני רק מכיר תאריך,

משה שפירא:

רק יש כאן את הלוחות זמנים של הזה, זה אנחנו מדברים כבר על, על מאי, מאי 22, מאי 22 שזה,

עו"ד אבי פורטון:

אני רוצה,

יוחנן וייצמן:

טענה משפטית.

עו"ד אבי פורטון:

אני רוצה לענות לשרון,

שרון דינור:

כן, שהיא רק אדריכלית, כן, סתם. לא, כי הוא קודם.

עו"ד אבי פורטון:

שהיא חושבת שהיא רק אדריכלית, אני חושב שהיא הרבה יותר מזה, אבל בסדר. מה?

שרון דינור:

בסדר, נו. זה היה הפוגה (לא ברור), כן.

עו"ד אבי פורטון:

אני רוצה, אני רוצה פה בשני היבטים להתייחס, ואני חושב זה מאוד חשוב לכם כוועדת שימור, כי זה באמת נושא שחוזר על עצמו. קודם כל ברמה העקרונית, הנושא של תוכניות אב, תוכניות סטטוטוריות וכולה, אני חושב שהדוגמא שהביא היושב ראש שבית הכרם היא דוגמא מצוינת, מצוינת, והצורה בעת ובעונה אחת. כמו שהעיר היושב ראש, קודמה תוכנית לשכונת בית הכרם, הגיעה לשלב סטטוטורי, היא הופקדה להתנגדויות, היא כללה הצעה לשימור, של הרבה מאוד מבנים, חלקם שימור מחמיר, חלקם שימור חלקי. הוגשו התנגדויות, גם בנושאים הללו, כלומר אנשים שבאו ואמרו, למה המבנה שלי סווג כך, או סווג אחרת. ובמקום להתמודד עם הטענות הללו ולהחליט, אז פשוט ביטלו את התוכנית, ואמרו מדיניות. ואתה יודע שם חלק מהדברים, שנאמרו באותו מסמך מדיניות, אחר כך העירייה באה ושינתה סתם מהם,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

עו"ד אבי פורטון:

כי הבינה ש - , זה לא היה נכון מה שנעשה שם. וגם אגב ההתנגדויות, הוועדה המחוזית הורתה לכם לבחון מחדש את כל הנושא השימורי, ולכן לבוא ולהגיד, יש איזה שהוא תוכנית אב ושם חושבים דבר כזה או אחר, באמת, בלי שאפשר היה בעל הקרקע להתנגד לזה, ולהגיד עכשיו זה מחייב אותנו לפי זה אנחנו פועלים, זה פשוט חטא גדול, שפוגע בקניין של האנשים, בלי אפשרות להגיב. עכשיו אם אני חוזרת רק פה לאבו – תור, ואני מחלק את הנושא של המדיניות של ה – 160, המדיניות השימורית. אז לגבי המדיניות של ה – 160, אמרה אדריכלית דינור, שהיא גם לא הייתה חשופה, והיא גם לא, והיא גם רק במעמד של תוכנית אב. יחד עם זאת אני רוצה להפנות אתכם, גם לעין רוגל 8, גם בעין רוגל 18, היו הליכים פומביים, פורסמו בקשות, לפי תמ"א/38 בעין רוגל גם הייתה תב"ע, היו התנגדויות של השכונה, אתם אמרתם, והוועדה המחוזית אמרה שהמדיניות שלכם זה 160%, זה הגיע גם למועצה ארצית, המועצה הארצית אישרה את המדיניות של 160%, זה הגיע אחר כך לבית משפט מחוזי, בית משפט מחוזי זה גם נשאר, כך ש - , זה כבר לא משהו שבמחשכים באיזה מגירה עלומה של מתכנן כזה או אחר.

חיים כהן:

אני מבין שגם המבנה זה לפי התב"ע הוא גם לא לשימור,

עו"ד אבי פורטן:

נכון,

יוחנן וייצמן:

בתב"ע שבתוקף.

עו"ד אבי פורטן:

נכון, נכון,

שרון דינור:

אף אחד מהמבנים פה הוא לא לשימור,

עו"ד אבי פורטן:

נכון,

חיים כהן:

בנוסף, אני אומר בנוסף.

עו"ד אבי פורטן:

הוא לא לשימור, נכון, עכשיו,

חיים כהן:

בנוסף להכול, אני אומר שהמבנה הנוכחי שאנחנו מדברים הוא לא בשימור בכלל בתב"ע,

עו"ד אבי פורטן:

אמת. עכשיו כשאומרים לנו,

חיים כהן:

הוא לא לשימור בכלל.

שרון דינור:

נכון, בתב"ע אין שום דבר לשימור,

רועי לביא:

בתב"ע אין זכויות גם.

עו"ד אבי פורטן:

עכשיו כשאומרים לנו,

חיים כהן:

לא, יש שהשתמשו בו,

שרון דינור:

גמרו,

חיים כהן:

היום נגמר,

שרון דינור:

את הזכויות של התב"ע,

חיים כהן:

השתמשו בזה. בסדר, אבל בתב"ע כשהיה תב"ע במקום, השתמשו (לא ברור) לא היה לשימור, גם את זה צריך להגיד.

עו"ד אבי פורטן:

אמת. עכשיו כשאומרים לנו, רק, להשלים משפט אחרון ברשותכם, כשאומרים לנו רגע, תיכף יש תוכנית אב, תמתינו, אז אני כבר שנתיים ממתין, עכשיו כמה עוד אני צריך להמתין? שישלימו את תוכנית האב שיחליטו האם הופכים אותה לתוכנית סטוטורית שיפקידו אותה במחוז, שהיא תהיה עוד 3 שנים, ואחר כך יחליטו לגנוז אותה או לא לגנוז אותה, כי יהיו תביעות 197 מכל הרי. הרי למה הם לא מאשרים את התוכניות? זה ברור, כי אחר כך כל בעלי הקרקעות כמו שהיה בתל – אביב יש שמה תביעות של שלושה מיליארד שקל של כל בעלי הבניינים, אז אין סיכוי שיפקידו אותם. ואומרים לי - תחכה, ואולי בסוף נבטל אותה, אולי לא נבטל אותה. ולכן זה בעצם לבוא ולהגיד לי, בוא 5 שנים, 10 שנים, אל תעשה כלום.

רועי לביא:

אני רוצה לשאול שנייה משהו ברמת הלוגיקה, בסדר? הלוגיקה של המהלך פה. בסדר? תסבירו לי אתם, תמ"א/38 נועדה כתוכנית לחיזוק בפני רעידות אדמה. אנחנו באנו ואמרנו ובסיטואציה שבה עושים הריסה ובנייה מחדש, אוקי, שיש לזה יתרון מבחינה מבנית, מבחינה קונסטרוקטיבית, מבחינת תכנונית הרבה פעמים, אנחנו מייצרים מענה זכויות לפי המדיניות הקיימת, כדי לאפשר את הדבר הזה, וכולה, וכולה. ודינה כדין קידום תב"ע. אותו דיון תכנוני שהיה במידה והיה מגיע תב"ע, אנחנו עושים רק בתוך התמ"א. נכון? עד כאן זה. עכשיו אני שואל את עצמי, הריסה ובנייה מחדש, אתם לא הייתם מציעים פה, כי הרי לא היו נותנים להרוס את המבנה הזה. אתם מבינים את זה, והשכל הישר אומר, זה לא מבנה ראוי להריסה.

משה שפירא:

שחוף ממנו (לא ברור).

רועי לביא:

שנייה רגע, אני מסתכל ומנסה להבין מה אתם הורסים פה בבניין, אוקי, בשביל להפוך אותו לתמ"א ואני רואה ציפצ'יק צהוב.

משה שפירא:

לא,

רועי לביא:

תסביר לי,

משה שפירא:

כל, כל התקרה של הדבר הזה, של התוספת הזאתי משנות ה-50, משנות ה-30, של מפלסים שונים, אפשר, אפשר גם להרוס את החזיתות שלו, זה לא זה. אנחנו עוד פעם,

שרון דינור:

אבל למה אתה אומר שאפשר להרוס את החזיתות שלו.

רועי לביא:

אני מנסה להגיד, אני מנסה להגיד,

שרון דינור:

יש, הן גם היסטוריות,

משה שפירא:

אין פה שום.

שרון דינור:

פשוט לא מאותה, שכבת גן ילדים.

משה שפירא:

אז בסדר, מה שהרסתי, גם לא הצענו להרוס את זה, אני אומר,

רועי לביא:

שנייה רגע, אני אסיים את המהלך, ואז תגיד.

משה שפירא:

כן,

רועי לביא:

אני רוצה להגיד שבסופו של דבר, אוקי, כשמגיע בניין לשימור, שהוא לא ראוי להריסה, וזה שנייה, הדיון לוועדה זו, רגע, מה עמדתכם על הראוי לבניין הזה, לא בתמ"א, ולא בתב"ע, ולא, דיון ערכי, נקודתי, על הבניין הזה מבחינה שימורית, הוא בניין ראוי להריסה, או לא ראוי להריסה, ככל,

איציק שוויקי:

זה חוות דעת של ה - ,

רועי לביא:

ככל, שנייה אני שואל מה הוועדה לעמדתני צריכה להחליט פה.

יוחנן וייצמן:

אני מענה לך.

רועי לביא:

עוד רגע, ככל והוועדה תחשוב שהוא לא בניין ראוי להריסה, הוא לא בניין ראוי לעשות בו תמ"א להריסה.

משה שפירא:

לא, זה שינוי, לא,

יוחנן וייצמן:

לכן יש לנו סעיף בתמ"א ב – 10038, שאומר - הריסת המבנה הקיים למעט שמירת חזיתות מטעמי שימור ע"פ הנחיות וועדת השימור,

שרון דינור:

טוב, אני אראה,

יוחנן וייצמן:

חיזוקם המלא, תיחשב כהריסה מלא.

שרון דינור:

אני בגלל שהייתי שם כשהסעיף הזה נכתב,

יוחנן וייצמן:

נכון, את כתבת אותו, לא אני,

שרון דינור:

אני יודעת שהשימור שעשינו בו, הוא התרחק מאוד מאוד מאוד.

יוחנן וייצמן:

אבל זה המצב כעת.

שרון דינור:

לא, נכון, אבל בואו תקשיבו, בין ההיגיון, כאילו צריך להיות, לא, בסדר לא התנתקנו מהמילה הכתובה, אבל בואו צריך להיות איזה שהוא היגיון בשיגעון הזה, זה צריך להיות,

משה שפירא:

לא, אבל יש פה היגיון, יש היגיון,

יוחנן וייצמן:

וזה מה שקורה הרגע,

רועי לביא:

לכן אני אומר,

משה שפירא:

התקרות כאן הם במפלסים שונים, כי זה חדרים שאספו בגיבובים שונים,

רועי לביא:

לא בגיבובים, בשלבויות,

שרון דינור:

רגע, אני רוצה להגיד משהו אחד, התמ"א/38 היא לא רלוונטי לנושא פה,

משה שפירא:

יש,

שרון דינור:

לא רלוונטי, הדבר היחיד שצריך להיות אכפת לנו,

יוחנן וייצמן:

4160 או לא,

שרון דינור:

זה,

יוחנן וייצמן:

זה מה שמעניין אותי.

שרון דינור:

בדיוק. עכשיו המדיניות שלנו לאזור הזה, זה הדבר היחיד שמעניין,

יוחנן וייצמן:

נכון, זה באמת התב"ע, את צדקת,

שרון דינור:

ובגלל זה,

יוחנן וייצמן:

לקחת אותנו למקום הנכון,

שרון דינור:

בגלל זה אני חושבת שאני לא השתכנעתי שבמקום הזה, הסופר רגיש הזה, עם הקמרונות האלה, עם הקרבה למנזר, עם הקרבה לאותו כביש שהוא בהרחבה, אבל אנחנו רוצים לעשות ממנו מדרחוב, עם החומה, שאנחנו לא הולכים להפקיע אותו, הוא הולך להישאר כנראה אצל הבן אדם הפרטי פה, כל הדברים, בהתחשב בכל הנתונים האלה, עם הקרבה לבניין הקיים שכבר בנוי שמה, אני לא חושבת שראוי להוסיף שמה באופן אוטומטי, כאילו אין וועדות, ורק מחשבים בודקים את הדברים, 4 קומות 160%, לדעתי זה מוגזם לחלוטין, ומאבד את הערכים של המקום, אבל קומפליטלי, למעט מי שיבוא לשתות קפה בחדר אוכל שלו, שיבוא יהיה לו כיפה מעל הראש, זהו. כאילו,

משה שפירא:

איזה ערכים את מדברת כשאת מסתכלת על הבניין הזה מבחוץ?

שרון דינור:

אני רוצה לראות את החומה, עם הצמחייה בלי,

משה שפירא:

למה שתהיה חומה?

שרון דינור:

אני אסביר, בלי ה – 4 קומות שמעפילות על הרחוב הזה.

משה שפירא:

בשום קומה.

שרון דינור:

מה?

משה שפירא:

הקומה הקיימת, זה לא קומה אחת, ולא שתי קומות, ולא שלוש קומות,

שרון דינור:

אני לא רוצה לראות אם שום קומה מעבר למה שיש שם, אני רוצה שהחזיתות שחשופות יישארו חשופות בלי תוספות עליהם. אני רוצה שהקמרונות, לא יתווספו עליהם, אני רוצה שלא יהיה פה תוספת של 4 קומות שאת מי שהולך מרחוק כבר רואה את זה מכל מקום, כך, אני חושבת שזה אופי אחר לחלוטין.

משה שפירא:

החזית ההיסטורית הזאתי היא משנות ה-50, זה אין לו ממ"ד, ממ"ד הוא רוצה ממ"ד, גם לא יהיה לו ממ"ד, גם אחרי המלחמה לא מגיע לו,

שרון דינור:

שיעשה, את הממ"ד שלו בחדר מחוזק בתוך הזה,

משה שפירא:

זה קמרון, זה קמרון.

שרון דינור:

לא, בתוך החלק החדר שלו, לא, אתה אמרת לי שאין פה,

ציפי רון:

בשייח ג'ראח אנחנו מבקשים לשמור בניינים שהם לפני עוד 67 לפעמים.

יוחנן וייצמן:

אני אומר את האמת, אני נגד, אני לא רוצה חדרים מחוזקים.

שרון דינור:

בסדר, אני אומרת שיעשה ממ"ד שם, הוא אומר שזה חלק שמבחינתו אפשר להרוס,

משה שפירא:

אני אשאל את הוועדה הנכבדת,

שרון דינור:

מקסימום הוא (לא ברור) על זה, אין בעיה,

משה שפירא:

אני אשאל את השאלה,

שרון דינור:

אם כל הסיפור זה הממ"ד, בוא נוריד את הממ"ד, נמצא לו מקום לממ"ד.

עו"ד דני ליבמן:

משה, אתה יכול לפרט מה הורסים?

משה שפירא:

רק שנייה, מה קורה כשהורסים?

עו"ד דני ליבמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

עו"ד ליבמן, בשביל להבין את ההריסה,

משה שפירא:

הורסים בקונטור, אנחנו שומרים את כל המעטפת הקיימת, כולל התוספת משנות ה-50, כל התוספת משנות ה-30, כן, משאירים את כל התוספות האלו, בחלק הזה כאן שהוא חלק מהקונטור ההיסטורי, שזה, החלק שפה, שנהרס ונבנה מחדש, החלק הזה כאן, הממ"ד יושב שמה, זה נראה את זה עוד מעט. אני רק רוצה להגיד משהו כזה,

עו"ד דני ליבמן:

כמה הורסים ואיפה?

שרון דינור:

רגע אני רוצה לראות בהיתר את הזה, לא, תביא לי שנייה בבקשה.

משה שפירא:

שנייה,

שרון דינור:

אבל פה לא מסומן, סומן סגול, לא מסומן להריסה.

משה שפירא :

הנה זה סומן, זה סומן, זה מה שנהרס, כל השאר נשאר.

עו"ד דני ליבמן :

ולמעלה, אמרת שגם למעלה הורסים, לא?

משה שפירא :

לא,

שרון דינור :

הוא אמר שאת התקרה רק,

עו"ד דני ליבמן :

את התקרה, כן,

משה שפירא :

של קודקוד של זה,

עו"ד דני ליבמן :

את כל התקרה הזאת?

משה שפירא :

את התקרה הזאת, שזה תוספת, תוספת משנות ה – 30 על הבניין הזה. עכשיו אני רוצה להגיד ככה, לגבי,

עו"ד דני ליבמן :

זה יוצא 50% משטח התקרות?

משה שפירא :

אני אגיד, אני אגיד, זה זה,

יוחנן וייצמן :

דני שאל אותך, תענה לו.

משה שפירא :

ניקח את זה, את זה, וזה, זה 50% כן,

ציפי רון:

תגיד לי איך בעיסאווייה, ובשייח ג'ראח, בכל המקומות אנחנו כן שומרים את המבנים האלה משנות ה-30, ומשנות, יותר, ולא נותנים להרוס תקרות, ולא נותנים להרוס את הבתים,

יוחנן וייצמן:

למה לא?

משה שפירא:

לא, לא, נותנים, נותנים,

ציפי רון:

לא? שומרים.

משה שפירא:

נותנים.

יוחנן וייצמן:

יבוא בן אדם מעיסאווייה אני אתן לו מה שאני נותן לו.

משה שפירא:

אני רוצה, אני רוצה להגיד,

ציפי רון:

שייח ג'ראח?

יוחנן וייצמן:

גם בשייח ג'ראח. בסדר?

משה שפירא:

חשוב לי להגיד פה לגבי השכונה כאן,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שאני, את דרך אגב את יודעת שקיבלו את ההתנגדות שאני הגשתי, על מע"ר מזרח בנושא הזה, הם הורידו ל-48 את השנה שמה.

משה שפירא:

חשוב לי, חשוב לי להעיר,

ציפי רון:

הכול לפני,

יוחנן וייצמן:

ירושלים המאוחדת שלנו לעד ולנצח נצחים.

ציפי רון:

כל זה הכול לפני 48,

משה שפירא:

כן,

ציפי רון:

זה לפני 48.

משה שפירא:

אבל תקורות.

ציפי רון:

אחרי ההתנגדות שלך, זה לפני 48.

משה שפירא:

תקורות, התקורות בטון,

יוחנן וייצמן:

ההתנגדות היה עם חביליו הוא בא מצד שני, שאי-אפשר להתעלל בערבים.

משה שפירא:

תקורות בטון מורידים בכל שכונות העיר, זה מוסכם על המחלקה, הן תקורות שהן לא, הן לא, מיני קמרונות של רלסים, או הורסים אותם בכל חלקי העיר, אני רוצה להגיד, יש בשכונה כאן המון המון מבנים עם קמרונות, זה שכונה שלמה בית יוסף, השכונה היהודית שהייתה פה בשכונה, היא כל השכונה קמרונות. הבניינים שם הם לא לשימור מחמיר,

איציק שוויקי:

אין שכונה כזאת.

משה שפירא:

אין שכונה כזאת. מה אתה אומר? הרסו אותה. מה אתה אומר? תקרא את התיק תיעוד, תקרא את התיק תיעוד, ותסכים, יש בוודאי שאין שכונה כזאת.

שרון דינור:

ראינו,

משה שפירא:

יש, יש,

יוחנן וייצמן:

נזכרתי אמרתם את הדבר,

משה שפירא:

אני אומר עוד פעם, לבוא ולהגיד על מבנה, על מבנה שמה שיש בו מהמבנה היסטורי שלו, המבנה החלק שלו הוא פחות מ- 50%, יש לו המון המון תוספות, תוספות, מאוחרות שהם לא חלק מהסיפור ההיסטורי שלו, שבכל, להגיד שזה המבנה לשימור מחמיר, המבנה לשימור מחמיר, בכל השכונה, זה פשוט, יש כאן, זה פתטי.

שרון דינור:

לא, רגע, יהיו עוד מבנים לשימור מחמיר, בשכונה, פשוט התוכנית אב עוד לא הסתיימה, ביקשנו גם התייחסות ספציפית למבנה שלכם.

משה שפירא:

אני, אין, אין המבנים האחרים שמדברים עליהם לשימור הם בתוך השכונה, אני יודע, מדברים על כנסייה שנמצאת בתוך המתחם של החצר, דרך אגב שמה בזמנו אושר,

יוחנן וייצמן:

אושר 4 קומות,

משה שפירא:

4 קומות, אני אומר בקודש הקודשים אישרו 4 קומות, מחוץ לקודש, בעזרת ישראל, בעזרת ישראל,

שרון דינור:

לא אישרו על המנזר, נכון?

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

זה שטח בתול, די, די. הביזנטי.

יוחנן וייצמן:

בחצר יש לנו עם זה, סביב.

עו"ד אבי פורטן:

את מדברת על הסתרה, שם צמוד, אושרו 4 קומות,

איציק שוויקי:

אין שם שום בנייה,

עו"ד אבי פורטן:

הוועדה המחוזית,

יוחנן וייצמן:

הוועדה מחוזית אישרה אותו. התוכנית לא הגיעה למתן תוקף,

רועי לביא:

אם אתה רוצה לתקוף את התפיסה הכוללת, שבאה ואומרת, איזה בניינים כן, ואיזה בניינים לא,

עו"ד אבי פורטן:

לא, אני לא תוקף את התפיסה הכוללת.

רועי לביא:

אני עונה ל - ,

יוחנן וייצמן:

יוחנן?

עו"ד אבי פורטון:

הבניין הזה,

רועי לביא:

אני עונה ליושב ראש,

עו"ד אבי פורטון:

אני אומר דבר מאוד פשוט,

רועי לביא:

שנייה, אני אסיים. האמירה כרגע שהבניין הזה מקבל יחס שונה מבניינים אחרים בשכונה. אוקי, והוא לא באותה היררכיה, יכולה רק להיאמר, אחרי שנבין את התמונה הכוללת, שבה אנחנו אומרים זה וזה וזה הבניינים, שאנחנו מכניסים לקטגוריה של הבניין הזה. עוד לא, עוד אין את הדבר הזה על השולחן, יש או אין, תוכל להגיד את זה.

לורה ורטון:

היסטוריה של העיר,

רועי לביא:

כרגע, זה עוד לא נאמר, אז ביקשנו בדיקה פרטנית לזה, כדי להקדים שנייה את המאוחר. כל הבניינים שהם בסטאטוס וברמה הזאת, הצוות ימליץ, אני מאמין אותו דבר,

עו"ד אבי פורטון:

הכול טוב ויפה, אבל הראינו לכם דוגמאות של עד היום, אני לא יודע להגיד, על תהליך שאני לא יודע את ראשיתו, ולא יודע את סופו. אתה אומר לי, בוא תחכה לסופו,

רועי לביא:

אני לא אומר,

שרון דינור:

לא, אני לא יכולה לדחות, דחינו את הבקשה, ורציתם עכשיו דיון, דחינו, אין מה לעשות.

עו"ד אבי פורטון:

שנייה, רגע, אמרת לי לפני שנייה, שאם אני רוצה להתייחס, לסדרי עדיפויות שלכם, אני צריך להמתין לראות מה יצא בסוף כל התהליך. אני אומר סוף התהליך, הוא לא (לא ברור), הוא לא, ואף אחד לא יודע מתי הוא יקרה. אם אני לוקח את הניסיון בשכונות אחרות ירושלים. אני כן יכול

להסתכל על מה עשיתם עד עכשיו, מה עשיתם עד עכשיו, אלה העובדות, אלה עובדות שעומדות בשטח, הם לא נתונים למחלוקת. אני אומר שאני מקרה יותר פשוט מאותם מקרים. עכשיו אתם כוועדה צריכים להתייחס גם לנושא השימור, שאני חושב שזה אדריכל שפירא הסביר, שאנחנו לא פוגעים במבנה הקיים, אנחנו משמרים את החזיתות, אנחנו משמרים את הקמרונות, אנחנו משמרים את האופי הקיים של הבניין הרבה יותר מהאופי, את החזיתות עצמן, ונכון אנחנו מבקשים להוסיף עוד כמה יחידות דיור שזה גם חשוב מאוד בשכונה הזאת, בכלל בירושלים, ובשכונה הזו בפרט אין לה עתודות קרקע, זה לא שיש לה עכשיו מורדות אבו – תור שהולכים לבנות פה עוד 1000 יחידות,

ירדן הרצברג:

אני אשמח להוסיף על זה אם אפשר.

עו"ד אבי פורטן:

בבקשה.

ירדן הרצברג:

אני גר בבית הזה 18 שנה,

משה שפירא:

כאתה לא בצבא,

ירדן הרצברג:

כשלא בצבא, אני כבר שנה לא בבית לצערי הרב ואני בצפון, מצאתי אתמול, כי הייתי פעם חייב להיות בודד מאומץ, רציתי לבנות חדר לחייל בודד, בירדן, אין לך מושג מה קורה מתחת לאף שלך, בעמינדב 2, 3, 4, כולם עושים 4 קומות ועשה 4 קומות, כנס פלוגה, כך התחיל שיחה בינינו. בית התנאי שלי איתו,

שרון דינור:

לא הבנתי זה בית לחייל בודד?

ירדן הרצברג:

לא, אמרתי צריך לאמץ חייל בודד.

יוחנן וייצמן:

הוא היה חייל בודד.

ירדן הרצברג:

אז אמרתי, התנאי היחיד אנחנו לא נוגעים בשם דבר היסטורי בבית, ראיתי בבקעה איך הרסו בתים וגם באבו – תור הרסו בתים, לא נוגעים בשום דבר היסטורי. בנוסף, אדריכלית/עו"ד דינור יש, לא רק עץ אחד, יש שתיים,

שרון דינור:

כן,

ירדן הרצברג:

עשיתי למשה סיור,

שרון דינור:

כן,

ירדן הרצברג:

על העצים הוותיקים,

שרון דינור:

נשארים.

ירדן הרצברג:

כן, אז הייתי בשוק מה עשו בעמינדב 4, הסתירו את החזית היפה, עצים הכול נשאר פתוח, לא, נעשה זום על השכונה, אבו – תור שכונת תפר, אני מאוד פעיל בשכונה. יש לנו דרך חברון, כפר עם הרבה פח"ע גיא בן הינום, ועיר השלום, זה שכונה יחידה של חילונים (לא ברור) וגם חרדים קונים דירות, אין עתודת קרקע, אנחנו מדברים על עוד 200 יחידות בתוך השכונה, הערב, הערב, יש,

שרון דינור:

כמה יחידות אתם מוסיפים פה?

ירדן הרצברג:

3, הערב יש פגישה לפתוח גן ילדים פעם ראשונה ב – 30 שנה לפני חודש פתחנו סניף, פעם ראשונה 30 שנה, דרך חברון הוא מחסום, א – טורי זה מובלעת בתוך העיר, ואני יושב עם ראש העיר הרבה, גם אירחתי את חבר המועצה (לא ברור) אצלי בבית, אנחנו מנסים תשתיות אנשים זה נורא חשוב, בונים בתלפיות 30 קומות, בונים בתחנה הראשונה 800 יחידות, אנחנו צריכים 200 יחידות, זה game changer לא ייתכן שיש שכונה באמצע ירושלים, יש לי נטישה מעין רוגל, ונעמי, יהודים בורחים מהשכונה, אני כל היום מקבל שיחות טלפון, מאנשים שקנו ובורחים, בגלל סיבות ביטחוניות, רוצים לחזק את השכונה, ונכון אצלי זה 3 דירות, אנחנו מדברים על 200 יחידות באבו –

תור וסטו, זהו. יש כ – 10 בתים יושבים כמוני, שצריכים לבנות, וצריכים לבנות להם, צריכים לנצל את השכונה הזאת. לא ייתכן שליד דרך חברון, (לא ברור) הם 40% יותר גבוהים, 40%, אז צריך גם זום בשכונה. יש שכונה בירושלים בלי גן ילדים? יש דבר כזה? זה אסון. אז אני, בנחלה הפרטית שלי זה 3 דירות, אבל כל דירה חשובה, ושוב פעם, לקחנו את אדריכל שפירא, כי היה לו שם טוב של אדריכל שימור וזה התנאי שלי לא לגעת בשום דבר היסטורי, זהו.

שרון דינור:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

סיימנו? אז בוא נסכם אנחנו לא נקבל היום החלטה, ואני אוסיף בעקבות מה שאתה אמרת, בעקבות הדובר האחרון, אני לא יודע השם שלך, שהוועדה מבקשת מאלה שעושים את התוכנית אב, ישקלו גם שיקולים דמוגרפיים. לא חשבתי על זה לפני שהוא דיבר. מה שאני מבקש מימכם לקראת הדיון הבא, שאתם לא צריכים להיות בו, אנחנו או שנצא לסיור ביחד, או שנחליט בינינו אחרי זה בדיון פנימי כל אחד בזמנו החופשי. תביאו לנו הדמיות מפה, איך הבניין ייראה מפה, איך הוא יראה מהחומות, אפילו בתמונות, אבל תביאו הדמיה אחת. דבר שני, זה התפקיד, תפקידך, ולא שלא משה שפירא שמקודם דיבר, שזה 4, למה אפשר לקבל פה 4, ולא 3.5. את הפרשנות ל – 10038, שאני מודה היא התחדשה לי הרגשה.

שרון דינור:

מה זאת אומרת?

יוחנן וייצמן:

10038 כתוב שאפשר להוסיף 2.5 קומות,

שרון דינור:

אבל הוא בהריסה ובנייה מחדש.

יוחנן וייצמן:

בהריסה ובנייה מחדש.

לורה ורטון:

שמה זכויות,

שרון דינור:

אתה יכול למזוג גם שזה יהיה (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אז למה לא הבנתי נכון?

שרון דינור:

עד 6 קומות אתה אפילו לא יכול לעשות,

יוחנן וייצמן:

יש הריסה, בואו, בואו נסכים ש - , ש - 10038 קבע שיש פה הריסה. בתמ"א/2, אז אולי נפתח אותה,

שרון דינור:

לא, לא, אני יודעת אותה בעל פה, תקשיבו עד היום הפרשנות הייתה,

יוחנן וייצמן:

אני יודע, אני לא מתווכח,

שרון דינור:

תוספת של 2.5 קומות כבנק זכויות, ואז אתה לוקח את הבנק זכויות, מוזג אותו לתוך איזה צורה שאתה רוצה,

רועי לביא:

איך שהכי נכון תכנונית,

שרון דינור:

איך שנכון, נכון, איך ש - , איך, סתם לא, כאילו ברור זה.

יוחנן וייצמן:

הבנתי, זאת אומרת אז אני לא צריך אותו, אז אתה מפורט.

עו"ד אבי פורטן:

אנחנו אגב לפני יותר משנה, כתבנו חוות דעת מפורטת עם על הזכויות, מה מותר, גם בקומות,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

עו"ד אבי פורטן:

גם בזכויות, חוות דעת אושרה על ידכם, ועי הלשכה המשפטית.

יוחנן וייצמן:

בסדר. אז רק תשלחו לנו הדמיות, אני מקווה שעוד שבועיים התיק עולה שוב.

שרון דינור:

מה שתגידו הוא מוכן.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז.

שרון דינור:

תודה רבה.

עו"ד אבי פורטון:

תודה רבה, יש לנו עוד תיק עכשיו.

דוברת לא מזוהה:

התיק הבא זה שלנו.

יוחנן וייצמן:

אז יללה, בוא נמשיך, תישארו, או את רוצה להציג אותו?

לורה ורטון:

לא, בואו נדון ב - ,

יוחנן וייצמן:

לא, קיבלנו דיון.

לורה ורטון:

סיום.

יוחנן וייצמן:

הנושא היחידי שלנו להחליט כעת,

דובר לא מזוהה:

סיום.

יוחנן וייצמן:

זה סיור ביחד או בנפרד.

שרון דינור:

רגע, אז אני רוצה רגע לכתוב את ההחלטה,

יוחנן וייצמן:

כי אין לנו הרבה מה לדון על התיק הזה כעת, לפני ההדמיות, ולפני.

איציק שוויקי:

אני חושב שסיור ביחד, ולא לבד, כי אחרת.

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה, לא מעניין אותי בתוך הבית.

איציק שוויקי:

אני רוצה לראות את הבית, מה?

יוחנן וייצמן:

בואו, בוא לא נשקר את עצמנו.

איציק שוויקי:

אני מכיר את המקום, אני לא צריך שתבוא ותגיד לי,

יוחנן וייצמן:

אני גם הייתי שמה.

חיים כהן:

מה אכפת לך? הוא רוצה להיכנס לבית, תן לו.

איציק שוויקי:

אני רוצה לראות את הבית,

חיים כהן:

מה אתה מפריע לו?

לורה ורטון:

אני גם חושבת, אני גם הייתי שם.

איציק שוויקי:

לך לחצר, או אל הקבר.

לורה ורטון:

אני חושבת שלהבין מה הם מציעים כאן זה חשוב. יש דבר אחד לראות להתרשם, ולהתפעל מהיופי של המבנה.

יוחנן וייצמן:

בסדר, מאה אחוז.

לורה ורטון:

יש לראות מה עם,

יוחנן וייצמן:

מקובל.

איציק שוויקי:

אתה יודע שהמקום הזה,

לורה ורטון:

מתכננים,

איציק שוויקי:

זה היה המשכן של הכוהנים, אתה יודע את זה?

לורה ורטון:

זה לא,

חיים כהן:

אל תתעסק עם הכוהנים.

איציק שוויקי:

בוני בית המקדש היו גרים שם באזור, ישר הם היו הולכים להר בית.

חיים כהן:

אני לא זוכר דבר כזה,

ציפי רון:

הקבר של קיאפה.

חיים כהן:

אני ככה לא זוכר.

ציפי רון:

בדרך ליער השלום.

שרון דינור:

אני רציתי,

חיים כהן:

ואני לא הולך להר הבית.

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

אסור לך, יש איסור.

שרון דינור:

אני רציתי להגיד לכם, שגם את תיק הבא הוא לא חל, למה?

יוחנן וייצמן:

לדחות אני רואה,

שרון דינור:

נכון, למה? תסתכלו על זה תגידו, אני חושבת, לא יודעת בעיני זה נראה לי כל כך מובן מאליו, ואני אגיד כזה דבר הבניין הוא מסומן, זה הבניין הזה, אוקי, אחד הבניינים, כאילו שנשארו כמעט לחלוטין במתכונתם המקורית, הם מבקשים כביכול מכוח תמ"א/38,

יוחנן וייצמן:

תמ"א/1?

שרון דינור:

תמ"א, איזה תמ"א? עושים 1, תוספת של הגבהה במבנה הזה. כאשר,

חיים כהן:

מה יש מסביב? בואי נראה מה יש מסביב.

שרון דינור:

רגע, שנייה, אני אגיד, א' מסביב, כעיקרון התוכנית של המדיניות,

חיים כהן:

לא, אני שואל בגלל זה טענת, גם הם טענו את אותה טענה.

איציק שוויקי:

(לא ברור),

שרון דינור:

אין, לדעתי אין פה, אני רוצה,

חיים כהן:

ושמה יגיבו זה כן בזה.

שרון דינור:

אני אתן לי לבנות את הטיעון,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

למרות שאני לא עו"ד.

איציק שוויקי:

מה שהכין תוכנית זה,

שרון דינור:

בונה בניינים, לא טיעונים. אז ככה, יש לנו את הבניין הזה עכשיו שהתוכנית BW הזה עולה, הוא מסומן לשימור, בתוכנית המאושרת, הוא מסומן פעמיים, פעם אחת בנקודה לשימור,

לורה ורטון:

ופעם,

שרון דינור:

בתב"ע, אוקי, בניגוד לתוכנית שראינו. עכשיו פעם אחת חזית לשימור, הכפילות הזאתי הובילה אותנו למצב שהם אומרים, הוא מסומן רק חזית לשימור ולא בניין לשימור, למרות שאנחנו מסתכלים על הבניין הזה, וברור לנו שכל הבניין לשימור,

לורה ורטון:

זה בניין יפה.

שרון דינור:

אני מקווה שאתם יודעים שהוא יצירת מופת, ויש לנו גם תיק תיעוד פה. עכשיו הם מציעים פה,

עו"ד דני ליבמן:

רגע, שרון,

שרון דינור:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

אעצור בנקודה הזאת, שרון אומרת, הם אומרים הפרשנות צריכה להיות שזה חזית לשימור, אז הם מסתמכים, ואני הסכמתי איתם,

יוחנן וייצמן:

הוראות,

עו"ד דני ליבמן:

גם על ההוראות, כנראה יש פה, יש פה איזה שהיא טעות, לא יכול להיות גם חזית לשימור וגם ניגוד, הנקודה הזו אומר שכל זה חזית לשימור. אז הלכנו להוראות, ובהוראות הבניין הזה מופיע יחד עם הבניינים שהם רק חזיתות לשימור,

שרון דינור:

נכון,

עו"ד דני ליבמן:

אז זה שתיים נגד אחד, אז אמרתי, הטעות היא בנקודה האדומה,

שרון דינור:

אוקי,

עו"ד דני ליבמן:

ואז שרון אמרה לי, אבל מה הבניין פה כל כך יפה, בוא נראה אולי הייתה טעות אחרת. הלכנו חפרנו במחלקת השימור,

שרון דינור:

ואז עשינו, אתה לא מבין,

עו"ד דני ליבמן:

ארגזים של התבי"ע של, 3770,

שרון דינור:

הוצאנו את האגזים, אבל יותר מזה, הערנו לתחייה את חיים לוטנר, זה אדריכל שעשה את התוכנית המקורית הזאתי שהוא עדיין בחיים, ושאלנו אותו מה הכוונה שלו הייתה, כמובן שכוונות לחדד, והוראות לחדד, הוא אמר שהכוונה הייתה חד-משמעית שזה יהיה לשימור, מתי שהוא הייתה פה טעות, והטעות מוסמכה, אין לי מה להגיד, אבל בואו נסתכל עוד פעם כמו שאנחנו אוהבים להסתכל על תוכן, אוקי, כי גם התוכנית,

רועי לביא:

הם מבקשים שנייה, מה ההליך שהם מבקשים?

עו"ד דני ליבמן:

הם מבקשים,

שרון דינור:

תמ"א/38/1,

רועי לביא:

תמ"א, זאת אומרת,

עו"ד דני ליבמן:

כן, אבל,

רועי לביא:

זאת אומרת שנייה, אני מדייק את זה, כי יש משמעות לכוונת המשורר, כשיש לך מרחב תמרון, זאת אומרת בתמ"א יש לנו מרחב תמרון להביע עמדה תכנונית בניגוד להיתר שגם שם שמה יש מפאת החוק, אבל שימור, אבל פחות. ולכן אני חושב שלרדת לכוונת המשורר, היא סופר חשובה פה, יותר מאשר הטקסט החוקי, הסטטוטורי הכתוב.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

רגע, עכשיו אני רוצה להגיד גם תוכנית אב הייתה פה,

עו"ד דני ליבמן:

כל אחד והתפקיד שלו, בסדר.

שרון דינור:

תוכנית אב גם כן קבעה פה, שמדובר פה בבית בחצר לשימור באופן מלא, ושימור מחמיר, זה מה שהיא כתבה פה, עכשיו אנחנו רואים, תראו באמת השינוי שהם עושים פה בקומת הקרקע,

יוחנן וייצמן:

ומה הפרשנות של המילים שימור מחמיר בתוכנית האב?

שרון דינור:

ללא תוספות,

יוחנן וייצמן:

ללא תוספות בכלל,

שרון דינור:

לא מוסיפים מילימטר, אוקי, מעבר למצב המאושר. במצב המאושר אגב היתר רגיל הוא לא יכול להוסיף פה, באמת מילימטר. עכשיו הם מוסיפים פה,

רועי לביא:

למה? כאילו הפרשנות הזאת עובדת?

יוחנן וייצמן:

זה מוצא, מוצא,

שרון דינור:

הזכויות שלא מוצאו לחלוטין.

רועי לביא:

שנייה, אני בכוונה שואל רגע, אם הוא היה מבקש להגביה גג לא במסגרת תוספת זכויות או משהו כזה,

יוחנן וייצמן:

לא היה מקבל.

רועי לביא:

הוא היה יכול לקבל?

שרון דינור:

לא יכול, לא,

רועי לביא:

למה?

שרון דינור:

כי התוכנית המאושרת לא מאפשרת את זה, מבחינת אחוזי בנייה מוצא אותם כבר.

חיים כהן:

שוב,

עו"ד דני ליבמן:

אתם רואים לא מבחינת זכויות,

רועי לביא:

אני שאלתי לא מבחינת זכויות,

עו"ד דני ליבמן:

זה לא שימור, וזה לא שימור מחמיר כמו,

שרון דינור:

אז,

עו"ד דני ליבמן:

אתרים ומונומנטים. אבל הם רוצים פה להרוס חלקים פנימיים, ואם אילו הבית היה בנקודה אדומה, אז הם לא יכולים. לפי גם החלטת וועדת ערר, ברחוב אלישבע, שאמרה שהמשמעות של הנקודה האדומה, זה לא רק שהארבע החזיתות, זה כל הבניין לשימור, זאת הכוונה, וזה גם עבר בבית משפט מחוזית.

שרון דינור:

עכשיו תסתכלו רגע על התוכנית,

לורה ורטון:

מתי זה היה (לא ברור)?

עו"ד דני ליבמן:

זה היה לפני 3, 4 שנים.

שרון דינור:

איזה רחוב אמרת?

עו"ד דני ליבמן:

יאיר 7,

שרון דינור:

יאיר, יאיר, כן,

עו"ד דני ליבמן:

שם הייתה השאלה,

שרון דינור:

נכון, יאיר 7, אני הגעתי איתם לבית משפט,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

שרון דינור:

הייתי בית משפט,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

שרון דינור:

בקיצור, תסתכלו רגע, התוכנית שהוא מציע, התוספות שלהם מאחורה, אבל הן הורסות חלק מהבינוי ההיסטורי, אוקי, מוסיפות פה מעלית, הם הורסות פה, אתם רואים את הפנים, אתם רואים את כל מה שמסומן פה, זה בינוי היסטורי מה שיש פה, הקירות העבים האלה, אני לא מדברת על הפנים, על התת – חלוקות בקירות גבס. אני מדברת על מהלכי מדרגות, זה לא התערבות קטנה, זה התערבות משמעותית, ועושים את הסיפור הזה של תוספת קומה ועוד עליית גג, אתם רואים? אז זה, זה משהו שאני חייבת להגיד לכם שהוא גס מידי, יש לנו, ראוי שבעיר, גם בתוך התוכנית של שימור של בקעה, יש איזה 40 מבנים, אולי, אולי פחות, אני אפילו לא, אני אתקשר לחיה אני אשאל אותה כמה בדיוק, מבנים שכתוב עליהם שימור במדיניות, כן, אני לא מדברת על התוכנית, התב"ע. עליהם אל תיגעו שיהיה לנו משהו לדורות הבאים שיישאר במתכונתו המקורית, כאילו באזור סופר מרכזי, לא איזה נידח, עמינדב יותר נידח ממנו, זה דרך בית לחם, ציר מרכזי, בניין אחד שנשאר, בדיוק כמו שהוא היה, יש לזה ערך מבחינה עירונית, להוסיף,

חיים כהן:

ולשאלתי,

שרון דינור:

כן, מה שאלתך, מה?

חיים כהן:

מה יש על יד, מה קרה על יד?

שרון דינור:

ליד יש גם וגם, הנה תסתכלו פה, היום הרחוב הזה הוא רחוב נמוך, כן, זה הכי גבוה שיש בו.

חיים כהן:

כמה יש שמה?

שרון דינור:

3.5, כאילו האחרונה עם, הרביעית היא מובלעת בגג הרעפים,

איציק שוויקי:

זה חדש, זה חדש.

שרון דינור:

המדיניות שם היא,

ציפי רון:

היה ויכוח גדול מאוד על הבניין הזה, והם סטו מהתוכניות,

איציק שוויקי:

כן,

שרון דינור:

רגע, אני אראה לכם מה זה?

חיים כהן:

כי הם תמיד בטיעונים שלהם הם, ממול בנו, מהצד בנו, ואת זה בנו,

ציפי רון:

הבניין הזה, אז הבניין הזה שראיתם בתמונה עכשיו, אז הבניין הזה שראינו, זה בניין שראינו עכשיו בתמונה, הם סטו מטרת התוכנית.

רועי לביא:

בסדר.

איציק שוויקי:

היה גם, היה גם שטח לציבור.

ציפי רון:

הנה,

חיים כהן:

שלא יהיה לכם את זה,

רועי לביא:

גם זה חריג, אנחנו צריכים להסביר לוועדה למה.

חיים כהן:

למה? הרי הם יבואו וישאלו, מה אנחנו נגיד? צודק? לא?

לורה ורטון:

לא, מה את עונה לציפי,

שרון דינור:

זה נכון שמדיניות,

ציפי רון:

הגשנו תלונה, הגשנו תלונה על זה,

שרון דינור:

זה 3.5 קומות, אבל המדיניות של קבעה גם אמרה, שיש מספר מבנים שברמת המונומנט, והם יוצאי דופן ושלהם לא יוסיפו אפילו מילימטר אחד מהם, כן,

יוחנן וייצמן:

וכמה בניינים כאלה יש בתוכנית?

שרון דינור:

אז אני, אני אגיד לך בדיוק את התשובה,

יוחנן וייצמן:

תראי ל – 9988,

שרון דינור:

חיה, תשאלני אותה כמה מבנים בתוכנית האב?

רועי לביא:

יש לנו תמונות של הפנים להבין כמה, מה הפגיעה שמתוכננת שם? בתיק תיעוד,

עו"ד דני ליבמן:

אני לא רואה,

שרון דינור:

אני אראה,

רועי לביא:

אני מנסה להבין גם מה המשמעות, לפני שנקבל החלטה.

עו"ד דני ליבמן:

על הבניין של התיק תיעוד, לא היה ב – PDF?

שרון דינור:

רגע, רגע, אני פותחת.

איציק שוויקי:

זה מזכיר את הבית של, שהייתה,

שרון דינור:

שמה אתה רוצה לראות?

רועי לביא:

אני רוצה להבין מה המשמעות של הוספת המעלית הזאת בפנים, מה היא הורסת?

שרון דינור:

רגע, אני אנסה להראות את זה, רגע תמונות.

איציק שוויקי:

זה אדריכל העיר.

רועי לביא:

הנה החלק האחרון,

שרון דינור:

רגע, אני מנסה,

איציק שוויקי:

העוזרת של,

עו"ד דני ליבמן:

(לא ברור) מחלקת רישוי?

איציק שוויקי:

לא, את ה - ,

מורן בן זיו:

חכי רגע רגע,

איציק שוויקי:

תכנון, הסגן של זה.

שרון דינור:

החלק הזה, אתם רואים את החלק הפנימי פה, זה החלק שהולך להיהרס. תראי לי כמה המבנים לשימור.

ציפי רון:

אסנת?

איציק שוויקי:

אסנת פוסט.

ציפי רון:

אסנת פוסט.

איציק שוויקי:

זה בדיוק הבית (לא ברור).

שרון דינור:

רגע, הנה, אוקי, החלק הזה, בוא נראה אם יש לנו מבט 7, איפה זה? אנחנו צריכים את 4, 8 איפה?
איפה יש 8?

רועי לביא:
8 מסתכל על שם.

שרון דינור:
לא, לא מסתכל לשם.

רועי לביא:
הנה.

שרון דינור:
יש לך משהו שנסתכל על הדבר הזה, אז,

איציק שוויקי:
הוא כאילו פגע בנכה הזה. מה זה עירייה?

ציפי רון:
לוריא,

עו"ד דני ליבמן:
לוריא גם זה שם מוכר.

ציפי רון:
היא עשתה את התוכנית של החבשים.

שרון דינור:
4,

ציפי רון:
את השימור של החבשים.

עו"ד דני ליבמן:
אני לא (לא ברור).

איציק שוויקי:

היא הייתה בזה,

עו"ד דני ליבמן:

לא הכרתי אותה כל כך, אני רק מכיר את השם.

איציק שוויקי:

איד לא הכרת אותה?

עו"ד דני ליבמן:

כי אני, כשאני התחלתי לעבוד בעירייה, ואלה היו הוותיקים, אני הייתי,

איציק שוויקי:

היא לא הייתה וותיקה, היא הייתה עם בני אביגדורי.

עו"ד דני ליבמן:

בסדר, אבל אני, בני אביגדורי,

יוחנן וייצמן:

זאת שישבה פה קודם היא עבדה בעירייה?

עו"ד דני ליבמן:

כן, שירה לרנר עו"ד.

יוחנן וייצמן:

עו"ד?

עו"ד דני ליבמן:

כן, עבדה עו"ד בעירייה, כן.

איציק שוויקי:

ככה זה כמו כל אלה שעובדים.

עו"ד דני ליבמן:

היא השתפשפה אצלי בנושא תביעה עירונית,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

ועלתה לגדולה במשרד של אבי פורטן.

איציק שוויקי:

פורטן הוא (לא ברור) רציני.

עו"ד דני ליבמן:

אבי פורטן,

שרון דינור:

הנה שתיים למשל, המקומות האלה,

ציפי רון:

הוא היה יועץ משפטי של משרד הפנים.

עו"ד דני ליבמן:

במשרד הפנים.

ציפי רון:

של הוועדה, של הוועדה הארצית.

שרון דינור:

2,

איציק שוויקי:

היה לי מאבק ענק איתו,

שרון דינור:

6,

ציפי רון:

במושבה הגרמנית.

איציק שוויקי:

במושבה הגרמנית, והוא הפסיד. שומע? פורטן הפסיד, היה מאבק שהלכתי איתו, הוא הלך לבית משפט העליון, וגם בעליון הפסיד.

ציפי רון:

גם הוועדה לא נתנה לו.

איציק שוויקי:

הפורטן הזה הוא רציני.

ציפי רון:

וועדת השימור לא נתנה לו גם, היה סיפור ארוך.

יוחנן וייצמן:

תראי יש, יש פה, יש פה בעייתיות במבנה זה להבדיל מכל המבנים האחרים, שאנחנו לא רוצים לתת להם תוספות, כי עד המדיניות, או שהוא כבר מעל המדיניות, הרי ברור שלא הכוונה היא, המבנה לא יגיע, לא יקבל תמ"א, לא יקבל חיזוק. אמרנו במדיניות שכל אחד יקבל במבנים לשימור מחמיר, ניתן להם עד 120% עד למדיניות. אבל מבנה שלו כבר היום 120, אני לא רואה, אין לנו באמת רצון למנוע תמ"א מ - ,

שרון דינור:

לי יש באמת,

יוחנן וייצמן:

השאלה איך אפשר לצמצם את התמ"א הזאת.

שרון דינור:

אני, אני שואלת, באמת שאלה למה אי-אפשר לחזק מבנה, לא דרך תמ"א לא כל התשובות עוברות דרך מטרים נוספים. ויש אפשר הטכנולוגיה קיימת, עכשיו אתה נמצא בערכי קרקע באמת, סליחה שאני אומרת, הכי גבוהים בעיר.

חיים כהן:

מה את אומרת? בתב"ע?

שרון דינור:

גם (לא ברור) ארצי,

יוחנן וייצמן:

אנחנו עושים צחוק מעצמנו. אני הבית שלי מוכן לחזק בלי תמ"א, כי בטלויזיה הוא בסיכון, כל האנשים בארץ לא. מה אפשר לעשות?

איציק שוויקי:

הבית שלך בהיתר מאושר?

יוחנן וייצמן:

שלי בהיתר.

איציק שוויקי:

אבל יש שם קומה חמישית,

יוחנן וייצמן:

יש שמה קומה רביעית.

שרון דינור:

יש 40 מבנים לשימור בכל שכונת בקעה.

לורה ורטון:

אין לי טלויזיה.

יוחנן וייצמן:

ומה אחוזי בנייה בהם זה כבר היא לא תוכל?

שרון דינור:

אחוזי בנייה הם לפי התוכנית המאושרת,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אני זוכר שאישרנו פה את בקעה, אני זוכר אפילו שישבנו פה בחדר, השקענו בזה די הרבה זמן, עוד יותר משהוועדה המקומית בלעה את זה.

ציפי רון:

והטלויזיה כן,

רועי לביא:

מה הוא מציע?

שרון דינור:

התוכנית מוסיפה תוספת קל שתי קומות.

איציק שוויקי:

יש גם כל כך הרבה.

שרון דינור:

זה הרבה מאוד, חברים, זה הרבה מאוד באזור הזה. זה באמת, אני גם לא, אני רוצה להגיד שמהניסיון שלי זה באמת, תראו כל הפנים פה נהרס, של הקומה השנייה,

רועי לביא:

כן,

שרון דינור:

אני גם מהניסיון שלי זה לא נגמר בזה. גם לשים על חזית שיש לה, אני אנסה להראות לכם, אתם רואים את החזית הזאתי האחורית, לשים בתוכה מאחוריה מעלית וחדר שסוגר אותה, אתם רואים את הדבר הזה, אם אתם מסתכלים על הדבר הזה, שיש חדר כזה מאחורי חזית פתוחה של, של מאחורי חזית כזאתי עם פתחים גדולים.

רועי לביא:

לא באמת,

שרון דינור:

לא, זה פשוט, זה פשוט עוול, עוול באמת, זה חטא לערכים של המקום הזה. זהו, זה מה שיש לי להגיד. גם ברמה של התוספת קומות, אני חושבת שזה,

לורה ורטון:

אבל זה פגיעה ביצירה, באמת.

ציפי רון:

זה פגיעה בקירות של הבניין,

שרון דינור:

בוא נראה אם יש לי את זה,

ציפי רון:

זה פגיעה באופי שלו.

שרון דינור:

של החלק האחורי, בשביל להראות לכם. לדעתי זה גם ניצול ציני של התמ"א.

לורה ורטון:

את הספר של קרויאנקר על בית לחם ועמק רפאים, (לא ברור).

שרון דינור:

עכשיו יש תקרות, אתם מבינים יש תקרות של מיני קמרונות, כל פעם שהורסים תקרה כזאתי זה משאב שהוא עירוני, מתכלה.

ציפי רון:

זה אחרי שבנו את הרכבת לירושלים, רק אז היה אפשר לעשות את התקרה הזאתי עם הקמרונות הקטנים, זה בסוף שנות ה-90 של המאה ה-19.

שרון דינור:

המיני קמרונות זה תקופה, שהייתה מעבר,

ציפי רון:

טרם זמן קצר.

שרון דינור:

בדיוק,

ציפי רון:

אמרתי כשהגיע (לא ברור),

שרון דינור:

20, 30 שנה בין הקמרונות,

ציפי רון:

כשהגיע הרכבת לירושלים, ויכלו להביא את הרלסים, אז מי שידו הייתה משגת בנה את הרלסים עם קמרונות קטנים בין הרלסים.

שרון דינור:

תראו את התמונה היפה, של המשפחות עם הפרחים זה, משהו באמת כאילו, אני מבקשת לא להקל ב - , לא להקל ראש בזה. ואתם מבינים שהסיבה היחידה שהוא מגיע לפה, זה בגלל אותה פרשנות של איזה שהוא מסמך שלא יצא כמו שזה. כשברור לכולנו, כשאנחנו מסתכלים על המבנים שנבחרו לשימור מחמיר בתוכנית המקורית של קבעה, בתוכנית הסטטוטורית שהוא לגמרי אחד מהם, הוא אחד מהחבר'ה.

עו"ד דני ליבמן:

אני התרשמתי שהייתה,

שרון דינור:

תראו מה יש פה בתוך הבניין,

עו"ד דני ליבמן:

הייתה לא מעט מסחארה, בהכנת הרשימה הזאת,

ציפי רון:

נכון,

עו"ד דני ליבמן:

וכל מיני שינויים וזה, אבל החלקה הזאת, חלקה 17 לא מצאתי שום, שום אינדיקציה להגיד, ש - , שמלכתחילה רצו לשמר אותה, וגם שרון.

שרון דינור:

אני מצאתי אינדיקציה סליחה, אני מצאתי, מצאתי, אני יכולה להראות לכם שחיים לוטנר מצא שלי,

עו"ד דני ליבמן:

חיים לוטנר כן, אבל לא,

שרון דינור:

לא, הוא הראה לי מסמך של מפה מקורית שמסמנת את זה לשימור,

רועי לביא:

אני שואל, אני רוצה לשאול רגע, אם לא היה תב"ע מאושרת?

עו"ד דני ליבמן:

אני מדבר על הטיטה של התקנון.

רועי לביא:

אם לא הייתה תב"ע מאושרת, אוקי,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

רועי לביא:

אני שם אותה שנייה בצד. ורק היה לנו מדיניות שעליה אין עוררין שלא אמורים לגעת, נכון, אם אני מבין נכון את הסיטואציה, במדיניות שהיא לא על תב"ע מאושרת אין עוררין, שהכוונה היא לא להוסיף שם מילימטר, כי זה עם, אחד מ – 40 מבנים שבמדיניות הוגדרו כל זה, נכון? אם אני משווה את זה לדיון הקודם, שעוד לא נולדה לנו המדיניות, פה יש לנו,

עו"ד דני ליבמן:

בסדר.

רועי לביא:

אני אומר גם אם לא הייתה את התב"ע, היינו דורשים מהוו הנכבדה להגיד שבמקרה כזה לא נוגעים בו? בגלל שיש לי מדיניות חד – ערכית, בגלל שהצוות המקצועי,

חיים כהן:

(לא ברור).

רועי לביא:

שנייה בגלל שהצוות, יוחנן, זה חשוב.

יוחנן וייצמן:

כן,

רועי לביא:

אני רוצה לטעון, ש - , גם בלי התב"ע המאושרת שעליה יש מחלוקת מה הפרשנות של החזית וזה, מפאת העובדה שיש לנו מחד מדיניות מאוד ברורה שאומרת, זה לא בניין להוספה. שתיים, זה חוות דעת מקצועית, אד – הוק של הצוות המקצועי שאומר, שזה בניין מהרמה הכי גבוהה שיש, אני לא רואה סיבה לבוא ולהגיד, אז לאפשר בו את התמ"א. אם בבניין כזה אין לנו שיקול דעת בתמ"א אז אפשר לוותר על הדיון, על דיוני התמ"א בכלל, או בכלל על הדיונים, אתם לא מקשיבים.

איציק שוויקי:

לא, לא, הוועדה הזאת, היא (לא ברור) לך.

רועי לביא:

אז זה בדיוק מה אני אומר,

לורה ורטון:

זה העניין,

רועי לביא:

מה שאני מנסה להגיד זה, שגם אם יש, אני שם שנייה בצד את הפלפול המשפטי התב"ע התקפה, ואני אומר יש לנו פה מדיניות שאומרת בצורה חד – ערכית לא לגעת. כשמגיע דיון בתמ"א, בסיטואציה שבה יש לנו מדיניות כל כך ברורה, לצד אותה מדיניות יש גיבוי של הצוות המקצועי, שאומר חבר'ה זה בניין זה, כולל המועצה לשימור אתרים, זה בדיוק המקום, שבו אנחנו צריכים להגיד לתמ"א עד כאן. גם ללא התב"ע המאושרת והפרשנות לכאן ולכאן שלה.

יוחנן וייצמן:

את האמת, אני, בלי לבדוק את התיק הזה נקודתי, אני, לתמ"א עד כאן קבענו פעם אחת מה אנחנו אומרים, רובע היהודי.

רועי לביא:

מדיניות?

יוחנן וייצמן:

לא,

רועי לביא:

זה מה שאמרנו.

יוחנן וייצמן:

המדיניות לא אמרה על התמ"א עד כאן,

רועי לביא:

המדיניות אמרה, זה בדיוק מה שאומרת, התמ"א ואומרת, התמ"א,

יוחנן וייצמן:

המדיניות לא ביקשה לתת 120%, פה הבעיה שלנו שהבניין הזה כבר בנוי,

רועי לביא:

בדיוק, ממה נפשך, אז אין מה לעשות בתמ"א.

לורה ורטון:

אי-אפשר (לא ברור) בזה.

עו"ד דני ליבמן:

זה חד-משמעי, כשיש סטייה מתוכנית האב אז צריך להסביר למה, עכשיו הוא אומר רועי, בתוכנית האב,

רועי לביא:

אומר רועי בצדק,

עו"ד דני ליבמן:

אומרים לא להוסיף עליו שום דבר,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור)?

דובר לא מזוהה:

לשכת ראש העיר אומרים,

יוחנן וייצמן:

לשכת ראש העיר זה בסדר. מה?

רועי לביא:

אני אנסה לשאול,

יוחנן וייצמן:

באותו צוות?

רועי לביא:

באיזה סיטואציה, וייצמן, באיזה סיטואציה, אוקי, יהיה דיון בתמ"א שבו נגיד, לא, אם הדיון הזה שהוא באמת בקצה של הקצה, יש לי מדיניות שאומרת בצורה מובהקת, יש לי המלצה חד-משמעית שאומרת, שהדיון הזה הוא בניין, אז אין,

יוחנן וייצמן:

ברובע היהודי.

רועי לביא:

אבל הגדרנו,

יוחנן וייצמן:

10038,

איציק שוויקי:

אבל לא חדש.

יוחנן וייצמן:

עשינו תב"ע שקבעה איפה לא יהיה תמ"א.

איציק שוויקי:

איפה?

יוחנן וייצמן:

יש לנו תב"ע מדויקת,

איציק שוויקי:

לא, היה כתוב,

יוחנן וייצמן:

מה לא,

איציק שוויקי:

אתה יכול זה,

יוחנן וייצמן:

לא, עכשיו נקודתי צריכים לבדוק כל דבר.

איציק שוויקי:

נקודתית תבדוק כל דבר.

רועי לביא:

נקודתי, זה הנקודה שאני אומר,

לורה ורטון:

וזה,

יוחנן וייצמן:

הרצו שלי לא לאפשר חיזוק,

איציק שוויקי:

הנקודתי.

רועי לביא:

נקודתית, וגם לא נקודתית שמסתכלת רק על האחד, אלא בדקה את המכלול ולא עושה פה איפה ואיפה, כאילו יש לך פה את כל הבסיס, לבוא להגיד מקצועית, שימורית,

יוחנן וייצמן:

בניין שבנו אותו,

לורה ורטון:

בוודאי,

יוחנן וייצמן:

בניין שבנו אותו 30, או 60 אחוז, כמו התוכנית, אומרת המדיניות תן לו 120, ומשום מה הוא הגיע ל – 120, בהקלות של 3770, נפסל, לפי בני אקרגת, אין שמה את הסעיף הגורף, אבל זה לא, תיקח לך, תיק לך.

שרון דינור:

בתוכנית השכונתי מבנה שמסומן לשימור בדרגה א', זה לפי המדיניות שלנו, שימור מחמיר, לא
תותר חריגה מגבלות הבנייה וזכויות מוקנות מתוך התוכנית המאושרת,

יוחנן וייצמן:

זה סעיף ה', פתוח לי. כן,

שרון דינור:

כן,

רועי לביא:

זה תוכנית,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל פה כבר יש תב"ע 20,

שרון דינור:

אז אי-אפשר,

רועי לביא:

לא תותר מתוקף תוכנית מאושרת,

שרון דינור:

ועושים.

ציפי רון:

נו, בסדר,

יוחנן וייצמן:

לא,

רועי לביא:

תוכנית מאושרת,

יוחנן וייצמן:

טוב, אני אסביר,

רועי לביא:

לא תותר מתוקף.

יוחנן וייצמן:

אני לא עו"ד שלהם, אבל אני אסביר את ה - , איך שאני רואה את זה,

רועי לביא:

מצוין.

יוחנן וייצמן:

אם זה 60% אז לא ייתנו להם לחרוג, הבניין שלו 120 לא הכוונה, הסטוק תמ"א.

איציק שוויקי:

מה אנחנו עושים?

יוחנן וייצמן:

בסדר, בוא ניתן להם, אני מבין, בוא.

איציק שוויקי:

הם הביאו הכי טוב שיש חזק כאילו, כאילו.

יוחנן וייצמן:

כן.

יוחנן וייצמן:

להיכנס שנייה אחת לשירותים. מה? תכניס אותם.

איציק שוויקי:

אתה יודע מה? גם אז בית משפט עליון, הוא הפסיד בבית משפט עליון.

שרון דינור:

מי יאיר? איפה?

איציק שוויקי:

לא, רחוב עמק רפאים 48. הוועדה הארצית אישרה את זה, והלכנו לבית משפט, סגר את הכול. אמר
אין מדיניות,

עו"ד דני ליבמן:

יקירה, כשלא היית, שאלו אותי, אז אמרתי שאת עבדת פעם במחלקה המשפטית בעירייה. אני חייב להגיד לך את זה, יודעים את זה, זה לא סוד.

יוחנן וייצמן:

בסדר. טוב, חזרו לתיק בית לחם, היה לנו דיון פנימי ארוך מאוד.

דובר לא מזוהה:

זהו (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

סיכמתם שאתם כן הולכים עם הזה, גם לאורחים.

משה שפירא:

אני חושב יכול להיות אנשים יאכלו, אז תגיד לי.

שרון דינור:

24 קומות,

משה שפירא:

אני לא יודע אם זה יעזור.

שרון דינור:

זה לא,

משה שפירא:

לפחות זה לא יכביד.

יוחנן וייצמן:

הנושאים שעלו פה בדיון הפנימי קודם, אחד הויכוח עם חזית לשימור, כל המבנה לשימור, אם כל המבנה הזה, אם אנחנו נצמדים להחלטה של רחוב יאיר, זה אחד. שתיים, תוכנית אב אומרת לא לחרוג מ – 120%, ואם אני מבין אתם כבר אחרי ה – 120%,

משה שפירא:

כן, כן.

יוחנן וייצמן:

היה עוד דברים,

שרון דינור:

אני חושבת,

יוחנן וייצמן:

הסוגיות ליבה, בלי הפרטים.

שרון דינור:

אני חושבת שבלי קשר לאחוזי בנייה, הבניין הוא לשימור, מדיניות, היא שימור ללא התוספת של מילימטר.

משה שפירא:

לא, לא, אז בוא, אז בוא אני,

רועי לביא:

עוד לפני המדיניות, באמת הדיון הערכי של הבניין הזה, שראוי,

משה שפירא:

אז אני אגיד עוד פעם,

רועי לביא:

עכשיו זה רק המעטפת,

משה שפירא:

לא, אני אגיד עוד פעם, הבניין, הבניין הזה מופיע בתוכנית האב רק כדי להסביר,

יוחנן וייצמן:

מה הוא?

משה שפירא:

בתוכנית האב זה תוספת קומה, מופיע בתוכנית האב 3 קומות וגג רעפים, תוכנית אב שזה המדיניות,

רועי לביא:

שנייה רגע, שנייה, שרון, תתייחסי לזה.

איציק שוויקי:

שמי שעשה אותה, זה משה שפירא.

משה שפירא:

נכון.

רועי לביא:

הוא אומר שבתוכנית האב זה,

משה שפירא:

3 קומות וגג רעפים.

רועי לביא:

קומה,

שרון דינור:

מה זה? לא,

משה שפירא:

כן, בוודאי שכן, תוכנית האב 3 קומות וגג רעפים.

יוחנן וייצמן:

למה אתה? אדוני,

עו"ד דני ליבמן:

הוא נמצא באזור שזאת המדיניות, לזה אתה מתכוון?

משה שפירא:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

תביא שתיים,

שרון דינור:

לא תותר חריגה ממגבלות הבניין זכויות מוקנות מתוקף תוכנית מאושרת,

רועי לביא :

לא, 3 קומות וקומת גג רעפים, יש לנו בתשריט, מופיע 3 קומות וגג רעפים,

עו"ד דני ליבמן :

נכון,

שרון דינור :

אבל יש להם זכויות?

משה שפירא :

רגע, שנייה, רגע שנייה, לגבי הנפח, גם ישבנו על זה עם אמי ארבל,

רועי לביא :

שנייה, שנייה, רגע, אני רוצה לברר את הנושא הזה שנייה, בסדר, זה חשוב.

יוחנן וייצמן :

בואו זה חלק מה - ,

רועי לביא :

תוכנית האב הגדירה, מגדירה כמה שכבות, אני שואל ותענו, ואם אתה יודע, ואם לא, הצוות. מגדירה כמה שכבות של פרמטרים, מישור אחד זה התוכנית הזאתי, התשריט שאתה מראה פה, שמדברת על גובה קומות, אוקי, גובה קומות יש אמירה של איזה מבנים, מבנים שלא ראוי להוסיף להם יחידות דיור, הוא אמנם נמצא בתוך אזור של 3 קומות, אבל הוא מסומן, תקן אותי אם אני טועה, אבל הוא מסומן כמבנה שלא יהיו עליו תוספות בכלל,

שרון דינור :

מעבר לתוכנית המאושרת,

רועי לביא :

מעבר לתוכנית המאושרת. זה האמירה של תוכנית האב, זה סופר קריטי,

משה שפירא :

לא, לא,

רועי לביא:

אם היום אתה,

שרון דינור:

שימור מרקמי ומבנים לשימור,

משה שפירא:

מבנים, רגע, אני רק רוצה להגיד, לפי תוספות שהוגדרו, זה המנים הירוקים האלו, אותם מבנים שהוגדרו, הוגשו לשימור מחמיר, הוגדרו לשימור מחמיר במסגרת 3770.

שרון דינור:

אני יכולה לפתוח את התוכנית גם כן, אני הבאתי לכם זה.

רועי לביא:

אתם מראים, שנייה,

משה שפירא:

יש, זה לא האזור, אין פה אזורים יש פה בחירה של מבנים, הנה.

רועי לביא:

אני מבין מה שאתה אומר,

משה שפירא:

וזה פה הוא ירוק ללא תוספות.

רועי לביא:

אבל אנחנו מכירים, זה הוצג קודם.

שרון דינור:

אפשר את ה - ,

רועי לביא:

משהו אחר, שיש לה, אז יכול להיות שיש, גם מסמכים, שני הדברים,

שרון דינור:

רגע שנייה, אני אראה,

יוחנן וייצמן:

אתה אומר ש – 3 קומות זה גם גובר על ה - , יש צדק ב - ,

רועי לביא:

אני רוצה להבין את זה,

עו"ד דני ליבמן:

אני לא יודע אם זה גובר, אבל הוא אומר זה,

רועי לביא:

בוא נגיד ככה,

יוחנן וייצמן:

אשרנו את הבניין הזה בירוק, זה היה הסיבה.

עו"ד דני ליבמן:

אמרנו לו בוא, אני לא להוסיף עליו מעבר לזכויות שלו.

משה שפירא:

לא, אבל עוד פעם רגע שנה, הבניין הזה, היום במצב הנכנס שלו יש לנו 9 יחידות דיור, אין עליהם לאחד מהם אין אפילו ממ"ד, כן? לכאורה, לכאורה היה יכול להיות בהליך, בהליך של היתר פשוט, היו יכולים להוסיף פה ממ"דים בקווי בניין לשמור את החזית, באמצע זה, לייצר שם,

ציפי רון:

הם הגישו עוד תוכנית,

משה שפירא:

לא, לא, לא,

יוחנן וייצמן:

כן,

משה שפירא:

לא,

ציפי רון:

הם הגישו בקשה לממ"דים, למבנה,

יוחנן וייצמן:

בניין של כמה (לא ברור) יש שמה שתיים, הם יכולים לעשות אפילו בלי היתר.

משה שפירא:

כל מה שאנחנו רוצים לעשות פה, אנחנו בכלל, אנחנו גם נראה את הפתרון,

יוחנן וייצמן:

תמ"א 40, למה?

עו"ד דני ליבמן:

מה? מה בלי היתר? ממ"ד?

יוחנן וייצמן:

כן, תמ"א 40 מאפשרת לבנות ממ"דים בלי היתר, בבניין שתי קומות, לא במבנה לשימור.

רועי לביא:

לא במבנים לשימור.

יוחנן וייצמן:

מבנה לשימור לא,

עו"ד דני ליבמן:

לא,

לורה ורטון:

אז זה לא רלוונטי.

יוחנן וייצמן:

בתור חזית, השאלה אם המבנה לשימור.

עו"ד דני ליבמן:

כן, כן, חזית לשימור זה נקרא,

רועי לביא:

גם חזית לשימור, גם מבנה לשימור, ופה הוא על אחת כמה וכמה, יש פה גם וגם לא עובר בזה.

יוחנן וייצמן:

לא יכול. חייבים היתר, חייבים היתר, כן.

עו"ד דני ליבמן:

זה לא עובר, לא בטוח שיקבלו.

יוחנן וייצמן:

כן.

עו"ד דני ליבמן:

אפילו, אפילו לממ"ד.

יוחנן וייצמן:

הוועדה, אני לא רואה את הוועדה המקומית לא מאשרת ממ"דים, אבל בוא נעזוב את זה,

עו"ד דני ליבמן:

תלוי איפה, היא יכולה לאשר דברים אחרים, חיזוקים אחרים.

יוחנן וייצמן:

לא, ממ"ד בן אדם שרוצה ממ"ד,

עו"ד דני ליבמן:

לא בכל מקום הוא יקבל ממ"ד, הוא יקבל חדרים מחוזקים,

יוחנן וייצמן:

לא, ממ"ד, לא קורה.

עו"ד דני ליבמן:

אתה יודע, אתה יושב שם.

יוחנן וייצמן:

כן, אני אומר זה לא קורה.

משה שפירא:

זה להזכיר, חשוב מאוד לומר בבניין הזה,

שרון דינור:

זה נכון.

איציק שוויקי:

הנה דרך בית לחם.

שרון דינור:

היה פה מלא דרך בית לחם, אבל,

איציק שוויקי:

זה הגיע לכאן.

שרון דינור:

טוב, עכשיו אני מפחדת שפספסתי את זה. אני בטוח פספסתי את זה רגע, שנייה.

עו"ד דני ליבמן:

זה לפי גושים, אז תלכי לגוש 13.

שרון דינור:

איפה אתה רואה?

עו"ד דני ליבמן:

אני רואה,

שרון דינור:

לאיזה גוש?

עו"ד דני ליבמן:

לא, זה לא לפי גושים?

שרון דינור:

לא, זה אולי אתה צודק, אולי,

איציק שוויקי:

יש 12, 14, תמשיכי, 14,

שרון דינור:

בית לחם.

איציק שוויקי:

14, תעלי למעלה, עוד עוד 14, 13,

עו"ד דני ליבמן:

רגע, רגע,

איציק שוויקי:

זה 13.

עו"ד דני ליבמן:

אבל זה לא,

איציק שוויקי:

זה 13.

עו"ד דני ליבמן:

כן, כן,

איציק שוויקי:

13.

עו"ד דני ליבמן:

עוד אחד.

דובר לא מזוהה:

גוש 13, חלקה 17.

שרון דינור:

הנה שימור מחמיר.

עו"ד דני ליבמן:

בית לחם,

משה שפירא:

אבל שימור מחמיר, דרך אגב שימור מחמיר זה לא אומר שזה, לא, לא, אין פה הגדרה של שימור מחמיר ללא תוספות. אין פה שום הגדרה של שימור מחמיר ללא תוספות. שימור מחמיר זה שבית וחצר לשימור באופן מלא, אנחנו שומרים את הבית באופן מלא, וחצר באופן מלא, לא מוסיפים שמה זה,

איציק שוויקי:

משה, משה, משה,

משה שפירא:

ההריסה בתוכו,

איציק שוויקי:

עכשיו אתה,

משה שפירא:

ההריסה בתוכו,

איציק שוויקי:

שימור מחמיר, (לא ברור).

משה שפירא:

רק שנייה, רק שנייה, מה?

עו"ד דני ליבמן:

יש פה ציטוט שלו, בסדר היום יש ציטוט, כתוב ככה לגבי - שימור א' שימור מחמיר, לא תותר חריגה ממגבלות הבנייה תוספות מוצעות, מתוקף תוכנית מאושרת.

שרון דינור:

ברשימת שימור מחמיר,

עו"ד דני ליבמן:

לא יודע איפה זה מופיע בטקסט באיזה שהוא מקום.

איציק שוויקי:

משה כתוב - שימור מחמיר. אתה יודע מה זה שימור מחמיר?

עו"ד דני ליבמן:

יש פה סתירה מסוימת.

שרון דינור:

וגם כתוב שהוא יכול להגיע ל – 612 מטר בתוך השימור המחמיר. הנה זה, רק תעזרי לי (לא ברור).
הנה זה כאילו, ואתם מציעים פה,

משה שפירא:

לא, תחזירי,

שרון דינור:

שטח מוצע פי 2,

משה שפירא:

שנייה תחזירי לטבלה, תחזירי לטבלה, כי בטבלה יש,

שרון דינור:

הנה ה – 120. ה – 120 שלכם הוא מגיע ל – 600.

חיה מרציאנו:

אין פה מוצע,

שרון דינור:

המירבי,

חיה מרציאנו:

זה לא פה. כאילו,

שרון דינור:

זהו,

חיה מרציאנו:

יש הפרדה ביניהם.

משה שפירא:

אבל אין פה שום הגדרה שאפשר להוסיף עליו, עכשיו,

שרון דינור:

זה אמירה שהוא המקסימום שהוא יכול להגיע אליו זה 612.

משה שפירא:

לא, לא, זה בדיקה של המירבי. מה שעשינו, מה שעשינו בתוכנית האב של קבעה, אמרנו בוא ניתן זכויות מירביות שיהיה אפשר להגיע כי ב – 3770,

יוחנן וייצמן:

את האמת קצת מצחיק שב - ,

משה שפירא:

3770,

יוחנן וייצמן:

הסעיף 1.8 הסעיף של ההגדרות, הוא חלל הוא ריק, הוא חלון. מה הפירוש המילה שימור מחמיר,

משה שפירא:

עכשיו דרך אגב יש לנו, רגע יש לנו נספח שלם, אתם מביאים שימור מחמיר, איך להוסיף עליהם את הקומות שלהם. איך להוסיף, שהוא גם שימור מחמיר, ויש נספח שלם שמראה איך להוסיף על המבנים שהם שימור מחמיר, איך להוסיף, האם זה להוסיף בצד, להוסיף את זה, יש לנו נספח על הדבר הזה.

עו"ד דני ליבמן:

יכול להיות שיש לו משמעות, כמישהו לא מיצה את הזכויות שלו לפי התוכנית.

משה שפירא:

רגע, אז אני אומר עוד פעם, יש,

חיה מרציאנו:

רגע, גם אני חושבת,

משה שפירא :

לא, שנייה רגע, אני אומר, אני אומר, היה, היה גם, בדיונים היה, זה לא נכנס ל - , דיברנו על זה שיש איזה משהו בנפחיות. 3 קומות וגג רעפים כאיזה שהיא אמירה נפחית,

יוחנן וייצמן :

שנייה אחת הוא צודק, יש את התוספת,

שרון דינור :

אני אגיד לך, אני אגיד לכם איך אני מבינה את זה, וביקשתי, יש פה את המומחה, הוא יגיד, אוקי,

יוחנן וייצמן :

נספח 17.

שרון דינור :

אני פתחתי את הנספח של השימור המחמיר, איפה שיש כוכבית, יש הצעת הגשה של צוות התכנון, והוא אומר - הנה אני מציע באתרים האלה, זה איך שאני מציע לממש את הזכויות המאושרות. איפה שאין כוכבית, אין הצעה, זהו, מה שיש לך, זה,

משה שפירא :

הנה את לא, בהצעה, יש 3 קומות וגג רעפים,

שרון דינור :

לא, זה לא נכון, נראה לך שדווקא,

יוחנן וייצמן :

לא,

שרון דינור :

במקום, יש לך,

משה שפירא :

כי כתבתם 3 קומות וגג רעפים,

חיה מרציאנו :

אבל יש תכסית, זה אי-אפשר הכול, מהכול.

משה שפירא :

רגע, (לא ברור)?

חיה מרציאנו :

יש תכסית.

משה שפירא :

רק, כל, מה שמשותף זה להצעות האלו, כי זה הצעות שחורגות חלקן חורגות מתכסיות, חלקן בונות על החצר, בחלקה הזאתי שמה, אנחנו לא חורגים מהתכסיות, לא חורגים מהחצר. אנחנו מציעים עם זה להוסיף כאן, עוד קומה בגג הרעפים, זה מה, זה הנספח של הבינוי המוצע, של עוד קומה וגג רעפים.

שרון דינור :

ברור, שיש לנו שימור מחמיר שכתוב שהוא שימור ללא תוספות.

משה שפירא :

שימור מחמיר, לנו יש את תוספות,

שרון דינור :

ואז, ואז כתוב לנו פירוט, ואז יש כוכבית איך לעשות תוספות במקומות שבהם מציעים תוספות, ואצלך אין את זה,

משה שפירא :

נכון, אבל כתוב, עוד פעם,

יוחנן וייצמן :

לא, השאלה שלי היא אחרת, האם יש מבנים שרשום עליהם שימור מחמיר ויש עליהם את התוספות האלה?

שרון דינור :

כן,

יוחנן וייצמן :

תשימי את הכוכבית האדומה.

שרון דינור :

כן, איפה שיש את הכוכבית,

יוחנן וייצמן:

אז זאת אומרת בסדר, זה אומר לנו שיש שימור מחמיר, ואפשר לבנות עליו,

שרון דינור:

זה אומר שפה אי אפשר לבנות עליו.

איציק שוויקי:

יש שם כוכבית.

משה שפירא:

אין,

יוחנן וייצמן:

לא, אז הוא,

שרון דינור:

איפה שהיה אפשר להוסיף, הם הראו לנו איך אפשר להוסיף, אוקי, הנה יש פה הצעות הגשה. איפה שאי-אפשר, הנה למה הם עשו לבניין הזה?

יוחנן וייצמן:

בוא ניקח בניין שאפשר,

שרון דינור:

למה? הנה 3 קומות וגג רעפים.

יוחנן וייצמן:

ונראה למה הם לא הציעו את זה,

שרון דינור:

למה הם לא עשו?

יוחנן וייצמן:

אז בוא ניקח בניין שאי-אפשר, נראה למה לא הציעו לו.

שרון דינור:

מה?

משה שפירא:

אני אגיד כל הבניין הזה חרגנו, אנחנו חורגים פה, בוא תראו את הדברים האלה, אנחנו חורגים פה, חורגים פה מקונטור של הבניין, חורגים פה, רצינו לדבר פה על דירוג של הבינוי המוצע, של הבינוי הזה, שחשבנו שיש איזה אמירה חשובה.

רועי לביא:

אז למה לא עשיתם?

משה שפירא:

כי זה תוספת,

רועי לביא:

הבניין הזה,

משה שפירא:

כי בתוספת קומה,

שרון דינור:

כי לא מוסיפים לו כלום.

משה שפירא:

אין, זה תוספת קומה, וגג, אותו, אותו קונטור, אין פה,

שרון דינור:

זה לא מה שכתוב אבל.

משה שפירא:

אין פה איזה אינצטלציה של,

רועי לביא:

אין אף אחד שבו הם הציעו, וזה לא בקונטור?

חיה מרציאנו:

לא, יש שזה בקונטור.

משה שפירא :

בוא נראה אם זה, זה לא קונטור,

חיה מרציאנו :

יש הצעות,

משה שפירא :

זה לא בקונטור.

שרון דינור :

הנה, בתוך הקונטור.

יוחנן וייצמן :

בוא ניקח את הבניינים של יהודה 1, שמשון 11,

שרון דינור :

בתוך הקונטור.

יוחנן וייצמן :

יהודה 40,

איציק שוויקי :

זה לא בקונטור.

עו"ד אבי פורטן :

אני אם יורשה לי, כל, וזה מראה את הבעייתיות שיש תוכנית אב. כי ברגע שתוכנית מופקדת, אז כל בעל קרקע בודק לעומק את המגרש שלו ועולה אם יש כאלה אי – התאמות או סתירות,

רועי לביא :

כן, ככל והיה לנו את החירות, תקשיב שנייה, אם היה את החירות, סליחה, לבוא, אבל כאילו כשאנחנו באים ועושים דיון נקודתי, על איך להוסיף את היחידות דיור או לא, זה זכויות מוקנות כבר בתמ"א, הדיון פה הוא לא רלוונטי, כי אין לזה מדיניות, ואין לזה, אז אין דיון תכנוני פר פרויקט של האם לממש את התמ"א או לא לממש את התמ"א. אז אתה צריך להישען על מדיניות,

אוקי. וכשנשענים על מדיניות, אומרים - מה אתה נשען לי על מדיניות? היא לא נדונה. אנחנו כרגע בדיון שהוא מקביל לתב"ע, מבחינת הסטוטוריקה שלו.

עו"ד אבי פורטון:

אם תרשה לי להשלים את הפואנטה שלי,

רועי לביא:

אני ארשה שלך.

עו"ד אבי פורטון:

אני חושב שתבין מה אני אומר, מה שאני בא ואומר, שהתוכנית הזו כמה מהאלמנטים שלה, לא דייקה, היא לא דייקה. ואני רוצה להאמין, שאם היא הייתה העוברת את המסננת, גם של הפקדה בוועדה המחוזית, וגם של התנגדויות, והכול. אז היו,

שרון דינור:

בדיוק, הנה זה,

עו"ד אבי פורטון:

היו מעלים את ה - ,

שרון דינור:

זה שני הסעיפים,

עו"ד אבי פורטון:

טענות, היו מעלים את הטענות, ומדייקים. עכשיו, עכשיו,

שרון דינור:

סליחה,

עו"ד דני ליבמן:

וועדת שימור לא אומרת שאי-אפשר להוסיף.

עו"ד אבי פורטון:

אפשר להשלים? עכשיו איפה, איפה האי - דיוקים כאן? קודם כל כמו שנאמר פה, לא הגדירו מה זה שימור מחמיר.

שרון דינור:

יש לך הגדרה.

חיה מרציאנו:

לא, הגדירו בתקנון. אני רוצה להגיד משהו, אני חושבת שלא עברו אחד אחד וראו, כמה זכויות נותר לו, כאילו אני לא חושבת שלא התעמקו ב - , תתקן אותי משה, אם אני טועה. עברתם מבנה מבנה ובדקתם בדיוק, בדיוק את הזכויות שלו, וכמה, ולא חורגת. כי למה? בתקנון כתוב בצורה מפורשת, שזה לפי זכויות מתוכנית מאושרת, זה אומר 3770, ואין זכויות פה,

שרון דינור:

והנה גם כתוב פה,

חיה מרציאנו:

זה חורג מזה כבר.

שרון דינור:

וכתוב שלמי שיש, שיש זכויות, שהוא לא השלים עדיין לגבי, יש את הנספח שאותו ראינו עם הכוכביות שאומר לנו איך להשלים. זה כאילו, התקנון פה הוא נורא ברור בנושא הזה.

חיה מרציאנו:

וגם מעבר לזה, יש עוד סעיף שאומר, שגם יש את הנספח 17, וגם הוא ייבחן על ידינו מחלקת השימור, גם זה לא עכשיו אומר שכל התוספת היא בדיוק איפה שמוסיפים אותה, זה קדוש, כאילו,

שרון דינור:

לא,

עו"ד דני ליבמן:

כותב בשימור מחמיר א',

עו"ד אבי פורטן:

אפשר רגע?

עו"ד דני ליבמן:

מה צריך להיות מבנה לשימור?

יוחנן וייצמן:

תוספת אחרת,

עו"ד דני ליבמן:

זה גם השפה שאנחנו מדברים בתוכניות של, של שימור מחמיר.

עו"ד אבי פורטון:

שמה?

עו"ד דני ליבמן:

שאתה לא מקבל, אתה לא בונה יותר ממה שקיים, אלא אם כן, יש לך זכויות, ובתוכניות שימור המחמיר, אתה גם יכול לממש את הזכויות באמצעות תב"ע, זה לא סתם תגיש בקשה להיתר. זה המשמעות של שימור מחמיר.

עו"ד אבי פורטון:

יפה, אז אני אומר, כשאני אומר לא הגדירו, במובן הזה, כמו שניסה פה חבר הוועדה להגיד, ברור שימור מחמיר מה שמע לא מוסיפים כלום. אז אי-אפשר לטעון את הטענה הזאת, כשיש פה טבלה של עשרות בניינים שלשימור מחמיר, כולם מוסיפים.

עו"ד דני ליבמן:

זה נכון.

עו"ד אבי פורטון:

אז קודם כל הטענה הזאת, הטענה הזאת נופלת,

שרון דינור:

מוסיפים רק על מי,

רועי לביא:

אבל הוא אומר, האמירה שימור מחמיר לא אומרת שאין תוספות מעבר, כי הנה יש סיטואציה של שימור מחמיר, ושיש תוספות, אנחנו אומרים זה כאשר יש זכויות, ולא בכדי, פירטו איך כדי לוודא, שה - ,

שרון דינור:

שזה יהי בצורה מלאה.

רועי לביא:

זה בצורה מאוד ספציפית.

חיה מרציאנו:

נכון,

רועי לביא:

שם אנחנו לא יכולים.

עו"ד אבי פורטן:

עכשיו, עכשיו, אנחנו מגיעים למה שאני קורא החוסר דיוק בתוכנית האב. כי אם, כי אם תוכנית האב באה ואומרת, באמירה אחת. אם היא באה ואומרת, אמירה אחת, אפשר להוסיף פה, יגיע פה ל – 3.5 קומות, ומנסים לטעון באמירה שנייה, כן, אבל היא לא נתנה אחוזי בנייה לצורך הדבר הזה, אז ברור שהיא סותרת את עצמה. ואני רוצה להגיד, לא שהיא סותרת את עצמה, היא לא דייקה, היא לא עשתה את הבדיקה עד הסוף. לדעתנו בטבלה כתוב למטה מתחת להערות, שאחוזי הבנייה הינן בכפוף לתכנית מספר קומות והנחיות שימוריות, אז מה זה אומר, שהם כפופים למספר הקומות זה פועל לשני הכיוונים.

חיה מרציאנו:

אחת גוברת,

שרון דינור:

בטבלה של מה? של 5 כאילו סליחה?

עו"ד אבי פורטן:

כן, כן,

שרון דינור:

וזה מתייחס לא רק ספציפית למבנים לשימור,

עו"ד אבי פורטן:

נכון, נכון, נכון. אני אומר עכשיו אם אתם רואים את החוקיות אדריכל שפירא ניסה להראות לכם, איפה הם הראו, איך להוסיף את הזכויות, באותם מקרים שזה לא היה בפשטות להוסיף קומות, המשכיות לבנייה הקיימת. לא עניין של תכנית שזה בתוך התכנית, ברגע שזה לא קומה טיפוסית שעולה למעלה, אז הם הראו חלק זה בצד, חלק זה קומות נסוגות, חלק זה גם וגם, בכל המקרים שזה לא כפשוטו תוספת קומות, פה אומרים לכם כפשוטו, אל תהרסו את הקומה הקיימת, ותגידו ל – 3.5 קומות, עד 3.5 קומות, זה ה - , זו אמירה שאני מבין שאני מפרש, מתוך התוכנית מתאר.

משה שפירא:

אני רוצה רק אבל רק עוד משהו אחד להגיד, גם מה שכתבנו שמה, הבאנו שמה 120%, באופן גורף לכל השכונה, 120% זה לא 3770, זה לא תוכנית תקפה, התוכנית התקפה נותנת,

שרון דינור:

.75

משה שפירא:

היא נותנת רק 75, ואנחנו אמרנו 120%, אז זה כבר חריגה, חריגה מהתוכנית, זה דבר אחד, הערה ראשונה. ולכן אני אומר,

יוחנן וייצמן:

כמה אחוזי בנייה הבניין הזה? הרי.

משה שפירא:

מה?

חיה מרציאנו:

אבל זה בא מכוח הקטע של ההקלות, זה מה שהסברת, נכון?

משה שפירא:

לא, לא,

חיה מרציאנו:

להקלות, אז כשדיברנו על זה,

משה שפירא:

לא,

חיה מרציאנו:

הסברת לי,

עו"ד אבי פורטון:

ההקלות זה 16%,

חיה מרציאנו:

לא,

עו"ד אבי פורטון:

זה 80 פה.

חיה מרציאנו:

שב – 3770 אפשר להגיש הקלות, וזה מגיע פחות או יותר ל – 120 הזה, ואז כאילו,

משה שפירא:

זה (לא ברור).

חיה הקלות במבנים לשימור,

משה שפירא:

המחשבה הייתה בסופו של דבר, אני אומר עוד פעם, הרעיון היה בסופו של דבר להגיע שמבחינה נפחית, רצו (לא ברור) איזה שהוא, המופע של הבניינים השכונה, לא יעברו את 3770, 3770 זה 3 קומות וגג רעפים. עכשיו לגבי אחוזי בנייה, יש כבר תב"עות בשכונה, שחרגו בזה, ראובן, בתב"ע בראובן, חרגה מה – 120%, זה תב"ע שקודמה ע"י העירייה ואושרה, וישבנו עם אמי ארבל, ואמי ארבל אמר ככה – מאחר, ואתם נכנסים, אתם רוצים יותר זכויות, אבל אתם נכנסים בתוך ה – , לתוך ה – , ברמה הנפחית, נשאר 3 קומות וגג רעפים, ובמופע של זה, כלפי השכונה, זה בדיוק כמו המבנים לשימור, ברמה, ברמה הגבוהה. לכן אין מניעה, לכן המשכנו, לכן המשכנו עם התכנון, זה היה נראה לנו הדבר הנכון לעשות. כי בסופו של דבר בוא נסתכל על, על הדברים (לא ברור), יש לנו כאן מבנה שיש פה 9 יחידות דיור, יש כאן אנשים שאין להם ממ"ד, מבנה שבטוח הזה חייב חיזוק מרעידות אדמה, ולמבנה הזה, למבנה הזה צריכים למצוא לו פתרון המבנה הזה. המבנה צריך למצוא פתרון, צריך למצוא, לחזק את המבנה הזה, לחזק את המבנה, זה לא חוכמה להגיד, יש שם,

איציק שוויקי:

(לא ברור) אנחנו רואים יותר (לא ברור),

משה שפירא:

לא, מבנה, המבנה זה, אתה רוצה שאני אביא לך חוות דעת של יעקב שפר בבניין הזה? יש חוות דעת של יעקב שפר. המבנה עצמו, המבנה עצמו הוא במצב מסוכן, חוץ מזה ש – , אף אחד מהדיירים שמה אין לו ממ"ד, אז עכשיו מה להגיד? להגיד שניקה, יהפכו עכשיו חדרים עם, עם פתחים זה, פתאום ישימו ממ"דים על החזיתות? מצאנו את המקום הכי זה, אמרנו לא יהיה לכם, נעשה פה ממ"ק, במקום שהוא מוסתר, מקום עם הפגיעה הכי מינימאלית שיכלנו, כל שאר הקירות שברנו אותם, אני

חושב בתעודף הזה בין שימור ומיגון ולאפשר כאן אפשרות של מעלית, זה כל מה שיש פה, זה תוספת קומה, תוספת קומה, זה הסיפור שיש כאן, זה לא, זה לא יצאנו מקונטור המבנה, התייחסנו אליו בצורה הכי משומרת, הכי מכבדת, כאילו אני חושב זה באמת,

שרון דינור :

למה שלא תעשה את זה בהיתר רגיל?

משה שפירא :

מה?

שרון דינור :

בהיתר.

משה שפירא :

לא, מה זאת אומרת? הוא צריך זכויות בנייה.

עו"ד אבי פורטון :

אין זכויות,

משה שפירא :

הזכויות, נכון,

שרון דינור :

אני אומרת פתרון מיגון יש חברים, אפשר לעשות פתרון מיגון. אפילו, אפילו אולי את זה. זה ה - , המחשבה שכל דבר צריך לעבור דרך תוספת מטרים במדינה, זה הפתרון לכל דבר, כל סיטואציה,

משה שפירא :

זה הרעיון של תמ"א/38,

שרון דינור :

זה, אבל נכון, ואנחנו חושבים שבמקרה הזה צריך להסתייג.

יוחנן וייצמן :

רוצים לתמ"א בוא, דיברנו על זה,

שרון דינור :

אז במקרים האלה, בוא, זה לא קטמון עם איזה 7000 יחידות דיור, צריך,

משה שפירא:

אבל כל השכונה פה עשה תמ"א/38,

שרון דינור:

אבל לא,

משה שפירא:

שמרו הרבה פחות מזה, כל השכונה, לא שברו קירות פנימיים, באמת, את מקדמת כל הזמן תוכניות בשכונה, תראי לי עוד שכונה, שכל הקירות הפנימיים נשמרים כמעט כולם, ואומרים לנו (לא ברור).

שרון דינור:

אני לא חושבת, כשאני מסתכלת על התוכנית פה, אני לא רואה שכל הקירות נשמרים.

משה שפירא:

אז בוא הערך ההיסטורי של הבניין, הבניין הוא היה, זאת היחידה המקורית שלו, מה שאנחנו רואים כאן, אני חושב חלל מרכזי, ועליה עושים פה את הדבר הזה,

שרון דינור:

אבל זה אתה שובר.

משה שפירא:

החדרים, יש כאן, יש כאן קיר,

משה שפירא:

הקיר המקורי פה, אפשר לראות אותו פה, זה הקיר המקורי, ופה המון שינויים, אני אראה בתוכנית, זה לא (לא ברור) היסטוריות,

ציפי רון:

ראינו אותו בתוכנית,

משה שפירא:

זה רק הקיר הזה, הקיר הזה שפה, הקיר הזה כאן שנמצא, והקיר הזה פה, בשביל זה יש לי פה את הממ"ד, יש לי פה באפשרות של מעלית. יש לי קירות, יש לי פה קירות שהם היסטוריים.

שרון דינור:

אני אומרת שאתה, אתה בגלל,

משה שפירא:

שומרים אותו.

שרון דינור:

בגלל, גם התוכנית הזאת היא בכלל לא מראה את החיזוקים, איך אנחנו בכלל בוועדת שימור יכולים בכלל לראות כזה נכס היסטורי, מחר אתה שם את כל החיזוקים מבחוץ בכלל, כאילו מה אין,

משה שפירא:

לא, לא,

שרון דינור:

בסדר, מוריד שטויות, אין פה שום התייחסות הנדסית, מכל הדברים שאתה אומר, המעלית שאתה אומר,

משה שפירא:

יש תוכנית של יעקב שפר, יש תוכנית של יעקב שפר.

שרון דינור:

סליחה, אנחנו מסתכלים פה על היתר שאתה הגשת, אין את האינפורמציה הזאתי פה, הוא יורד,

משה שפירא:

אין שום בעיה, נשים את זה בחתך,

שרון דינור:

מה זה אין שום בעיה? זה השלב.

חיים כהן:

שרון, אני רוצה להבין, התוכנית הזאת לא תואמה איתכם?

שרון דינור:

היא הוגשה לנו, אבל היא לא תואמה איתנו.

חיה מרציאנו:

היא הוגשה,

שרון דינור :

היא לא,

חיים כהן :

מה?

שרון דינור :

היא לא מקובלת. מה זאת אומרת? הם לא עשו איתנו.

חיים כהן :

רגע, הם ישבו אתכם על הדברים האלה או לא ישבו?

שרון דינור :

לא,

חיה מרציאנו :

לא, מה זה זה חלופה הייתה חלופה אחרת שהיא הייתה הריסה של כל הפנים, ואז הוגשה החלופה הזאת.

משה שפירא :

לא, הייתה חלופה שהיה לנו,

חיה מרציאנו :

הוגשה החלופה הזאת והיא השאירה.

משה שפירא :

אנחנו יצאנו מזה, והגענו לממ"קים.

חיה מרציאנו :

זה היסטורי מה. הוא נהרס. בסדר.

עו"ד דני ליבמן :

אם אני זוכר זה היה פעם בסדר היום.

משה שפירא:

כל החלונות האלה,

חיה מרציאנו:

המרפסת היא זאת, ומרפסת (לא ברור).

שרון דינור:

היסטורית גם.

משה שפירא:

היא סגורה, המרפסת סגורה היסטורית,

חיה מרציאנו:

כן, אבל משה, עדיין, גם הסיטואציה,

משה שפירא:

אבל זה אחורי, חזית אחורית (לא ברור) אותה. הבניין שצמוד ליד, אין לזה שום נצפות לדבר הזה, כל מה שנצפה, כל מה שנצפה כולו, כולו זה, כולו לשימור, לא נוגעים בו בכלל. הדבר הזה כאן יש פה מגרש שכן. אף אחד לא רואה את זה, פה יש סמטה, פה סמטה, כל מה שאנחנו עושים פה, אף אחד לא רואה, כל החזית תישאר כמו שזה, רק אגיד, אבל הבעלי בית שיש פה, הם פירקו, דרך בית לחם, הם פירקו תוספות מאוחרות שהיו פה על החזית, המרפסות האלה היו סגורות, הם פתחו אותם ושחזרו אותם גדולים, הם רוצים שימור, אוהבים שימור, אפשר לראות תמונות, הקטינו מהשטח של הדירות שלהם, אבל אני אומר עוד פעם הסיפור של לשמר מבנה, מבנה כזה זה סיפור מאוד יקר, לא לשמר, לא רוצה לשמר, לחזק אותו לרעידות אדמה, זה סיפור יקר, ומה שמבקשים פה, אני אומר עוד פעם, זה בהתאם למדיניות, לא חרגנו, זה 3 קומות וגג רעפים. הוועדה הנכבדה חרגה במקומות אחרים.

יוחנן וייצמן:

טוב, יללה, תציג את התוכנית. כעת בוא נראה פרט פרט.

שרון דינור:

רגע, את התיק תיעוד או את ה - ?

חיה מרציאנו:

לא, בסדר, זה הפנים היה.

שרון דינור:

אולי אתה יכול להראות לנו מהתיק תיעוד,

רועי לביא:

אתה יכול למקד אותנו במקומות שנהרסים?

שרון דינור:

מה נהרס באמת, זה אנחנו ניסינו להסתכל,

רועי לביא:

ניסינו לא הצלחנו בסוף,

שרון דינור:

לא הצלחנו חלקית, הצילום הם פחות זה. כאן אנחנו רואים בקושי,

משה שפירא:

זאת המרפסת, זה, המעלית זה מה שאפשר לראות, אי-אפשר לראות, כי זה חלקה ליד, יש חלקה צמודה, אולי (לא ברור) תוכלו לראות את זה, כל ה - , חזיתות הצד שנצפות הן כולם נשמרות. כל החללים האלה, כל הקירות האלה, שאלה קירות הרחפת, קוראים לזה.

שרון דינור:

אתה יכול להסביר לנו פה בחלקים הפנימיים?

רועי לביא:

מה נהרס.

שרון דינור:

מה נהרס, אנחנו, כאילו אנחנו, פה,

משה שפירא:

הנה הקיר טיח,

שרון דינור:

תראה,

משה שפירא:

קיר הטיח הזה פה. קיר הטיח הזה פה, קיר הטיח הזה פה.

שרון דינור :

אנחנו שואלים לגבי ההיסטורי, זה מה שמעניין אותנו.

משה שפירא :

ההיסטורי,

שרון דינור :

לא, הכי מעניין אותנו החללים ההיסטוריים,

משה שפירא :

זה לא נהרס.

שרון דינור :

מתוך ה - , מתוך, כאן את הממקס את האזור,

משה שפירא :

כן, הנה זה פה.

שרון דינור :

תראה לנו מה אתה הורס.

משה שפירא :

זה בתוך המרפסת הפנימית, הנה רואים כאן את החלל הזה. סגור פה היום עם זכוכית, יש פה שירותים צמודים, כאן חלק מהקיר הזה נהרס.

יוחנן וייצמן :

תראה לנו מה נהרס, בוא.

משה שפירא :

הנה פה, זה הקיר פנימי, הקיר הזה הפנימי פה. שיש היום בו היום שירותים צמודים, הדבר הזה כאן, כאן הקיר הזה נהרס, בשביל ממ"ד ובשביל חדר מדרגות.

שרון דינור :

החלקים האלה איפה שאנחנו,

משה שפירא:

החלק הזה הוא כאן, כאן נהרס.

רועי לביא:

התקרת רלסים?

משה שפירא:

היא לא צריכה להיהרס.

יוחנן וייצמן:

משה, משה, חברה, אתם יכולים לצאת לדקה החוצה? אל תלכו.

משה שפירא:

נסתום את האוזניים,

יוחנן וייצמן:

לא, לא. הם לא יוכלו לחזור לפה, כי מסריח פה בצורה נוראית.

שרון דינור:

לא, מה זה בגלל האוכל?

יוחנן וייצמן:

האוכל כן, בסדר. תראו, אני מתייעץ אתכם, אני המגמה שלי היא לאשר את זה, מה שאני אומר, אנחנו לא בשלים לאשר את זה, כי היות ודחיתם את זה, אז אנחנו בשוקת שבורה, זאת אומרת אנחנו לא מתכוונים, אני לא רוצה לתת להם צ'ק פתוח.

חיה מרציאנו:

יוחנן, אני רוצה להגיד משהו, תדע לך שזה תקדים הדבר הזה,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע איך לא לאשר תמ"א.

חיה מרציאנו:

אי-אפשר,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודעת איך לא לאשר, אני באמת,

חיה מרציאנו:

מבנים ספורים שהם נותרו כאלה, עם ערך כזה.

יוחנן וייצמן:

אז מה נעשה?

חיה מרציאנו:

מה נעשה? אפשר לתת להם, אני לא נגד מיגון, אני באמת בעד שיהיה להם את החדר,

יוחנן וייצמן:

התוכנית אב,

חיה מרציאנו:

מוגן, אבל,

שרון דינור:

היא לא אפשרה להם.

רועי לביא:

לא, היא לא אפשרה להם.

שרון דינור:

היא לא אפשרה להם.

יוחנן וייצמן:

היא אפשרה להם.

חיה מרציאנו:

לא,

שרון דינור:

היא לא אפשרה את זה,

חיה מרציאנו:

יש שמה עוד תוכנית והם חורגים מ – 3770, וזה מה שהתקנון,

רועי לביא:

היא לא אפשרה, התמ"א לא אפשרה.

יוחנן וייצמן:

3770 הם בוודאי יכולים לחרוג.

ציפי רון:

הם הגיעו לבניינים כאלה,

לורה ורטון:

שימור מחמיר,

ציפי רון:

אם לא, לפי תמ"א,

יוחנן וייצמן:

אין, אין לא לגעת בממ"דים, אין לא לגעת, לא,

חיה מרציאנו:

לא, עושים להם חדרים מחוזקים, יש פה מענה.

יוחנן וייצמן:

זה לא שווה כלום.

רועי לביא:

למה?

חיה מרציאנו:

למה לא שווה? למה? במבנים בדרגה כזאת, מבנים כאלה,

שרון דינור:

פיקוד העורף מאשר אותם, אין שום בעיה,

יוחנן וייצמן:

מאשר את זה,

שרון דינור:

הוא מאשר, למה אתה אומר שהם לא שווים כלום? פיקוד העורף כל הזמן אומר,

יוחנן וייצמן:

כי אין פתרון, כשאין פתרון, אין פתרון.

שרון דינור:

לא,

יוחנן וייצמן:

אני גם לי יש חדר מחוזק לבית, אני גר בקומה שנייה, נו, מה אני אעשה?

שרון דינור:

פיקוד העורף אמר לי,

יוחנן וייצמן:

וזה מתחתיי לא רצה לעשות.

שרון דינור:

פיקוד העורף כל הזמן אומר לי, חיי אדם יותר משימור, ברור, ברור, אבל הוא אומר לי - אם אני מאשר משהו, את יכולה לשים את היד שזה,

יוחנן וייצמן:

זה בסדר,

שרון דינור:

אז מה? אז אתה וייצמן,

יוחנן וייצמן:

אנשים רוצים ממ"ד, אני לא רואה איך לא לאשר את זה, אני מתייעץ אתכם רק,

איציק שוויקי:

אבל מעל הקומה, הוא רוצה קומה נוספת, זה לא,

חיה מרציאנו:

כן, זה כל הדבר הזה,

איציק שוויקי:

מה? לא, מה פתאום,

יוחנן וייצמן:

אני רק מה שהייתי רוצה מימכם, זה באמת קריטי כעת,

איציק שוויקי:

זה לא נכון,

ציפי רון:

רק רגע, רק רגע, יש פה שאלה, יש פה שאלה עקרונית, אנחנו מדברים על שכונה לשימור, שהם (לא ברור) לה תוכנית,

יוחנן וייצמן:

יש שמה 3 קומות,

ציפי רון:

רגע, בשכונה הזאת היא בעלת אופי מיוחד, בהתאם לזה, גם המחירים של הנדל"ן בשכונה הזאת.

יוחנן וייצמן:

נכון.

ציפי רון:

היא שכונה באמת מיוחדת במינה. עכשיו באים פתאום אחרי כל התוכניות, אחרי התב"ע המאושרת ואחרי ה - , אחרי בדיקה שעשו, וקבעו אותה לשימור, פתאום באים עם תמ"א/38 שהורסת את הכול, שממש,

יוחנן וייצמן:

אני,

רועי לביא:

רועי לביא:

אני מהמר שההשבחה שהוא בעצם מקבל מעצם המיגון שהוא מקבל, יש לו את המיגון.

עו"ד דני ליבמן:

אבל ציפי, גם,

ציפי רון:

כן,

רועי לביא:

מעלה לו במקום,

לורה ורטון:

לא להכניס אותו בניין,

רועי לביא:

40 אלף שקל למטר, ל – 60 אלף שקל למטר.

לורה ורטון:

זה לא כזה, התוכנית היא להוסיף קומה, שאין לזה שום קשר ל - ,

ציפי רון:

להוסיף קומה,

יוחנן וייצמן:

ברור, זה התמ"א אנחנו, התמ"א התחדשות עירונית,

איציק שוויקי:

אבל זה (לא ברור), היא גם בתוכנית האב שלו.

לורה ורטון:

זה ניצול רציני של זה,

איציק שוויקי:

היא לא מגדירה תוספת בנייה. אתה יודע מה?

יוחנן וייצמן:

אני לא לוקח פה את התוספות שהתמ"א מאפשרת לו. לא לוקח, את הממ"דים אתה הרי לא רוצה לראות פה,

איציק שוויקי:

לא, שיבנה לו את הממ"דים, ולא לתת לו תוספת בנייה,

יוחנן וייצמן:

אם הוא יציג פה היתר לממ"דים בחזית, זה עדיף לך? באמת.

איציק שוויקי:

לא, הוא לא יעשה בחזית, הוא לא יכול,

יוחנן וייצמן:

נכון, כי אני לא רוצה שהוא יכול,

איציק שוויקי:

הוא לא יעשה, הוא לא יכול,

לורה ורטון:

לא, אבל גם אי-אפשר,

יוחנן וייצמן:

אני מציע, אני מציע אנחנו נאשר את התוכנית עקרונית,

איציק שוויקי:

מה פתאום.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז נצביע על זה עוד דקה, מה שאני רוצה לא לקבל החלטה, אני רוצה שתתני לו הוראות שימור,

שרון דינור:

למה?

יוחנן וייצמן:

אין פה הוראות שימור, אני לא, אני לא יכול לקבל החלטה לאשר את זה,

חיה מרציאנו:

לא, כי דחינו את זה, בגלל זה לא נתנו,

יוחנן וייצמן:

אני מבין,

חיה מרציאנו:

כן,

יוחנן וייצמן:

היות ואני רוצה לאשר, אני עם ידיים כבולות, אם אני מאשר את זה, נתתי לו צ'ק פתוח, אני לא מתכוון.

ציפי רון:

אתה לא יכול לאשר את זה.

יוחנן וייצמן:

אני לא, גמרנו, זה אחרי, את רוצה להצביע, אז בוא נעשה הצבעה ונמשיך אחרי זה.

איציק שוויקי:

אנחנו לא מצביעים בכל מקרה.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

לורה ורטון:

אני מצביעה נגד,

יוחנן וייצמן:

את מצביעה נגד. אתה בעד לאשר?

דובר לא מזוהה:

(לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אתה בעד לאשר, גם אני, אתם נגד, אז שלוש ושתיים.

רועי לביא:

אני רוצה להגיד לפרוטוקול, הדיון מבחינתי הוא על התוספת קומות, ועדיין אני מתנגד, הדיון על המיגון הוא דיון נפרד, שצריך לעשות, צריך לעשות תיאום עם שימור, להגיע למיטבי, אוקי, זה שתי דיונים לגמרי שונים, אני לא חושב שבכל סיטואציה, אנחנו צריכים לתת את המנוף הכלכלי, בטח לא בסיטואציה כזאת, שבה הנכס, הערכים שלו הם, בטח לא של נזקקים. אז אני מבחינתי לא דן על המיגון,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

רועי לביא:

אני דן על תוספת הקומות ומתנגד.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, בסדר, קיבלנו, אז קיבלנו את העמדה. העמדה, הנימוק הוא, אנחנו רואים חשיבות בחיזוק, אני אומר אין,

לורה ורטון:

זה לא תוכנית,

יוחנן וייצמן:

לא אכפת לי שנעשה 5, או 10, או 20 מבנים בעיר, שבהם לא ניתן חיזוק, אני לא יכול כל בניין רגיל בבקעה שלא לתת לו חיזוק, מה אני כן רוצה?

חיה מרציאנו:

זה הקטע, יוחנן,

ציפי רון:

זה להיות רגיל,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) בסדר, בניין יפה בבקעה,

חיה מרציאנו:

עברתי על התיק,

יוחנן וייצמן:

בסדר, בניין יפה.

עו"ד דני ליבמן:

הבית הזה,

יוחנן וייצמן:

עברתי על התיק, כן, עברתי.

חיה מרציאנו:

וראית את הערך של,

יוחנן וייצמן:

עברתי וראיתי,

חיה מרציאנו:

שלו?

יוחנן וייצמן:

ואני ולכן אני רוצה ממך כעת, בעקבות ההחלטה הזאת, אנחנו,

רועי לביא:

זה בכל מקרה,

יוחנן וייצמן:

אנחנו לא מאשרים, אני רוצה שתשב איתם, תשב עם משה שפירא, תגיע איתו לאיך ומה משמרים, שלא לתת לו.

שרון דינור:

אפשר, יש משהו אחר אז?

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אם בואו, אם אפשר בבקשה מהוועדה שנאשר את הבקשה ונבקש שהיא תחזור לפה בלעדיהם על התנאים של השימור. רק אני לא רוצה, אני לא,

יוחנן וייצמן:

השאלה אם יהי ויכוחים על תנאים,

שרון דינור:

אני לא רוצה לריב איתם עכשיו, בזה, שאני מבקשת מהם כל מיני זה לשימור, ויגידו לי - לא.

יוחנן וייצמן:

אז הם יכינו נקודות מחלוקת, אנחנו חייבים באיזה שהוא שלב להכריע.

איציק שוויקי:

אני רוצה שגם אתה, וגם חיים, וגם,

שרון דינור:

בסדר, אין בעיה,

איציק שוויקי:

תשקלו את הנושא,

יוחנן וייצמן:

תשבו איתם, אם הגעת, אתה יודע מה? בוא נעשה כזה דבר, אם הגעתם איתם להסכמות, זה לא חוזר הנה. ו - , צ'ק פתוח,

שרון דינור:

אבל רגע, אבל משהו, אני מציעה גם שתשקול, אם כבר אישרת משהו, אז למה שתי קומות? בוא תעשה קומה.

יוחנן וייצמן:

קומה וחצי.

שרון דינור:

למה אתה, למה אתה נותן להם כל כך הרבה? המקום הכי יקר בעיר. תן להם כבר רק קומה אחת וגג ללא הגבהה, אם כבר כאילו לתת.

רועי לביא:

שהפרופורציה תישמר כמה שיותר דומה למקור.

יוחנן וייצמן:

תראי לי את הבניין, אז בוא נבקש מהם שיראו את הבניין ו - , בוא נכניס אותם.

איציק שוויקי:

מה אנחנו עושים בתוכניות,

שרון דינור:

הנה,

איציק שוויקי:

טבלאות,

ציפי רון:

הבינוי בגג,

איציק שוויקי:

ואז זה מגיע לוועדת שימור, ואתה מאשר את הכול, למה? למה?

יוחנן וייצמן:

קומה, בחייד.

איציק שוויקי:

קומה, בסדר, אתה מדבר על 2.5,

שרון דינור:

לא, יש שתי קומות פה כרגע, ואני אומרת כבר, אם כבר אתם רוצים לאשר את זה וואלה, בואו שיעשו משהו שמחובר, אחרת אתה הולך,

רועי לביא:

אחרת כשזה יגיע לערר, אתה צריך לנמק,

יוחנן וייצמן:

לא,

רועי לביא:

שנייה, לנמק.

שרון דינור:

הוא לא, הוא לא הולך לערר, נכון, אני הולכת לערר.

יוחנן וייצמן:

זה בסדר, אני גם מוכן לבוא לערר.

רועי לביא:

מבחינה שימורית להסביר איך העמדה שלך אל מול כל אנשי מקצוע כולל המועצה לשימור אתרים,

איציק שוויקי:

לשעבר.

רועי לביא:

לשעבר, אבל אנשי נציגי הציבור,

לורה ורטון:

אפשר לצרף גם את ה - ,

רועי לביא:

כולל נציגי הציבור שנמצאים כאן.

עו"ד דני ליבמן:

חיה, היום יש פה גם קומה מובלעת בגג הרעפים, נכון?

חיה מרציאנו:

היום, כן,

עו"ד דני ליבמן:

ככה כתוב.

חיה מרציאנו:

היום כן,

עו"ד דני ליבמן:

נותנים לו עוד קומה.

יוחנן וייצמן:

הנטייה של חברי הוועדה היה לאשר את התוכנית, רעיונית כמובן, לא לתת לכם גובה בסוף, אלא כי היות וההמלצה היא לדחייה בעצם אין לכם פה שום הוראות שימור, לא התכוונו ש - , לא התכוונו ש - , שתיקחו בלי הוראות שימור, אז זה בגדול. עכשיו תסביר לנו את החצי קומה עליונה למה אתה צריך אותה? למה לא מספיק לך קומה אחת?

שרון דינור:

אתה מבקש קומה וחצי, או קומה?

משה שפירא:

אני,

יוחנן וייצמן:

מה אתה מבקש?

משה שפירא:

אני מבקש, לא, יש חצי קומה, יש לי חצי קומה בגג,

יוחנן וייצמן:

כרגע יש חצי קומה?

משה שפירא:

יש חצי קומה בגג, היום כיום.

יוחנן וייצמן:

אתה מבקש תוספת קומה.

משה שפירא:

אני מבקש קומה, כן,

יוחנן וייצמן:

לך הביתה שלום.

משה שפירא:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

מה שכן, אתם הולכים לתיאום מול המחלקה, ככל ש - , הסתדרתם, מה? לא, אנחנו (לא ברור). אתם עושים תיאום מול המחלקה, אם יהיה חילוקי דעות, תחזרו, עדיף שלא.

משה שפירא:

תודה רבה.

עו"ד אבי פורטן:

למה שיהיו חילוקי דעות?

יוחנן וייצמן:

לא, הנושא הוא שימור פנים, שימור פנים, תהיו,

משה שפירא:

אנחנו, אנחנו,

יוחנן וייצמן:

קיבלתם צ'ק, תהיו גם טובים.

משה שפירא:

אנחנו,

עו"ד אבי פורטן:

תיתן לו כיסוי,

משה שפירא:

נשמח, המטרה גם של זה, זה להגיע לתוצר השימורי הטוב ביותר.

יוחנן וייצמן:

בסדר, מאה אחוז, תשב עם המחלקה, תגיעו לתוצאות טובות.

משה שפירא:

תודה רבה.

שרון דינור:

רגע, אז אולי בחזית בוא נראה.

חיים כהן:

רועי, התחלת להגיד, למה זה יגיע לוועדת ערר?

רועי לביא:

כי אני מכיר את התושבים.

יוחנן וייצמן:

יכול להיות שזה יגיע לוועדת ערר.

חיים כהן:

מה?

רועי לביא:

כי אני מכיר את התושבים.

חיים כהן:

זה מה ששאלתי, הרי מצד ממנו, מצד שמאל ולמעלה יש,

רועי לביא:

אבל כששאלת, זה מה שהסברתי לך קודם, שהסיטואציות שבהם יש בית שמסומן בזה.

חיים כהן:

לא, יש מחלוקת, לא, זה לא היה ככה.

רועי לביא:

לא, אבל אני אומר, כמות הבתים שבסיטואציה הזאתי שבהם אין להם זכויות בנייה בתוכנית זה, זה לא שהם אומרים - זה מה שעשו מימין. האלה שמשמאל הן בסיטואציות אחרות. אני מעריך, זה הערכה שלי, שזה כן יגיע לשם, ולכן כן חשוב.

יוחנן וייצמן:

אני מאה אחוז חושב שאתה צודק, אין לי,

רועי לביא:

אבל לכן אני חושב, וייצמן,

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה להגיד 95%, הם 99% שם לערר, התיק הזה מגיע לערר.

רועי לביא:

אני חושב שאתה כיושב ראש הוועדה, וכל חברי המועצה הנכבדים, כשהחליטו את ההחלטה, הם צריכים שנייה להסביר מבחינה שימורית, למה אתה חושב שתוספת הבנייה לא תפגע שימורית בבניין,

יוחנן וייצמן:

בסדר, בחוק.

רועי לביא:

אתה וועדת שימור,

יוחנן וייצמן:

לא, אתה נימקת את עמדתך, ואני גם נימקתי. רק בוא ננמק את זה באמת לפרוטוקול.

לורה ורטון:

אני רק רוצה להגיד שוב, להדגיש,

יוחנן וייצמן:

כן,

לורה ורטון:

אני מתנגדת אני חושבת ש - ,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

לורה ורטון:

הבניין שימור מחמיר, וזה פשוט מרקן מתוכנו, את כל הרעיון של שימור, אתה מוסיף אתה פוגע ב -

יוחנן וייצמן:

תוכנית האב מאפשרת,

לורה ורטון:

יצירת מופת אדריכלית בין הבולטים במקום, בין הבולטים בעיר.

יוחנן וייצמן:

נכון, אנחנו חושבים,

לורה ורטון:

ואתה יוצר תקדים מסוכן והרסני בעיני.

יוחנן וייצמן:

מדובר בתוספת של קומה אחת בלבד, (לא ברור) עכשיו זה קומה וחצי, המצב הקיים.

ציפי רון:

זה יהרוס את הפנים של הבניין.

יוחנן וייצמן:

אנחנו סבורים שהתועלת הציבורית מהחיזוק, מחיזוק המבנה, במגמה ממ"דים, אני מציע את התוספת הזאת. מה גם ש - , לא, האמת לא צריך, לא צריך, תוכנית אב, שאר הדברים מופיעים בתמליל.

ציפי רון:

אני רוצה להוסיף הערה, הערה ל - , הערה להחלטה. שלא יהיה דיקוק, שלא יהיה דיקוק, שרון,

יוחנן וייצמן:

לא, זה בסדר, זה הסעיף שאת רוצה.

ציפי רון:

רגע, שרון תשמעי,

שרון דינור:

אני לא רוצה לכתוב את זה, רק להוסיף.

יוחנן וייצמן:

לא, אנחנו לא עושים את זה כעת.

ציפי רון:

דיקוק של קירות חיצוניים בכל מקרה.

יוחנן וייצמן:

אלא לצורך חיזוקים זה ברור.

רועי לביא:

ושעל ההנחיות יינתן בהמשך.

יוחנן וייצמן:

יינתן בהמשך, אנחנו לא פה.

רועי לביא:

את יכולה להגיד להם את זה, כשהם יכניסו פרטים, שישגרו גם את זה,

יוחנן וייצמן:

אלא לצורך, אלא לצורך חיזוק,

ציפי רון:

אז אני מבקשת, שתהיה, שתהיה הגדרה, שתהיה הוראה חיה, שלא יהיה דיקוק כל דיקוק שהוא של קירות חיצוניים.

יוחנן וייצמן:

למעט לצורך חיזוק, (לא ברור) בחיזוק, בלי דיקוק, אפשר לעשות חיזוק בלי דיקוק.

יוחנן וייצמן:

לא, מחזקים את הקיר,

חיה מרציאנו:

חיזוק פנימי, בלי לדקק. אפשר לעשות את זה,

ציפי רון:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) שמים על עמודים.

ציפי רון:

לא, לא, אפשר לעשות את זה,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שאין בעיה עם זה,

ציפי רון:

אפשר לעשות,

יוחנן וייצמן:

אני רוחבי חושב שאין בעיה,

ציפי רון:

לא, לא, זה דבר מאוד חשוב.

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

כי לפחות, זה מה שנראה בשכונה, זה מה שנראה בחוץ,

איציק שוויקי:

לא שעשיתם,

יוחנן וייצמן:

לא,

ציפי רון:

בלי דיקוק.

לורה ורטון:

הייתה החלטה.

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר,

עו"ד דני ליבמן:

יש למחלקה ניסיון, עם חיזוקים ודיקוקים, הם יודעים מה לעשות עם זה.

ציפי רון:

אז אני מבקשת,

יוחנן וייצמן:

לא יהיה דיקוק בכלל,

איציק שוויקי:

אני נציג ציבורי.

יוחנן וייצמן:

אחרי החיזוק.

איציק שוויקי:

המועצה לשימור אתרים,

לורה ורטון:

סליחה,

ציפי רון:

לא, לא, אני לא מסכימה עם מה שאתה אומר,

חיה מרציאנו:

אנחנו מבקשים חוות דעת מהנדס העיר.

ציפי רון:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

בכל מקרה, יללה שלום.

ציפי רון:

לא יהיה דיקוק, לא יהיה דיקוק, יהיה חיזוק ללא דיקוק.

יוחנן וייצמן:

ואיפה החיזוק יהיה? יעשה עוד יותר קטן את החדר? אז זה יראה הרבה יותר גרוע. כי מקודם, רק היה 70 מטר.

ציפי רון:

לאפשר להם דיקוק של קיר חיצוני, אתה לא קובע להם פה, שהם ידקקו חצי מטר או את כל הקיר,

יוחנן וייצמן:

טוב, זה היא עושה איתם עם מהנדס שימור, זה עבודה שלה,

ציפי רון:

לא,

יוחנן וייצמן:

היא יודעת את זה יותר טוב ממך.

לורה ורטון:

סליחה.

יוחנן וייצמן:

בסדר, שלום.

ציפי רון:

וועדת שימור זה למנוע דיקוק, כעיקרון, כמו שאנחנו עושים את זה בשכונות אחרות, שאנחנו לא רוצים דיקוק.

עו"ד דני ליבמן:

אבל כעיקרון הוועדה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) של התיק הזה.

ציפי רון:

מה פתאום דיקוק, אני מבקשת להכניס הערה שלא יהיה דיקוק לקירות חיצוניים.

יוחנן וייצמן:

בסדר. והחלטנו שלא. בסדר.

ציפי רון:

אנחנו לא נפתור את הבעיות שלהם, (לא ברור) הפנימיים, זה לא שום דבר,

יוחנן וייצמן:

את רוצה שהקיר, אחרי גמר עבודות השיפוץ יראה אותו דבר. בסדר? אחרי גמר עבודות החיזוק.

ציפי רון:

לא, לא, לא, השתמשתי במונח המקצועי, וייצמן, השתמשתי במונח המקצועי,

יוחנן וייצמן:

טוב, בואו, עוברים לשיריזלי,

ציפי רון:

לא יהיה דיקוק.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז, הלאה.

שרון דינור:

צריך לשחרר אותם אבל שלא זה.

ציפי רון:

אז מה? רגע אתה לא מסכים להכניס סעיף?

יוחנן וייצמן:

אין לנו צורך בחיזוק, לא, אני לא מסכים,

עו"ד דני ליבמן:

זה לא פעם ראשונה ציפי, הוועדה לא מקבלת את זה.

יוחנן וייצמן:

דיברנו על זה מאה פעמים,

ציפי רון:

ואפשר להרוס בבניין כזה, מה יש? מה הבעיה?

עו"ד דני ליבמן:

לפעמים הם מקבלים שצריך להרוס, לדקק קצת.

מורן בן זיו:

אתם רוצים, אתה רוצה?

יוחנן וייצמן:

לא, לא. יללה, התיק הבא.

איציק שוויקי:

שיריזלי.

שרון דינור:

כן, אנחנו נמצאים ברחוב שיריזלי,

איציק שוויקי:

זה שכונה היסטורית.

שרון דינור:

אני לא יודעת למה זה, הרזולוציה פה היא לא הכי טובה, שנייה.

איציק שוויקי:

בשנת 39 אבא שלי גר שם, ברחוב.

רועי לביא:

אתה בניגוד עניינים.

יוחנן וייצמן:

כן. הלכתי אתמול לראות את זה,

איציק שוויקי:

מי היה?

יוחנן וייצמן:

אני אומר לדעתי מצדי, מה?

רועי לביא:

אני אומר תמיד תענוג לראות שאתה,

איציק שוויקי:

ב – 39.

יוחנן וייצמן:

אני יכול למה הלכתי.

רועי לביא:

זה לא אחד (לא ברור) נשלחות חלילה.

יוחנן וייצמן:

לא, עשו ליד זה מחסום, המחסום של רחוב שומרון, רציתי לראות אם הוא עובד בשבת, אם כן הייתי שובר אותו. מוצאי שבת. באתי שבת אחרי צהריים.

דוד היימן:

כולם מקלקלים לנו גם.

שרון דינור:

לא הבנתי.

רועי לביא:

שנייה עצם ההליכה אין בעיה (לא ברור). הרי ממילא אתה לא תשבור אותו בשבת.

יוחנן וייצמן:

אתה רואה בסוף לא הורד, הוא היה מורם.

רועי לביא:

בסיעתא דשמיא.

יוחנן וייצמן:

יללה, עפנו.

שרון דינור:

טוב, יש לנו גם תוספת קומה, וגם הגבהה פה מעבר ל – , הקיים. סך הכול התוכנית, הבקשה היא בקשה שהיא מקובלת, ביקשנו ניואנסים לדעתי. גובה המדלפות רק בגלל שזה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אני לא צריכה, אתם רוצים לדעת איפה זה? או שאני, לא יודעת אם אני מצליחה להסביר כן,

לורה ורטון:

כן, אם אפשר.

שרון דינור:

רחוב שיריזלי,

יוחנן וייצמן:

הרחוב המרכזי של מזכרת בתיה.

שרון דינור:

זה אחד הרחובות הכי הכי,

יוחנן וייצמן:

מתוירים.

שרון דינור:

מתוירים. אני לא סתם אומרת את זה, כי בדרך כלל וייצמן אומר, שבבית ישראל אף אחד לא מגיע וזה, ואני בבית ישראל מגיעים הרבה פחות. שיריזלי זה מקום שהוא אחר, סביב החצרות האלה, של זיכרון משה, אוהל משה, זיכרון טוביה, שכל הזמן אנחנו מסביב, עשינו אגב וועדה הקודמת עשינו

את אוהל משה, ועכשיו אנחנו נרצה גם לעשות ב - , את החצר הזאת, את את זה, אחת, הרשימות שימור הבאות, מאוד הגיוני לדעתי לעשות שם, להשלים סוף סוף את הרשימה, אוקי,

יוחנן וייצמן:

אני יכול להגיד לך מיד, ממש ליד זה, היה בנייה פעם של 30 קומות וביקשו, ואני ו - ,

שרון דינור:

איפה?

יוחנן וייצמן:

בכ"ח ממש סמוך,

ציפי רון:

כ"ח.

יוחנן וייצמן:

כ"ח.

ציפי רון:

כ"ח.

יוחנן וייצמן:

והיה פה הצבעה בוועדה, יושב ראש הוועדה הפעיל קול כפול לאשר את זה אנחנו,

איציק שוויקי:

מי אמר לך? אתה היית,

יוחנן וייצמן:

תמיר ניר וגריידינגר היו בעד, ואני ומלכיאלי היינו נגד.

שרון דינור:

אז אנחנו רואים שיש להם, יש לנו פה, בנייה מאוד טיפוסית, היסטורית, אנחנו מדברים על התקופה העותמאנית 1880 ו - , אנחנו ביקשנו,

יוחנן וייצמן:

מי שהיה בוועדת שימור,

שרון דינור:

התוספות אתם רואים הם פעמיים, קודם כל רחוב, סליחה על הרזולוציה אני לא, לא יודעת למה זה יצא ככה. רחוב שומרון שהוא רחוב,

יוחנן וייצמן:

כביש,

שרון דינור:

ורחוב שיריזלי שהוא החוצר, אוקי, וכלפי רחוב שומרון מבוקש הקומה הנוספת, והגג רעפים שאנחנו ביקשנו פשוט את המדלפות שלו, לצמצם קצת, כדי שהוא לא יהיה לנו חזית שהיא לא אופיינית. ואותו דבר גם בצד השני, פשוט סך הכול אישרנו את התכנון, התכנון הוא גם מתיישר עם, הוא מאוד דומה לבינוי שנעשה בצדדים שלו, הנה, אנחנו רואים,

דוד היימן:

קצת בשביל להבין,

שרון דינור:

קצת כאילו,

דוד היימן:

צד אחד.

שרון דינור:

כן, צד אחד, נכון, זה בצד אחד שלו. בהסתמך על הטענה שאנחנו גם מבינים אותה והסכמנו לה, שהבניין ליד כבר קיבל את ה - , הגובה הזה. אז הדבר היחיד, אם אתם רואים, אז הסברתי לכם את ההערות אחת, ואת הנושא של מדלפות הגג, מרפסות בשומרון הן לא אופייניות, אז ביקשנו גם לכיוון הזה. וזהו, כל השאר זה הערות טכניות.

יוחנן וייצמן:

יש מרפסות בשומרון? או שזה,

שרון דינור:

כלפי שומרון אין מרפסות באופן כללי, אז אנחנו לא רצינו להוסיף שם.

דוד היימן:

לגובה שהם משווים את זה ל - , מצד של,

שרון דינור :

למה זה נראה כל כך רע אבל? רגע אולי בחומר של העורך בקשה נראה את זה יותר טוב.

רועי לביא :

אני לא מסכים.

שרון דינור :

אני מסכימה לעשות שמה תוספת של קומה, גם של להשתמש בגג, אבל הגבהה של הגג, היא בעינינו לא כל כך טובה. טוב, בוא נקרא להם,

יוחנן וייצמן :

בבניין ליד, נקרא להם יללה.

ציפי רון :

לא, בדרך כלל לא,

שרון דינור :

הנה המרפסות האלה זה לא משהו, זה משהו, מקסימום וכו', זה הכי כאילו סותר את האופי של השכונה שהיא כאילו חומתית כזאתי, בלי, דווקא פה בלי מרפסות, לא רוצים,

ציפי רון :

המרפסות האלה, אני לא חושבת שהן מקוריות.

שרון דינור :

אי-אפשר לעשות מרפסות,

ציפי רון :

זה לא מקוריות,

שרון דינור :

זה לא בסדר. הן לא מקוריות, גם התחתונות הם גם חדשות, כן,

חיים כהן :

כן, רואים שזה,

יוחנן וייצמן:

יש,

ציפי רון:

היה בנוי כמו חומה, כאילו זה,

שרון דינור:

נכון, זה היה בעצם בדיוק מה שאת אומרת,

ציפי רון:

זה חומה.

שרון דינור:

זה חומה,

ציפי רון:

נכון.

דובר לא מזוהה:

שם בבקשה.

יעל הדר:

יעל הדר.

דובר לא מזוהה:

מה השם?

יעל הדר:

יעל הדר.

דוד היימן:

הדר.

משה אדהאן:

משה אדהאן.

יוחנן וייצמן:

בסדר, נהיה מאוחר, אז ננסה טיפה לקצר.

יעל הדר:

לעשות את זה מהר?

יוחנן וייצמן:

לא על חשבונכם, זאת אומרת כל מה שתגידו נשמע, אבל, אבל במקום להציג, השאלה אם אוקי לכם, ללכת נגד, האם קראתם את ההערות? והאם יש לכם הערות?

יעל הדר:

כן, קראתי את ההערות, באמת נעשה פרה – רולינג מאוד דחוף עם שחר פוני, כמה פגישות עד שהגענו בעצם לאיזה שהיא תוכנית מקובלת על מחלקת שימור, שהייתה נראית לנו בסך הכול סביר. אנחנו מדברים כמובן על שיריזלי 7, 7 ו-9, בעצם מבנים סמוכים, שפונים גם לרחוב שומרון. אוקי, זה הבניין קיים, היום הבניין הוא נמצא כל הנושא של החצר הפנימית המשותפת, הוא נמצא במצב קטסטרופאלי, אנחנו בעצם רוצים להסיר את כל הבינוי שנעשה במהלך השנים המאוחרות יותר. ולייצר בניין חדש, בניין בוטיק, ברמה הגבוה ביותר. ובצורה עירונית. כאשר אנחנו בעצם פותחים את כל החצר הפנימית, ומייצרים איזה שהיא חצר עם עץ, עם עצים עד כמה שניתן לתת שמה, ומעלית. בתיאום שנעשה ניתן היה להגיש כאן שתי קומות וגג רעפים.

שרון דינור:

כמה יחידות אגב אתם מוסיפים פה?

יעל הדר:

13 יחידות דיור, יש כאן 8, אנחנו מוסיפים עוד 5 יחידות דיור,

שרון דינור:

מוסיפים 5 יחידות דיור.

יעל הדר:

כן, בדיוק. בעצם ההערה הראשונה שנכתבה כאן בחוות הדעת היא לעניין מדלפות הגג, שעל זה יש לנו בעצם השגה, כי כמו שניתן לראות בהדמיה הזאתי ובהדמיה הקודמת, וזה לרחוב שומרון, וזה לרחוב שיריזלי, שבעצם אנחנו לא מבקשים מילימטר מעבר למה ש - , מותר לכם, מעבר למה שניתן לדירות הסמוכות. יתרה מכך, יש פה בניין שהוא הרבה יותר גבוה מאיתנו. כל בקשתנו היא בעצם להיצמד למדלפות גג השכנים, היה כאן,

יוחנן וייצמן:

השמאלי יותר?

יעל הדר:

השמאלי יותר, כן, רואים את זה ממש פה. בתחילה הגשנו,

יוחנן וייצמן:

יש לנו בעיה עם זה?

שרון דינור:

כן, אנחנו לא רצינו לתת את זה בגלל, תסתכלו על הנתח, של ה - , החזית האטומה הזאת שהיא נמצאת מעל, שזה החזית הבריאה כאילו, אתם מבינים? אני לא יכולה להגיד למה, (לא ברור) שלא היינו פה, ניתן את הדבר הזה, אני יודעת שהדבר הנכון אדריכלית היא בכיף לא לנצל את חלל גג רעפים, אבל להנמיך את ההתחלה שלו, ככה שהוא יהיה, הרחוב גם,

רועי לביא:

בעצם את מציעה להתחבר,

יוחנן וייצמן:

אבל מצד שני, השוויון, בוא נגיד שננמיך וניתן להם שיפוע תלול יותר, נגיד.

שרון דינור:

לא, אני צריכה שיפוע שהוא מתאים לשכונה.

יוחנן וייצמן:

מה?

רועי לביא:

גם יהיה לך בעיה בחיבור בין הגגות.

שרון דינור:

אולי נסתכל.

יוחנן וייצמן:

יהיה בעיה עם החיבור לגגות, לכן ההצעה של החיבור היא טובה, זה מה שאני חושב.

שרון דינור:

אז,

רועי לביא:

לא, אתה צריך מדרגה, מדרגה תהיה בכל מקרה.

יוחנן וייצמן:

למה?

רועי לביא:

כי יש גם היום מדרגה.

יעל הדר:

איזה מדרגה?

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

איציק שוויקי:

לא,

יוחנן וייצמן:

הבניין האמצעי זה הדמיה. זה לא זה.

יעל הדר:

זה הבניין שלנו.

יוחנן וייצמן:

זה המבוקש, האמצעי זה המבוקש.

יעל הדר:

אנחנו בעצם לוקחים את השורה הקיימת פה, ונצמידים אליה, אבל אני מניחה כשהוא יגיש את זה, גם הוא ייצמד אלינו.

שרון דינור:

אז אנחנו מבקשים שיהיה טיפה פחות, לא נורא, ממילא, בעיני זה לא נורא שיש ירידה קלה, כאילו זה מדובר בסנטימטר.

משה אדהאן:

אם אתם רוצים שמירה של הרצף,

עו"ד דני ליבמן:

נספח הבינוי של התוכנית,

שרון דינור:

יהיה (לא ברור). עם אותו בניין,

רועי לביא:

כי פה יש לך את,

עו"ד דני ליבמן:

הוא לא מונע את החיזוק,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

מדלפות.

רועי לביא:

יהיה עוד יותר למעלה.

יוחנן וייצמן:

אם נאפשר להם שמה איזה,

יעל הדר:

אם נאפשר פתחים?

יוחנן וייצמן:

רק (לא ברור), זה בסדר? לא, עדיף ככה. בסדר, אז בוא נעזוב את ה - , בסדר.

יעל הדר:

לא, כי זה גם נוגע אלינו בחזית הזאת, שגם פה, אנחנו שוב פעם נצמדים לבניין הסמוך. ואני מניחה שכל הבניין הימני,

יוחנן וייצמן:

ברור, ברור זה מובן.

לורה ורטון:

כאן זה,

שרון דינור:

למה פה זה נראה אחרת? אז אם זאת הרחוב.

יעל הדר:

לא, זה שומרון,

שרון דינור:

והקודם היה?

יעל הדר:

שיריזלי,

שרון דינור:

תראי רגע שנייה. זה לחצר,

יוחנן וייצמן:

זה לחצר, כן,

יעל הדר:

וזה הרחוב, זה הצד, איפה שרציתי אותו מדרחוב.

שרון דינור:

רגע, יש לך פה אולי את ה - , ההיתר הוא לא ברזולוציה שמאפשרת לנו לקרוא בו, אני לא יודעת למה. יש לך פה את זה? כי אנחנו ביקשנו פה שהמדרגות לשיריזלי, לא עברו את 821, אבל אני רוצה לראות,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שאפשר לתת להם,

שרון דינור:

אתה אומר את זה, אבל בוא נסתכל רגע על, אפשר רגע שנייה? פה יש פה את החלק הזה?

יעל הדר:

איפה? ב - , אצלי כן.

שרון דינור:

רגע, רגע,

יעל הדר:

את רוצה חתך אולי?

שרון דינור:

לא, אני לא רואה.

יעל הדר:

אתם ביקשתם להיצמד לגובה הזה. המפלסים שציננתם,

יוחנן וייצמן:

זה לרדת שתי שורות אבן, מה נרויח מזה?

יעל הדר:

אפילו לא, יותר, 00.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

עו"ד דני ליבמן:

זה לא טוב מה שאמרת עכשיו.

יוחנן וייצמן:

יללה, עזבנו את הנושא הזה. הסוגיה הבאה.

שרון דינור:

לא, רגע, של כמה, אני לא הבנתי את ה - ,

יעל הדר:

הנה תסתכלי את זה פה, הנה אני סימנתי לך את זה פה.

שרון דינור:

820, רגע אנחנו ברחוב שומרון,

יעל הדר:

שרון, סימנתי לך את זה פה, באדום, הנה, שרון.

שרון דינור:

כן,

יעל הדר:

את רואה זה זה, זה זה, בעצם ביקשתם לרדת לכאן.

שרון דינור:

נכון, אוקי,

יעל הדר:

בסדר, זה שני אלה.

יוחנן וייצמן:

קרה משהו?

עו"ד דני ליבמן:

יש,

יעל הדר:

ניתן לראות את זה גם פה. ופה.

איציק שוויקי:

150 שיגורים,

ציפי רון:

איפה? איפה הייתה פגיעה שנייה? פתח תקווה, ו - ?

איציק שוויקי:

חיפה.

לורה ורטון:

גם ברמת גן.

איציק שוויקי:

חיפה, לא.

יעל הדר:

אני ציינתי לך את זה גם פה, ממש בצד הזה. סוגיה נוספת שהעלתה בחוות הדעת, זה עניין המרפסות. עכשיו האזור הזה,

יוחנן וייצמן:

מחזירים את ההוראות של המתאר? או ל – 62?

יעל הדר:

מעל דרך, 1.20 מטר דרך.

יוחנן וייצמן:

אבל צריך שיהיה, עוד מרפסות ברחוב, לא?

יעל הדר:

אין עוד מרפסות, אני, אני בדקתי את זה, באמת אין שום מרפסות, אבל מאחר, השכונה הזאתי היא הופכת להיות שכונה יותר,

רועי לביא:

לא, אבל את יכולה להסביר שימורית למה זה נכון לעשות את המרפסות?

יעל הדר:

בסך הכול נתנו פה איזה שהוא מענה, בעיני הוא יפה, הוא אחיד. הוא מאוד מראה את ה - , הוא מאוד משקף את הסביבה, ואת צורת הרחובות.

שרון דינור:

הוא לא משקף את הסביבה, (לא ברור).

יעל הדר:

גם ברחוב שיריזלי.

רועי לביא:

את יכולה שנייה, שוב אני, תנסי להסביר שימורית, מול הערך של האותנטיות של הבניין הזה. שמסמן, וייצר איזה שהוא סיפור היסטורי, שהוליד את ההבדל בין החזית האחית, לחזית השנייה. איך מבחינה הזאתי הדבר הזה נכון?

יעל הדר:

תראה, אם אני מסתכלת על רחוב שיריזלי, שיש כאן מרפסות, אוקי, רחוב שיריזלי, שמר על המרפסות האלה, נכון ש - , בשיריזלי יש לנו באמת איזה שהוא קו אחיד לאורך כל הרחוב, של המרפסות האלה, שחוזרת על עצמן, וזה נכון, כאן נכון, אני מניחה שאנחנו הראשונים לייצר את זה. אני כן שמרתי על איזה שהוא אלמנט מול זה לרחוב שיריזלי.

משה אדהאן:

כמה יפה זה נחמד שיש לך דירה, שיוצאת למרפסת, שיוצא לכיוון במדרחוב, וזה נעים.

יוחנן וייצמן:

אני יכול לומר לכם את דעתי, בלי קשר לתיק הזה, כי אני לא יודע אם פה אפשר לאשר, אני צריך לראות עם המתאר ודברים כאלה. אני חושב על מרפסות מעל דרך, בתור הולך רגל, שזה דבר מעולה. וכך אפילו,

שרון דינור:

זה נכון לכל מיני מקומות,

יוחנן וייצמן:

אפילו אני, אפילו היום יום גשם.

שרון דינור:

אבל וייצמן, אני,

יוחנן וייצמן:

אני הולך,

שרון דינור:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

במלכי ישראל, היום אני הולך, לא מתרטב.

שרון דינור:

אבל מה רלוונטי לפה? אנחנו בוועדת שימור, לא וועדת,

יוחנן וייצמן:

לא, השאלה אם זה טוב או לא טוב.

ציפי רון:

לא וועדת מטריה.

שרון דינור:

לא, אני אומרת שיש פה משהו מאוד ספציפי,

יוחנן וייצמן:

למה? אנחנו מעודדים את ההליכיות, זה בסדר גמור.

רועי לביא:

אנחנו,

לורה ורטון:

אבל אין שם מרפסות,

ציפי רון:

מה פתאום יש שם מרפסת, כי לא יהיו שם מרפסות.

יעל הדר:

לא, אבל תמיד צריך להיות (לא ברור).

ציפי רון:

זה חומה שסוגרת את השכונה,

לורה ורטון:

לא צריך, זה וועדת שימור.

רועי לביא:

זה בדיוק השאלה,

יוחנן וייצמן:

שאלה שנייה, אם הצד השני גם יוציא, כמה יהיה המרחק ביניהם?

יעל הדר:

אני מסתכלת גם בהיבט,

רועי לביא:

אבל זה וועדת שימור, תנסי להסביר מה הערך השימורי, שהמרפסות האלה מייצרות/מחזקות.

משה אדהאן:

אז למה לעשות,

יוחנן וייצמן:

או מה האנטי לשימור?

משה אדהאן:

אם זה חומה,

יוחנן וייצמן:

מה הערך האנטי לשימור.

רועי לביא:

מה?

יוחנן וייצמן:

מה ערך האנטי לשימור?

רועי לביא:

מה הערך?

יוחנן וייצמן:

למה אתה חושב שזה פוגע בשימור המרפסת הזאת?

לורה ורטון:

כי אתה מוסיף אלמנטים שלא היו.

יוחנן וייצמן:

לא, זה ככה נותן שיהיה סוכות, וסוכות זה שמירה על המסורת שלנו. זה השימור,

לורה ורטון:

שימור על ה - ,

ציפי רון:

זה היה הסיום של השכונה.

לורה ורטון:

לא על (לא ברור).

ציפי רון:

זה היה הסיכום של השכונה,

יוחנן וייצמן:

מה?

רועי לביא:

מוריד בפניך את הכיפה.

ציפי רון:

רק שנייה, זה היה סיום של השכונה, וזה נבנה כקיר ביטחון, להגן על השכונה.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

ציפי רון:

זה לא סתם ככה.

שרון דינור:

אם לא היה סיפור,

לורה ורטון:

מבחינת ה – ,

שרון דינור:

אם זה לא היה סיפור,

לורה ורטון:

זה לא פגיעה במבנה.

שרון דינור:

סיפור פה שצמוד לזהות של השכונה הזאת,

רועי לביא:

בדיוק.

שרון דינור:

ומספרת את הסיפור הייחודי שלו, אז לא היינו מתעקשים פה. הרי בכל מע"ר צפון אנחנו מאשרים מרפסות אומרים שזה מוסיף לזה, פה ספציפית זה חבל,

ציפי רון:

שנייה אני רוצה להוסיף משהו, כל השימור, הרבה מאוד, בוא נגיד ככה הרבה מאוד מהשימור מתבסס על אמנת ונציה. אמנת ונציה, זה המסמך הראשון שקבעה כללים לשימור,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

בינלאומיים, ועל זה קמה אמנת השימור, וקמו כל הוועדות של אונסקו, והוועדות שמכריזות על אתרים לשימור, ואיקומוס וכן הלאה. האותנטיות, זה חלק מהסיפור.

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

השכונה הזאת נבנתה כפי שנבנתה. אני מחכה שוייצמן יקשיב.

יוחנן וייצמן:

אני מקשיב אליך.

ציפי רון:

השכונה הזאת נבנתה בתקופה מסוימת, כסמל למה שהיה בתקופה, וכן הלאה, וזה מה שהופך אותה לאזור לשימור, זה קו הגבול.

איציק שוויקי:

וייצמן, אתה יודע כמה,

ציפי רון:

פתאום עכשיו אנחנו הופכים את זה לדיזינגוף. אבל זה לא, ואין מרפסות, מרפסת מול מרפסת כמו בשני, כי לא היו שם מרפסות, כי זה היה קו גבול, והיה צריך לשמור על השכונה.

משה אדהאן:

הבניין הזה כרגע נראה חירבה. אתם רוצים,

ציפי רון:

הוא נראה, הכול חירבה, כל השכונות לשימור חירבה.

משה אדהאן:

לשמר חירבה, ולתת כדאיות כלכלית,

ציפי רון:

כשבאנו לבקש, כשבאנו, רגע, אז אני אגיד לך השכונות האלה היו מיועדות להריסה, עוד מתקופת המנדט הבריטי.

משה אדהאן:

רגע אז בוא נשמור הכול.

ציפי רון:

ואנחנו יזמנו את השינוי שלהם לשכונות לשימור, הערך שלהם רק הולך ועולה. כי ברגע שהם הפכו לשימור, פתאום זה נהיה מקום שכולם רוצים לגור בו, והוא נהדר, ובאים אליו תיירות והכלכלה מפותחת, והכול, זה לא קרה במקרה, זה קרה בגלל השימור, בגלל שבמקום להרוס אותם, שהם להם ייעוד לשימור, אז אי-אפשר לשחק את זה עוד, ולהרוס גם את הסיבות לשימור.

יעל הדר:

ואני רוצה לשאול, אם אנחנו נציג מרפסות בקומות החדשות? נגיד שאנחנו באמת משמרים את החזית המקורית,

שרון דינור:

את יכולה רגע להביא לי את ה – את העכבר, כי אני צריכה להסתכל על ה - . בקומות החדשות אנחנו, אנחנו לא נסכים, אנחנו המלצה של הוועדה סוברנית להחליט מה שהיא תחליט, אבל בעיני המרפסות שאת יכולה להציע,

איציק שוויקי:

זה לא יהיה בשכונה.

שרון דינור:

רגע, שנייה, זה,

יוחנן וייצמן:

כמה את מציגה על המרפסות?

שרון דינור:

רגע, אני רציתי להראות, זה המצגת שלך, רגע שנייה, אני רציתי להציע, הנה פה. שנייה. אני רציתי להגיד שתי מרפסות צריכות להיות לצד הזה, בבקשה תעשי כלפי פנימה.

יוחנן וייצמן:

לשיריזלי?

שרון דינור:

לא, כלפי פנימה, יש לה פה, תיקח נסיגה מפה,

יוחנן וייצמן:

החצר הפנימית?

שרון דינור:

כן, תעשה מרפסת מפה, אם זה הערך העליון, אז כן, זה יותר חשוב משטח, אז כן תצמצמו טיפה.

ציפי רון:

(לא ברור) של שכונה.

שרון דינור:

תעשו לפה את המרפסת, תעשו לפה את המרפסת, את המופע לשכונה, לא תהרסו.

רועי לביא:

וכך את שתי ערכי השימור, גם את הערך השימורי של ה - ,

שרון דינור:

אם אתם שואלים אותי מה יותר חשוב, הסיפור של העוד כמה שורות אבן בזה, הכול חשוב כמובן, אבל זה יותר חשוב, כי להתחיל לעשות, להדביק מרפסות על רחוב שומרון, זה פשוט עוול, היסטורית.

יוחנן וייצמן:

למה?

שרון דינור:

אני הסברתי למה. כל הסיפור של החומות. וייצמן יש לך פה, סליחה יש לך פה אפשרות לעשות מרפסת סוכה,

איציק שוויקי:

וייצמן, אני רוצה להגיד,

שרון דינור:

את הטיעון הזה,

איציק שוויקי:

וייצמן, אני רוצה להגיד כמה דברים, דבר ראשון, יש ייחודיות לירושלים,

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

יש ייחודיות לירושלים. באים שם גם לשכונה הזאת, זה שכונה שהייתה שכונת חצר. כלפי חוץ הייתה, לא היה מרפסות,

ציפי רון:

היא הייתה חומה, היא הייתה חומה סגורה.

איציק שוויקי:

כי היא מוגנת, והחצר, אנשים חיו לתוך החצר, ומרפסות לתוך החצר.

שרון דינור:

כן,

איציק שוויקי:

ואנשים יצאו לחצר, ואנחנו חושבים שהמרפסות צריכות, ואין תקדים כזה, ברגע שאנחנו,

יוחנן וייצמן:

אבל אם שומרון,

איציק שוויקי:

לא, אתה,

יוחנן וייצמן:

גם אין לה חצר.

איציק שוויקי:

אין תקדים, אין תקדים, אתה פותח תקדים, כל, אתה הורס את הכול, את כל היופי של השכונות האלו. כי יתחילו גם,

ציפי רון:

כל הרציונאל,

יוחנן וייצמן:

אמן.

איציק שוויקי:

מה? אמן? אמן? למה?

לורה ורטון:

וועדת שימור,

איציק שוויקי:

יש בחצר,

לורה ורטון:

זה לא וועדה, אתה שומר לדורות.

ציפי רון:

עכשיו אתה מתלוצץ איתם,

איציק שוויקי:

די, די.

ציפי רון:

עכשיו אתה,

יוחנן וייצמן:

יש סוכות בכל בניין?

איציק שוויקי:

לא, לא, שיעשו בחצר.

ציפי רון:

(לא ברור) לא תצאו.

איציק שוויקי:

בשביל זה, בשביל זה יש, בשביל זה בנו, בנו חצרות לסוכות. ולא בנו אותם למרפסות. אבל זה, זה לא קו, זה לא מלחמה של סוכות, ואתה יודע שאני, לא התנגדתי למרפסת סוכה, בשום (לא ברור), פה אני מתנגד נחרצות, כי אתה הורס פה את ירושלים, את העניין של ירושלים.

ציפי רון:

את הרציונאל של המקום הזה,

איציק שוויקי:

מה? באמת, זה לא, בלתי אפשרי.

יוחנן וייצמן:

אפשר לקבל סוכות ב - ,

איציק שוויקי:

לא, בחצר,

יוחנן וייצמן:

אני שואל אותם,

ציפי רון:

אפשר גם לבנות סוכה.

איציק שוויקי:

יבנה סוכה בתוך החצר.

עו"ד דני ליבמן:

הוא יכול לבנות בחצר.

יוחנן וייצמן:

אני שואל, האם ניתן לעשות סוכות בחצר?

ציפי רון:

ברור.

איציק שוויקי:

בוודאי, שכן, בוודאי שכן.

יוחנן וייצמן:

אבל אני שואל את האדריכלים,

איציק שוויקי:

כן, האדריכלית תגיד לך,

ציפי רון:

מה אדריכלים? מה היא תהיה לך? היא גרה שם?

עו"ד דני ליבמן:

היא לא,

יוחנן וייצמן:

אבל היא מתכננת, אני מתכנן?

איציק שוויקי:

יש, יש אפשרות לבנות.

יוחנן וייצמן:

מה?

משה אדהאן:

אפשר לעשות כגינה אחת.

ציפי רון:

החצר הפנימית.

משה אדהאן:

ולפרק חצי מהבניין ולעשות על הגג סוכה וזהו. אי-אפשר, אין לי גם כלכלי, אנחנו רוצים לפרק חצי מהמבנה.

איציק שוויקי:

נשאלה שאלה, ברחוב של שיריזלי אתה יכול לבנות סוכה בחג סוכות, אל תגיד לי - לא. כי הוא שאל אותך - כן או לא, ואתה לא עונה לו. התשובה היא - כן. כי אני מכיר את הרחוב הזה מצוין.

יעל הדר:

תראה בוודאי,

ציפי רון:

מאה שערים בונים סוכות ברחוב ובחצרות.

יעל הדר:

אין ספק, על זה אין ויכוח,

ציפי רון:

בחצר, וברחוב.

איציק שוויקי:

יוחנן נו באמת.

ציפי רון:

במקום חניות,

איציק שוויקי:

יוחנן,

ציפי רון:

לטובת ישראל,

איציק שוויקי:

מתי אני התנגדתי לסוכה?

ציפי רון:

הכול בחוץ.

איציק שוויקי:

מה?

איציק שוויקי:

מתי התנגדתי ל – ?

יוחנן וייצמן:

אני לא אזכר.

איציק שוויקי:

נו, זה ייחודי של ירושלים. אני לא מדבר על מרפסת, שיעשו מרפסת,

יעל הדר:

אני מציעה, שוב אני שומעת את הטענות, אבל אפשר לחשוב, אפשר אולי לבחון,

איציק שוויקי:

אנחנו ירושלים מיוחדת, אנשים באים לשם.

יוחנן וייצמן:

מה?

יעל הדר:

לשמר את החזית הקיימת, לא לגעת בה.

שרון דינור:

יעל, יש, יש פה פער בין השרטוט לבין ההדמיה המהממת. יש פה 7 שורות אבן עד למדלפות גג בשרטוט שלך. ופה יש משהו סולידי זה נראה אחלה, מה?

יעל הדר:

אני שלחתי את ההדמיה לתקן, אני לא יודעת איזה מצגת פתחת.

שרון דינור:

זה?

יעל הדר:

זה הנכון, זה הנכון, מה שאת מחזיקה ביד.

שרון דינור:

אז פה זה,

יעל הדר:

המצגת,

שרון דינור:

סליחה זה מצגת מחמיאה לך ברמה אחרת. באמת, כי אין פה 7 שורות אבן עד לגג.

יעל הדר:

זה,

שרון דינור:

זה מאוד מוזר.

יעל הדר:

רגע, על מה את מדברת?

שרון דינור:

רגע,

לורה ורטון:

שזה לא תואם. היא אומרת שזה לא תואם.

שרון דינור:

לא תואם לא בקצת, לא תואם באיזה פי 2, לפחות.

יעל הדר:

למה? למה? איך הגעת?

שרון דינור:

כי פה ספרתי את השורות אבן שלך, יש לך, את רואה שיש לך נתח גדול בין הקו העליון,

יעל הדר:

כן,

שרון דינור:

של החלון, עד לאיפה שמדלפות גג, פה יש לך שתיים של שורות אבן, זה הכול.

דובר לא מזוהה:

אולי זה הצד האחורי?

שרון דינור:

לא, זה אותו רחוב, שומרון ושומרון, אני מסתכלת,

יעל הדר:

לא אני (לא ברור) בהם,

שרון דינור:

אני אולי פותחת,

יעל הדר:

הנה זה בסדר,

שרון דינור:

זה הצד הזה, הפער הזה,

יעל הדר:

זה וזה, ושלחנו מצגת מתוקנת.

שרון דינור:

אז רגע, אז בוא נראה, אז אולי אם פתחתי, אז בוא,

יעל הדר:

אני עוד שמתי לב לזה, ושלחנו מיד.

שרון דינור:

זאתי, הנה פה זה נראה אחרת. גם פה אגב יש לך 1, 2, 3,

יעל הדר:

יותר,

שרון דינור:

4 שורות אבן,

יעל הדר:

אבל הן יותר שמנות משלי, תסתכלי. קצת יותר שמנות משלי.

שרון דינור:

אני לא, אני עדיין חושבת שזה, לא מראה כאילו את הזה,

יעל הדר:

זה בסדר,

שרון דינור:

כי פה יש 7,

יעל הדר:

יותר גדולות, אני שמתי לב, בבוקר,

שרון דינור:

מה? את אומרת,

יעל הדר:

הקירות אבן הן לא מחולקות באופן זה.

שרון דינור:

עברת פה לשורות אבן שהם של הכותל כאילו,

יעל הדר:

לא, זה פשוט לקחה איזה שהיא,

יוחנן וייצמן:

בוא נדבר במטרים,

יעל הדר:

זה של האבן והחזרנו.

יוחנן וייצמן:

זה סנטימטרים.

שרון דינור:

אז אני אומרת, שיש פה זה, הם יראו, ההדמיה משהו,

יעל הדר:

אנחנו לקחנו את האבן הטיפוסית,

שרון דינור:

אני מסתכלת, יש פה כאילו גודל של, תראי מהחלונות,

יוחנן וייצמן:

תראי בהיתר יש לך,

שרון דינור:

אין לי פה, אני לא יכולה למדוד את זה,

יוחנן וייצמן:

אין לך קנה מידה,

יעל הדר:

מה שקרה שאני, מה שקורה אני הראיתי בתוכנית 25 ס"מ אבן, מי ש - ,

שרון דינור:

מטר וחצי,

יעל הדר:

תואם קצת יותר גדולה, עכשיו היא לא בכוונה, באמת, היא העתיקה איזה שהוא כנראה, טקסטורה
כזאת של אבן, ושמה אותה ככה באופן הזה. התוכנית הייתה מונחת ודיברנו אני לא,

שרון דינור:

בסדר, אני אומרת שזה, א' נסתכל, גם זאתי המעודכנת שלך היא לא, היא לא מראה את כל השורות
אבן. כי השורות אבן הן,

לורה ורטון:

רגע, ושלחת לי את כל (לא ברור).

יעל הדר:

כן, כן, של השורות,

לורה ורטון:

אז יש את ה - ,

יעל הדר:

זה המעודכן. אפשר לראות את הבניין ליד, ממש ככה,

שרון דינור:

לא, הדבר הבא שאני לא רואה, אני רואה שפה בהיתר. זה חור בגג?

יעל הדר:

כן, המרפסת.

שרון דינור:

בסדר, הבנתי, לפחות הבנתי מה נראה לי מוזר.

יעל הדר:

כן, מיד בבוקר שלחנו תיקון.

יוחנן וייצמן:

בסדר, טוב. סיימנו.

שרון דינור:

רגע, היה עוד משהו,

יוחנן וייצמן:

יש לכם עוד הערות?

יעל הדר:

לא, לא, זהו.

שרון דינור:

זה רק, המרפסות, המדלפות ומה עוד?

יעל הדר:

זהו.

שרון דינור:

לא,

יעל הדר:

המדלפות משני צידי, זהו.

שרון דינור:

כן,

יעל הדר:

סעיף 1, 2, 3. בסדר?

יוחנן וייצמן:

מה שהייתי מציע למדלפות, שתשקם משהו כאילו הצורה של החלונות שצריך, כשזה גודל טיפה,

שרון דינור:

רגע, אני,

יוחנן וייצמן:

ולעשות אולי עוד שורת אבן,

שרון דינור:

שנייה רגע.

יוחנן וייצמן:

שתעשה איזה פרט ויזואלי שיעשה שהמדלפות יהיו פחות גרועות.

שרון דינור:

שנייה,

יוחנן וייצמן:

זה אחד.

שרון דינור:

לא הבנתי, מה אתה רוצה? אפשר שהם לא יהיו בחדר, כשאנחנו מדברים,

יוחנן וייצמן:

כן, סיימנו.

עו"ד דני ליבמן:

סיימנו, תודה רבה.

יעל הדר:

תודה רבה.

שרון דינור:

תסביר לי עוד פעם, מה אתה רצית?

יוחנן וייצמן:

אני אומר את המדלפות בוא נאשר להם, רק מה שנעשה, אולי שהם יעשו איזה מין משחק, כאילו, מה על החלונות, איזה שורת אבן בולט צבע אחר, או שאפילו יעשו את המסגרת של החלון,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

יש את החלונות, אפשר לעשות במסגרת קצת יותר גדולה, אני סתם נותן הצעה אדריכלית.

שרון דינור:

אני רוצה רגע,

יוחנן וייצמן:

אני אדריכל גרוע, אל תביני אותי לא נכון.

שרון דינור:

שנייה רגע, וייצמן תראה רגע,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אני רוצה כן לעשות איזה שהיא דיפרנציאציה בין שומרון לשיריזלי, שומרון אני חושבת ש- זה פחות נורא, כשנצמדים למשהו קיים, אבל בשיריזלי,

לורה ורטון:

בגובה או ב - ?

יוחנן וייצמן:

אנחנו מדברים על גובה, כן,

שרון דינור:

עכשיו לגבי המדלפות, אבל בשיריזלי שזה הצד השני, הם מייצרים משהו שהוא יותר גבוה, מאשר מה שקיים שם עכשיו. אני לא חושבת שצריך (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לא, אז אנחנו נצמדים,

שרון דינור:

אז בשיריזלי בוא, בוא לפחות נגיד גם שמה להיצמד למה ש - ,

יוחנן וייצמן:

מקובל עלי.

שרון דינור:

אוקי, אז זה, בשני הדברים האלה, פתרונות העיצוביים,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

נעשה.

לורה ורטון:

אבל לגבי המרפסות?

שרון דינור:

אבל המרפסות זה משהו שאני לא חושבת שכדאי להתפשר עלי.

לורה ורטון:

אני לא יודעת למה פתאום להתחיל לשים שם מרפסות.

יוחנן וייצמן:

תראי לי פה (לא ברור) הזה.

שרון דינור:

מה? שיריזלי? הנה פה.

דוד היימן:

תראה את ההדמיה.

שרון דינור:

פה פה, הנה פה, אתה רואה כאילו, הם, צריך להיות הגג רעפים עד לגג רעפים, זה ממש בקטנה, באמת לא איזה משהו שהוא,

יוחנן וייצמן:

הבנתי. תראי לי את הבניין ליד, אני מנסה להבין מה,

שרון דינור:

הנה, הבניין ליד,

יוחנן וייצמן:

ומה הם ביקשו?

שרון דינור:

הם ביקשו, אין לי פה מדידה, אז אני לא יכולה להגיד לך בדיוק אם, מ – 824, לא, לא כתוב לי כמה גובה פה, זה הפער, תוריד אותו לפה, עד לפה, אין שום סיבה שהוא יהיה יותר גבוה. זה עוד כמה סנטימטרים.

יוחנן וייצמן:

הם ביקשו את הגובה, אני מנסה להבין איפה,

שרון דינור:

כן, כן, זה שיריזלי,

משה גורא:

בבניין הזה לא היה נראה.

שרון דינור:

אתה רואה בין פה לפה, הם ביקשו יותר גבוה,

משה גורא :

בהדמיה זה לא נראה.

שרון דינור :

ההדמיה היא, משקרת תמיד, וזה אנחנו צריכים לקחת,

יוחנן וייצמן :

לדעת את זה,

שרון דינור :

האמת זה היתר, כאן זה הדבר האמיתי. זה עם כל הכבוד להדמיות, זה המקום שבו הדברים נבחנים. אז את זה צריך להצמיד, בכל מקום צריך להצמיד קצת, ואז, אז זה משהו שאני יכולה לתקן את ההחלטה, ולהגיד ש - ,

יוחנן וייצמן :

אני אומר בואו, אז ההחלטה היא להיצמד, אחד לאחד לבניין ליד.

שרון דינור :

בשתי,

משה גורא :

בשתי החזיתות.

יוחנן וייצמן :

בשני החזיתות, אחד לאחד, שזה יראה אותו דבר, אין שינויים, שיבוא הבניין השלישי, גם כן יקבל את אותו דבר,

איציק שוויקי :

ובא לציון גואל,

יוחנן וייצמן :

כן. עכשיו לנושא המרפסות,

איציק שוויקי :

המרפסות לא,

לורה ורטון:

ומה לגבי המרפסות?

איציק שוויקי:

אני מציע לא לקבל החלטה, שהתיק יבוא לוועדה הבאה.

לורה ורטון:

שמה?

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה לקבל החלטות כעת כל, ודברים כאלה, אני רוצה, יגיע לוועדה הבאה.

שרון דינור:

אז לא הבנתי, להוריד את זה?

יוחנן וייצמן:

לא, נושא (לא ברור),

שרון דינור:

מה זה?

לורה ורטון:

מה?

יוחנן וייצמן:

נושא המרפסות בלבד, אני רוצה ללכת להסתובב שם ברחובות, לא חשבתי כשהייתי שם.

שרון דינור:

אז רגע, אז נוריד את זה רגע מסדר היום?

יוחנן וייצמן:

לא, נקבל החלטה בנושא המרפסת, התיק ישובץ לוועדה הבאה, נושא המרפסת בלבד.

לורה ורטון:

בקשה להעביר את המרפסות לחצר?

יוחנן וייצמן:

עם בקשה להעביר את, כן,

איציק שוויקי:

כן, אבל אמרת,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לבדוק איך נראה ברחובות ליד, אני אסתובב, אני אראה איך נראה המרפסות.

איציק שוויקי:

לא סגרת על הסיכום.

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה לקבל את זה פזיז.

איציק שוויקי:

מה נעשה מאבו – תור, היה צריך להוציא,

יוחנן וייצמן:

אז בוא תחכה, בסדר. באבו – תור יש לנו עוד סעיף שהיינו צריכים להכניס מהתב"ע, לא?

לורה ורטון:

מה?

יוחנן וייצמן:

באבו – תור, באיזה,

איציק שוויקי:

אמרנו שאנחנו רוצים לעשות ביקור בבניין, אבל,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

אני מבקש שזה לא יהיה בעוד שבועיים, כי אני בחו"ל.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, עוד שבועיים זה פה בוועדה.

איציק שוויקי:

אני בחו"ל.

עו"ד דני ליבמן:

בסדר, אז תעשה.

יוחנן וייצמן:

אז לפני זה, אנחנו,

שרון דינור:

את זה תיקנתי את ה - , גובה המדלפות בשני הרחובות.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה להיות הרבה יותר טיפש.

שרון דינור:

תלויות קיימות,

יוחנן וייצמן:

נצמדים לבניין ליד, הלאה. כתבת.

איציק שוויקי:

שבוע הבא אני טס.

שרון דינור:

נושא המרפסות יובא להכרעת הוועדה הבאה.

איציק שוויקי:

אני טס.

עו"ד דני ליבמן:

עוד שבועיים.

שרון דינור:

זהו, כל השאר זה לא היה הערות.

איציק שוויקי:

אפשר השבוע לעשות.

יוחנן וייצמן:

לכתוב אחר, אני רוצה, אני אעשה סיור בשטח, את יכולה גם לכתוב למה.

איציק שוויקי:

תמיד יש וועדות כל הסיפור זה חצי שבוע הבא להיות שם. אני בא במיוחד.

יוחנן וייצמן:

שלום.

שרון דינור:

מה? היא ענתה לך זה?

יוחנן וייצמן:

כן, מה נשמע? מה? על המרפסות סיור.

שרון דינור:

כן, כתבתי.

יוחנן וייצמן:

תיק הבא שבזי.

שרון דינור:

טוב, התיק הבא שבזי, בוא נראה.

איציק שוויקי:

שערי חסד.

שרון דינור:

שבזי הוא בתוך נחלאות דרום. עד שהתוכנית תיפתח, זה לוקח תמיד כמה דקות. אני אספר לכם, מבקשים פה תוספת והרחבת מבנה לפי, תוכנית 10038, המבנה הוא מסומן לשימור דרגה 3, בגדול אנחנו אישרנו אותו אין פה, הם מקבלים את ההמלצה, נכון? וייצמן הלך,

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת, אני רוצה,

שרון דינור:

מה? מה?

יוחנן וייצמן:

הרליי הם ביקשו,

שרון דינור:

נכנסה להרליי ישיבה אצל ראש העיר, אז זה הסיבה שזה נדחה. גם אני קיבלתי עכשיו, על הצגת (לא ברור) של הרליי.

איציק שוויקי:

אם מאשרים את זה, אז בוא נמשיך הלאה.

שרון דינור:

אז שבזי.

איציק שוויקי:

וייצמן, שבזי.

שרון דינור:

זה כל חוות הדעת היא מקובלת על המגישים. הם עשו תיאום איתנו, וזה תוכנית יפה, אם אתם רוצים אני אראה לכם,

יוחנן וייצמן:

תציגי אותה כן,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

זה פשוט לא,

לורה ורטון:

שיהיה לנו איזה, שיהיה לנו איזה נקודה אחת.

שרון דינור:

אחר כך יהיה בלגאן חברים.

לורה ורטון:

כן?

שרון דינור:

אמרת לי כם.

לורה ורטון:

איפה ציפי?

שרון דינור:

היא תבוא, אנחנו לא נעשה את זה בלעדיה.

עו"ד דני ליבמן:

הלכה לאסוף כוח.

משה גורא:

רק שנייה, עכשיו יש הפסקה?

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה ללכת? לך, לך. מאה אחוז.

משה גורא:

שזה רק הצגה.

שרון דינור:

אוקי, הנה זה עלה, תראו,

איציק שוויקי:

וייצמן, רצית לראות.

שרון דינור:

זה רחוב שבזי, אוקי זה הבניין, בניין לשימור, יש פה איזה סככה, אבל היא לא, היא לא נשארת. בעצם מה שמוצע פה, זה השימור של החזיתות, עשינו פה עבודה עם תיאום אדריכלי דווקא ממש ממש יפה, והממ"דים היו ממוקמים בהתחלה במקומות אחרים, שהם ממש פגעו ובסוף הם נדדו לחזית צידית, שהיא פחות נצפית, וסך הכול אנחנו מרוצים מהתוצאה בין הממ"דים גם יש,

איציק שוויקי:

מי זה האדריכל?

שרון דינור:

אני לא זוכרת, אני אבדוק, למרות שכתוב לנו פה, לא?

איציק שוויקי:

לא כתוב שם אוהד שפירא, מי זה? המבקש.

שרון דינור:

המבקש, זה חנה וינר, אני לא יודעת אפילו.

מורו בן זיו:

זה רבקה פורוש.

שרון דינור:

רבקה פורוש.

איציק שוויקי:

על החרדי.

שרון דינור:

בקיצור, הנה ויש לנו גם תוספת מעל, תראו את הבניין, אולי יש פה איזה.

איציק שוויקי:

וייצמן, אתה שומע? היא מאשרת תסתכל אתה לא מסתכל.

יוחנן וייצמן:

דקה, תן לי לעצבן קצת.

איציק שוויקי:

גם אותי עצבנת היום על המרפסות,

יוחנן וייצמן:

לא, סתם.

איציק שוויקי:

לא גמרנו.

ציפי רון:

יאללה חבר'ה.

יוחנן וייצמן:

היא אמרה שהיא הולכת לרופא שיניים, אמרתי שלא מדובר על להוסיף יותר (לא ברור). נכון?

שרון דינור:

היא לא הלכה, היא פה.

ציפי רון:

אני תיכף הולכת.

עו"ד דני ליבמן:

היא הולכת, בדרך.

שרון דינור:

לא יכולה ללכת עכשיו, תבטלי את כל האירועים להיום.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

טוב, אז סגרנו עם שבזי, הכול מקובל. טוב, אנה עברנו לתיק הבא.

איציק שוויקי:

מלחה.

שרון דינור:

התיק הבא, מלחה. תנו לי בבקשה למרות שאני בטוחה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

יש אמוציות מהקהל, גם להציג בפניכם את העבודה שעשינו, אבל גם להגיד את ההסתייגות הבעייתיות שיש לנו, אוקי, זה, אני אשמח להראות לכם את הכול. איפה נמצאת הזה, אצל אלונה, נכון?

מורן בן זיו:

כן.

איציק שוויקי:

אני רק רוצה להזכיר שבדיון הקודם, דיברו על מספרים בתים, שבכלל לא נכנסו לבתים לשימור, שהיו בגרעין הכפר, את לא מקשיבה לי.

שרון דינור:

אני לא (לא ברור) אתה צודק, רגע, הנה, איפה ה - ? לא רשימת שימור, רצינו את המצגת של ה - ,

יוחנן וייצמן:

לא, כתוב מסודר.

ציפי רון:

לא, לא, אמרנו שכל מה שמוגדר לא, 3718 התוכנית הסטטוטורית של מלחה זה גרעין הכפר, וזה לשימור,

שרון דינור:

נראה לי אולי,

ציפי רון:

התוכנית של הכפר, לא משנים אותה, לא עושים תב"ע חדשה, יש תב"ע שהיא חלה 3718, ויש לה גבולות מוגדרים, וזה לשימור.

עו"ד דני ליבמן:

כן, אבל כשאתה מדבר, ברשימת שימור, זה דבר אחר. יש מבנים נוספים, שאפילו כולם.

ציפי רון:

בסדר.

עו"ד דני ליבמן:

אז צריך להגיד לכל אחד למה הוא ספציפית, כי את לא ממש,

איציק שוויקי:

אז בשביל זה אמרתי שצריך לעשות בית בית, בית,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

איציק שוויקי:

בית בית בית.

עו"ד דני ליבמן:

כן,

איציק שוויקי:

אין בעיה. זה מה שאמרתי.

עו"ד דני ליבמן:

הם עשו, אם אתה רוצה להוסיף תוסיף, אמרתי לך.

שרון דינור:

הנה. טוב.

איציק שוויקי:

מה עשו?

שרון דינור:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

כן, הם עשו, יש רשימה כן.

איציק שוויקי:

הרשימה הייתה הקודמת הייתה חסרה.

עו"ד דני ליבמן:

היא הייתה חסרה, אז תשלים אותה.

שרון דינור:

טוב, אנחנו מתחילים לדבר על מדיניות שימור לכפר ההיסטורי של מלחה, מזכירה לכם איפה עצרנו, למעשה היה לנו פה כמה בקשות לאורך השנים של תמ"א/38, חלק קודמו. אחת מהן הייתה צורמת במיוחד, בפטריה, הגיעה לוועדת הערר, וועדת הערר, גם אפשר להגיד נזפה בעירייה לזה שאין לנו עדיין, לא רשימת שימור, ולא תוכנית שימור למלחה, וביקשה מאיתנו לא לקדם תוכניות, כל הזמן שאין לנו, וזה מה שאמרנו לה גם, הבאנו לה, הבאנו לוועדה, או הצגנו בפניה, אפילו לא הצגנו בפני הוועדה, עשינו מסמך, כשמהנדס העיר הוציא אותו, שכרגע אין הגשת תוכניות לפי תמ"א/38, שקובעות את הסטאטוס החדש לשכונה, ובמקביל התחלנו לנסות מה אפשר לעשות במלחה. אז התחלנו לעשות את ה - , לנתח את ה - , תוכנית בינוי של מלחה, וכבר אני אגיד לכם, שנעזרנו ברבות בעבודה של ארכיאולוג ואדריכל, לא, רק אדריכל בעצם שעובד ברשות העתיקות, אבי משיח, שהוא עובד איתנו גם על ליפתא, וכל מיני,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

הוא די מדהים, והוא עשה את העבודה גמר שלו, בתואר שני הליפתא, ולכן, לא ליפתא, על מלחה. והשתמשנו בחומר של העבודה שלו, אז תדעו שהתמונות פה וכו' והמגורים הם הרבה משמה.

רועי לביא:

תודה.

שרון דינור:

אז תודה רבה לאבי. המיקום, אני לא, אתם מכירים איפה המיקום של מלחה ההיסטורית, עכשיו אתם תהיו אולי, תדהמו אולי, לראות, זה היה, לא נותר כל הדבר הזה, כן, אבל זה המקור כפי שהיה ב1945. יש פה אפילו חלוקה למשפחות. יש פה איזה ראיון שעשו עם סאלח אל חיר, שהוא היה תושב הכפר והוא סיפר, והוא לא ידע את המשפחה שלו, את הכל,

ציפי רון:

יש אוסף של מפות בספריה של המחלקה לגאוגרפיה בהר הצופים. ויש לי העתקים שלהם.

לורה ורטון:

יש גם בספריה הלאומית.

שרון דינור:

אני חושבת שיש, לא היינו צריכים את ככל המפות, פשוט יש לנו פה הרבה מפות, ותאמינו לי שזה אחרי סינון שעשיתי בשבילכם פה. ובעצם זה מפת עמודה כי היא מספרת לנו את האופי של ההתהוות של הכפר, הגלעין הקדום, אחר כך הגלעין גם הקדום, אבל פחות. אחר כך את ה, בסגול את העיבוי, ואחר כך את כל ההתפשטות של הכפר. וכאן זה חשוב.

איצי שווקי:

רגע. המפה באיזה שנה? כי צריך לדעת מתי, רואה מפה, איזה שנה.

שרון דינור:

זה לפני, אני חושבת ש45, משהו כזה, אוקיי.

איצי שווקי:

45. כן.

שרון דינור:

וכאן זה עדיין אותו תקופה, אוקיי, אבל מה שמעניין, תזכרו את התמונה הזאת, תעשו פרינט סקרין לעצמכם, כי בתמונה הבאה זה מה שנשאר. אוקיי, שתבינו שזה מה שנשאר מהמקור. זה מכל ה, ממופה לפי השלבים שלו. יש הרבה מבנים שלא שרדו או שהם כבר הוטמעו כל כך בבנייה חדשה שלא נשאר מהם הרבה.

רועי לביא:

ברמת הבתים. נשאר הפרצלציה.

שרון דינור:

ברמת הבתים.

רועי לביא:

רמת הסמטאות.

שרון דינור:

כן.

רועי לביא:

זה מאוד חשוב.

שרון דינור:

עשינו,

ציפי רון:

זה לא,

שרון דינור:

זה מה? מה לא?

ציפי רון:

זה לא מדויק. אם הולכים לתוך הבתים, ונכנסים לתוך הבתים, אז הגלעין ההיסטורי, העיגול, תחזירי רגע אחד אחורנית, אחד שניים. עוד אחורנית, עוד ארנית, עוד אחורנית. הנה. מה שפה בסגול וחום, זה בעצם מה שנשאר. כי על כל השאר הרחיבו את גולומב, כל מה שמעבר לרחוב הזה.

שרון דינור:

כל מה שמעבר בגולומב,

ציפי רון:

כל מה שמעבר, מצפון לרחוב, איננו. כל מה שמדרום לרחוב נטמע ברובו במלחה החדשה, אין. מה שנשאר בעצם מהכפר, זה מה שפחות יותר בגלעין של הסגול והחום.

שרון דינור:

כן.

ציפי רון:

ורוב הסגול והחום,

שרון דינור:

זה, אגב, גם נשאר. יש עוד כמה שנשארו.

ציפי רון:

הסגול והחום, הרוב נשאר. וגם בתים שלא מסומנים יש להם את הקשתות, יש להם [לא ברור, מדברים ביחד].

שרון דינור:

אני רק רוצה להזכיר שוועדת שימור, הבאנו לכם את רשימת השימור ואמרתם שהיא לא מלאה, וככל שיש לכם השלמות, אני מחכה. אנחנו יכולים בכל רגע נתון להחליט פשוט,

יוחנן ויצמן:

משלימים.

שרון דינור:

אנחנו לא ראינו.

ציפי רון:

סליחה, זה לא צריך ללכת ככה לפי בית בית, אלא לפי העיגול הזה, שזה תוכנית של 3718. אנחנו לא ניכנס לכל בית ובית לבדוק.

שרון דינור:

ציפי.

ציפי רון:

אם יש לו עמודים, אם יש לו קמרונות,

שרון דינור:

ציפי.

ציפי רון:

וכן הלאה.

שרון דינור:

אמרתי להרגיע אנרגיות. והדבר השני, אני רוצה שהוועדה הזאת תבחין בין שימור מרקמים, שאני 100% איתך, לבין שימור מבנים, שזה משהו אחר. איפה שיש הימור, לא בכל מקום שיש בית נמוך זה בניין לשימור. ואפילו אתם ראיתם שיש מקומות שבהם כבר יש בתים חדשים.

ציפי רון:

שאפשר להגדיר את זה אחרת, לא כמו שאת מגדירה את זה. סליחה שאני מתערבת.

דני ליבמן:

כן, אבל,

ציפי רון:

אפשר להגדיר את זה אחרת. לא כל בית שהוא ראוי לשימור, כן ראוי, הוא כן ישמור. אבל ישנו הגלעין העגול הזה, שזה הכיפה של הכפר, זה האופי של הכפר.

דני ליבמן:

אבל,

ציפי רון:

וצריך להסתכל עליו כעל מרקם.

שרון דינור:

נכון. את אומרת אותו דבר שאני אומרת, אז אני לא מבינה למה את אומרת לי לא, לא.

דני ליבמן:

לא, כי,

ציפי רון:

לא, כי את אומרת תביאו לנו נתונים על כל בית ובית.

דני ליבמן:

בואי נפריד בין שתי,

ציפי רון:

נעשה את השוויון.

דני ליבמן:

ציפי, בואי נפריד בין שני דברים. אחת, יש תוכנית, נכון, יש תוכנית למלחה.

ציפי רון:

כן.

דני ליבמן:

רגע, והיא קבעה את הבינוי וכו'.

ציפי רון:

נכון.

דני ליבמן:

עכשיו, אנחנו לא עושים פה תב"ע חדשה כרגע.

ציפי רון:

נכון.

דני ליבמן:

יופי. אז מה שכן אפשר לעשות, שזה מתאים לחוק, זה רשימת שימור. החוק אומר פה שזה כן יהיה בית בית, ויהיה כתוב גם מי הבעלים של הבית, וגוש וחלקה שלו, וכמה נתונים למה לשמר אותו כמו, הרי המחלקה עשתה רשימה של איקס מבנים ואת אומרת היא לא מלאה.

ציפי רון:

לא, אני אומרת אף אחד,

דני ליבמן:

אבל כרגע הם לא יכולים לעשות משהו אחר.

שרון דינור:

אנחנו עברנו לא בפנים, אבל כן עברנו בית בית. זה חשוב לי כן לציין את זה.

ציפי רון:

בסדר, נכון.

רועי לביא:

עוד משהו שחשוב להבהיר.

ציפי רון:

[לא ברור, מדברים ביחד].

רועי לביא:

כשאנחנו מכניסים ברשימת שימור בית, זה לא אומר שבית שלא הכנסנו לרשימת שימור, הוא לא לשימור. בסדר, זה מאוד חשוב להגיד את זה. זה לא שעשית תוכנית על כל השכונה ואמרת מי כן ומי לא. אמרת רק מי כן. בסדר, זה אמירה מאוד משמעותית.

ציפי רון:

אבל, אבל,

רועי לביא:

שנייה. ואת צודקת, והמדיניות היא מדברת על התפיסה המרקמית, היא לא רק פר בית. בסדר, אז יש פה את שתי הרבדים, בואי ניתן שניה לשרון לסיים, ואז, ואז.

ציפי רון:

רק אגיד משפט קטן. אני רק אענה לך. אני כן, אתה יוצא מהמי לא, ומהמי לא אז זה פותח פתח לכל מיני עניינים.

רועי לביא:

נכון.

ציפי רון:

כי אתה הכרה מרקמית.

שרון דינור:

אבל יש את ההכרה המרקמית, אז אני מציעה באמת כאילו, באמת תנשמו עמוק רגע, אני יודעת שזה הבייבי שלך, אבל שניה רגע.

ציפי רון:

יש לי עוד כמה בייבים כאלה.

שרון דינור:

אוקיי. אבל זה ממש ממש הבייבי.

ציפי רון:

שהם הבייבי שלי באותה מידה.
ויצמן – בואי נקבע עוד אחד. בסדר.

ציפי רון:
כולל בג"צים.

רועי לביא:
בסדר, כן, יש תוכנית טובה.

שרון דינור:
התמונה הזאתי היא מעניינת אותי מכמה סיבות, גם בגלל ש, והיא מ-2023. זה האזור הכי הכי ליבתי, גרעיני וזה,

לורה ורטון:
הוא הכי הכי מה?

שרון דינור:
ליבתי, גרעיני, היסטורי.

לורה ורטון:
ליבתי.

שרון דינור:
זה כאילו הגלעין שממנו,

ציפי רון:
התמונה מ'23?

שרון דינור:
מ-2023. אבל גם בגלל שאנחנו רואים פה, אני חושבת שאפילו בעין בלתי מזוינת אפשר לראות שיש פה הרבה תוספות שנעשו פה בכל מדגם, גם חלקן היסטוריות וגם חלקן לא היסטוריות, שהתכנית המאושרת פה היא נותנת 35 אחוזי בנייה מרביים. ונעשו המון תוספות בכפר שמעבר לזה, לא בהליכים של פורמלים. אוקיי, כאילו יש פה כל מיני תוספות, העין שלכם יכולה לקלוט. אוקיי, זה האזור שאנחנו מדברים עליו, החלקות, זום אין, יעוד מגורים ברובו, כמה ציבור קצת דרכים, אוקיי, חלקם כמובן היסטוריות. זה השימור הכי, הגלעין הכי היסטורי בטבעת ההתפשטות. אנחנו ניסינו להתייחס לשתי חלופות, כאילו היה, אם בכלל אפשר להוסיף משהו, איפה אנחנו נוסיף אותו, ובסופו

של דבר בחרנו בחלופה הזאתי, שהיא חלופה כאילו בין שלוש חלופות, אחת מצומצמת של השימור והרחבה. עוד פעם, ממש אני חושבת לא היסטורית בשאר הטבעת ההתפשטות. אחת ביניים, גלעין ועוד קצת מהאזורים המקוריים שנשארו. ואופציה שלישית, שזה באמת צבע של שימור, כלומר לפי תוכנית מאושרת בכל הכפר. אנחנו בחרנו להתמקד בגלעין, ואני, גם בגלל ששמה מעבר לו בחלקים הירוקים, זה מקומות שהם כבר מאוד, הרבה יותר מופרים, אין בהם את השבילונים האלה באותה צורה כמו בשאר הכפר, וגם בגלל שראינו שיש אפשרויות להוסיף בהם בלי שהם יעפילו על הגלעין של הכפר. אז הנה, זה שלושת החלופות, וזה החלופה שתיים, החלופה שבחרנו להרחיב אותה. זה דגשים שמתוך העבודה של אבי משיח, אוקיי, הוא נותן שלוש נקודות שהוא ממליץ עליהם. גובה הבינוי לא יעלה על גובה המבנים שבטבעת העיבוי, גודל היחידות הבסיסיות יהיה קטן וממוספר באופן עוקב עד כמה שניתן אחרי התוואי המגובה, וצפיפות הבינוי תהיה גבוהה, הוא מתכוון פה לא ליחידות לדונם, אלא לקירבה בין מבנים. ויצמן, הרדמתי אותך, סליחה. אוקיי. ואז הסתכלנו על כמה תוכניות שאושרו פה או שקודמו פה, וגם ניסינו להשוות ל2610. עכשיו משהו שאיציק אמר פה בוועדה הקודמת. 2610 סימנה ממש בתוכנית המאושרת שלהם מבנים לשימור. אצלנו אין את זה במלחה, מלחה היא כאילו כולה תחת שימור מרקמי. למעשה, הרשימת שימור שלנו היא הראשונה שנותנת מענה למבנים, אוקיי, שהם לא רק שימור מרקמי. יש לנו פה כמה תוכניות שקודמו פה.

ציפי רון:

יש לי רק שאלה אלייך.

שרון דינור:

כן.

ציפי רון:

את לא העלית דבר אחד. כשאת מראה את שלוש החלופות, את לא מראה את 3718. 3718 נשארה,

שרון דינור:

אני כן מראה את 3718.

ציפי רון:

לא, לא, לא.

שרון דינור:

חלופה 3718.

ציפי רון:

לא, לא. איפה 3718?

שרון דינור:

שלוש.

ציפי רון:

השלישית, נכון? כל חלופה, החלופה האמצעית למשל היא לא רלוונטית כי זה מלחה החדשה. כל מה שמתחת הירוק הזה שלאורך גולומב ולמטה, כל זה, זה מלחה החדשה.

שרון דינור:

אני, אני,

ציפי רון:

זה לא מלחה הישנה.

שרון דינור:

אני אסביר למה,

ציפי רון:

לא נשאר,

שרון דינור:

אני אסביר.

ציפי רון:

רגע.

שרון דינור:

אני אסביר.

ציפי רון:

רגע.

שרון דינור:

אבל למה רגע, רגע, רגע, אם אני לא סיימתי. לא, אני אגיד לך, אבל זה פשוט, זה קשה נורא להסביר משהו. אני אסביר לך למה. אנחנו ראינו, יש לנו תב"עות אצלנו שמגיעות אצלנו שהם כוללות את מלחה החדשה, שהיא באמת כמו שאת אומרת לא נמצאת תחת 3718. אבל איפה שיש מבנים

היסטוריים של הכפר, אנחנו בודקים אותם אחד אחד, ובגלל זה צירפנו אותם פה להנחיות, כי אנחנו חושבים שכשאנחנו נתקלים בגרים היסטוריים של הכפר, בתוך מלחה החדשה, אנחנו דווקא נגרע אותו מתוך מלחה החדשה ונשים אותו בתוך 3718, כי לדעתנו 3718 פיספסה אותם כשהם עשו.

ציפי רון:

מאחר שאני ליוויתי תחנה של 3718, זאת הייתה אפילו תקופה שעוד בחלקה לא, לא גרתי, ליוויתי אותה כמתעניין חיצוני, היא לא כללה את אותם שטחים שכבר נכנסו לתכנון של מלחה החדשה. היא התייחסה אך ורק לגליל הכפר, למה שרואים בצד השמאלי.

שרון דינור:

אני,

ציפי רון:

לא כללו, נכון?

שרון דינור:

אני יודעת שלא כללה אותם, אבל אני אומרת, היה פה פספוס היסטורי.

ציפי רון:

לא, זהו, שאני לא חושבת.

שרון דינור:

אבל אני אצלי יש על השולחן עכשיו תוכניות שמציעות פה בבניינים לשימור. את רוצה שאני אמחק אותם? מאוד לא אופייני לך פשוט.

ציפי רון:

אני עושה הבדלה.

שרון דינור:

אז אני לא, אז אני אומרת לך שאני לא רוצה להתחיל כי הם חלק מהכפר ההיסטורי, היה טעות לדעתי במקור. זה קורה. ואנחנו רואים שיש לנו פה מבנים היסטוריים שמתחבאים פה בתוך השוליים של מלחה החדשה.

ציפי רון:

אני מכירה אותם באופן אישי.

שרון דינור:

אז את לא רוצה שנתייחס אליהם?

ציפי רון:

אני רוצה, זה לא קשור כרגע ל3718, שזה גליל הכפר, שאותו אנחנו מנסים לשמר. אנחנו נלחם, אנחנו ננסה לשנות,

שרון דינור:

את לא רוצה שאני אתייחס לזה?

ציפי רון:

אנחנו,

שרון דינור:

אני מוכנה לקבל את ההחלטה הזאת.

ציפי רון:

צריכים להתייחס לכל בית ובית.

שרון דינור:

לא, אני לא יודעת, אני לא, אני רוצה,

ציפי רון:

אנחנו לא מדברים על אותו דבר.

שרון דינור:

אנחנו מדברים כן על אותו דבר.

ציפי רון:

לא, אני אגיד לך למה לא, למה אני חושבת שלא. סליחה, אני ובזה אני מסיימת את הדברים שלי ותחליטו.

יוחנן ויצמן:

100%.

ציפי רון:

אני חושבת שאנחנו צריכים לעשות כאן אבחנה. בזמנו, כשהייתי בחברה להגנת הטבע, אלו היו בימים הראשונים שהוקמה המועצה לשימור, הרגשנו שעשינו פשלה שלא ביקשנו לשמור את מלחה גדולה, ואני לא היה לי שום קשר אישי אליה, את מלחה רבתי,

שרון דינור:

אהה.

ציפי רון:

כולל עורף, כמו שיש בעין כרם, כולל עורף שלא מתכננים, אינטרלנד של השטח,

שרון דינור:

כן.

ציפי רון:

כדי לשמור על איזשהו זון של הגבלה בין השכונה עצמה לבין הבנייה החדשה. אין את זה כאן את מה שיש בעין כרם. וכשישבנו והגשנו את עין כרם כאתר מורשת עולם, היו לנו דיונים אין קץ, מה יהיה גודל הגבול שמפריד בין עין כרם ההיסטורית לשטח הפתוח ובכלל. עד שבסוף הגענו לאיזה שהיא הסכמה וזה מה שהגשנו לאונסקו. כאן לא הייתה בכלל התייחסות לעניין הזה. ומלחה החדשה, נושקת למלחה החדשה בכיוון של גלעין הכפר, ומלמטה היא פשוט אבדה בתוך הבנייה החדשה. שיוקו שם מגרשים מנהל מקרקעי ישראל, ונעלמה. אז יש בתים שהם חשובים, שהם ב, ובודדת. וישנו מה שנשמר כגלעין הכפר, שזה מה שבצד שמאל.

שרון דינור:

אני חושבת, ציפי,

ציפי רון:

שזה 3718.

שרון דינור:

ציפי, סלחי לי, אבל,

ציפי רון:

אני עושה הבדל בין,

שרון דינור:

עוד לא סיימתי להציג.

ציפי רון:

אוקיי.

שרון דינור:

ואני מתייחסת ספציפית למבנים האלה שנשכחו בתוך מלחה החדשה.

ציפי רון:

בסדר.

שרון דינור:

ואני רוצה להתייחס אליהם כי הם מבנים היסטוריים, ומגיעים אליי. אז אני לא, אז אני התייחסתי אליהם כאן, כי אני לא עושה עכשיו תוכנית למלחה החדשה, אז זה ההזדמנות שלי להתייחס אליהם.

ציפי רון:

שזה לא יהיה על חשבון העניין האחר.

שרון דינור:

זה לא על חשבון.

לורה ורטון:

היא הציעה להרחיב.

ציפי רון:

לא, זה לא [לא ברור, מדברים ביחד].

שרון דינור:

אוקיי, ההנחיות העקרוניות של 3718, הן באמת מאוד מעניינות. קודם כל שאחוזי בנייה מירביים שלהם, עד 35% מירבי, שזה אומר בערך, האמת היא ש35% במקרים האלה של בתים פרטיים בדרך כלל מירבי ועיקרי, הם מירבי ועיקרי זה היינו הך. ויש פה כן עניין של, שמעניין של התכסיות שהוא חשוב לי. למה? כי התכסית הראשונה, המרבית, שהוא קומה ראשונה, יותר גדולה מהתכסית של קומה שנייה. רצו לשמור על האלמנט של הדירוגים בבנייה, זה משהו שהוא פרמטר שהוא חשוב. אוקיי, אז מה שאנחנו חשבנו שהכי חשוב, וזה אני חושבת שה [רעש בחדר] כך, קודם כל אנחנו אמרנו שנעשה אבחנה בין שני מרקמים היסטוריים, הגלעין שזה האדום, מה שאתם זוכרים שראינו שמה, ובין ההתפשטות. אוקיי, ההנחיות שונות ביניהם. איפה שיש את הגלעין, שום תוספת, שום דבר. אבל איפה שיש את ההתפשטות, אפשר לעשות את ההתפשטות, לעבות אותה, ובתנאי שישמר

הדירוג האופייני ההיסטורי. שמנו לב, ואני יכולה להראות לכם, שיש מקומות במלחה, בגלעין ההתפשטות, שיש חומות תמך שהם חדשות לגמרי, הם לא היסטוריות. ובהם, בקירות תמך האלה, אנחנו חושבים שאפשר להשתמש, להיכנס מאחוריהם או להיכנס דרכם. כשיזם בא זה קריטי, כי אז אנחנו אומרים לו אתה יכול להוסיף כלפי מטה, כלפי האזור שלא נצפה. ולא, ועדיין הוא יוצא עם משהו והוא מרוצה ולא במקום עוד קומות על על ה, גבי הגג. דבר ש, וגם כמובן נותן פתרון לחניה, אפשר להיכנס בתוך הקיר תמך ולחנות מאחוריו, זה משהו שהוא גם WIN WIN SITUATION. בתוך הגלעין ההיסטורי, שום חניות, שום תוספת יחידות, שום דבר, כי זה מקום של הולכי רגל. יש לנו איזה מקום אחד שאז היה טוסטרובסקי, אתם זוכרים, היה פה בוועדה בלב לב הגלעין הכפר, הציב בניין חדש עם חנייה. לדעתי זה טעות. העניין הזה שהולכים שם ואין שם מדרכה, וזה יותר דומה למדרחוב, הצריך לשמור עליו, זה אחד מהמאפיינים הייחודיים. כל הנחיות העיצוב של הפיתוח וגדלי פתחים, חומרי בינוי, הכל הכל לפי 3718. אני חושבת שצריך להתייחס פרטנית למבנה כיפות וכימרונות. זה משהו שהוא חשוב ויש אותו בכפר בכמה מקומות, צריך לתת להם הנחיות מפורטות, אי אפשר להתייחס אליהם כאילו זה, זה כלום. וצריך כל תוספת לעשות תוך כדי רגישות לכיפות האלה וכימרונות, ולשמור עליהם. בנייה גושנית בצפיפות בין הבינוי. אנחנו לא, זה הכוונה שלי הייתה לקווי בניין. הקווי בניין הם לא משהו שאנחנו,

דובר:
מקדשים.

שרון דינור:
אין פה את הקווי בניין 3 מ' של עיר חדשה, 4 מ' ששומרים. פה אפשר לעשות, כי כל הסיפור של כפר הוא התפתחות לגמרי אורגנית, היא אחרת. וזה לגבי המבנים שאנחנו מצאנו שנתקלנו בהם, שהם עדיין במלחה החדשה, בהם מבנים היסטוריים שעדיין אנחנו מוצאים אותם שמה כהיסטוריה, מוצאים אותם גם במפה וגם בבינוי בשטח, ואותם אפשר לצרף לרשימות השימור. הנה ההגדלה שלהם. אנחנו חשבנו שנכון יהיה להוסיף אחוזי בנייה עד 120%.

רועי לביא:
איפה?

שרון דינור:
בתוך הטבעת ההתפשטות. אחרי זה אני דיברתי, אני מספרת לכם באמת, הקפיצה בין 35% מירבי ל120%, הייתה לי לא נוחה. והסיבה היחידה שנצמדנו למספר הזה, 120%, הייתה כי וועדות נצמדו למספר הזה באיזה שהם כמה מקרים. התלבטתי עם עמי ואני חושבת שאפשר להוריד את המספר הזה. אני לא יודעת עד כמה, כאילו בואו נחליט ביחד, אבל יכול להיות שכאילו 120, זה שהוועדות קבעו את זה פה, זה אולי, וועדות אני מתכוונת גם הוועדה המחוזית, אולי זה היה מוגזם מידי. אז, אז זהו, זה הסיפור, אבל באמת.

רועי לביא:

אז כרגע אין לך המלצה?

שרון דינור:

ההמלצה שלי על האחוזה בנייה הייתה 120%, אני חושבת שאפשר להוריד את זה.

יוחנן ויצמן:

ההמלצה שלנו, אני זוכר שהיה בעבר,

שרון דינור:

אני חושבת שזה הסכמה הקריטית. אתם מבינים שהבינוי שהוא מלווה טופוגרפיה ולא חוסם את מי שמעליו, אוקיי, כאילו זה, זה הנושא הכי חשוב.

יוחנן ויצמן:

מה אכפת לי שזה לא יהיה יותר מ-120%?

שרון דינור:

מה זה?

יוחנן ויצמן:

מה אכפת שזה,

שרון דינור:

זה לא יהיה יותר מ-120% אף פעם, גם מה שהוגש שלנו לא מוגש יותר מ-120%.

רועי לביא:

השאלה אם לא,

איצי שווקי:

אני רוצה לשאול שאלה. היינו בסיוע שם,

שרון דינור:

וכאן, עוד פעם, רגע, ה-120%,

איצי שווקי:

שרון,

שרון דינור:

רק רגע. רק להדגיש, ה-120% הוא רק בחלק שאמרנו, הוא רק בחלק הירוק. האדום רק לפי 3718.

איצי שווקי:

אני רוצה לשאול אותך שאלה. אנחנו היינו בערר,

שרון דינור:

השיווק.

איצי שווקי:

אנחנו,

שרון דינור:

רגע, שנייה.

איצי שווקי:

את זוכרת את הסיור של הערר, עם וועדת הערר?

שרון דינור:

אני זוכרת את הסיור.

איצי שווקי:

הבית היה בקצה בכלל. עובדה.

שרון דינור:

הבית היה פה, באזור הירוק.

איצי שווקי:

באזור האדום. כן.

דוברת:

לא.

איצי שווקי:

בירוק. בירוק.

שרון דינור:

פה, בירוק.

ציפי רון:

איפה שאת מסמנת עכשיו.

שרון דינור:

נכון. עוד משהו אחד שאני רציתי להדגיש, שה120, שהאחוזי בנייה שרצינו להמליץ עליהם, הם רק בתנאי שעמדו בכל ההוראות האחרות, שלא להסתיר, ליווי מלווה טופוגרפיה, דירוגים עמוקים. אוקיי, זה הכוונה וגם נתנו פה המלצה, אם תראו פה, גם נתנו המלצה על תכסיות, גם, לשמור על תכסית פנויה זה חשוב לחצרות, לצמחייה, לשיחים, ליסמין, לבוגנויליה.

רועי לביא:

אז בעצם ליזמים יש 35%, ובמידה והם יוכיחו שזה לא זה, זה יכול לעלות עד ל120.

שרון דינור:

כן. זה מה, זה בעיקרון, זה באמת הניסוח כתבנו. כתבנו סעיף 7 בהמלצות בפניכם, באזור המותר תוספות בנייה ניתן להציע 120% מרבי, ובתנאי שכל העקרונות המפורטים לעיל, שזה כל ההנחיות ייצוג וזה, יישמרו. זהו.

רועי לביא:

אז אני רק מציע באמת,

שרון דינור:

כן.

רועי לביא:

לנסח את זה, שגם שמה הם מקבלים את הבסיס שזהו כמו בגליל הכפר, לא יודע, 35, וככל ויהיה עמידה בהנחיות האלה, ניתן להעלות עד. זה, כאילו זה סמנטי, אבל זה מסגור.

ציפי רון:

אז אם אתם רוצים לשנות, אז אולי תעשו תוכנית מתאר חדשה ותפקידו אותה שינוי ב3718. כי בצורה הזאת,

יוחנן ויצמן:

מה הסיכוי שלה לעבור?

ציפי רון:

כי בצורה הזאת, בצורה הזאת זה לא ילך. זה פשוט לא ילך. יש תב"ע בתוקף.

רועי לביא:

שנייה. רגע, בואו נעשה.

שרון דינור:

מה שתחליטו מקובל.

רועי לביא:

שנייה, רגע.

ציפי רון:

אני מתנצלת, אני לא יכולה להתמודד עם זה. אני מתנצלת.

שרון דינור:

את מה?

ציפי רון:

אני לא יכולה להתמודד עם זה.

שרון דינור:

אז תגידי שאת מעדיפה שלא יהיה. תגידי שאת מעדיפה. אל תלכי, תגידי את העמדה שלך.

ציפי רון:

לא, אני,

שרון דינור:

שאת רוצה להישאר עם 3718, אני לא רוצה להכניס לך מילים לפה, אם זה מה שאת רוצה.

ציפי רון:

זה מה שאנשים חושבים, רוב האנשים רוצים, יש כאלה שרוצים לבנות ורוצים להרוויח כמה שיותר, ומגישים את התמ"א שאסור לעשות במקום הזה, ויש אחרים שרוצים לשמר. ויש כאן אנשים בתוקף, ורוב אלה שמתנגדים לכל ה, לכל התכנית החדשות הם וועדת השימור בתוקף. אז אם רוצים

לשנות מדיניות, תפקידו, תעשו תב"ע חדשה, תפקידו אותה. מי שיתמודך, יתמודך, מי שיתנגד, יתנגד, ומה שיחליטו, יחליטו. הרוב קובע, אתם יודעים, דמוקרטיה. אבל בצורה הזאת,

שרון דינור:

למה זה שונה,

ציפי רון:

בצורה הזאת אתם משנים את ההתייחסות לתב"ע שהיא בתוקף, בלי שזה עמד לדיון ציבורי, וזה לא נכון. זה הכל. זו דעתי, ואני מרגישה, [מדברים ביחד].

שרון דינור:

מה זה שונה מתוכניות תב"ע אחרות שאנחנו עושים בעיר?

ציפי רון:

לא מדובר על מקום קטן מאוד שהצליח איך שהוא להישמר, ייחודי במינו. הוא לא שונה מעין כרם, הוא לא שונה ממקומות אחרים כאלה היסטוריים, וגם בתוכניות המתאר, ב62, [מדברים ביחד].

איצי שווקי:

לא, לא, לא.

ציפי רון:

ראויה לשימור.

איצי שווקי:

דרך אגב,

שרון דינור:

גם ב,

איצי שווקי:

העיר ההיסטורית, דרך אגב, העיר ההיסטורית הגישו את עין כרם, מלחה וליפתא, לדעתי.

ציפי רון:

וכפר שאול, והיה כפר שאול.

שרון דינור:

מה ההיסטורית?

איצי שווקי:

העיר ההיסטורית.

ציפי רון:

וכפר שאול.

איצי שווקי:

מלחה, הם,

יוחנן ויצמן:

בתסריט של 100 ו3800.

איצי שווקי:

לא, אני מדבר על 2000.

שרון דינור:

זה תוכנית המיתאר, אבל אני אומרת,

איצי שווקי:

זה 2000.

שרון דינור:

וגם,

איצי שווקי:

דרך אגב, הפוליגן של השימור ב2000 אושר, רק שתדע. אתה לא זוכר, לא היית.

ציפי רון:

[לא ברור, מדברים ביחד] 2000.

איצי שווקי:

מה שקרה, 2000 השימור אושר. מה שקרה, התוכנית לא אושרה בגלל שהיו פוליגמיים שכן אושרו.

רועי לביא:

לי יש שאלה, ברשות. אני רוצה לשאול שנייה שאלת הבהרה, כי אני, זה חשוב לי גם שהחברי הוועדה יגידו את האמת. לא משנה מה נחליט מבין החלופות, עוד רגע, ככל והחלטנו על השטח שהוא אדום, אוקיי, ומחר מגיע תמ"א, כמו שהגיע לפני שעתיים, והיא סותרת מדיניות כרגע, האם אנחנו לא נאפשר את התמ"א?

ציפי רון:

בעין כרם,

רועי לביא:

שנייה, רגע, תני לי. אני אני אגיד לכם גם למה אני שואל את זה. כל הסיפור של המהלך הזה, הוא מהלך של יצירת איזון, שניה, וככל ואנחנו גומרים את המהלך הזה, לא משנה מה נחליט, ומחר בבוקר מגיעה תמ"א ולא מכבדת את המהלך הזה, אין טעם לעשות אותו.

איצי שווקי:

אבל אני חושב שהחלופה שלו היא הכי, הכי,

רועי לביא:

לא משנה. לא משנה. אני רוצה להבין את הדבר הזה מבחינת תפיסת חברי הוועדה, כי אם מבחינתכם אנחנו הרווחנו עכשיו, אני אדבר הכי ישיר, הרווחנו עכשיו את הצמצום המסוים מהתב"ע התקפה במדיניות, מה שמאוד מכעיס את,

ציפי רון:

לא מכעיס אותי.

דובר:

לא משנה.

רועי לביא:

שנייה, תן לי רגע, אוקיי. אבל בעצם יש פה איזה סלמי, כי שיבוא התמ"א הנקודתית, אנחנו נעשה כמו שעשינו הבוקר, ונגיד המדיניות היא לא רלוונטית לתמ"א. אז אני אומר,

איצי שווקי:

אבל אל תשכח שהערר על מלחה היה בשטח החלופה ג', ולא בחלופה 2. אתה שומע? בחלופה ג',

יוחנן ויצמן:

שנייה.

איצי שווקי:

רועי, כשהיה הערר במלחה, שנאבקנו על מלחה, על הבית שהוא רצה לגנוב, להוסיף,

יוחנן ויצמן:

בפטריה,

איצי שווקי:

בפטריה, שזה באזור של 3, לא באזור של 2.

יוחנן ויצמן:

נכון.

איצי שווקי:

אז כאילו היום הוא יכול לעשות הכל.

רועי לביא:

אני עוד רגע מגיע לזה.

איצי שווקי:

אני לא, אני חושב שזה טעות.

רועי לביא:

עוד רגע נגיע לדיון של חלופה אחת, שתיים או שלוש, שהבנו מה העמדה שלכם. אבל שנייה לפני כן
אני רוצה לשמוע את ויצמן. מה דעתך?

יוחנן ויצמן:

אז אני דיברתי בבוקר עם אדריכלית כינור, לפני הדיון הזה. לדעתי צריך להוסיף סעיף גמישות
לתהליך.

רועי לביא:

אז לדעתי אין מה לעשות את התהליך הזה.

שרון דינור:

אני לא, לא על זה דיברנו אבל.

יוחנן ויצמן:

אולי חצי קומה, אולי, כן דיברנו.

שרון דינור:

לא, אתה, זה נשמע כאילו שהסכמנו על עד.

יוחנן ויצמן:

לא. דיברנו, לא הסכמנו על שום דבר.

שרון דינור:

לא, אני מבינה.

יוחנן ויצמן:

אני לא רוצה להיות במצב,

שרון דינור:

אני רק רוצה להגיד כזה דבר. פה זה לא, עוד פעם, זה לא גוננים, זה לא קרית יובל.

יוחנן ויצמן:

ברור.

שרון דינור:

יש פה יחידת דיור, שתי יחידת דיור, שלוש מצב הנכנס. התמ"א 38 הארצית עצמה לא כיוונה למקומות האלה, וגם שלנו לקחה טוויסט מעניין בעלילה, אבל בעיקרה היא לא דיברה על יחידות פרטיות. זה לא צריך להיות עד כדי כך להגזים. וכאן הרצון של התושבים לדעתי הוא כן פקטור. אתה גם אומר את זה הרבה והרבה, אתה אומר את זה ופה זה בדיוק ההיפך ממאר צפון, כי פה יש הרבה דיירים שלא רוצים להוסיף מילימטר, כאילו.

יוחנן ויצמן:

צריך לשבת איתם ולדבר איתם, אני לא אומר.

שרון דינור:

אז אנחנו ניסינו.

יוחנן ויצמן:

לא פשוט, דברים קרו, אני יודע שבאים.

שרון דינור:

יש לי איזה לפחות 4 תיקים באזור הזה שמסתובבים בשלבים שונים, ונדרשת הכרעה בנושא הזה, וצריך להבין ובאמת מה שרועי אמר זה נכון. יהיה הכי קל אולי לציפי להגיד 3718, מגיעים פה לדיון מחר, הנה התיק הבא.

ציפי רון:

[לא ברור, מדברים ביחד].

שרון דינור:

התיק הבא הוא, אבל ראש העיר עכשיו אומר משהו אחר כנראה, לא יודעת.

דובר:

הקליטו אותי.

שרון דינור:

דיברתי אתו ישירות. אבל מהנדס העיר ביקש ממני לייצר איזשהו משהו שהוא גם מאפשר [לא ברור].

איצי שווקי:

אז אני חושב שחלופה 3 בערר היה על חלופה 3. היא לא הייתה סתם ערר, כי ככה לא נגיע לעררים, כי את אומרת פה זה,

שרון דינור:

לא נגיע לעררים במיליון אחוז, לא מאה.

יוחנן ויצמן:

נגיע לעררים בכל דבר.

שרון דינור:

לא, לא. פה בחלופה 3 זה אומר שכל תוכנית ובקשה שיש לי, את כולה אני לא יכולה, תמיד בוועדות שזה ויצמן וועדה מקומית, תמיד יאשרו פה, וזה אומר שאנחנו נגיע במידי לוועדת ערר ויגידו, יכול להיות שיגידו שעשינו פה משהו לא מאוזן. תסתכלו על כל מיני,

ציפי רון:

בכל מקרה יגיעו לוועדה.

שרון דינור:

יש, יש פה מקרים של בניינים שהם לא היסטוריים.

יוחנן ויצמן:

אני לא חושב שכל דבר צריך לאשר. לטעמי מלחה היא שכונה לשימור.

שרון דינור:

אני גם חושבת שהיא שכונה לשימור.

יוחנן ויצמן:

אולי לא הבנתם אותי טוב.

שרון דינור:

אתה אמרת חצי קומה,

יוחנן ויצמן:

אני ממש לא חושב,
שרון – תמיד צריך לתת משהו.

יוחנן ויצמן:

אז אני אומר שבא, אני לא רוצה להיות זה שבעוד 20 שנה בוועדת חקירה, יגידו לי מנעת תמ"אות.

איצי שוקי:

יגידו קיבלת, מאחר ולא קיבלת שוחד,

יוחנן ויצמן:

שוחד? הלוואי ויגידו לי, רק שאני אקבל קודם.

[מדברים ביחד].

איצי שוקי:

אם אתה חושש שיבוא לך, אז סימן שיש לך, שיש משהו. אני, אתה לא צריך לחשוש בכלל.

יוחנן ויצמן:

אני חושש מאוד.

[מדברים ביחד].

לורה ורטון:

הפוך. מה עשתה בלגן כל וועדת שימור וכל השימור וכל הזה, זה בדיוק ההיפך. זה מאיר תורגמן שאישר כל מיני דברים שחרגו מהתוכניות שימור. זאת הבעיה. כי זה לא רק שוחד, איזה מעטפה למישהו, זה הרס הנכסים היסטוריים של העיר.

יוחנן ויצמן:

נכון.

לורה ורטון:

וזה מדאיג אותי הרבה יותר מכל דבר אחר.

[מדברים ביחד].

לורה ורטון:

ולכן אני חושבת, רגע, לכן אני חושבת שלא רק חשוב לאשר מדיניות.

יוחנן ויצמן:

נכון, אני רוצה לאשר את המדיניות.

לורה ורטון:

ולאשר את החלופה, אלא לעמוד בה.

יוחנן ויצמן:

אני מסכים.

לורה ורטון:

ולא יכול להיות בעיניי שאנחנו קובעים על אלף, ואז תיק תיק, אנחנו חורגים מהמדיניות של עצמנו.

יוחנן ויצמן:

זה מקובל עליי מה שאמרת, אפילו שמדיניות לפני 10 שנים יכול להיות ש, עוד דקה, בסדר, יכול להיות שצריך, במסגרת מה שקורה, בכל מה שקורה בעיר. זה אחד. שתיים, אני באמת חושב שבניין שבמצב, מיצה פה את כל הזכויות של 3718, ויבוא מחר בתמ"א, אנחנו חייבים לחשוב, לא, לא בקטע של וועדה, איך אנחנו גורמים לו לעשות, לעשות את תוכנית החיזוק?

לורה ורטון:

אבל, אבל,

יוחנן ויצמן:

ואותו דבר,

לורה ורטון:

תוכנית חיזוק לא צריך לבוא עם תוספות של זכויות.

יוחנן ויצמן:

אין, זה לא עובד ככה.

לורה ורטון:

מי שרוצה לחזק את הבניין שלו, שיחזק.

איצי שווקי:

כן.

יוחנן ויצמן:

זה לא עובד אחרת.

איצי שווקי:

למה לא?

לורה ורטון:

למה לא?

איצי שווקי:

למה לא?

לורה ורטון:

למה לא?

איצי שווקי:

אתה מחזק את הבית, אני צריך לחזק?

יוחנן ויצמן:

אני באמת מחזק.

[מדברים ביחד].

ציפי רון:

יש לי שאלה. יש לי שאלה. תקשיבו. ירושלים היא עיר, ירושלים היא לא עיר רגילה, היא עיר שהיא די מיוחדת. היא עיר ש, שקט שנייה אחת, עיר שהיא די מיוחדת הייתי אומרת. אני שואלת את עצמי, ואני שואלת אתכם. בימין משה עושים תמ"א? בכפר השילוח עושים תמ"א? בעיר העתיקה עושים תמ"א? בעין כרם עושים תמ"א? אז בבקשה, את אותם כללים כמו שיש בימין משה, כמו שיש בכפר השילוח, כמו שיש בין כרם. בבקשה, תכינו תכנית.

שרון דינור:

את רוצה את אותם כללים? יש לך פה את תמ"א 38.

ציפי רון:

ב [לא ברור].

שרון דינור:

תדלגי, את לא יכולה לעשות תמ"א 38 בבניינים לשימור בעין כרם. ופה את יכולה כי אין לך בניינים לשימור.

ציפי רון:

שנייה. שנייה. יש תוכנית מתאר שמגדירה את הגבולות שלה, ואני ליוויתי אותה בהכנה, כולל בשמירה עליה בבג"צים. אני חושבת, אם אני זוכרת נכון, שניים. ושמרנו על הנוף, ואחר כך גם הגשנו את זה כאתר מורשת עולם של אונסקו. ויש כללי התייחסות, אני מבקשת כללים דומים גם למקום הזה. יש לו את הגבולות, הגבולות נקבעו למזלנו על ידי התב"ע שהוכנה, שהיא בתוקף 3718, שהיא שמרה על גלעיני הכפר לעומת כל האזורים האחרים שכבר הייתה ביניהם בנייה וחלק מהבניינים, חלק לא קטן נהרסו ונעלמו. אני אשמח מאוד לשמור גם את הבתים בפריפריה של הכפר, אבל יש לנו פה גבולות שזה הצעד השמאלי ביותר, וזה גם מתוקף על ידי תב"ע קיימת. זה הכל.

שרון דינור:

אז זה הבעיה, שהתב"ע הקיימת שלך לא קבעה מבנים לשימור, ולכן תמ"א 38,

ציפי רון:

הכפר כולו, את גלעין הכפר לשימור, היא קבעה את כל האזור.

דני ליבמן:

מה שאת קוראת,

ציפי רון:

קבעה אותו לשימור, את הגלעין.

יוחנן ויצמן:

יש לנו את תמ"א 38.

דני ליבמן:

תמ"א 28 לא עוברת עליה.

ציפי רון:

נכון, והיא קבעה כללים. אבל בתמ"א 38 יש התייחסות לשכונות או לאזורים שהם העיר ההיסטורית. ואני בטוחה שזה גם נכנס בעיר ההיסטורית, כי גם בתקופת המנדט ותוכניות המתאר, ראו את זה כמקום היסטורי לשימור, כמו כפר שאול וכמו עוד מקומות אחרים. זה הכל.

שרון דינור:

זה המבנים לשימור בעין כרם, כמעט כל מבנה פה הוא לשימור.

יוחנן ויצמן:

תב"עית.

שרון דינור:

כן, תב"עית. אצלנו אין תב"עית. אם זה היה מצב אצלנו, לא היינו נמצאים בדיון פה בכלל.

יוחנן ויצמן:

נכון.

שרון דינור:

זה הבעיה, זה הסיבה שאנחנו נמצאים פה.

ציפי רון:

אז יש פה את 3718 שהוא עבר בית בית וקבע כמה מותר להוסיף בכל מקום. יש רשימה של מטרזא.

שרון דינור:

כן.

ציפי רון:

נו, התב"ע הזאת מאושרת. למה זה לא תקף?

שרון דינור:

זה לא עובד, כי תמ"א 38 גובר עליה, זה החוק.

יוחנן ויצמן:

עבר חוק בארץ, מה אפשר לעשות? עכשיו יש עוד דבר, שאני רוצה להבדיל בין המקומות שאמרת, יש תמ"א 35 והיא קובעת כמה מכלולים לשימור בירושלים. מה לעשות שמלחה לא בינינו.

ציפי רון:

תמ"א 35 יש לה מתאר ארצית.

יוחנן ויצמן:

נכון.

ציפי רון:

לא תוכנית מקומית.

יוחנן ויצמן:

נכון. תמ"א 35 קובעת רכבים כפריים ומכלולים בירושלים. במכלולים בירושלים תמ"א 35 מזכירה, את מלחה היא לא מזכירה.

איצי שווקי:

אבל את יודעת שמלחה כן נכנסה בתוכנית מתאר 2000.

יוחנן ויצמן:

דיברתי על תוכנית ארצית, תמ"א 35 שממנה יוצאים היום כל ההיתרים. כן.

איצי שווקי:

אבל עובדה ש, עובדה ש,

יוחנן ויצמן:

כל התוכניות, סליחה, כל התוכניות המחוזיות.

איצי שווקי:

ההבדל ביניהם, שתוכנית 2000 יש [לא ברור], יש חוברת כזאת.

יוחנן ויצמן:

בסדר. ההבדל ביניהם שתוכנית 2000 לא אושרה בשום מקום, אולי בוועדה המקומית.

איצי שווקי:

במחוזית.

יוחנן ויצמן:

תוכנית 2000 אושרה בממשלה.

איצי שווקי:

לא, עברה, במחוזית היא אושרה.

יוחנן ויצמן:

וגם בממשלה.

[מדברים ביחד].

איצי שווקי:

נכון, אבל עברה 100, 100.

יוחנן ויצמן:

אני צריך לעדכן ממנה, כי אני הייתי מציע, הצעת הביניים שלך היא נכונה. רק בפירוש לכתוב, השאלה של רועי ודיברנו עליה בבוקר, כמובן לא הגענו להסכמה, אני מזכיר, אבל דיברנו, שוחחנו עליה, זאת אומרת כמה אנחנו עושים במקרה שבניין שבתמא ומיצה את הזכויות שלו, או דברים כאלה. אני חושב שאנחנו צריכים, אם אנחנו לא נקבע מדיניות לזה, אז כמו שאמר רועי, בוא נגיד שמחר נגיד אנחנו נצמדים לאיזה קדוש קדוש או בדיון הבא, עוד שנה לא ניצמד לזה. כי אנחנו נבוא ונרגיש נקיפות מצפון. אנחנו רוצים לקבל פה חיזוק, ולכן אני חושב,

דובר:

אולי בעוד שנה ירד [לא ברור, מדברים ביחד].

לורה ורטון:

הייסורי מצפון שלי לא שמה בכלל.

איצי שוקי:

לפי מה שאתה אומר,

לורה ורטון:

הייסורי מצפון שלי הם חקירת החתך, ייעוד של הקרקע.

רועי לביא:

אני חושב שיש אפשרות, אוקיי, להגדיר אזורים שבהם אתה אומר אני לא מאפשר תוספות זכויות למען חיזוק. אני לא אומר לא יחזקו, אנחנו צריכים להגדיר איך כן מחזקים בהם, אבל אנחנו לא נותנים את התוספת חיזוק, את התוספת זכויות למענם. זה הגדרה שלגמרי אפשר ואפשר גם לעמוד מאחוריה, אבל צריך להחליט.

יוחנן ויצמן:

נכון.

רועי לביא:

אבל צריך להחליט.

יוחנן ויצמן:

אי אפשר,

רועי לביא:

אני מבין, אני מבין, ולכן אמרתי את זה, כי אני חושב שלהחליט את זה בלי לעמוד מאחורי זה במישור הזה, זה באמת לא שווה את המהלך שאנחנו עושים. ואני לא חושב גם שנכון להצביע על הגודל הקטן, הגדול או הבינוני, אם לא מחליטים את זה, כי הא בעד טליה. זאת אומרת, אם אנחנו לא, בעיניי מגדילים אזור שהוא באמת על געת, אוקיי, אז אין משמעות להקטנת האזור ולדיוקו. בסדר. כי אז אנחנו נהנינו מאחד ולא עזרנו את הצד השני.

יוחנן ויצמן:

אני הייתי מבקש מ,

רועי לביא:

זה עסקת חבילה בעיניי שמייצרת איזונים. ודרך אגב, גם משפטית אחרי זה מול וועדות הערר, זה מה שמייצר איזונים, ולכן אם אנחנו עושים את זה בלי הצד השני, אני לא הייתי מציע לקבל החלטה כרגע בכלל.

יוחנן ויצמן:

אוקיי.

שרון דינור:

התיק הבא הוא במלחה פשוט.

רועי לביא:

קיבלנו, לא, אבל קיבלנו הנחיה מוועדת הערר לקבל פה תפיסה כוללת. נכון?

יוחנן ויצמן:

אני אבקש ממנו לחכות.

רועי לביא:

אנחנו צריכים את התפיסה. אנחנו לא, לא דנים בתיקים במלחה. תקני אותי אם אני טועה, תקנו אותי שנייה זה, בגלל וועדת הערר שדרשה מאיתנו את,

יוחנן ויצמן:

אנחנו לא כפופים לוועדת ערר.

רועי לביא:

לא כפופים, אבל זה יגיע לשם.

ציפי רון:

160% בניה.

רועי לביא:

לא משנה. אני אומר זה יחזור לשם, זה פשוט לא יעזור לאף אחד גם,

ציפי רון:

אם 160% בניה, באותו מקום שבו היה ערר, אז הלכה השכונה. זה הכל.

יוחנן ויצמן:

אני מציע אולי לחזור,

[מדברים ביחד].

יוחנן ויצמן:

את אמרת את זה בצורה הכי מדויקת והכי נכונה. חידדת את זה הכי טוב שיכול להיות. זה הנקודה, מה שאני הייתי מציע לא לקבל כרגע החלטה, לבקש מהמחלקה שהיא תעשה עוד טיפה שיעורי בית בנושא של, בא בן אדם בתמ"א, מה אנחנו אומרים לו. לא להגיד לו,

דובר:

בלי זכויות.

יוחנן ויצמן:

לא, אז בוא כבר נגיד. אז בוא אני כבר אומר, אם הכוונה שמי שמיצה את הזכויות שלו, לא יקבל תמ"א, אז לא לזה התכוונתי.

[מדברים ביחד].

שרון דינור:

בשום אחת, אף אחת, אף אחת מהחלופות של המחלקה לא אמרה שאפשר להוסיף משהו בגליל לכפר.

יוחנן ויצמן:

בדיוק.

שרון דינור:

אנחנו חושבים שלא צריך להוסיף, בטח שלא יחידות, ולא זכויות.

ציפי רון:

הבעיה היא,

שרון דינור:

לא, אני אומרת אפילו בהגדרה המתירנית שלנו.

יוחנן ויצמן:

אולי הייתי הולך הפוך, אני מתייעץ, אני אומר את זה רק כהתייעצות. אולי הייתי נותן לכם לעשות דו"רית משאיל, ולא זכויות. אני נותן דוגמה.

שרון דינור:

אבל אין להם זכויות יותר, אנשים בנו מעבר, אין לי מגרשים שאין להם 35%.

איצי שווקי:

כולם בנו שם.

שרון דינור:

כולם כבר יותר מ-35%.

יוחנן ויצמן:

אם כולם יותר מ-35, אז אנחנו לא יכולים לתת להם תמ"א. אז בואו נחליט.

דובר:

אפשר לחזק בלי תוספת זכויות. זה עובד לגמרי, בכל הארץ זה עובד.

[מדברים ביחד].

יוחנן ויצמן:

כי אנחנו בתור שלטון...

[מדברים ביחד].

ציפי רון:

אני הייתי מאלה שישבו בדיון הכי ראשוני.

[מדברים ביחד].

ציפי רון:

שנייה. אני הייתי חברה במועצה הארצית לתכנון ולבנייה החל מהדיון הראשון 2003, אם אני זוכרת נכון, על התמ"א. בלי, באין ספור דיונים, ואני הייתי האדם היחיד שהעלה שם את העניין של שימור כשדנים בתמ"א, לחשוב על אזורים לשימור לא חשבו על זה בכלל פעם. אז בסדר, דברים משתנים, אנחנו כל הזמן מתקדמים, וכל הזמן אנחנו רוצים עוד ויותר טוב ויותר יפה ויותר חשוב, וגם יותר ל,

[מדברים ביחד].

ציפי רון:

וגם שלא להפסיד כסף ושנרויח כמה שיותר. אז אנחנו צריכים לדעת איך להתמודד עם כל הרצונות האלה.

לורה ורטון:

וגם,

ציפי רון:

במקרה הזה יש לנו,

לורה ורטון:

אני גם, סליחה, אני אציע עוד איזה משהו ממישהו שגדלה במדינה אחרת. בסדר. גם אחי, גם אחותי, יש להם, הם גרים בבניינים ישנים. דואגים לרעידות אדמה, דואגים בגיל הבניין, הם משלמים כדי לחזק את הבניין, גם למען הבטיחות של עצמם, גם כדי שהחברות ביטוח יסכימו לאבטח אותם, גם כדי שאפשר למכור אותם. משלמים. ולא נותנים להם תוספות זכויות, ולא נותנים להם תוספת של שקל. הם מבינים שזה חשוב, מבצעים מה שצריך. לא צריך לפצות בן אדם שהוא בעל בית.

יוחנן ויצמן:

בסדר, אני חושב, הרגולטור חשב אחרת.

[מדברים ביחד].

דובר:

לא עושים שום דבר.

שרון דינור:

וגם החוק מתייחס ספציפית,

רועי לביא:

החוק,

שרון דינור:

כולל תמ"א 38 שלנו, המקומית, על זה שיש מעט יחידות דיור.

יוחנן ויצמן:

אני הייתי מציע לחשוב על תוספת מידתית. בואי, תחזרו אלינו.

שרון דינור:

אז אני לא יודעת לחזור, סליחה, אני לא רוצה לעשות עבודת סרק. או שתגידו לי, תנחו אותי בצורה מדויקת, כי אנחנו אמרנו לא להוסיף כלום לגלעין כפר, גם כבר את זה אמרת שלא נקבל פה. ואמרנו להוסיף באופן מאוזן, משהו שאפשר לדבר עליו פה, בטבעת העיבוי, וזה לא מקובל על ציפי.

ציפי רון:

לא, אני אמרתי ש,

שרון דינור:

אז אל תשלחו אותנו לעשות פה עבודות. תגידו,

יוחנן ויצמן:

אז זה מה אני שואל שאלה, אני אזרוק את זה סתם כדור לביצה. תוספת זכויות, אני מבין שאם 35% אולי יותר, תוספת זכויות של 25%. לא. 25% מהמצב הקיים, לא 25% מה-100. יש לו היום 70 מ', 100 מ', 110 מטר, תן לו 25% מזה.

שרון דינור:

אם יש לו 35% היום,

יוחנן ויצמן:

[לא ברור, מדברים ביחד]. לא, לא. אז זהו, לא הסברתי את עצמי נכון.

שרון דינור:

אתה רוצה לתת לו יותר?

יוחנן ויצמן:

נו, בואו ניתן לו עוד רבע בשביל שיעשה חיזוק.

איצי שווקי:

למה, אני שאלתי,

יוחנן ויצמן:

אני שאלתי,

איצי שווקי:

למה בבית שאן,

יוחנן ויצמן:

עוד רגע תגיד לי, תגיד לי 15%, אני אדבר.

שרון דינור:

קודם כל,

רועי לביא:

לא מגיע כלום, זה התשובה.

שרון דינור:

קודם כל, אני חושבת שאיפה שאנחנו יכולים,

יוחנן ויצמן:

כן, אבל זה לא שייך.

שרון דינור:

רגע, שנייה, ויצמן. קודם כל צריך להבין שאם אני אומרת שאין תוספת יחידות דיוור, אין טעם שישמעו. לא, פגשתי אולי אחת או 2 שלא הוסיפו יחידות. אין, אין כזה דבר, אין חיה כזאת.

יוחנן ויצמן:

נעשה דיוורית.

שרון דינור:

מה זה דיוורית הזאת? איפה היא תהיה? היא צריכה, איפה יש לנו?

יוחנן ויצמן:

היא צריכה כניסה לתוך הבית,

שרון דינור:

אין להם מקום לשים דיוורית פה. זה לא השטחים, שאנחנו בשדה הפתוח. אין פה מקומות לזה, זה אתה צריך לשים את זה על משהו, והמשהו הזה צריך חיזוק הנדסי כדי לשים.

איצי שווקי:

[לא ברור, מדברים ביחד].

שרון דינור:

חלומות באספמיה, זה לא,

איצי שווקי:

זה גלעין כפר.

[מדברים ביחד].

שרון דינור:

אם אנחנו עושים יחידות דיור, אתה צריך לדאוג לזה מבחינת רכבים, ומה אתה מעמיס. אני חושבת שאם הנקודת הנחה היא שלא מוסיפים יחידות דיור בגלעין כפר, אז גם אין תמ"א 38 בגלעין כפר.

יוחנן ויצמן:

צריך לחכות.

שרון דינור:

זה,

יוחנן ויצמן:

להתייעץ עם עוד אנשים בעירייה, אבל,

שרון דינור:

אין בעיה, אני מוכנה, אני מוכנה א' לשים את זה בצד. יש לכם עכשיו, בואו, בואו נסתכל רגע, בואו נשים את זה רגע בצד. יש לנו עכשיו תב"ע. אני, אגב, באופן כללי חושבת שמה שצריך להנחות אותנו זה האמת תכנונית ולא המסלול. אוקיי.

יוחנן ויצמן:

נכון.

שרון דינור:

באזורים האלה.

יוחנן ויצמן:

אני איתך, צודקת.

שרון דינור:

אז לא, אז עכשיו יש לנו תב"ע, וגם התב"ע הזאתי הציעה 60%, וגם עליה היו לנו הערות של צמצום, כי בהתאם לעקרונות האלה. אז בוא נסתכל על התב"ע הזאת ונראה אם אתם מסכימים, לא מסכימים, בוא נעשה טסטא.

ציפי רון:

סליחה, על איזה את מדברת?

שרון דינור:

הבא בתור. קדושי סטרומה 8.

רועי לביא:

שהוא נמצא בתוך הגלעין לפי שתיים או לפי 3 או רק לפי שתיים?

שרון דינור:

הוא החלק של העיבוי. הוא לא, ובגלל זה נתנו לו, רגע. בוא נסתכל עליו, אוקיי, בוא נסתכל איפה הוא נמצא.

ציפי רון:

אני חושבת שההחלטה שההצעה שלך של שלושת היצורים האלה של הקטן, בינוני וגדול היא מלאכותית והיא לא נכונה, והיא לא מתאימה לשטח.

שרון דינור:

אם היה לך הצעה,

ציפי רון:

ההצעה שלי זה לקחת את הגבולות של 3718 ולשמור אותן. שרון – ההצעה שלך היא חלופה 3.

ציפי רון:

נכון מאוד.

שרון דינור:

זה, לא צריך להתבייש להגיד את זה.

ציפי רון:

נכון. אני עקבית בעניין הזה. לא רק אני, גם כל השכנים המעורבים, וכל אלה שחתומים על הערר. כולם, רוב התושבים, רוב, לא כולם, אבל רוב התושבים.

שרון דינור:

את אומרת רוב התושבים, אבל מן הסתם אני פוגשת רק את אלה שכן רוצים.

ציפי רון:

נו, מה לעשות. את פוגשת, אבל יש, אבל יש תב"ע שקבע את זה ורוב התושבים שקבעו את ביתם בירושלים ובשכונה הזאת עשו את זה בגלל האיכות של המקום הזה והתב"ע הקיימת. זה הכל. בגלל זה הם מוכנים גם להילחם על זה עד טיפת הדם האחרונה.

יוחנן ויצמן:

בואו נעשה, בואו נחזור אליו, שנקבל החלטה אחרי זה או שאני,

שרון דינור:

תגידו אתם.

ציפי רון:

הם הלכו לראש העיר אין ספור פעמים בדיוק על העניין הזה, כי,

שרון דינור:

כנראה שהלכו עליו עוד קצת פעמים.

ציפי רון:

כי מרגישים,

רועי לביא:

[לא ברור, מדברים ביחד] להיכנס כבר. אפשר?

יוחנן ויצמן:

אז תכניס.

ציפי רון:

בסדר, החלופה הזאת היא החלופה שבתוקף, כי היא עוקפת לתב"ע. אז אין שום סיבה לשנות את התב"ע.

שרון דינור:

אוקיי, קדושי סטרומה. מי קרא להם?

יוחנן ויצמן:

הם כבר באים.

ציפי רון:

אני מתנצלת שאני הולכת.

שרון דינור:

את לא יכולה ללכת למלחה. הנה, זה האזור שאנחנו מדברים עליו.

יוחנן ויצמן:

כן, אבל מה ששאל פה, אני לא זוכר מי שאל, באיזה מפה, באיזה מפה הוא נמצא?

שרון דינור:

בירוק, באזור של ההיגוי.

רועי לביא:

באזור של האדום, בחלופה השמורה, ובאזור של הירוק בחלופת הביניים. אני צודק?

שרון דינור:

כן.... אוקיי. אני ברשותך נשאת עם הזה. אנחנו מדברים על המגרש פה, של קדושי סטרומה. אתם רואים את הגדר פה, שהיא לא גדר היסטורית. היא מעליה, שהיא מוגבהת מעל הרחוב, והגבול שלכם הוא פה בעצם. נכון?

רועי אוחיון:

כן.

שרון דינור:

אנחנו מדברים על חלק שהוא נמצא, החלק נמוך של מלחה, הכל פה למטה. כאן יש לנו גדר שהיא גדר שהיא לא היסטורית, שהיא מעליה יש גינה שהיא מוגבהת בבינוי שמוגבה מעל הרחוב. והחלקה שלו היא כל הדבר הזה. אוקיי.

רועי אוחיון:

בלי הבית האחורי, שרון.

שרון דינור:

בלי הבית האחורי, לא סימנתי בית אחורי.

רועי אוחיון:

בלי.

שרון דינור:

בלי. סליחה. הבית האחורי במשך 54 יש שלוש שהוא משלו. אוקיי, אז הנה אנחנו פה בקו הכחול שלו, והוא, בעצם יש לו שני קווים כחולים.

רועי לביא:

מה הכוונה?

שרון דינור:

לא, אני אומרת, החלק הזה, למה זה בחוץ, זה לא שלך?

רועי אוחיון:

לא. זו תת חלקה אחת.

דובר:

למה יש לו שתי תוכניות?

שרון דינור:

לא, לא. זה תוכנית אחת. כאן יש לו היום גינה לדעתי.

רועי אוחיון:

נכון.

רועי לביא:

ומה הולך להיות באמצע?

שרון דינור:

הבית קיים.

רועי לביא:

לא, ומה הוא יכול להוסיף, לפי התוכנית הזאת?

רועי אוחיון:

השארנו לו את החלק היחסי שלו, לא נגענו.

שרון דינור:

אוקיי, הנה, רגע, בוא נסתכל. פה מוסיפים בית קטן מאחורה, כיחידה 1, 2, תעזור לי.

רועי אוחיון:

אחת.

שרון דינור:

פה מקדימה על הגינה מוסיפים מן אגף כזה, כן, שמייצר, כמה, כמה זה?

רועי אוחיון:

שתי יחידות.

שרון דינור:

שתי יחידות, עם כניסה לחניה. הבית באמצע נשאר אותו דבר.

רועי אוחיון:

נכון.

שרון דינור:

הבית הזה נשאר אותו דבר.

רועי אוחיון:

נכון.

שרון דינור:

הבית הזה שהוא מחוץ לתוכנית, נשאר אותו דבר. אוקיי. והמלצות שלנו. רגע.

רועי לביא:

שנייה, אולי אני, ההמלצות שלכם,

שרון דינור:

רגע. והוא מגיע ל60 אחוזי בנייה בתוספת 3 יחידות דיור.

רועי לביא:

שנייה, אני, ההמלצות שלכם הם היו בכפוף לקבלת החלטה על מדיניות שטרם התקבלה. זאת אומרת, כרגע אין המלצות. בסדר. תקני אותי, אם אני, זה חשוב להבין.

יוחנן ויצמן:

יש לי רק הערה קטנה.

רועי לביא:

לא. כי אנחנו, ההמלצות האלה הם בכפוף לקבלת החלטה במדיניות שטרם התקבלה. ככל, ככל ולא תתקבל המדיניות, ההמלצות האלה הם לא עומדות בפני עצמם, הן עומדות רק כחלק מתפיסת מדיניות נכון לעכשיו, כי הם הפנימו מדיניות שהיא שונה ממה שהיה עד עכשיו, שעוד לא התקבלה בוועדה.

שרון דינור:

אנחנו כתבנו פה בתיאור,

רועי לביא:

תעזור לי.

דובר:

אני עוזר לך, אבל אתה מגיש תוכנית, אנחנו צריכים,

יוחנן ויצמן:

אנחנו יכולים לתת לו פה עד שהוא יגיע לוועדה המקומית.

רועי לביא:

מצד שני קיבלנו וועדת ערר, וגם. מזה. נקבל פה המלצות.

יוחנן ויצמן:

חברה, אנחנו לא כפופים לשום דבר.

רועי לביא:

אנחנו לא כפופים.

יוחנן ויצמן:

לא, חשבתי שמדובר בתב"ע ערים.

שרון דינור:

לא, אני אמרתי.

יוחנן ויצמן:

אני יודע, אמרת. הכל בסדר. אז אם כן, אז הייתי אומר יש לנו זמן עבודה עד שהוועדה המקומית בדיוק בעוד שנה וחצי. תב"ע, אז במילא מי שמאשר את התב"עות ידון בזה. זה מגיע למחוזית.

רועי לביא:

אין בעיה, אבל כל הדיון, גם בוועדה המקומית והמחוזית, יישען על תפיסת השימור של המקום, כי זה לב הדיון. עכשיו, אם אנחנו כוועדת שימור,

יוחנן ויצמן:

אז אנחנו לא כפופים להנחיה הזאת של הוועדת ערר.

רועי לביא:

אנחנו לא כפופים לשום דבר.
ויצ – לא.

רועי לביא:

אבל לא אני לא רוצה,

יוחנן ויצמן:

כשהיינו בתמ"א היינו כפופים.

רועי לביא:

אבל אני לא רוצה להוציא תחת ידינו המלצה נקודתית כשלא קיבלנו החלטה על התפיסה הכוללת.

יוחנן ויצמן:

אבל הוועדות ידונו בזה, אנחנו צריכים לקבל החלטה.

לורה ורטון:

בואו נשמע את מה שיש,

יוחנן ויצמן:

הוועדה המחוזית תדון, עבר 60 יום, עבר נסח,

דני ליבמן:

נניח שלא הייתה,

יוחנן ויצמן:

בין אם תהיה המלצה שלנו, בין אם לא תהיה המלצה שלנו.

דני ליבמן:

נניח שלא הייתה הבקשה ולא הייתה החלטה של וועדת הערר ששלחה אותנו לזה. אתה מגיש תב"ע במלחה, יש איזה,

רועי לביא:

אתה צודק.

דני ליבמן:

לוח זמנים שבסוף מישוהו צריך לקבל החלטה להפקיד, לא להפקיד. ואנחנו בדרך, אז.

רועי לביא:

אתה צודק.

איצי שווקי:

השאלה שלי,

דני ליבמן:

אפשר לבקש ממני תבוא בעוד חצי שנה, אבל.

איצי שווקי:

לא, אבל השאלה אם אפשר לדון בבקשה שלה במחלקת שימור, ואז נראה מה מחלקת שימור. יש המלצות.

רועי לביא:

ההמלצות הם היו תולדה של תפיסת ה, ה,

איצי שווקי:

אבל עדיין לא החליטו עליה.

רועי לביא:

לא התקבלה עליה החלטה.

איצי שוקי:

אבל היו שלושה אופציות בכל מקרה.

יוחנן ויצמן:

אז אנחנו נחשוב. מה שאני מציע זה לא לחשוב בכלל שהיה מדיניות ולא הציגו לנו מדיניות, נדון בתכנית לגופה, כי אחרת לא יעזור לנו.

איצי שוקי:

כן.

יוחנן ויצמן:

אנחנו צריכים לראות את זה, לחשוב מה אנחנו, להגיד מה אנחנו חושבים על זה ולהמשיך הלאה. זה לא בשליטתנו, זה לא.

רועי לביא:

אני מבין אבל אני אגיד שוב את עמדתי, אולי זה נכון לדיון אחר כך, אני פשוט שההמלצה תוגדר ככה אפילו. אני חושב שההחלטה לגופה היא שונה, אוקיי, כאשר אני בא ואומר יש לי ראייה כוללת שמאזנת, אז התשובה הפרטנית משתנה מאשר אתה לא, הדן לגופו משתנה כשיש לך תפיסה כוללת שמאזנת באיזון שהוא לא פרויקט ספציפי. כל עוד לא עשינו את זה, אני מחמיר יותר בזה הנקודתי, כי עוד אין לי את האיזונים שהם כלליים. אתה מבין מה אני אומר?

יוחנן ויצמן:

בוא נראה תוכנית טובה, תוכנית לא טובה.

רועי לביא:

כל מה שאני אומר, אני מסייג את ההמלצה של הוועדה, של המחלקה, כי היא נשענת על תפיסת מדיניות שלא אושרה כרגע, ולכן,

איצי שוקי:

אבל יש שלוש אופציות. זה לא יכול להיות.

רועי לביא:

לא. היא הביאה 3 אופציות אבל היה ההמלצה.

איצי שוקי:

זה לא קשור לאופציות עכשיו.

רועי לביא:

נכון, אבל.

לורה ורטון:

לא, אבל,

[מדברים ביחד].

יוחנן ויצמן:

אם מחר הוא מקבל היתר, אז אנחנו בברוך. אנחנו עבדנו לא הגיוני, אבל זה לא המצב.

שרון דינור:

טוב. אתה רוצה להרחיב כאילו לגבי זה, כי קראת את ההמלצות שלנו?

רועי אוחיון:

כמובן.

שרון דינור:

אתה, מה אתה רוצה להעיר עליהם? תדבר איתנו.

רועי אוחיון:

קודם כל, אני רוצה לומר, קראתי את ההמלצות, אני מודה על האישור. אני רוצה להתייחס לשלושה דברים, ברשותכם. אחד, לעניין מפלס החניה. בהמלצה של השימור נכתב שלאור העובדה שמדובר בגלעין הכפר, והם מבקשים שהתכנון בעצם יהיה תכנון מדורג, מהכיפה למעלה ועד לרחוב למטה, אז ביקשו מאיתנו להנמיך את החניה כך שהגג של החניה יהיה בגובה של מטר וחצי. אז אני רוצה להגיד שבתב"ע המאושרת היום ב3718א, החנייה הזו מאושרת, והיא מאושרת במפלס הרחוב. אם תוכלו לראות,

שרון דינור:

אבל אתה לא רוצה, התנתקנו ממנה. ברגע שהתנתקנו ממנה אנחנו גם,

רועי אוחיון:

אז אני רק אומר שהחלק הקדמי בעצם של הרחוב, הוא בגובה של 2.5 מטר. אותה גדר,

שרון דינור:

כן.

רועי אוחיון:

בחלק הקדמי היא מאוד מאוד גבוהה, ובחלק האחורי היא מגיעה למשהו כמו 1.10 מטר. אז מה שאת אומרת,

שרון דינור:

אתה מעדיף שנוריד קומה מהתכנון שלך?

רועי אוחיון:

לא.

שרון דינור:

אני יכולה להשאיר את זה.

רועי אוחיון:

אני מצליח להבין מה את אומרת. את אומרת תוריד את החניה בחצי מטר,

שרון דינור:

שכל הבניין יהיה,

רועי אוחיון:

תוריד את מפלסי,

שרון דינור:

כדי לאשר לך.

רועי אוחיון:

מעולה, אני איתך, אני רק רוצה להסביר. ואז את אומרת תוריד את החניה בחצי מטר.

שרון דינור:

תעשה רמפה.

רועי אוחיון:

כן, מעולה. תוריד את מפלסי הדירות משלוש וקצת ל2.80.

שרון דינור:

מ 3.5 למינימום.

רועי אוחיון:

בדיוק, לתקן. ואז הורדת את כל המבנה בעצם במטר. מעולה, אני רק לא רוצה,

שרון דינור:

במטר או יותר, לא בדקתי.

רועי אוחיון:

זה צריך להיות פחות או יותר סדר הגודל.

יוחנן ויצמן:

עם זה תוכל להיות?

רועי אוחיון:

באופן עקרוני, כן. רק הייתי רוצה שתיקחו משהו קטן בחשבון, שבעצם השביל גישה הזה, החלק הימני של אותו שביל גישה הוא גן ילדים, ואם אנחנו מורידים את קומת הכניסה ממש אל מפלס הרחוב, אז החלונות של הסלון פוגשים את הכניסה לגן הילדים.

שרון דינור:

אבל החלונות של הסלון הם לא קיימים.

יוחנן ויצמן:

הגן ילדים זה בחלקה שלך?

רועי אוחיון:

לא.

שרון דינור:

לא, לא, הם בחלקה הסמוכה.

יוחנן ויצמן:

באמצעות הזאת?

שרון דינור:

זה ברח לי.

רועי אוחיון:

יהי לך קשה לראות את זה, זה לא מצולם ב-GIS.

שרון דינור:

לא, אני אעשה בתלת ממד. סליחה. כאן, כאן הזה.

איצי שווקי:

את יכולה לשים את זה על?

שרון דינור:

הגן ילדים הוא פה.

איצי שווקי:

איפה א', מה זה א'? הוא אמר תב"ע שאני לא מכיר אותה.

יוחנן ויצמן:

3718 א.

רועי אוחיון:

3718 א בעצם מאשרת כאן, מאשרת כאן 4 חניות במפלס, במפלס הרחוב.

שרון דינור:

אני רק, תזכיר לי את השם.

רועי אוחיון:

רועי.

שרון דינור:

רועי. רועי. החלונות שאתה פותח לגן ילדים, זה התכנון שלך, אז,

רועי אוחיון:

ברור לי.

שרון דינור:

אם לא תפתח אותם, לא יהיה.

רועי אוחיון:

אנ רק, כן, אבל את יודעת, בסוף הבית צריך שיהיו לו פתחים.

שרון דינור:

כן, אתה יכול שהוא יהיה פתוח למקום אחר.

רועי לביא:

לא הבנתי.

שרון דינור:

הוא רוצה לבנות פה, בכל החלק הקדמי פה.

לורה ורטון:

והגן ליד.

שרון דינור:

ואז הוא אמר אם אני לא, אם אני לא מעל הגן, אם את מורידה אותי לפה, אז החלונות שלי פונים לגן, שנמצא איפה שכל הסככות פה.

רועי אוחיון:

באופן עקרוני, אם אנחנו מקבלים את התקרה של החניה מטר וחצי, ויש עוד מטר בסלון עד החלונות, אנחנו 2.5 מטר, אנחנו בסדר. נכון?

שרון דינור:

לא בדקתי את מה שאתה אומר.

רועי אוחיון:

אני מעריך שזה פחות או יותר יהיה.

שרון דינור:

כאילו המטרה שלנו היא שהדבר הזה, הוא יהיה איזושהי ירידה. יש פה איזה דירוג, כן. כי ה, זה עוד לפני שדיברנו על איזושהו דירוג עצמי, כי גם התב"ע המקורית של [רעש בחדר] מדברת על הדירוגים. אין לה הנחיית דירוגים, יש לה רק הנחיה של תכסיות, שאני מניחה מזה. אז אני אומרת,

רועי אוחיון:

אין בעיה מהבחינה הזאתי.

שרון דינור:

לא, לא הבנתי מה אתה מבקש. אתה מבקש שמה?

רועי אוחיון:

לא, אני מקבל, לא מבקש.

שרון דינור:

אוקיי, סבבה.

רועי אוחיון:

את יודעת שאני אף פעם לא מתנגח.

שרון דינור:

לא, זה,

רועי אוחיון:

אני רק אומר אין בעיה. להנמיך, ננמיד, ולהנמיך את מפלסי הקומות, אין שום בעיה כמוכן. הדבר היחידי שהייתי מבקש את התחשבותכם, זה בעצם הבקשה שלך להיצמד למבנה הקיים, שאת זה, זה משהו שאני לא יכול למלא.

שרון דינור:

פה?

רועי אוחיון:

כן. המבנה הקיים זה כל הפתחים שלו לכיוון הזה.

שרון דינור:

אבל אתה חוסם לו את הפתחים.

רועי אוחיון:

זה בסדר, זה מקובל. עושים איתי את התב"ע בהסכמה מלאה, אנחנו יושבים על אותה תת חלקה, הם חתמו על התב"ע.

שרון דינור:

כן.

רועי אוחיון:

הכול מוסכם. אבל, ואני רוצה לשמור על 4 כיווני אוויר. כאילו אם אני, אם את מבקשת ממני להיצמד אליהם, אז אני בעצם מפסיד כיוון אוויר, גם הם מפסידים.

שרון דינור:

אבל זה בדיוק מה ש, בגלל זה אמרנו על הקווי בניין של הכפר, אנחנו לא נמצאים באזור נורמטיבי.

רועי לביא:

לא, אין בעיה. אני אומר יכול להיות לפחות, להיות,

שרון דינור:

תחשבו, תחשבו איזה מדליק זה שהגג שלו הוא המרפסת של ההוא.

רועי לביא:

לא, בשביל זה אתה צריך להיצמד. יכול להיות שמגביל כשנצמדים בכ-50% כדי לאפשר איזשהו אזור עם נסיגה וחלונות.

רועי אוחיון:

אני יכול להראות לכם את החלונות.

רועי לביא:

לא, אנחנו מבינים,

רועי אוחיון:

או שאת יכולה לראות GIS, שרון, את יכולה לשים את התלת מימד. אתה רואה, תסתכל איך זה נראה. זו מרפסת אחת שלהם, כאן יש חלון של חדר שינה, כאן יש מרפסת של הדירה, זה שתי דירות נפרדות. ואז בעצם אם אני נצמד, אז במקום להשאיר כאן את המטר וחצי לכל האורך, שהם חיים את זה בשלום, את אומרת לי תיצמד, אז אני סוגר להם בעצם את כל,

שרון דינור:

כן, אני פשוט לא מבינה איך אפשר באמת ברמה ההומנית כאילו, גם אם יש לך הסכמות איתם, לסגור למישהו חלון.

רועי אוחיון:

כל החזית זה חלון. את לא רואה את זה בגלל העץ. כל החזית הזו בעצם זה חלון אחד ענק. כל מה שאת רואה פה,

שרון דינור:

כן.

רועי אוחיון:

זה הכול חלון.

שרון דינור:

נו, אז שייצמד כבר וזהו. למה הוא צריך,

דוברת:

[לא שומעים].

שרון דינור:

לא, הנה הוא אומר כל החזית הזאת היא שלו, היא נשארת פתוחה, לא נוגעים בה.

רועי אוחיון:

כן, אני הייתי מבקש שלא, כאילו לא להיכנס לזה עם השכנים ברמת,

שרון דינור:

תראו האמת היא שגם בצד השני יש פה איזה מרווח.

רועי אוחיון:

נכון, אותו מרווח בדיוק. ככה כל השכונה בנויה.

רועי לביא:

מטר. מטר.

שרון דינור:

לא נראה לי קריטי. מבחינתי כאילו זה לא ה,

רועי לביא:

יש הסכמות.

שרון דינור:

כן, ברור.

רועי אוחיון:

אני מבין את החשיבות ולכן גם ביקשנו,

דובר:

[לא שומעים].

רועי אוחיון:

חתומים.

שרון דינור:

אגב, לך אין מרפסות? אתה לא מבקש?

רועי אוחיון:

בחזית האחורית, כן. בשביל להתרחק.

שרון דינור:

אני חושבת שאם היה לו מרפסת, כן, אם הוא היה מדורג זה היה, אם היה דירוג כלפי החזית הזאתי, זה היה,

רועי אוחיון:

כלפי איזו חזית?

שרון דינור:

הקדמית. אם היה לך נסיגה קלה, גם היה,

רועי לביא:

גם כלפי האחורית.

רועי אוחיון:

החזית האחורית, הנסיגה לחזית האחורית.

שרון דינור:

איפה יש לך מרפסות פה, אבל, כשאתה אומר?

רועי אוחיון:

בחזית האחורית, לא הקדמית.

שרון דינור:

פה?

רועי אוחיון:

לא. מאחורה ממש.

שרון דינור:

פה?

רועי אוחיון:

לא.

לורה ורטון:

בצד השני?

רועי אוחיון:

כן. החלק האחורי, אם תראי את הזה, אנדרס תכנן שם.

שרון דינור:

כאן?

רועי אוחיון:

כן. וואי, התרחקנו כמה שיכולנו מחלקה 54, כדי שלא תיווצר צפיפות כזו, אבל המבנה השני שאת מדברת עליו הוא על אותה חלקה. אנחנו מבקשים בינוי בתת חלקה 2, שהבעלים,

שרון דינור:

על זה לא כל כך דיברנו.

רועי אוחיון:

על מה?

שרון דינור:

לא, הבניין השני, לא דיברנו עליו.

רועי אוחיון:

כאן יש תב"ע מאושרת ל148 מ'. עכשיו המגרש הזה הפך להיות מגרש כלוא, ולהוציא מכאן, לחפור את המגרש הזה, זו מלאכה בלתי אפשרית. ולכן,

שרון דינור:

אגב, אתה גם עוקר את כל העצם פה, לא?

רועי אוחיון:

זה, אין שם שום, אין, אין עצים לשימור.

שרון דינור:

איך זה יכול להיות?

רועי אוחיון:

הכל עצי פרי ועצים קטנים. את העץ הגדול אנחנו לא נוגעים.

יוחנן ויצמן:

יש לך נספח?

רועי אוחיון:

כן, כן, כמובן, במצגת ששלחנו, הכל מסומן.

שרון דינור:

מה בסוגריים?

רועי אוחיון:

כן, כאן. עשינו סקר בצורה מסודרת. עכשיו, לאור העובדה שהמגרש המקורי כלוא ואי אפשר להגיע אליו, יש גם פלישה של הגן ילדים וגם פלישה של דירות אחרות, זה משימה בלתי אפשרית לחפור את המגרש 3 מ' בסלע שם.

שרון דינור:

על מה אנחנו מדברים, על איזה סעיף?

רועי אוחיון:

על המבנה הזה.

לורה ורטון:

על המבנה הקטן?

רועי אוחיון:

אז בעצם הזכויות הבנייה במסגרת תב"ע 3718 היא במגרש הזה, שזה אותה תת חלקה, זה אותה תת חלקה שתיים. אז בעצם פה צמצמנו למינימום, שזה היה,

שרון דינור:

אתה עושה כאן בריכה, נכון?

רועי אוחיון:

זה, איפה?

שרון דינור:

אתה עושה בריכה גם, בריכת שחיה.

רועי אוחיון:

כן, נשאר שמה, נשאר שמה מספיק מרווח, אני.

שרון דינור:

לא, סתם אני אומרת כי היה לנו גם דילמה גם הרבה שנים בעין כרם אם להשאיר בריכות, כי בריכות, התלבטנו אם להעיר על זה, בסוף החלטנו שלא. כביכול זה לא משהו שהוא טבעי.

רועי אוחיון:

אם את מסתכלת על הGIS במבט על או על התלת מימד, תשימי לב שכל החלק הזה, את רואה, את רואה את הסלון שיצאו כאן בעצם אחורה.

שרון דינור:

אהה.

רועי אוחיון:

כאן אין מעבר. את מגיעה לפה, ופה המעבר נחסם. אז ההבנה שהגענו עם אותו שכן על הפלישה שלו, זה שהוא יאפשר גישה למגרש, ובמקום לחפור אותו, אנחנו פשוט נבנה על הקיים יחידה אחת. וגם, גם פחות נטריד את כל השכנים שם בעבודות חפירה.

שרון דינור:

מה עם אלה שאתה מסתיר להם פה?

רועי אוחיון:

איפה? אני, אנחנו מתיישרים עם הקומה.

לורה ורטון:

עם התוספת של הקומה.

רועי אוחיון:

אנחנו לא, אנחנו לא מסתירים להם.

רועי לביא:

כי הוא לא מוסיף מעבר.

שרון דינור:

לא, כאן.

רועי אוחיון:

אני גם לא מוסיף מעבר, וגם תראי, אלה כל הסיפור הזה הוא בכלל לא, כל הבנייה הזו, בנייה ש,

שרון דינור:

לא חוקית.

רועי אוחיון:

לא חוקית ובנייה מאוחרת.

שרון דינור:

לא 35%, אולי 135.

רועי אוחיון:

כן, יש שמה, תראו את הגג איזה יופי, זה בכלל.

שרון דינור:

רגע, זה משנת 22, עכשיו יכול להיות שיש פה גם מעל הממד החדש כבר יש עוד קומה, אני לא יודעת.

רועי אוחיון:

לא, זה, אז כאן כאילו השיקול היה, הוא כמה שפחות לעשות בלאגן, לא לגעת בקיר, בקיר הזה, ופשוט לבנות עליו מבנה אחד קטן עם גינה ירוקה מסביב, ולנייד את הזכויות לצד השני של המגרש, כאשר לא ביקשנו את כל הזכויות במסגרת התוכנית, כאילו הלכנו על המינימום של המינימום. עשיתי את זה יחד עם עמי, שלב אחר שלב, לפי ההנחיות שלו, ולתוצאה הזו הגענו. זה היה באמת חשיבה, גם לעניין החנייה, גם לעניין השטח אחסנה, גישה לדירות, גם מהחניה וגם, שימי לב שיצרנו את הכניסה רק מהחניה, לא עשינו כניסה חיצונית אפילו, שרון – טוב.

רועי אוחיון:

כאילו כדי לא לשנות את ה, את המבנה. וזהו.

שרון דינור:

תודה.

דוברת:

oh my god, אתם לא מבינים, הבית ספר התיכון שלי ספג פגיעה ישירה בחיפה.

דוברת:

אוי ואבוי. איזה בית ספר זה?

שרון דינור:

מזל שסיימתי רק לפני,

ציפי רון:

איזה בית ספר תיכון?

דובר:

עירוני ה'.

דוברת:

עירוני ה' בחיפה.

לורה ורטון:

מישהו נפצע?

דוברת:

כן, יש פצועים.

רועי לביא:

זה מטח מטורף היה.

שרון דינור:

וגם זה שהיה ברחוב קרח בחיפה, 300 מ', אתה הייתה בשבעה אצל אבא שלי, 300 מ' הבית של אבא שלי. ועל בניין לשימור, דווקא על בניין לשימור.

רועי אוחיון:

מה עוד אני צריך להגיד?

שרון דינור:

אתה בסדר. זהו, אני חושבת שסיימנו איתך.

יוחנן ויצמן:

הגענו להבנות.

שרון – מה פתחים רצית?

רועי אוחיון:

לא, אני אומר רק מבחינת ההצמדות למבנה.

שרון דינור:

אה, זה אני מורידה את הסיפור הזה. אני חושבת, אם הוועדה,

רועי אוחיון:

יש, אם הבנתי אתכם נכון, אתם מדברים על אותה מדיניות שבמסגרת תמ"א עדיין לא התקבלה?

שרון דינור:

אני לא חושבת שיש מדיניות שונה. אני חושבת שמדיניות תכנון זו מדיניות תכנון, כאילו זה שימור.

רועי אוחיון:

בין אם בתב"ע או בין בניין.

שרון דינור:

לא, לדעתי זה לא משנה. אז אני אומרת המדיניות של, שניתנה, שהתבקשו לתת בעקבות דיון בתמ"א, אבל היא צריכה להיות תקפה גם לתמ"א.

רועי אוחיון:

והמשמעות של זה היא שהתוכנית הזו, מה, צריך להשהות אותה, אפשר להתקדם איתה?

יוחנן ויצמן:

לא, היא תרוץ למחוזית.

רועי אוחיון:

שישבתי עם אבי, הוא אמר לי חכה עד שנקבל החלטה איפה, ואז ששיבצו אותי שוב לוועדה הוא אמר יש המלצה.

שרון דינור:

נכון, כי המלצנו.

רועי אוחיון:

טוב. אז נשאר לי רק להודות לכם.

שרון דינור:

תודה רבה.

רועי אוחיון:

בתקווה שנחזור מהמילואים, נוכל לממש את התוכנית הזאת.

שרון דינור:

למה אתה לא מגיע עם מדים? יש כאלה שרוצים יותר לעשות דאווין, מגיעים עם הנשק.

רועי אוחיון:

אני לא, לא, לא שם. אבל תודה רבה. תודה, להתראות.

שרון דינור:

ביי ביי.

ציפי רון:

חבר'ה, תודה רבה.

דני ליבמן:

עם מדים זה מדרגת רב סרן.

רועי אוחיון:

אני שם, דני.

דני ליבמן:

אז תבוא פעם הבאה.

(צוחקים)

איציק שוויקי:

אתה מזכיר לי את איך קוראים לו, שהיה,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

איציק שוויקי:

אלישע, אלישע,

יוחנן וייצמן:

תיק הבא?

שרון דינור:

הורדתי את זה,

יוחנן וייצמן:

ראיתי מה שעשית.

לורה ורטון:

ציפי, את,

שרון דינור:

רגע, ציפי, יש לכם,

ציפי רון:

אני חייבת ללכת, אני לא משתתפת בדיון הזה, תחליטו מה שאתם רוצים.

שרון דינור:

למה לא?

ציפי רון:

אני חייבת ללכת, יש לי תור לרופאת שיניים, סליחה, והדיון עשה לי עוד יותר. סתם, סתם. להתראות.

שרון דינור:

הוא לא הציע משהו כל כך מוגזם, כן? זה לא,

יוחנן וייצמן:

זה עשה לך רע?

ציפי רון:

לא, זה הכל נפלא, מה? איך אומרים, חברים, אני נפרדת מכם בתקווה לבשורות טובות.

מורן בן זיו:

אמן.

ציפי רון:

אתם רואים את החולצה שאני לובשת? זהו. להתראות.

רועי לביא:

אני רוצה להגיד משהו. אני חושב שאנחנו, סתם, אמרנו שנסתכל על זה גם קצת כ-test case לזה,

יוחנן וייצמן:

כן.

רועי לביא:

אני חייב להגיד שהדיון הוא יותר מורכב רק מהחתך של הדירוג פלוס הזכויות. הסיפור הזה שלחלקה שבנויה מתתי חלקות שבעצם חוסמות אחת את השנייה, הסכמים, לא הסכמים, אור כלפי השכן והזה שלו, הגג, כל הדברים האלה הם מאד מאד מורכבים, שלא לדבר על גישות, שאני משער

שיש גם סיפורים של מעברי גישה, שסטטוטורית אנחנו בבעיה, זאת אומרת, יכול להיות שהוא מגיע להבנה, לייזר:
אם היו מגיעים להסכם,

רועי לביא:

יכול להיות, אבל סטטוטורית אתה מייצר מגרש שאין לו זה, זה בעיה. אני שואל בקול אם אנחנו לא צריכים בסיטואציות כאלו לדרוש איזשהו תכנית צל שמראה גם את שתי החלקות באמצע, שמסביר איך הם יגדלו מחר בבוקר.

יוחנן וייצמן:

לא, רועי, אני הייתי הולך יותר ממך. אתה העלית סוגיה נורא נורא קשה. בהנחה שהחלקה הרביעית, לא,

רועי לביא:

אני אפילו לא יודע את כל הזה, אני שואל,

יוחנן וייצמן:

חוסמת מעבר והוא אומר לו, בסדר, אני מוכן שתחסום לי מעבר אבל תן לי לבדוק מעליך,

שרון דינור:

זה כפר.

יוחנן וייצמן:

מי אומר,

שרון דינור:

אבל זה הכי כפר, כאילו,

יוחנן וייצמן:

מי אומר, מי אומר שאנחנו מוכנים שתעשו מעברים כאלו? לא, אתה העלית סוגייה שאני לא יודע מה להגיד עליה.

שרון דינור:

אני לא יודע אם אני צריכה,

יוחנן וייצמן:

זה אתם בתכנון עיר צריכים להיות,

שרון דינור:

אני חושבת שהנושא הזה של ההסדרה הוא נורא נורא חשוב. שאם הבניין הפנימי פה מחר מגיע ורוצה להוסיף קומה, אני מסתכלת עליו בהקשר של מה שיש מסביבו, מה שכבר בנוי היסטורי ומה שאושר. כלומר, בנייה לגיטימית בלבד. ואם אני רואה שהוא חוסם חלונות, לא, לא מאשרת לו. כאילו, למה אני צריכה תכנית צל בשביל זה? זה,

רועי לביא:

אבל הוא כרגע אומר לך שהוא עשה איתו הבנה,

שרון דינור:

כן?

רועי לביא:

שהוא נותן לו את המעבר ואת הגישה,

שרון דינור:

לא, הוא דיבר על מישהו פה לדעתי.

רועי לביא:

אני לא יודע.

יוחנן וייצמן:

לא, זה החלקה הרביעית.

רועי לביא:

הוא דיבר על,

יוחנן וייצמן:

מה שאתה מדבר זה הרביעית.

רועי לביא:

הוא מדבר על מישהו, המישהו, המישהו התחתון השתלט על המעבר, ולכן הוא אמר לו, אני אבנה
פה למטה ואני לא אבנה מולך,

יוחנן וייצמן:

אני לא אלך איתך לבית משפט, תן לי את הגג.

שרון דינור:

כן.

רועי לביא:

את נותנת לו עוד קומה?

שרון דינור:

לא.

רועי לביא:

למה לא?

שרון דינור:

כי הוא אותה חלקה, הוא יבקש את החלקות שלו פה.

רועי לביא:

אבל הוא,

יוחנן וייצמן:

לא,

רועי לביא:

בתפיסה (לא ברור) ,

שרון דינור:

אבל לא, הוא לא בתפיסה, החלק הזה צריך להיות יותר נמוך. אני אפילו התלבטתי,

רועי לביא:

אין בעיה,

שרון דינור:

אם ה-,

רועי לביא:

אבל ברגע ש-,

שרון דינור:

אם החלק שלנו עכשיו צריך להיות עוד יותר נמוך,

רועי לביא:

מה שאני מנסה להבין,

יוחנן וייצמן:

הורדת אותו במטר כעת בגובה.

רועי לביא:

כן.

שרון דינור:

אני לא יודעת אם במטר, לא בדקתי, זה הוא אמר, אבל כעיקרון אמרתי, בוא ננמיך את כל הבניין,

יוחנן וייצמן:

ישקע.

שרון דינור:

קצת, כאילו שיהיה איזה דירוג. לדעתי זה ייתן משהו בהרגשה, שזה יהיה יותר נמוך, אפילו אם זה חצי קומה יותר נמוך.

רועי לביא:

אין בעיה.

יוחנן וייצמן:

אני מסכים, מלחה צריכה להישאר מלחה.

רועי לביא:

כן.

איציק שוויקי:

אתה רואה גם, כל מה שאתה מחליט, לא מחליטים, בונים מה שהם רוצים. אף אחד לא מפקח ואף אחד לא עושה זה, ואין הריסות בכל העיר,

שרון דינור:

מה זה, זה כבר בינוי היסטורי,

דני ליבמן:

יש הריסות,

שרון דינור:

צריך לזה שימור.

דני ליבמן:

בוא אני אגיד לך כמה הריסות היו, קיבלתי מייל.

איציק שוויקי:

כן, נו?

דני ליבמן:

ודרך אגב, אני מחדש לך,

איציק שוויקי:

במלחה יש?

דני ליבמן:

שרוב ההריסות גם אצל היהודים הן עצמיות,

איציק שוויקי:

לא, במלחה יש?

דני ליבמן:

אין לי פה לפי שכוונות,

איציק שוויקי:

נו, אז איך אתה יכול לדעת?

דני ליבמן:

אתה שואל כמה היו אז אני, אמרת שאין הריסות אצל היהודים. בוא נראה.

איציק שוויקי:

נו, כמה?

דני ליבמן:

אני אגיד לך. קיבלתי מייל ואני אגיד לך.

איציק שוויקי:

(לא ברור) התושבים, כמה יש ?

דני ליבמן:

קיבלתי מייל עכשיו.

לורה ורטון:

מי נתן לך את הנתונים?

דני ליבמן:

ירון אליאס, ביקשו ממנו בשביל נתונים, לאיזה וועדה? תיכף אני אגיד לך לאיזה וועדה. דוח. מי ביקש את זה? אה,

לורה ורטון:

אני אשמח,

דני ליבמן:

פרקליטות המדינה.

לורה ורטון:

מה?

דני ליבמן:

כנראה משרד המשפטים או פרקליטות המדינה ביקשו דוח, סך הכל הריסות מתחילת השנה עד 19.11, סך הכל, 168. מערב העיר 56, מתוכם 27 על ידי העירייה ו-29 עצמיות. מזרח העיר 112, מתוכן 27 על ידי העירייה ו-85 עצמיות.

איציק שוויקי:

כן.

דני ליבמן:

זאת אומרת, יותר מחצי הורסים לבד. במערב העיר היה לך,

איציק שוויקי:

כן, כן, כן, שליש,

דני ליבמן:

חצי מהכמות של מזרח העיר.

איציק שוויקי:

שליש, שליש, שליש, מה שנקרא ליהודים שליש,

דני ליבמן:

לא.

איציק שוויקי:

שני שליש לערבים.

דני ליבמן:

במזרח העיר, במערב העיר 56, כן,

איציק שוויקי:

כן, מה זה אומר,

דני ליבמן:

זה שני שליש מזרח,

איציק שוויקי:

דני,

דני ליבמן:

כן, כן.

דוד:

יש גם דין וחשבון כמה,

איציק שוויקי:

שליש. זאת אומרת, אתה יודע כמה (לא ברור) .

דוד:

החזירו כבר את העבירות גם?

איציק שוויקי:

כמה, כמה,

דני ליבמן:

את מה?

דוד:

החזירו את העבירות שהם הרסו?

איציק שוויקי:

כמה יחידות דיור יש בירושלים?

דני ליבמן:

לא, אבל זה קורה גם.

איציק שוויקי:

כמה יחידות דיור בירושלים?

דוד:

זה 50% קורה.

לורה ורטון:

העניין הוא גם שעושים הריסה הריסה, אז במערב העיר הריסה זה מרפסת, במזרח העיר זה בניין בן שלוש קומות. כל אחד זה הריסה, כאילו זה שווה.

דובר לא מזוהה:

נכון, נכון.

לורה ורטון:

זה מאד מטעה.

שרון דינור:

טוב,

לורה ורטון:

צריכים את יחידות הדיור, אחרת אין לזה טעם.

שרון דינור:

מה אתם אומרים,

דני ליבמן:

זה מה שהם אומרים.

יוחנן וייצמן:

הנושא שאנחנו לא חכמים בהתנהלות במזרח העיר הוא ברור.

לורה ורטון:

אבל זה שאיך קוראים לו,

דני ליבמן:

רון אליאס שלח את זה. כשפעם מישו יבנה בגן סאקר,

דוד:

הוא האיש הכי הורס בעיר.

דני ליבמן:

כן. כשפעם מישו יבנה בגן סאקר בית שתי קומות, נהרוס לו. זה יהיה הריסה של בית.

לורה ורטון:

לא, את מוזיאון הסובלנות שזה עבירת הבנייה הכי גדולה בעיר משאירים.

יוחנן וייצמן:

כן?

שרון דינור:

טוב,

לורה ורטון:

כן.

יוחנן וייצמן:

מוזיאון הסובלנות זה עבירת בנייה?

לורה ורטון:

מה?

יוחנן וייצמן:

מוזיאון הסובלנות,

לורה ורטון:

הם קיבלו את השטח כדי לבנות מוזיאון ציבורי, זה מה שהיה כתוב, זה ההסכם, על זה, אין שם מוזיאון בכלל.

יוחנן וייצמן:

מה יש שמה?

לורה ורטון:

אולמות לאירועים. אין שם מוזיאון, אין להם תכנית. אפילו לא הגישו תכנית למוזיאון.

יוחנן וייצמן:

הם לא ברשימת מוזיאונים (לא ברור) ?

לורה ורטון:

לא, מה פתאום, הם אפילו לא התחילו תהליך שלוקח שנתיים, והם אמרו לי בטלפון בשיחה שהקלטתי שזה בכלל לא מוזיאון, זה בעצם אולם כנסים ואולם אירועים. והודו לי,

שרון דינור:

היכל הסובלנות.

לורה ורטון:

הודו לי.

שרון דינור:

היכל הסובלנות.

דוד:

(לא ברור) להריסה,

שרון דינור:

פיס ארנה,

יוחנן וייצמן:

הם השיגו תרומות בעולם בצורה של,

לורה ורטון:

250,000 דולר.

יוחנן וייצמן:

מיליון דולר, לא?

לורה ורטון:

מיליון, סליחה.

דוד:

(לא ברור) השימוש לא מתאים.

לורה ורטון:

וזה לא מוזיאון בכלל ואין להם שום כוונה לזה. אז יש עכשיו עתירה נגדם שהם משתמשים בשם של מוזיאון וזה לא נכון. זה בכלל לא מוזיאון.

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) סובלנות זה לא נכון.

לורה ורטון:

מה? גם סובלנות אין,

דוד:

לא,

לורה ורטון:

אבל מוזיאון אין שם.

דוד:

לעירייה יש הרבה סובלנות כנראה כלפיהם.

לורה ורטון:

כן, זה, הם הניחו את אבן הפינה ב-98', אני חושבת. בדקתי.

יוחנן וייצמן:

את יודעת כמה שהלכנו לקראתם (לא ברור) .

איציק שוויקי:

היה, פרנק גרי היה צריך לבנות שם נדמה לי,

לורה ורטון:

מה?

איציק שוויקי:

פרנק גרי היה צריך לבנות,

לורה ורטון:

הוא פרש ועוד אחד,

איציק שוויקי:

ואם היה פרנק גרי,

לורה ורטון:

אבל זה לא קשור, כי זה פשוט לא מוזיאון.

איציק שוויקי:

ואם היה פרנק גרי בונה, היה משהו בירושלים. אבל אין לנו את זה גם.

שרון דינור:

יש לנו עוד תיק אחד,

איציק שוויקי:

הנה, משה בחוץ (לא ברור) .

שרון דינור:

וייצמן, יש עוד משהו,

דוד :

גברת ורטון,

שרון דינור:

שרצית להגיד בסוף?

דוד :

מה שהם אומרים ממלכת יהודה,

יוחנן וייצמן:

כן. רוצה לעשות את זה לפני התיק (לא ברור) ?

לורה ורטון:

מה?

דוד :

הכנסת (לא ברור) ממלכת יהודה.

שרון דינור:

מה רצית?

יוחנן וייצמן:

מה שרציתי לדבר זה על תיאום התכנון. כלקח מהוועדה הקודמת, שוב, שהיה לנו את, אני מדבר על מה שהם רצו לקרוא חסבון, חסבון רבתי.

שרון דינור:

כן, כן, כן.

איציק שוויקי:

אה, זה.

יוחנן וייצמן:

דקה, לא, לא, דקה, שייכנסו. מה שאני רציתי, יש את הנושא, כזה תיק אם הוא היה בא אלינו לפני שנה, שנה וחצי, אז יכול להיות שהיינו חוסכים הרבה צער, עוגמת נפש,

איציק שוויקי:

אבל זה חדש, היה (לא ברור) ,

יוחנן וייצמן:

זה לא חדש, הו,

לורה ורטון:

רגע, מה?

איציק שוויקי:

לא, היה לו תכנית,

לורה ורטון:

רגע, רגע,

איציק שוויקי:

שנקראת פזגז,

יוחנן וייצמן:

דקה,

לורה ורטון:

רגע, תן לו לדבר.

יוחנן וייצמן:

פעם היו מביאים לפה דברים גדולים לתיאום תכנון. אני לא רוצה שכל תיק יגיע לתיאום תכנון, אבל אולי נחליט,

רועי לביא:

לועדה אתה מתכוון?

יוחנן וייצמן:

לועדה, לכאילו הצגה באיזה שלב,

רועי לביא:

ראשונית.

יוחנן וייצמן:

בשלב בוסר. אני יודע, אולי 100 יחידות, אני לא רוצה לקבל החלטה כעת, אני רוצה,

שרון דינור:

הדיון הוא לגמרי,

יוחנן וייצמן:

להציף את זה.

שרון דינור:

לגיטימי, אני חושבת,

יוחנן וייצמן:

אולי מעל 100 יחידות דיור,

שרון דינור:

לא, רגע, אני,

יוחנן וייצמן:

אולי מעל 2 דונם,

שרון דינור:

שניה, אני פשוט מנסה, תעזרו לי לחשוב, כאילו איך הייתי מביאה את זה? קודם כל התיק הזה הוא באמת היה בתיאומי תכנון. תיאומי התכנון אפילו לא הסתיימו. הם לא הסתיימו.

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

פשוט מתישהו הוא העמיד עובדה שהוא עמד בתנאי סף.

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

אני לא יודעת אם מהנדס העיר היה מאשר להביא את זה לוועדה כשמוצר הוא לא מוצר שאפשר לתמוך בו, כי הוא רוצה את התמיכה שלכם לפרויקט כזה חשוב, אבל עדיין לא היה פה את כל ההישגים שרצינו. אז באיזה שלב הייתי מביאה את זה? כאילו, אם אני רוצה לדחות את הבקשה אני איתך, מעלה את זה כבר זה. אבל אם אני דווקא רוצה לעשות לה מקצה שיפורים,

יוחנן וייצמן:

לא, אם,

שרון דינור:

אז אני מנסה להביא את המוצר,

רועי לביא:

אני רוצה להעלות עוד שאלה.

שרון דינור:

המוגמר.

יוחנן וייצמן:

כן?

רועי לביא:

אני חושב שיש פה גם שאלה ציבורית, לשתי הפנים. מצד אחד אתה רוצה שקיפות, וועדות זה שקיפות, ואז גם בשלב התכנון הראשוני יש שקיפות. מצד שני, זה יכול לייצר קצת כאוס. כי מגיעה תכנית, אוקי? שאנחנו הולכים לקצץ לה את הכנפיים נגיד, כאלה ואחרות, במהלך הדרך. נניח.

יוחנן וייצמן:

אוקי.

רועי לביא:

תיאורטית, לא מדבר על חסבון.

יוחנן וייצמן:

כן, כן, לא על התיק ההוא.

רועי לביא:

מגיע לפה, כבר יוצא החוצה אימג' של התכנית, וזה בשלב שעוד לא, כאילו, זה יכול לייצר גם איזשהו חוסר שקט בהתנהלות. צריך לחשוב על הדבר הזה,

יוחנן וייצמן:

צריך להיות חכמים.

רועי לביא:

אני לא יודע להגיד בדיוק,

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא אמרתי כן,

רועי לביא:

אני חושב שכן,

יוחנן וייצמן:

העליתי את זה.

רועי לביא:

אני חושב שכן צריך להגדיר פורמט של דיון עקרוני בסיטואציות מסוימות, גם פה, גם בוועדה עצמה. זה,

יוחנן וייצמן:

אני, אולי אפשר ש-, מצידי אפשר גם שיקול מנהלת מחלקה. זאת אומרת, יש תיק שנראה לה שעלול לעורר רעש ציבורי. למשל, בוא נדבר, נגיד, (לא ברור) חלק מגן העצמאות, כן, לא. זה סוגייה.

שרון דינור:

אבל הייתי מביאה רק את הסוגייה הזאת לבד בלי השאר? אי אפשר.

רועי לביא:

אני אגיד גם יותר מזה,

שרון דינור:

זה חייב להיות מחובר.

רועי לביא:

יכול להיות שהסוגייה הזאת היא סוגייה, האינסטינקט של חברי הוועדה, דרך אגב, כמו של אנשי המקצוע, הוא להגיד, הי, מה פתאום.

יוחנן וייצמן:

כן.

רועי לביא:

זה נושא שלא. אבל ברגע שאתה מייצר ערך תכנוני ראוי מספיק,

יוחנן וייצמן:

יכול להיות, כן.

רועי לביא:

עכשיו, אני אומר,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

רועי לביא:

זה הסכנה, שניה, זה הסכנה בלהביא דברים שהם בוסר. אני לגמרי אין לי עמדה לגבי הנקודה שלך, אני אומר,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) .

רועי לביא:

אני מתלבט עליה ואני חושב שהיא מורכבת, והיא גם, צריך לזכור שאנחנו באקלים פוליטי מורכב שלפעמים דברים יכולים לשמש כ-, כל מיני קרדום לחפור בו בסיטואציות שהן לא בריאות.

יוחנן וייצמן:

כן.

רועי לביא:

זה לדעתי קצת מטריד, אני אומר הכי זה, כי כאילו בעולם אוטופי הייתי אומר שכל רעיון ברמה זה, בואו נשמע את נציגי הציבור וניצוק את זה חזרה לתוך תהליך התכנון. לצערי העולם שלנו לא כזה נקי. אתה מבין? ולכן אני שם סימן שאלה על ההצעה הזאתי מבחינת,

יוחנן וייצמן:

בסדר, (לא ברור) .

רועי לביא:

איך היא יכולה לתפקד.

יוחנן וייצמן:

לא אמרתי שאני יודע להחליט.

רועי לביא:

לא, בסדר, אני, (לא ברור) דרך אגב.

דוד:

(לא ברור) בוסר, אפשר להביא אותה כבוחל.

לורה ורטון:

מה?

דוד:

בשלב שני .

לורה ורטון:

כמה?

דוד:

כבוחל.

יוחנן וייצמן:

לא בבוסר, כאילו, בשלב,

דוד:

בשלב יותר מתקדם, בשלב שני.

איציק שוויקי:

אבל הדיון בוועדה המקומית היה שבוע אחרי זה.

רועי לביא:

היה באותו,

יוחנן וייצמן:

לא, היה באותו שבוע.

לורה ורטון:

באותו שבוע.

איציק שוויקי:

באותו שבוע, אז אתה לא יכול,

יוחנן וייצמן:

אפילו המלצה לא הייתה,

דוד:

לא, כי זה ממש צמוד.

איציק שוויקי:

לא, זה היה ממש צמוד.

דוד:

לא, אבל אתה מביא בשלב,

איציק שוויקי:

תשמע, היה שם תכנית שאושרה שנקראת פזגו. לא משנה,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מכירים את ההיסטוריה.

איציק שוויקי:

פזגו מאושרת וחסבון מאושר והבתים לשימור מאושרים.

רועי לביא:

איציק, איציק, עזוב את הדיון הספציפי, לא נצא מזה בחיים.

איציק שוויקי:

למה לעשות פתאום (לא ברור) ,

רועי לביא :

זה דיון עקרוני.

יוחנן וייצמן :

לא, הבאתי את זה כדוגמה, לא כ-,

שרון דינור :

אין לנו הרבה דברים כאלה,

שרון דינור :

לא, אבל אני חושבת,

יוחנן וייצמן :

הוועדה המחוזית פעם הייתה עושה את זה וגם הם הפסיקו.

שרון דינור :

יש לי עכשיו תכנית,

איציק שוויקי :

כמה קומות זה היה?

יוחנן וייצמן :

מה?

שרון דינור :

יש לי עכשיו תכנית על סטראידיים גם כן של נחום רוזנברגר,

לורה ורטון :

56.

דוד :

(לא ברור) ממהנדס העיר.

שרון דינור :

(לא ברור) היא עוד לא עמדה בתנאי סף. אתה רוצה שאני אביא אותה? כאילו, אני לא יודעת איזה המלצה,

רועי לביא:

היא עוד לא עברה אפילו,

שרון דינור:

היא לא עשתה איתנו תיאום.

רועי לביא:

אור ירוק ראשוני מבחינתנו עדיין.

שרון דינור:

אז אני כאילו תוהה אם להביא אותה, ואם מהנדס העיר לא יגיד, למה את מביאה, איזה פדיחות את מביאה בפני הוועדה, משהו שהוא לא עשוי ועוד לא הספקנו לייצר.

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע, לא יודע מה לענות. אני לא,

שרון דינור:

אז אני גם לא יודעת.

יוחנן וייצמן:

אני מסכים שאין לי תשובה.

איציק שוויקי:

למה רצו מהר על זה? למה רצו מהר?

יוחנן וייצמן:

מה עם התכנית השנייה, של הבלוק של יהודית?

דוד:

שאלה מצוינת.

שרון דינור:

זה מה (לא ברור) .

יוחנן וייצמן:

אה, אחרי, את מדברת מערב הדוידקה או מזרח הדוידקה ?

שרון דינור:

כל הסובב דוידקה, כל מה שמסביב. הדוידקה, הוא עושה עכשיו תכנית הרי על הכל, והיא כבר מוגשת במבא"ת אבל היא עוד לא עמדה בתנאי סף.

איציק שוויקי:

למה הוא רוצה 60 (לא ברור) ולא 40?

שרון דינור:

היא לא עשתה איתנו שום תיאום, שום דבר. לא, היה, היה הצגה ראשונית,

איציק שוויקי:

למה?

שרון דינור:

זה היה לפני יותר משנה.

דוד :

כי באזור הדוידקה,

לורה ורטון:

רגע, ללכת אחורה, מה,

יוחנן וייצמן:

תראי,

לורה ורטון:

מה קורה עם,

יוחנן וייצמן:

דווקא הוא, אני חושב שהוא כעת כן ירצה לשמוע מה,

שרון דינור:

אולי אתה תפנה אליו.

רועי לביא:

זה האופציה.

יוחנן וייצמן:

לא יעזור לי.

לורה ורטון:

רגע, מה לגבי מלחה ומה לגבי סטרומה ומה,

שרון דינור:

אולי, אולי,

לורה ורטון:

לא הבנתי,

שרון דינור:

סליחה רגע, אולי אני יכולה להביא,

לורה ורטון:

אם קיבלנו החלטה.

שרון דינור:

יש כזה דבר להביא לוועדה בלי להציע החלטה, רק להראות לכם את זה? כאילו להכיר לכם, בלי לעשות המלצה?

יוחנן וייצמן:

בלי, להכיר, לשמוע דעות,

איציק שוויקי:

בוועדות, וועדות ישנות,

שרון דינור:

אז את זה אני יכולה,

יוחנן וייצמן:

פרוטוקול בלי החלטה.

שרון דינור:

לא, לא אומרת בלי החלטה, אתה יכול להחליט,

רועי לביא:

אין שאלה על ההחלטה אפילו.

לורה ורטון:

כן, בטח אפשר.

שרון דינור:

רק,

רועי לביא:

אתה יכול להביא גם לוועדה נושא להעשרה, גם זה עושים.

שרון דינור:

אני יכולה להביא את זה, להראות לכם מה יש לי.

איציק שוויקי:

איזה תכנית?

דוד:

בתוך הודעות היושב ראש.

שרון דינור:

אז רק תגיד לי,

איציק שוויקי:

על איזה תכנית את מדברת, על איזה?

יוחנן וייצמן:

לא, כללי, דיברנו כללי.

רועי לביא:

כללי על תכניות משמעותיות.

שרון דינור:

לא, תכניות משמעותיות, בואו, אני,

יוחנן וייצמן:

לא, רק משמעותיות. לא, לא, וודאי שלא הכל.

רועי לביא:

(לא ברור) הזה בקינג ג'ורג'.

איציק שוויקי:

המגדל הזה, לא הייתי בוועדות, המגדל הזה שמעל זה,

דוד:

אה, בורג' חליפה?

איציק שוויקי:

היה בוועדת שימור?

רועי לביא:

שניה, אבל לורה שואלת לגבי שני התיקים הקודמים.

לורה ורטון:

מה, מה החלטנו.

רועי לביא:

אם אני הבנתי נכון לגבי,

לורה ורטון:

סטרומה או,

רועי לביא:

לא, לפני.

יוחנן וייצמן:

סטרומה אישרנו עם השינוי שעשינו, ואת התיק השני עדיין לא אישרנו, נשאר לוועדה הבאה.

איציק שוויקי:

רגע, לא, רגע, מה החליטו לגבי הסיור? בוא נסגור (לא ברור) אם אנחנו סוגרים סגירות.

יוחנן וייצמן:

סיור אז צריכים לו"זים של כולם, עושים ביחד או שלא עושים ביחד?

איציק שוויקי:

לא, צריך להיות ביחד.

יוחנן וייצמן:

מי שירצה שילך ביחד, מי שלא לא.

איציק שוויקי:

לא, זה לא חכמה, לבד אני יכול ללכת כי אני מכיר את המקום,

(מדברים ביחד)

רועי לביא:

אבל מי שלא יכול,

יוחנן וייצמן:

מה שאנחנו דרשנו מהם זה הדמיה, רק הדמיות.

איציק שוויקי:

אין שינוי פה.

שרון דינור:

נשאר לנו עוד תיק אחד לוועדה, אתם רוצים,

יוחנן וייצמן:

יאללה, כן, בוא נעשה את זה.

איציק שוויקי:

אבל לא קבעת לגבי הסיור.

יוחנן וייצמן:

כי לא קבענו.

איציק שוויקי:

אז מתי,

יוחנן וייצמן:

זה, יעשו את זה.

איציק שוויקי:

(לא ברור) עדיף סיור במקום.

לורה ורטון:

לא, אני אבל,

איציק שוויקי:

ביחד.

לורה ורטון:

הייתי רוצה ללכת באמת עם המחלקה,

רועי לביא:

עם אנשי המקצוע גם, כדי לשמוע.

לורה ורטון:

כי אני הייתי שם,

רועי לביא:

יש לי הצעה,

לורה ורטון:

אני טיילתי,

רועי לביא:

אתם תמצאו זמן (לא ברור) .

לורה ורטון:

אני רוצה לראות איך נראית התכנית במקור, כי אני מכירה את הסביבה אבל לא,

רועי לביא:

גם אתם צריכים מישהו ש (לא ברור) .

שרון דינור:

מה זה? זה לנו?

דוד:

רועי,

איציק שוויקי:

אפשר,

רועי לביא:

רוצים לתאם את,

דוד:

מי שיכול להצטרף,

שרון דינור:

אותו גודל,

איציק שוויקי:

זה 65,

יוחנן וייצמן:

לא, זה יותר גדול.

דובר לא מזוהה:

אה.

איציק שוויקי:

זה יותר גדול, זה יותר גדול,

דובר לא מזוהה:

סליחה.

איציק שוויקי:

זה 65, זה קטן.

דובר לא מזוהה:

סליחה על ההפרעה.

יוחנן וייצמן:

זה לראשי, זה לא לנו.

איציק שוויקי:

אה?

שרון דינור:

אנחנו עוברים?

יוחנן וייצמן:

זה לראשי, זה לא לנו.

יוחנן וייצמן:

מעניין, מה, יש פה שיפוצים אצלו בחדר?

יוחנן וייצמן:

כן. אתה יכול ללכת, הוא לא בחדר שלו, אתה יכול ללכת,

איציק שוויקי:

מה אכפת לי, תגיד לי, אכפת לי, מה יש שם איזה שימור?

שרון דינור:

אני יכולה בבקשה?

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

אוקי, אז אנחנו,

איציק שוויקי:

מה שלא מעניין לא צריך.

שרון דינור:

אנחנו נמצאים, מי מזהה פה? חוץ מוייצמן.

לורה ורטון:

מה?

שרון דינור:

אנחנו נמצאים ברחוב חיי אדם, זה רחוב קטנצ'יק (לא ברור) למאה שערים.

איציק שוויקי:

זה של וייצמן,

שרון דינור:

יש פה שני מבנים שהם מבנים היסטוריים, כנראה מסוף המאה ה-19. מבנים של שתיים עד שלוש קומות, זה המבנה שרואים פה הקטנצ'יק, רגע, הזה.

איציק שוויקי:

מה זה הפח הזה?

שרון דינור:

וזה תוספת שעשו על מבנה אחר, שהוא גם היסטורי, שהוא שתי קומות. אוקי? אז המדיניות פה של תכנית מע"ר צפון,

לורה ורטון:

(לא ברור) .

שרון דינור:

היא ארבע קומות. מוצע פה כרגע גם לאחד את שתי החלקות, גם להרחיב אותם וגם להעלות אותם לשמונה קומות.

לורה ורטון:

לשמונה?

שרון דינור:

כן.

איציק שוויקי:

שמונה קומות?

שרון דינור:

אני אראה לכם,

משה גורא:

בשם השם נעשה ונצליח.

שרון דינור:

אני אראה לכם, רק שניה,

איציק שוויקי:

איך בית בן, מהמאה ה-19 שמונה קומות?

שרון דינור:

רגע, אני מראה לכם.

איציק שוויקי:

מה?

יוחנן וייצמן:

סוף סוף אנשים קיבלו שכל, התחילו להגיש תכניות (לא ברור) .

איציק שוויקי:

רגע, מה דעתך על שמונה קומות במאה שערים? אתה הורס את מאה שערים.

יוחנן וייצמן:

את מאה שערים הגרעינית לא.

איציק שוויקי:

לא?

יוחנן וייצמן:

ממש לא.

רועי לביא:

זה איפה ואיפה.

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

כמה הבית הכי גבוה שמוצע שם כרגע?

דוד:

זה הדופן,

יוחנן וייצמן:

ארבע.

איציק שוויקי:

ארבע? הכי גבוה,

יוחנן וייצמן:

אתה שואל אותי, גם,

איציק שוויקי:

הכי גבוה היום בדופן כמה, ארבע?

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

הכי גבוה היום,

יוחנן וייצמן:

בדופן ארבע,

שרון דינור:

אלף,

יוחנן וייצמן:

לדעתי זה טעות, לא היו צריכים גם את זה לתת.

איציק שוויקי:

אתה רואה? הנה.

שרון דינור:

רחוב חיי אדם, תסתכלו איתי בבקשה, יש פה מין סימון אפילו של סימבול לשימור וכמה עצים לשימור. המון המון המון הריסות של בנייה, כאילו,

דובר לא מזוהה:

זה מצב מאושר?

שרון דינור:

לא, זה מצב מוצע, שמסמן את זה בחום. לדעתי זה סוג של בית יתומות או, לא יודעת, איזשהו,

דוד:

בית לפליטות?

שרון דינור:

תיכף נסתכל בהוראות מה, משמשים כיום כמעונות לבנות, סליחה, לא,

רועי לביא:

זה הקדש?

שרון דינור:

אני לא יודעת אם זה הקדש או לא הקדש. אוקי, ואז יש לנו את, בתת קרקע בונים ו-, החזית היא לשימור, וגם החזית האחורית,

יוחנן וייצמן:

אה, הוא משאיר את החזיתות לשימור?

שרון דינור:

מה?

יוחנן וייצמן:

הוא משאיר את החזיתות לשימור?

שרון דינור:

הוא משאיר חזית לשימור וחזית לפירוק והרכבה בכתום, וחצר קטנטונת לשימור. אתם רואים כאן, עם עצים לשימור, וזה, רגע, וואו, רגע, אני רוצה להוסיף, rotate, בוא נעשה,

איציק שוויקי:

למה הוא לא חופר מתחת לאדמה שמונה קומות?

שרון דינור:

וואו, כאילו, תראו איזה גודל כאילו הדבר הזה. הנה.

איציק שוויקי:

איזה שטח קטן כזה,

שרון דינור:

זה כאילו, זה, והרחוב הזה הוא ברוחב,

איציק שוויקי:

וייצמן, זה נראה לך הגיוני?

יוחנן וייצמן:

לא.

שרון דינור:

לא, זה משוגע לגמרי.

דוד:

מה הכתובת?

שרון דינור:

זה חיי אדם, חיי אדם,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) קומות.

איציק שוויקי:

לא, מתחת לאדמה.

שרון דינור:

32-34. רק בואו נבין מה הרחוב של הרחוב פה, בשביל הצחוק. הרחוב הוא בערך 5 מטרים, ואיפה היינו, ב-PDF. הנה. זה הבינו.

איציק שוויקי:

מה למטה בונים?

שרון דינור:

מה זה? יש איחוד חלקות, אין זכר ל-,

איציק שוויקי:

לא, מה מתחת לפני הקרקע, כי זה לא, לא חניה.

שרון דינור:

אולמות כזה של לימוד, כל מיני, לא, פונקציות ציבוריות אחרות. אוקי? כאילו, עכשיו אנחנו בדרך כלל אומרים שאפשר לחרוג לטובת פונקציה ציבורית, אבל זה כאילו חריגה מאד משמעותית פה.

איציק שוויקי:

(לא ברור) מאה שערים, גם את מאה שערים,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

זהו, הנה, זה הרחוב חיי אדם.

יוחנן וייצמן:

זה למגורים הולך או ל-?

שרון דינור:

לא, לא,

משה גורא :

המרפסות האלה,

יוחנן וייצמן :

מוסד?

משה גורא :

המרפסות האלה,

שרון דינור :

זה איזשהו סוג של מוסד לפי ה-,

רועי לביא :

אבל לפי טיפולוגית הבנייה זה לא ממש מרגיש מוסד.

שרון דינור :

נכון. לפי,

משה גורא :

המרפסות האלו,

לורה ורטון :

לפי הייעוד אבל זה אמור להיות,

שרון דינור :

הנה, בוא,

לורה ורטון :

שטח חום.

שרון דינור :

בוא נראה,

יוחנן וייצמן :

נפתח את התב"ע.

שרון דינור:

יחידת מגורי חניכות, יש פה מגורים של מישו, כאילו, של איזשהו מושג. זה חוס, חברים.

יוחנן וייצמן:

מגורי חניכות. אז זה פנימייה.

שרון דינור:

פנימייה.

רועי לביא:

זה גם לא נראה בדיוק פנימייה לפי התכניות.

יוחנן וייצמן:

תסתכל אם זה נראה דירות או נראה פנימייה.

רועי לביא:

נראה קצת,

שרון דינור:

דירות.

רועי לביא:

דירות.

איציק שוויקי:

מסכימים (לא ברור) .

רועי לביא:

זה נראה דירות.

שרון דינור:

בסדר, מגורים, זה מגורים. אני לא יודעת שזה, בוודאות שלא יגורו שמה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) בתיק האחרון,

דובר לא מזוהה:

חניכות.

שרון דינור:

חניכות.

רועי לביא:

לא, השאלה אם אתה,

שרון דינור:

כן.

רועי לביא:

מה השימושים.

שרון דינור:

הם מבקשים את זה חום.

רועי לביא:

חום זה לא שימוש.

שרון דינור:

שימוש ציבורי. רגע, נפתח לכם את הזה. זה מעונות או משהו כזה. מוסד, שהמוסד, עמותת בית לפליטות הינה עמותה וותיקה בירושלים, בית חינוך ליתומות. זכרתי שזה בית יתומות.

איציק שוויקי:

כמה יתומות יש?

שרון דינור:

המבנה הנידון יאפשר להרחיב את פעילות העמותה, ומיקומו הספציפי ייצור מעין קמפוס מרחבי שישפר את התנאים ויאפשר מתן מענה לקבלת חניכות נוספות. אפשר להעביר?

איציק שוויקי:

מה זה יתומות? מה זה בית יתומים? יש דבר כזה היום בית יתומים?

שרון דינור:

לא, היום,

לורה ורטון:

יש. לא, יש.

דוד:

יש, יש.

לורה ורטון:

יש שניים בירושלים.

דוד:

איזה שניים?

לורה ורטון:

אני לא זוכרת (לא ברור),

שרון דינור:

אוקי, השימושים, מגורי חניכות, מבנה לחינוך.

דוד:

(לא ברור) קיים?

לורה ורטון:

מה?

דוד:

(לא ברור) קיים?

לורה ורטון:

ויש עוד אחד.

איציק שוויקי:

זה מזכיר לי את בית היתומים שהיה בירושלים, שהיכו אותם למוות.

שרון דינור:

מה? מה זה הסיפור המזעזע הזה?

איציק שוויקי:

היה, מה קרה לך, את לא יודעת?

יוחנן וייצמן:

מה זה?

איציק שוויקי:

היה בית יתומים שהיכו שם הרבה למוות.

דני ליבמן:

זה הפתרון היה?

שרון דינור:

זה היה פתרון סופי.

יוחנן וייצמן:

יאללה.

דוד:

מה, שלא יהיו גם יתומים.

משה גורא:

(לא ברור) יש גם בית, קריית בנות.

שרון דינור:

כן.

איציק שוויקי:

היה,

שרון דינור:

הוא לא (לא ברור),

איציק שוויקי:

במאה ה-19 היו מכים, (לא ברור) הרבה היו מכים.

שרון דינור:

חושך שבטו שונא בנו, לא?

לורה ורטון:

בדיוק.

איציק שוויקי:

לא, במאה ה-19 היו מכים.

רועי לביא:

אבל הוא לא בנו, (לא ברור). אנחנו מגיעים פה למחוזות לא,

שרון דינור:

אנחנו המלצנו,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

לדחות את הבקשה הזאתי. אין,

יוחנן וייצמן:

חלילה.

שרון דינור:

לא, היה לנו פה,

איציק שוויקי:

מה חלילה?

שרון דינור:

זה היה, גם חריגה משמעותית מהמדיניות של הבינוי, של שמונה קומות, זה כאילו לא אפילו קצת
או משהו כזה.

רועי לביא:

זה על מאה שערים (לא ברור) ,

שרון דינור :

ההרס המוצע של המבנים האחרונים בשכונת בני משה, אני אפילו לא ידעתי שיש שכונה כזאת, עד שלא קראתי את תיק התיעוד לא ידעתי שיש שכונת בני משה.

איציק שוויקי :

מה, מה?

יוחנן וייצמן :

גם אני לא.

שרון דינור :

התכנון המוצע אינו מכבד את המורשת (לא ברור) של העיר ושל שכונת בני משה ההיסטורית שכמעט נעלמה בשל שינוי הבינוי, שזה שני המבנים ההיסטוריים שיש מהשכונה המקורית, והתכנון המוצע מציע סגנון בנייה הכולל גגות שטוחים שכמובן שמונה קומות אני מבינה את זה, אבל זה לגמרי מפר את ה-, בוא נחזור לפה, של גגות הרעפים האדומים שמאפיינים כל כך את מע"ר צפון, אנחנו לא רוצים לאבד את הצביון הזה, וגם פה ממול זה פשוט בבניה, זה בתי ויטנברג, אז פשוט לא רואים אותו.

יוחנן וייצמן :

כמה ויטנברג קיבלו, שש?

שרון דינור :

מי, ויטנברג?

יוחנן וייצמן :

כן.

שרון דינור :

אני לא זוכרת, אפשר לבדוק.

איציק שוויקי :

בתב"ע המאושרת, למה לא בונים את זה, תגיד לי? התחילו לבנות עכשיו, נכון? בתי ויטנברג. כבר שנים,

יוחנן וייצמן:

כן.

איציק שוויקי:

התכנית מאושרת, שנים. אין כסף?

יוחנן וייצמן:

לא יודע.

איציק שוויקי:

בונים? לא בונים.

שרון דינור:

כאן היה להם גם דירות להשכרה, כל מיני,

איציק שוויקי:

איפה ויטנברג?

שרון דינור:

אני רוצה להגיד לכם כמה זה,

לורה ורטון:

כמה קומות?

שרון דינור:

כן.

איציק שוויקי:

דרך אגב, ויטנברג הם בשיפוע.

שרון דינור:

שש קומות, כן.

רועי לביא:

שש וחמש.

שרון דינור:

שש וחמש.

איציק שוויקי:

אבל זה מחוץ, זה מחוץ,

שרון דינור:

לא, זה גם בתחום גדול, מגרש ענק,

רועי לביא:

מגרש גדול.

שרון דינור:

כאילו, פה זה מגרשים קטנים.

איציק שוויקי:

כן, זה משהו גדול.

שרון דינור:

בוא נראה תיק תיעוד רגע.

איציק שוויקי:

וועדה מחוזית (לא ברור) . בוא נשמע את משה שפירא.

שרון דינור:

נראה את הקרניזים, זה לא מקורי כמובן, סתם מעניין אותי, החזית האחורית גם יפה.

איציק שוויקי:

למה הם שמו את הבית של זה?

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) למטה.

חיים כהן:

למטה, מהצד,

יוחנן וייצמן:

די קרוב למאה שערים, זה לא למע"ר.

איציק שוויקי:

למאה שערים למטה. זה כמו זה, עומד, קטן, כאילו קטן.

שרון דינור:

קיצור, אני יכולה לחיות עם זה אם נוכל לעשות כמה שינויים בתכנון כמובן, שזה אומר בין היתר לצמצם דרמטית את הקומות ולא לייצר תוספת על גבי חזיתות, לפחות החזית הקדמית, נגיד האחורית נשאר אותה,

איציק שוויקי:

או שיחפרו עוד שלוש קומות מתחת לאדמה.

שרון דינור:

פשוט זה כל כך אילו היה רחוק מהמקור, שכבר לא יכולתי להגיד,

חיים כהן:

מה ייעוד המבנה? מה ייעוד המבנה?

שרון דינור:

המוצע כרגע שזה יהיה מוסד.

יוחנן וייצמן:

זה כרגע מגורים, והופכים את זה למוסד.

איציק שוויקי:

מגורים, כרגע מגורים.

משה גורא:

זה משמש כבית יתומות,

איציק שוויקי:

כרגע מגורים.

משה גורא:

כבר עשרות שנים.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל הייעוד.

איציק שוויקי:

הייעוד מגורים.

חיים כהן:

שמונה קומות זה באמת,

לורה ורטון:

לא, זה חום, שטח חום.

איציק שוויקי:

זה דופק את כל השכונה.

שרון דינור:

הנה, המצב המאושר הוא מגורים. מתאר 62,

איציק שוויקי:

למה שלא יחפרו למטה?

שרון דינור:

אני לגמרי שכחתי שיש פה עוד אנשים. סליחה.

יוחנן וייצמן:

זה ישמש ממילא מוסד.

שרון דינור:

איך, לא, כי זה רק חזית לשימור, הם לא שומרים את כל (לא ברור),

איציק שוויקי:

איזה חסידות זאת, וייצמן, איזה חסידות?

יוחנן וייצמן:

לא יודע.

איציק שוויקי:

וייצמן, איזה חסידות?

משה שפירא:

שלום שלום.

לורה ורטון:

מזמן לא התראינו.

משה שפירא:

פנים חדשות, פנים חדשות.

איציק שוויקי:

אה, כמה זמן חיכית? ציירת לפחות?

משה שפירא:

לא ציירתי, לא כלום.

איציק שוויקי:

למה?

דובר לא מזוהה:

מה השם רק?

זאב ארד:

זאב.

דובר לא מזוהה:

זאב מה?

לורה ורטון:

ארד.

זאב ארד:

ארד.

דובר לא מזוהה:

איך?

זאב ארד:

ארד.

משה שפירא:

אני לא יושב, אני לא יושב.

יוחנן וייצמן:

שבו, שבו כולם.

משה שפירא:

(לא ברור) זה בסדר.

חיים רוזנפלד:

רוזנפלד חיים.

יוחנן וייצמן:

תסביר לנו, מה יש היום בבניינים האלה?

חיים רוזנפלד:

דוד גולדמן . בעצם כרגע יש שמה פנימייה,

יוחנן וייצמן:

כרגע פנימייה.

חיים דוד גולדמן:

כן.

יוחנן וייצמן:

מה אתם רוצים לעשות?

חיים רוזנפלד:

רוצים להגדיל את זה, אנחנו צריכים להגדיל את זה.

יוחנן וייצמן:

לפנימייה או לדירות?

חיים רוזנפלד:

משפחתון, בעצם אנחנו, אני אגיד בשתי מילים מה, איפה אנחנו עומדים.

יוחנן וייצמן:

תעברו אבל בשקט.

זאב ארד:

סליחה, ברשותך רגע,

יוחנן וייצמן:

אה?

זאב ארד:

משה חייב לטוס, אולי נתחיל, שהוא יראה רק את,

יוחנן וייצמן:

את פרק השימור?

זאב ארד:

פרק השימור, ואז נחזור לשיחה איתם? זה נראה לך בסדר? כי הוא חייב לטוס,

יוחנן וייצמן:

כן, הבמה שלך.

משה שפירא:

רק להבהיר נקודה אחת שלדעתי היא מאוד מאוד חשובה, שהייתה קצת באי הבנה. אנחנו נמצאים בשכונת פני משה. עכשיו, נמצאים בשכונה, זה לא בדיוק המינוח הנכון, אני אסביר למה אני מתכוון.

יוחנן וייצמן:

כמה בתים זה השכונה הזאת?

משה שפירא:

אז זהו, בדיוק, אני כבר אעשה את,

שרון דינור:

השניים, השניים האלה.

משה שפירא:

לא, לא, לא. שכונת פני משה היא לא בדיוק שכונה, אני אסביר לכם מה השכונה. ב-1800 ו-, סביב 1880, כשרצו להקים את ימין משה, היו שמה כל מיני חאפרים שחטפו שמה בתים, העיפו אותם, הקימו שתי שכונות, את הספרדים שלחו, את הכורדים שלחו, למה שאחר כך (לא ברור) שכונת הפחים, רחוב ביבס, ואת האשכנזים שלחו לכאן. עכשיו, ברחוב ביבס יש לנו ממש מתווה של שכונה, יש לנו רחוב, בתים מהצדדים. פה יש לנו, פה יש לנו, יש לנו גם דבר כזה, הוא בכלל לא באזור שלנו, הוא באזור היותר גבוה, ליד הכיכר כאן, כן? מוניות גאולה, כל המקטע הזה כאן, אפשר לראות שיש פה סמטה עם יחידות מהצדדים שלה. אחר כך יש לנו עוד פעם,

יוחנן וייצמן:

רואים אותה?

משה שפירא:

אתה רואה שורה של בתים צמודים אחד לשני. זה כמו שבנחלאות אתה לא רואה, אותו דבר. עכשיו, זה הדבר הזה. אחר כך יש לנו פה בניין משנות ה-30 שיש לו חצר פנימית, ואחר כך מגיעים שני הבניינים האלו כאן. שני הבניינים האלו כאן, אין שום אינדיקציה שהם חלק משכונת בני משה.

שרון דינור:

אנחנו הסתמכנו על תיק התיעוד שלך.

משה שפירא:

רגע, שניה, שניה,

שרון דינור:

כאילו, לא הכרנו בכלל את השכונה הזאת.

משה שפירא:

רגע, שניה, אני רוצה להסביר, אני רוצה להסביר. הסיפור הוא כזה. יש לנו שכונות שאנחנו מכירים אותם, מאה שערים, שכונה סגורה לגמרי. בתי אונגרין, שכונה סגורה לגמרי. בתי וורשא, שכונה סגורה לגמרי. בתי ויטנברג, שכונות סגורות. יש תופעה בשכונות שזה, שיש לנו אינפילים, בניינים (לא ברור) שכונות. עכשיו, לכן אני אומר, המבנים האלה, המבנים האלה שהם, האזור הזה נהוג לכוונת אותו בני משה, הרי ברור שכל זה לא קשור לבני משה, כן? ברור שזה בטוח בני משה. היחס של הדברים האלה זה לא בדיוק ברור מה הדבר הזה. אני גם רוצה להדגיש את הדבר הזה, כי המבנים האלה הם שונים באופן מהותי מכל השכונה, והם שונים גם כן מהשכונה ממה שיש לנו של המפונים, החאפרים, הכורדים שהגיעו לשכונת הפחים, כי זה בתים שהם מאד מפוארים, הם קצת שונים מהזה. יש להם גינה מקדימה, גינה מאחורה. אז הם טיפוס אחר. ולכן אני אומר, מה שעושים פה לא קשור לבני משה, זה לא קשור למרקס, חוות הדעת שהגישה העירייה היה כאילו זה פגיעה במרקס השכונתי. בגלל זה אני אומר, יש לנו כל מיני מרקמים שכונתיים. יש לנו את השכונה הזאתי כאן, (לא ברור) קו אפס, חצרות, ללא בינוי מאחור. יש לנו את המבנה הזה שהוא בכלל מבנה (לא ברור) סביב חצר, ויש לנו את הדבר הזה שזה סיפור בפני עצמו. גם בסיפור הזה בפני עצמו, הבניין הזה עצמו מורכב משני שלבים, משני שלבים. עוד נקודה אחרונה שאני מראה אותה. ושני השלבים של הבינוי, המבנה התחיל כבניין קטן, (לא ברור) שהקיר פה (לא ברור) של הקיר. עכשיו, אלף זה היה מבנה אחד של יחידה אחת, ואז יצרו לו חזית מפוארת משני הצדדים, ואז אחר כך הדבר הזה, יצרו כאן תוספת מקדימה. בעצם בתכנית דווקא הגוש ההיסטורי, הגוש ההיסטורי איפה שהגרעין המקורי הוא המיועד לחשיפה שימורית עם החצר, והבינוי שמוצע הוא על החלק שהוא בעצם שלב ג' של ה-,

שרון דינור:

שהוא גם היסטורי.

משה שפירא:

שהוא גם היסטורי, וודאי, וודאי, לא, לא, לא, אני לא ממעיט, אני רק אומר שב-, אני חושב שהאדריכל במשחק שהוא עשה, הוא תעדף את החלק היותר היסטורי ונתן לעצמו יותר לבנות במקום שהוא פחות,

רועי לביא:

אבל כל השלבים, א' ב' ג' הם כולם מ-1917.

משה שפירא:

כולם, כולם היסטוריים, כולם היסטוריים,

רועי לביא:

כולם גם מאותו,

משה שפירא:

כולם היסטוריים, רק אני רוצה להגיד שהחלק של שלב ג', יש פה תוספת שהיא כבר, היא קיימת,

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) של שלב א',

רועי לביא:

הם כולם מאותם שנים אצלך.

משה שפירא:

לא, יש הבדל בין 1900 ל-1940, אבל כן.

רועי לביא:

לא,

רועי לביא:

א',

יוחנן וייצמן:

עוד פעם, הירוק, אני לא רואה כל כך רחוק.

רועי לביא:

(לא ברור) שנים.

משה שפירא:

זה בפער של, בין 1900 ל-, כן,

רועי לביא:

כן, זה בהינף אחד של,

איציק שוויקי:

(לא ברור) את המפה איפה זה (לא ברור) ?

משה שפירא:

לא, זה לא בהינף אחד,

איציק שוויקי:

אפשר לרדת למפה חזרה, איפה (לא ברור) ?

משה שפירא:

זה בעצם הבניין, שלב א' הוא הבניין של (לא ברור) ,

זאב ארד:

אפשר לראות את זה כמבנה אחד,

רועי לביא:

אבל תיאורטית זה גם יכל להיבנות ייבנה שנתיים אחריו. פשוט הוא נבנה כיחידה מאותו,

משה שפירא:

כן, תיאורטית יכל, זה לא (לא ברור) מאחר ו-, אנחנו בעצם מסתמכים, בעצם התארוך שלנו מסתמך,

רועי לביא:

היה להם כסף מסוים,

משה שפירא:

כי לא היה לנו את התצ"א של,

רועי לביא:

היה להם כסף ל-X,

יוחנן וייצמן:

גמרו, המשיכו הלאה, כן.

רועי לביא:

בדיוק.

יוחנן וייצמן:

אמי לא דחף להם שלביות ביצוע.

משה שפירא:

השלב הזה גם יכל להיות 1982 לצורך הדיון, דיברתם על הרכבת מקודם, הוא יכל גם להיות ב-1992 ולא 1900, בסדר? פער של שמונה שנים. כאילו, אני אומר, אבל אני אומר, כי מבחינה טכנולוגית, (לא ברור) קימרונות, מבחינת חזיתות, רואים שזאתי חזית של מבנה, זה לא קיר,

רועי לביא:

ברור.

משה שפירא:

(לא ברור) למעלה, ומצד שני אנחנו רואים שכל המבנה בשלמותו מופיע בתצ"א (לא ברור) ,

רועי לביא:

אני רק אגיד סתם לדיון השימורי פה, אני חושב שהסיפור במבנים האלה הוא, השלבויות שלהם, או הדבר הזה שאתה מתאר הוא חלק מהסיפור שלהם. זאת אומרת, זה לא ש-, אה, שלב א' הוא ליבת החשיבות ושלב, לא, הסיפור ההיסטורי הוא הדבר הזה,

לורה ורטון:

התפתחות.

משה שפירא:

(לא ברור) לא, ולכן, ולכן כל המבנה, עוד מעט זאב יציג את זה, כל המבנה עצמו הוא משמר אותו, אבל הוא נוהג בו בתעדוף אחר. זאת אומרת, יש, החזית של שלב ב' היא מופיעה בלובי בזה, בעוד שהחזית של שלב א' היא, והמקטע של שלב ב' שחופף לשלב א' היא תישאר חשופה כמו שהיא במופע שלה היום. זה זה, תודה רבה לכם.

איציק שוויקי:

רגע, אני רוצה לדעת, איפה בתי ויטנברג עברו ל-,

משה שפירא:

בתי ויטנברג עברו לצד שני של הכביש.

איציק שוויקי:

מה זה צד שני של הכביש?

משה שפירא:

הנה, תראה את המפה שם. הנה.

איציק שוויקי:

איפה?

משה שפירא:

אנחנו פה,

איציק שוויקי:

(לא ברור) להראות במפה איפה,

משה שפירא:

הנה, אנחנו כאן, בתי ויטנברג כאן.

איציק שוויקי:

אמרת את זה, סימנת את זה, אמרת שזה, זה בתי,

משה שפירא:

לא, זה בני משה,

איציק שוויקי:

אונגרין אמרת.

משה שפירא:

פה בני משה. לא, בתי אונגרין אמרתי פה.

איציק שוויקי:

לא, לא, אמרת שם.

משה שפירא:

(לא ברור) זה ויטנברג, פה ויטנברג.

איציק שוויקי:

אתה סימנת ועשית אונגרין,

משה שפירא:

לא, לא, אמרתי בתי אונגרין פה, מאה שערים פה, בתי ורשא פה, בתי ויטנברג פה.

איציק שוויקי:

אוקי, תודה.

שרון דינור:

תודה.

רועי לביא:

מתוך שינה הוא אומר את זה, עזוב.

יוחנן וייצמן:

בוא, תסביר לנו מה היה שמה, מה קורה שמה. למה זה נראה גם כן, בתכנית זה לא נראה בדיוק,

חיים רוזנפלד:

פנימייה?

יוחנן וייצמן:

פנימייה, זה נראה יותר,

חיים רוזנפלד:

אני רוצה להסביר פה דבר מאוד מאוד פשוט. אנחנו, בית לפליטות,

יוחנן וייצמן:

שניה אחת. כן.

חיים רוזנפלד:

כן, אני אומר ככה, יש לנו פה עניין מאוד פשוט. בית לפליטות בעצם הוקם לפני 80 שנה, סבא שלי הקים את זה לפליטות שואה וזה. היום זה בעצם פנימייה לבנות רווחה.

חיים כהן:

מי זה סבא שלך?

חיים רוזנפלד:

הרב נפתלי רוזנפלד. הוא היה איש ידוע פה בירושלים, כן. והוא הקים את הבית לפליטות, לבנות מסכנות, בנות יתומות, והיום המקום הזה משמש ליתומות ולבנות חד הוריות או שלא יכולות להיות בבית מכל מיני מקרים של, סוציאליים. בשנים האחרונות, כמה שכל העניין של הרווחה

התפתח לכיוון שהרווחה מטפלת וזה, בעצם אנחנו, המבנה הקיים שאנחנו קיימים וגם המבנה הנוכחי קיימים כמו פנימייה, שזה אומר שכפי ש-, מה שהרווחה דורשת היום, זה לא מאפשר לנו לא לקבל, בוודאי ש (לא ברור) לא תקציבים, אבל אפילו,

יוחנן וייצמן:

סליחה שאני קוטע אותך. גיל ריבוש, הרווחה פה, מכירים אותכם?

חיים רוזנפלד:

מה?

יוחנן וייצמן:

אתם עובדים פה עם הרווחה בעיריית ירושלים? גיל ריבוש מכיר אותכם? שולחים לכם,

חיים רוזנפלד:

לא, מכירים, מכירים אותנו מהפעילות שלנו, אבל אין לנו סמל בעצם.

יוחנן וייצמן:

לא, בלי סמל, לא מעניין אותי סמל.

חיים רוזנפלד:

(לא ברור) מדינת ישראל,

חיים כהן:

שניה, שניה, אני אסביר לך, גיל ריבוש הוא עובד עם הרבה מוסדות שהם לא מוכרים. זאת אומרת,

יוחנן וייצמן:

יש בעיה, הוא שולח אליך?

חיים רוזנפלד:

בוודאי שכן.

יוחנן וייצמן:

זה מה שרציתי לדעת, זה היה השאלה.

חיים רוזנפלד:

כן, בוודאי שכן,

יוחנן וייצמן:

לא מעניין אותי סמל מוסד.

חיים רוזנפלד:

בוודאי, בוודאי שכן, כן. הם ובית המשפט, אינסוף. יש מלא, כל הזמן שולחים.

יוחנן וייצמן:

אז זה מה שרציתי לדעת.

חיים כהן:

כן, ברור.

חיים רוזנפלד:

אז מה שקורה, אנחנו ברווחה, כל הזמן אומרים לנו תבנו בצורה של משפחתון, אנחנו נוכל יותר להכיר בכס, איך אומרים? שאנחנו נוכל יותר להרחיב את הפעילות שלנו. אנחנו הלכנו לבדוק בכל הפנימיות של הרווחה (לא ברור) שנבנו ב-20 שנים האחרונות, אם זה מגדל העמק או כל מיני מקומות שהיינו וראינו שבעצם הכל מתנהל באמת בצורה של כאילו יחידות דיור. שמונה בנות ביחידה ועוד כל מיני דברים שהם דורשים. אז אמרנו, ברגע שאנחנו חושבים על תכנית של להרחיב, יש לנו המון המון, לא עכשיו, כבר שנים שיש המון המון עומס, המון, בפנימייה הקיימת כרגע גם פה וגם שם, שני המבנים, הבנות גרות במיטות קומתיים בכל חדר. יושב פה איתנו גם הרב גולדמן חיים שהוא בעצם,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) עוזר להם בשטח?

חיים רוזנפלד:

כן. כל יום,

לורה ורטון:

איך קוראים למוסד?

חיים רוזנפלד:

בית לפליטות.

לורה ורטון:

בית,

חיים רוזנפלד :

בית לפליטות. כן.

יוחנן וייצמן :

רוצה ללכת לשם לסיור? אני לא הייתי שם אף פעם.

חיים רוזנפלד :

אני הייתי מציע,

דובר לא מזוהה :

אולי, אולי באמת,

חיים רוזנפלד :

אני הייתי מציע בהחלט שילכו לשם לסיור ואז יראו את המצוקה של הבנות, זה נורא ואיום. מדובר בבנות ממש קטנות, בגיל כיתה א' וזה, שגרות ככה במיטות קומתיים אחד על השני, והחדר כמעט,

חיים כהן :

(לא ברור) למטה, בוא נקצר קצת זה. המקום שאתם רוצים בעצם זה להרחיב את המוסד.

חיים רוזנפלד :

בוודאי, כן.

חיים כהן :

שתיים, מה עם השכנים?

חיים רוזנפלד :

שכנים?

חיים כהן :

שכנים, איך הם,

יוחנן וייצמן :

אתה בונה בניין של שמונה,

חיים כהן:

איך השכנים יגיבו על זה?

יוחנן וייצמן:

אם היו בונים לידי שמונה קומות פנימייה של בנות,

חיים כהן:

לא, אני שואל כי, אני מתקדם, בוא נגיד שאנחנו נתקדם. אתה מבין שמחר יהיה או יכול להיות לנו תוצאה שהשכנים יתנגדו. אז בשביל מה ללכת קדימה ואחורה? שאלה, יש לך איזשהו אמירה, הבנה עם השכנים? אתה רואה בעיה שהשכנים יתנגדו לך? הרי במצב כזה, אתה מבין?

חיים רוזנפלד:

מצד אחד (לא ברור) ירושלים,

דובר לא מזוהה:

הם נמצאים כבר היום,

חיים כהן:

אני לא יודע, אני שואל,

יוחנן וייצמן:

אם הם נמצאים, לא, אז תענה, תענה, התשובה חשובה.

חיים רוזנפלד:

התשובה היא לא, אין בעיות.

חיים כהן:

אני שואל, האם אתה יודע, כי הרי מחר מה קורה? אנחנו למשל, בוא נגיד,

יוחנן וייצמן:

נאשר תכנית.

חיים כהן:

נאשר תכנית, ואחר כך מגיעים לך כל השכנים, אומרים לך מה עשית לנו, הרסת לנו את החיים.

יוחנן וייצמן:

וזה קורה לנו הרבה.

חיים כהן:

אז לכן אני שואל, יש לך איזשהו,

חיים רוזנפלד:

התשובה לא.

יוחנן וייצמן:

בנות ירושלים צד אחד, מי הצד השני?

חיים רוזנפלד:

אנחנו,

דובר לא מזוהה:

ויטנברג,

חיים רוזנפלד:

בצד אחד, בצד השני,

חיים כהן:

בסדר, לא משנה, האם יש לכם (לא ברור), הם מכירים,

יוחנן וייצמן:

אין חשש.

חיים כהן:

זו השאלה. בסדר, אוקי. זה אמירה מאד חשובה, כי אם אני יודע שהשכנים תומכים ולא מתנגדים,

חיים רוזנפלד:

יכול להיות מישו ממאה שערים בשני קילומטרים,

חיים כהן:

לא, לא, אני לא מדבר עכשיו על 2 ק"מ,

יוחנן וייצמן:

לא, אם קרמר יגיש התנגדות זה נושא, דיאמנט, כן.

חיים כהן:

בסדר, אני מדבר על משהו אחר, אני מדבר מבחינת הזה, גם זה צריך,

יוחנן וייצמן:

זאב ארד, שאלה אליך לפני שאתה מציג, כי אני רוצה שתשלים אותם. זה תואם לפרוגרמה של משרד הרווחה של פנימיות?

זאב ארד:

אני לא בדקתי פרוגרמות משרד הרווחה, אני יודע ש-

יוחנן וייצמן:

אתה הרי תכננת,

זאב ארד:

עבדתי,

יוחנן וייצמן:

זה לא פנימייה ראשונה שאתה,

זאב ארד:

(לא ברור) פנימייה כזאת, אני בדרך כלל מתכנן פנימיות ל-, איך קוראים לזה, לחינוך וזה משהו אחר.

יוחנן וייצמן:

דירת מצוקה.

זאב ארד:

במקרה הזה של מצוקה (לא ברור) אז אני בעצם נשענתי על מה ש-

יוחנן וייצמן:

נשענת על הדברים שלהם.

זאב ארד :

והם הסבירו לי בדיוק, (לא ברור) .

יוחנן וייצמן :

היית במקום, (לא ברור) ?

זאב ארד :

כל הדרישות, כל הדרישות, כל ההגדרה, אתם רואים, התכנון הוא של דירונות כאלה בפנים.

יוחנן וייצמן :

כן.

זאב ארד :

וכל הפרוגרמה היא, קיבלתי אותה מהם בשיחה שהיה לנו דרך פיני.

יוחנן וייצמן :

מאה אחוז.

שרון דינור :

ראיתם את ההמלצה שלנו, היא לא חיובית.

יוחנן וייצמן :

כן.

שרון דינור :

עשיתם תיאום?

זאב ארד :

תראי, אנחנו קודם כל,

שרון דינור :

רציתי להציע משהו שיכול כן אולי, אולי, כן יתאים לכם. אז רק תענה רגע אם עשיתם תיאום.

זאב ארד :

אני, אנחנו לפני פתיחת תיק לא עשינו תיאום, אחרי פתיחת תיק ניגשנו לתאם עם יונתן. היה לנו GO ונפגשנו פגישה אחת עם יונתן. בפגישה עם יונתן הוא העלה כמה נקודות שבאמת, שקשורות לקיר הפנימי שאנחנו חשבנו להרוס אותו.

שרון דינור :

ותיאמתם,

יוחנן וייצמן :

ביקשתם פירוק והרכבה?

זאב ארד :

בהתחלה, בהתחלה אנחנו חשבנו שנבנה רק את ה-, רגע, (לא ברור) זה, כן, חשבנו שרק את החזיתות,

שרון דינור :

רגע, לשים את זה או?

זאב ארד :

תשימי בהתחלה, לא, זה בסוף. תשימי בהתחלה.

שרון דינור :

פה? תסתכל רגע. עוד יותר?

זאב ארד :

תעלי, תעלי, תעלי. עוד, תרדי קצת. אוקי, זה כבר, רגע, זה תכנון אחרי שישבנו עם יונתן. בפגישה עם יונתן הוא אמר, תשמע, הדבר הזה מאד חשוב לנו, תשמור את זה. הלכנו, בדקנו, חזרנו לפגישה עם יונתן, (לא ברור) גם היה שמה חוסר בכמה דברים בנושא של תיק התיעוד. חיכינו, קיבלנו השלמה של תיק תיעוד, ניגשנו ליונתן, קבענו איתו פגישה. בפגישה הזאתי הייתה שמה נטע מ-,

שרון דינור :

תכנון העיר.

זאב ארד :

ממחלקת תכנון עיר, (לא ברור) אבל אני ניסיתי לקיים את הדיון בנושא השימור, בנושא של הקירות, בנושא של החצר, כל הנושאים האלה, ונטע כל הזמן אמרה לנו, אנחנו לא מוכנים לשמונה

קומות, וקומות, וקומות, וקומות, (לא ברור) להחליט, יש פה עניין, רבדים כאלו, רבדים אחרים, בואו נתקדם בדבר הזה. בסופו של דבר הפגישה הייתה, נסתיימה הפגישה, אני, בעקבות הפגישה הזאתי גם יונתן ביקש עוד כמה דברים. תיקנתי את התכנית פעם שניה, הבאתי אותה ליונתן, שלחתי PDF ליונתן ובאתי לדבר איתו, אמרתי לו, בוא תגיד אם זה עומד בקריטריונים,

חיים רוזנפלד:
חיים דוד גולדמן.

זאב ארד:
יונתן אמר לנו, תשמע, אין לנו מה לדבר, תכנון עיר אמר שהתכנית הזאתי היא,

שרון דינור:
לדחייה.

זאב ארד:
לדחייה, אז אין לנו על מה לדבר בכלל. (לא ברור) ופה זה נעצר.

רועי לביא:
איד (לא ברור) התכסית,

זאב ארד:
למרות זאת, למרות זאת,

שרון דינור:
כן?

זאב ארד:
אני כן הסתכלתי על חוות הדעת שלכם, (לא ברור) עשיתי את התכנית, כן עשיתי משהו, אני חושב, שעוד קצת נותן איזשהו,

שרון דינור:
אתה רוצה להראות מה,

זאב ארד:
רכיב שימורי,

שרון דינור:

מה,

לורה ורטון:

מה שינית?

שרון דינור:

(לא ברור) להציע מה ש-,

יוחנן וייצמן:

תציע, תן לנו את ההצעה איך כעת אתה מציע.

שרון דינור:

איך כעת,

זאב ארד:

האחרונה?

שרון דינור:

איך הכל (לא ברור) .

יוחנן וייצמן:

האחרונה, כן.

זאב ארד:

האחרון, זה שעשיתי,

יוחנן וייצמן:

כעת הסוגייה שאתה מדבר היא שימור נטו, אל תדבר לא קומות, לא פרוגרמה, לא סיפורים.

זאב ארד:

נכון.

שרון דינור:

איפה?

זאב ארד:

אמת ויציב.

שרון דינור:

עוד?

זאב ארד:

עוד, עוד, עוד, כן. רגע, עוד, כן. עוד, עוד, זהו. כאילו בעצם, בעצם מתוך מה שכתבתם הבנו שמה שחשוב גם זה הנושא של קירות, אז מעבר לנושא של השימור שבעצם אנחנו (לא ברור) את המבנה, זה המבנה שמשה דיבר עליו, שימור של כל המערכת הזאתי. כאן אנחנו כן מבקשים לעשות פירוק והרכבה מאחר שאנחנו כן בגלל הפרוגרמה צריכים חללים גדולים ויפים למטה לצורך הפעילות של המבנה הזה, של הצרכים שלהם, ואנחנו לא יכולים לשמר את הקירות האלה, אתם יודעים מה המשמעות של לשמר קירות כאלה. אנחנו כן חושבים שעל ידי פירוק והרכבה אפשר לעשות משהו מאוד יפה, ודווקא בגלל שרוצים,

שרון דינור:

בחלק האחורי זה חצר אנגלית?

זאב ארד:

זה לא חצר אנגלית, זה חצר,

שרון דינור:

זה חצר מונמכת?

זאב ארד:

כן, זה חצר מונמכת שהיא לא, יש שתי חצרות מונמכות, אחת פה ואחת פה, (לא ברור) שיראו את האור והאוויר וכל מה שקשור לחללים התת קרקעיים. אנחנו יודעים, זה לא פעם ראשונה שאנחנו נתקלים בזה, שבשביל לייצר את הפרוגרמות האלה באחוזי הבינוני הגבוהים שיש בהם צורך כי אנחנו נמצאים בצפיפות נוראית, הפתרון הוא תמיד דרך תת הקרקע עם יכולת לפתור אותו דרך חללים,

שרון דינור:

אוקי, השאלה,

יוחנן וייצמן:

מה אתם עושים שמה? חדרי אוכל, דברים כאלה?

זאב ארד:

מה?

יוחנן וייצמן:

מה אתם עושים בתת הקרקע?

זאב ארד:

גם חדרי פעילות וגם חדר אוכל.

שרון דינור:

מה אתם עושים עם הילדות בזמן של הבנייה?

חיים רוזנפלד:

אנחנו, זה הדברים שאנחנו באמצע לתכנן האם אנחנו בינתיים נשכור מקום ממש בקרבת מקום, חלק מבנות ירושלים, או שיש איזשהו, מישהי אתיופית שיש להם איזשהו בניין. אנחנו באמצע הרבה,

זאב ארד:

אני רוצה גם להגיד שהמקום הזה יש לו עוד ייחוד שלא עלה פה, זה שבעצם זה הופך להיות חלק מקמפוס, כי במרחק של פחות מ-200 מטר משם יש להם את מבנה החינוך העיקרי שלהם.

חיים רוזנפלד:

כן.

זאב ארד:

ככה שמערכת היחסים הזאת הרבה יותר מורכבת והרבה יותר עשירה,

שרון דינור:

לא הבנתי,

חיים רוזנפלד:

מרק בניין אחד,

שרון דינור:

היא קיימת גם היום אבל, לא?

חיים רוזנפלד:

לא, יש שני בניינים, יש לנו שני בניינים. יש את הקמפוס שהוא עכשיו, שהוא לא קשור,

יוחנן וייצמן:

שהוא חינוך.

חיים רוזנפלד:

אין להם את,

שרון דינור:

לא, אבל גם היום יש להם ילדות.

יוחנן וייצמן:

תראה לנו, אפשר לראות את זה ב-GIS.

זאב ארד:

(לא ברור) זה חלק מ-,

חיים רוזנפלד:

יש פה בניין שהוא כרגע קיים,

שרון דינור:

כן.

חיים רוזנפלד:

שזה בניין ש-,

יוחנן וייצמן:

בבהר"ן, זה עוד רחוב,

חיים רוזנפלד:

בהר"ן, כן, בהר"ן 1.

חיים דוד גולדמן:

שמה, זה הבניין,

חיים רוזנפלד:

זה הבניין (לא ברור) ,

חיים דוד גולדמן:

שמה אנחנו לא יכולים לקבל תקציב שום דבר בגלל שזה לא בנוי לפי,

חיים רוזנפלד:

לפי התקן.

חיים דוד גולדמן:

הדרישות.

חיים רוזנפלד:

לפי התקנים.

חיים דוד גולדמן:

אנחנו עכשיו רוצים באמת כן לעשות,

רועי לביא:

(לא ברור) לגיל הרך,

יוחנן וייצמן:

הולכים לעשות שמה גינה?

חיים רוזנפלד:

כנראה. הגיל הצעיר, בוא נגיד ככה, אני רוצה להגיד משהו שלא הספקתי עוד להגיד לפני זה. הצורך היום של הציבור החרדי בפנימיות זה נורא ואיום, ובעצם אנחנו צריכים להתאים את עצמנו לצרכים. וזה צריכים להבין שהרווחה נכנסת היום לכל מקום, במיוחד כשמדובר בגיל הרך, הם לא יאפשרו לשלוח ילד לגיל הרך, גם בהמלצת הקהילה, אם לא עומדים בתקנים. אנחנו רוצים את הבניין הזה ליעד בעצם יותר לגיל הרך, שזה עיקר הביקוש היום, עד גיל 12-13, וזה אי אפשר לעשות במבנה הקיים. אז לכן אנחנו, זה התכנית כרגע בעצם. יש הרבה יותר צורך בלקבל ממה שיש עכשיו, זאת אומרת, יש שמה 200 בנות, אנחנו יש לנו צורך ב-250 בנות נוספות.

יוחנן וייצמן:

יש לכם היום 200 בנות?

חיים דוד גולדמן:

כן.

חיים רוזנפלד:

אז אולי באמת תבואו לבדוק.

חיים כהן:

לא צריך (לא ברור) .

יוחנן וייצמן:

מה,

חיים רוזנפלד:

לא,

יוחנן וייצמן:

אולי לפני הוועדה המקומית. בסדר. אתם משובצים? מתי אתם משובצים במקומית, אתה יודע?

חיים רוזנפלד:

מה?

פיני זלצמן:

יום רביעי.

יוחנן וייצמן:

יום רביעי אתם משובצים?

פיני זלצמן:

כן.

שרון דינור:

אני רציתי להציע אבל עוד לא ראיתי את ההצעה שלך אז,

זאב ארד:

אז אני רוצה, (לא ברור) שאולי נעבור מהר על המצגת, כי יש פה כמה נקודות,

שרון דינור:

לדעתי,

זאב ארד:

(לא ברור) של גובה, אני כן חושב (לא ברור) נקודה של גובה,

שרון דינור:

לדעתי אין לך מה לעבור עוד פעם על המצגת כי הבנו כבר את המצגת, אז,

זאב ארד:

אז לא, אז אני רוצה כן, אני כן רוצה להגיד מילה אחת על ה-, קודם כל על הנושא של השימור,

יוחנן וייצמן:

בוא ניכנס רק לסוגיית השימור, שאר הדברים,

זאב ארד:

(לא ברור) כי בכל זאת יש פה, יש פה עניין מעבר ל-,

איציק שוויקי:

(לא ברור). מה זה, פירוק והרכבה זה לא שימור.

יוחנן וייצמן:

אז פירוק והרכבה זה לא שימור, אז הוא לא ירכיב את זה חזרה.

איציק שוויקי:

כן.

זאב ארד:

אני רוצה להגיד רק, איפה זה,

יוחנן וייצמן:

איציק, (לא ברור).

איציק שוויקי:

לא, לא, לא,

יוחנן וייצמן:

עזוב, יש לו צרכים, איך אתה רוצה שהבן אדם יבנה מוסד?

דובר לא מזוהה:

אני,

יוחנן וייצמן:

בשביל הקיר הזה הפנימי אז מה נעשה, נהרוס את המוסד? שלא יבנו, לכו מפה.

איציק שוויקי:

לא, אני אומר שהם,

זאב ארד:

רגע, אבל התחיל דיון, רגע, אולי לפני הדיון אני אציג. יש כאן שתי נקודות (לא ברור) מרכיבי השימור, ואת הנושא של הגובה. מרכיבי השימור לצורך העניין אני כן רוצה להרחיב.

יוחנן וייצמן:

זה מה שחשוב.

זאב ארד:

וגם על הנושא של הגובה. אוקי? וזה כן יושב (לא ברור). ברשותכם, עוד שתי דקות.

יוחנן וייצמן:

כן, בוא ניכנס, לא, אני רוצה, תראה, יש לנו בעיה, היות והמחלקה לא נכנסה לעומק נושא השימור, הייתי רוצה כן לקבל החלטה כעת.

זאב ארד:

אוקי, אז,

שרון דינור:

מה זה לא נכנסה לעומק? לא הבנתי,

יוחנן וייצמן:

כי לא, לא הגבתם על זה.

שרון דינור:

כי,

יוחנן וייצמן:

כתבתם לדחות, כמו התכנית של הבוקר, הבעיה שלנו שהם ברביעי במקומית, להבדיל מהתכנית של הבוקר.

שרון דינור:

כתבנו לדחות את הבקשה אבל,

יוחנן וייצמן:

מה? בסדר, אבל לא כתבתם מה אם כן.

שרון דינור:

אז אני רציתי להגיד, אבל הוא עדיין מדבר.

יוחנן וייצמן:

אה, יש לך מה אם כן הצעה?

שרון דינור:

אני חושבת כן.

יוחנן וייצמן:

רוצה להציג אותה? בוא נלך הפוך, ארד, זאב, בוא נלך הפוך.

זאב ארד:

הפוך, יאללה, הפוך.

שרון דינור:

איך שאתם רוצים, לא אכפת לי. תראו, אני חושבת ש-,

זאב ארד:

מה שהיושב ראש יגיד.

שרון דינור:

מבחינתי,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שזה עדיף, תשמע את ההצעה של המחלקה ותגיב עליה.

שרון דינור:

אני חושב שהייתי יכולה לחיות בשלום יחסית, כן? עם, קודם כל,

זאב ארד:

אני אראה רגע את התכנית,

שרון דינור:

איזושהי תכנית, לא חשוב איזה, אבל ש-

יוחנן וייצמן:

תפתח את קומת הקרקע, בוא נגיד.

זאב ארד:

כן, נפתח את קומת הקרקע.

שרון דינור:

תראו, אם, אני חושבת שהדבר הזה זה טעות, גם השער (לא ברור) וזה. אני חושבת שלא צריך להיות פה בינוי, בואו, אתם מקבלים הרבה בינוי פה. הדבר הזה (לא ברור) ואז יש לי,

יוחנן וייצמן:

רק בקומה הראשונה?

שרון דינור:

בכל הקומות.

יוחנן וייצמן:

ומעליו בזיז.

שרון דינור:

לא, כן, בלי, לא בזיז, אני אומרת, אל תבנו פה. יהיה פה גינה, לא יודעת, איזה זיז (לא ברור) ?

רועי לביא:

גם היחס פנוי פנוי.

שרון דינור:

כמה זיו אתה יכול לעשות פה בעומק כזה? ואז אתם נשארים עם השטח הזה. אם אתה מפרק את זה אז בוא נקרב אותו, נשים אותו במקום שרואים אותו בקומה, כאילו, ברגע שפירקנו כבר אז בוא נחזיר אותו במקום נורמלי,

יוחנן וייצמן:

במקום שכדאי להחזיר אותו.

שרון דינור:

כאילו,

לורה ורטון:

(לא ברור) שאפשר לראות.

שרון דינור:

זה מה שאני חושבת. ואז קיבלתי שתי חזיתות. אני לא יודעת כמה רואים אותם מהרחוב, (לא ברור) מבחינת הבדלי הקרקע,

זאב ארד:

לא רואים כלום, לא רואים כלום, יש שמה בניין ענק,

שרון דינור:

בסדר,

זאב ארד:

(לא ברור) 3 מטרים, לא רואים כלום.

שרון דינור:

אני אומרת, עדיין אני חושבת שהערך שלו בתור חזית חיצונית הוא יותר גבוה מאשר חזית פנימית, והראיתי שניתקנו אותו משאר, אם הוא היה בחלק ממכלול אז לא הייתי אומרת את זה, אבל ברגע שכל הבפנים נהרס אז אני חושבת שאפשר להעתיק אותו. ואז יש לך את הדבר הזה. תרכזו את הבנייה פה ואז הוועדה לשימור לא תגיד את הנושא של הקומות נשאיר את זה לתכנון. זה יהיה כבר,

לא השלמה עם הקומות אבל לפחות ברמה השימורית הגעתי פה ל-, חיי אדם, הוא כן רחוב שבכל זאת הוא רחוב שיש לו משמעות, גם היסטורית וגם של נצפות, ואני מגיעה פה לזה כי אני חושבת שהדבר הזה פה הוא לא טוב. הוא לא טוב,

יוחנן וייצמן:

מה תכננתם פה?

זאב ארד:

תראו, אני אגיד ככה, מה המחיר, בסדר?

יוחנן וייצמן:

מה?

זאב ארד:

בסוף יש לי לקוח פה והלקוח יצטרך לקבל את ההחלטה,

יוחנן וייצמן:

עוד פעם, מה תוכנן פה בכל הקומות?

זאב ארד:

כל הקומות, בקומות הבאות, שניה, זה תת הקרקע. יש לנו בעצם כאן עוד יחידת, עוד יחידת, יחידה אחת,

לורה ורטון:

מה יש?

זאב ארד:

נוספת. יש יחידה נוספת פה. יש שבע או שמונה יחידות,

שרון דינור:

יחידה נוראית, בואו, זה ליתומות של דיקנס לא הייתי נותנת לחיות פה,

זאב ארד:

זה לא נכון.

שרון דינור:

בתת הקרקע עם אור של חצר אנגלית.

זאב ארד :

לא, לא, שרון, שרון, שרון,

שרון דינור :

זה לא טוב, לא.

זאב ארד :

זה לא נכון.

שרון דינור :

אני אומרת, איפה שאני לא הייתי מאשרת לעצמי או למישהו מהמשפחה שלי לגור, גם,

יוחנן וייצמן :

זאב, בוא ניקח את תת הקרקע ואת הראשונה לא, ואת כל הגובה, כל הגובה אתם ביקשתם פה עד למעלה?

זאב ארד :

כל הגובה ביקשנו עד למעלה. יש לנו כאן,

יוחנן וייצמן :

אז בוא ניקח את,

זאב ארד :

אחד, שתיים,

יוחנן וייצמן :

שתי הקומות הראשונות אל תעשו,

זאב ארד :

כן?

יוחנן וייצמן :

אולי אפילו תיקחו את הקיר העורפי, שוב, זה,

שרון דינור:

אין לך בנייה בזיו כזאתי, זה לא,

יוחנן וייצמן:

מבנה בזיו מעל החצר.

שרון דינור:

אתה לא תצליח לבנות בזיו ככה.

יוחנן וייצמן:

למה?

זאב ארד:

אני אצליח לבנות בזיו.

שרון דינור:

כי זה עמוק מדי.

זאב ארד:

אני יכול לבנות בזיו,

יוחנן וייצמן:

כמה מטרים זה?

זאב ארד:

(לא ברור) בזיו עם עמודים.

שרון דינור:

בסדר, אם אתה עושה עמודים זה כבר מתחיל להיות בין עזה לברלין. לא יודעת. זה כאילו,

זאב ארד:

זה אחלה מקום.

יוחנן וייצמן:

כמה,

שרון דינור:

פיגומים כזה, לא, אני אומרת, מה זה,

יוחנן וייצמן:

תעשה שני עמודים גדולים מאד,

זאב ארד:

אני רגע רוצה להגיד משהו, אני רוצה להגיד משהו שניה. החצר, החצר הזאתי, החצר הזאתי,

יוחנן וייצמן:

חבל, זה תשע קומות, שש קומות להפסיד ושתי קומות שיעשה מרווח גדול, ייתן איזה כניסה, לובי ענק יותר,

זאב ארד:

שתי קומות,

שרון דינור:

שיעשה בזיז את מה שהוא יכול לעשות בזיז, אבל בלי עמודים. כאילו, אם הזיז שלו הוא,

זאב ארד:

שרון,

יוחנן וייצמן:

כמה אתה יכול לעשות בזיז בלי עמודים?

זאב ארד:

4 מטרים.

יוחנן וייצמן:

4 מטרים.

שרון דינור:

נו, בבקשה,

יוחנן וייצמן:

כמה המגרש?

שרון דינור:

4 מטר זה הרבה. בלי עמודים,

זאב ארד:

4 מטרים, תשמע, 4 מטרים אני לא בטוח שאני יכול פה, כי אני לא יכול (לא ברור) ,

יוחנן וייצמן:

אני יכול להגיד לך שיש מקום שטען בן אדם בוועדה המקומית,

זאב ארד:

אני יכול(לא ברור) .

יוחנן וייצמן:

הוא ביקש, אישרנו לו 7 מטר.

זאב ארד:

(לא ברור) קונסטרוקציה, זה לא,

שרון דינור:

אז בסדר, אז צריך לבדוק את זה.

זאב ארד:

רגע, אבל שניה, אם אני עושה פה, יש פה שתי בעיות. אלף תשימו לב,

שרון דינור:

אני לא מעירה על הקומה שבתת הקרקע, זה שתכנון עיר יעירו. אבל,

שרון דינור:

עזבי, יעשה שני עמודים, יאללה.

זאב ארד:

אלף, אלף,

שרון דינור:

לא, (לא ברור) אמרנו על ה-,

יוחנן וייצמן:

מה?

זאב ארד:

אני רוצה באופן אישי כאילו למחות על המשפט,

שרון דינור:

ברור,

זאב ארד:

של דיקנס, כי (לא ברור) ,

שרון דינור:

היית הולך לגור שם (לא ברור) .

יוחנן וייצמן:

עזוב,

זאב ארד:

זה לא במקום, זה ברמה האישית. ברמה האחרת,

שרון דינור:

מה, לא הבנתי, אתה חושב שזו דירה טובה.

זאב ארד:

אני חושב שזה דירות מצוינות.

שרון דינור:

בתת הקרקע כשאין לך,

זאב ארד:

אז (לא ברור) ,

שרון דינור:

אור טבעי?

זאב ארד:

אבל בתת הקרקע אין דירה. אין דירה בתת הקרקע.

שרון דינור:

בתת קרקע, הנה, יחידת מגורים, כתוב.

זאב ארד:

לא, לא בתת קרקע, קומה 1 עד 6. מה פתאום, בתת קרקע לעשות דירות?

יוחנן וייצמן:

באיזה קומה אנו הרגע? 1 עד 6?

זאב ארד:

אז ההתנצלות התקבלה, שרון.

איציק שוויקי:

אנחנו באפס.

שרון דינור:

אתה יכול להראות לי מה יש בתת הקרקע?

לורה ורטון:

לא, 1-6,

זאב ארד:

בוודאי,

לורה ורטון:

כתוב שמה,

זאב ארד:

אני יכול להראות הכל.

איציק שוויקי:

זה תחת האדמה.

זאב ארד :

זה בתת הקרקע,

שרון דינור :

זה בסדר,

זאב ארד :

זה תת הקרקע 2 .

שרון דינור :

מה זה, אתה יכול,

זאב ארד :

וזה תת קרקע 1.

שרון דינור :

הבנתי .

זאב ארד :

לעולם אני לא אעשה מגורים מתחת לתת הקרקע, האמיני לי.

איציק שוויקי :

זה המשרדים.

שרון דינור :

(לא ברור) .

איציק שוויקי :

רגע, תעלה קומה, תעלה קומת כניסה,

שרון דינור :

סליחה, מתנצלת.

איציק שוויקי :

זה כניסה, זה המשרדים.

זאב ארד:

עזוב את זה, רגע, רגע, בוא ניכנס לקומת כניסה. כי קומת הכניסה היא הכי חשובה.

יוחנן וייצמן:

כן.

זאב ארד:

אין ספק בזה.

יוחנן וייצמן:

בוא נבין מה קורה שם.

זאב ארד:

בוא נבין מה קורה. תראו, קודם כל אני לא מסכים איתך שרוב, זה דיון שימורי, כן? אם את תגידי להעביר את זה לפה אני אעביר ואני אגיד,

יוחנן וייצמן:

הוא הסכים(לא ברור) להעביר את זה, מה הבעיה?

שרון דינור:

הוא לא רוצה,

זאב ארד:

מה?

שרון דינור:

הוא לא מסכים.

רועי לביא:

הוא חושב שזה (לא ברור) בוא נקשיב.

זאב ארד:

אני חושב ששימורית הדבר הזה שיושב כאן כחלק מסיפור, ואתם תראו, בהצעה האחרונה שעשיתי הפכתי את זה לחלק מהמבואה. (לא ברור) פה עכשיו. אחד הדברים שקורה, וצריך להבין אותו, (לא

ברור) של, איך קוראים לזה, חגי פינת הראל, בשביל לייצר דבר כזה שרואים שהוא עובד, בשביל שיהיה דבר כזה שהוא עובד,

שרון דינור:

רק במצגת אצלו, אצלנו זה לא מעודכן.

זאב ארד:

כן, כן, כן. הוא חייב לייצר חלל כפול, (לא ברור) כי אם אתה נוסע במישור, ואז יש לך (לא ברור) חייב לייצר חלל כפול. אם אני אקח את הדבר הזה ואשים את זה כאן אני הרגתי את החלל הכפול, ואם אני אעלה עוד קומה זה ייראה מגוחך. את מבינה? עשו את זה שמה, איזה פתרון כזה, אני לא חושב,

שרון דינור:

תראה, אם החלל הזה,

זאב ארד:

אני חושב,

שרון דינור:

הוא חלל מרכזי שעוברים דרכו,

זאב ארד:

אני עושה,

שרון דינור:

זה איכשהו הגיוני. השירותים פה, אה,

זאב ארד:

אין בעיה,

שרון דינור:

והכיתות לימוד, אה, אבל זה,

זאב ארד:

אני יכול לעשות את זה, אני יכול לעשות את זה, זה מה שהראיתי בעמוד האחרון. תרדי לעמוד האחרון בזה, תראי את זה, העמוד האחרון, זה מה ש-

רועי לביא:

בוא נדבר על החזית הזאת, כמה (לא ברור) .

זאב ארד:

עכשיו,

שרון דינור:

לא, הוא אמר, מה?

רועי לביא:

בזיז, (לא ברור) שלה.

זאב ארד:

לא, אנחנו בעצם (לא ברור) את כל החזיתות, אם נצטרך לעשות פתח בגלל הנושא של נגישות, כי פה יש מדרגות, אז נוותר על הפתח כולו ונביא את הפתח לפה, ואז בעצם יהיה (לא ברור) ואז נקבל כניסה, הולכים ישר לחלל שהוא בעצם כל החלל הזה,

שרון דינור:

זה האחרון שלך?

זאב ארד:

כן.

שרון דינור:

אבל אז איפה החלל, איפה החלל ה-, אני לא מצליחה להבין.

זאב ארד:

יש לך, זה הקיר,

שרון דינור:

הקיר, הקיר,

זאב ארד:

יש לך, יש לך,

שרון דינור:

הקיר שראינו מקודם, איפה הוא עכשיו?

זאב ארד:

יש לך,

שרון דינור:

הפנימי.

זאב ארד:

הקיר הפנימי לא צריך להיות (לא ברור) ,

שרון דינור:

ומה זה? אבל למה הוא לא נראה אותו דבר?

זאב ארד:

הוא אותו דבר, רק עשיתי לו, אולי יש, מה, מבחינת הפתחים?

שרון דינור:

כן.

זאב ארד:

זה רק עניין טכני,

שרון דינור:

אה, אוקי, בסדר, עוד לא הספקת. אז במה זה ה-,

זאב ארד:

זה הדבר, זה כאילו החלק של (לא ברור) ,

שרון דינור:

וזה,

זאב ארד:

ואז מקבלים את כל החלל הזה,

שרון דינור:

וזה קיר גם לשימור?

יוחנן וייצמן:

מה זה?

זאב ארד:

כן, זה,

שרון דינור:

אה.

זאב ארד:

זה החלק ההיסטורי ש-,

רועי לביא:

מה שחשבתי אני ונראה לי גם שרון, שלקחת את הקיר הזה, פירקתם אותו ועשיתם ממנו את הריש.

זאב ארד:

לא, לא, לא, זה החלק הראשון המקורי.

שרון דינור:

אוקי, כן.

יוחנן וייצמן:

כל זה הולך לפירוק והרכבה?

זאב ארד:

פירוק והרכבה.

שרון דינור:

אז כאילו עשית עוד,

זאב ארד:

(לא ברור) קיבלנו כאן (לא ברור) משותף,

שרון דינור:

שימרת עוד משהו שלא היה לפני זה, כאילו.

זאב ארד:

כן, כן, גם שימרתי עוד משהו, וגם מה שחשוב זה יצרתי את זה כחלק מהמרחב המשותף של הלובי. עכשיו, בגלל המורכבות של הפרויקט הזה, (לא ברור) האולם הראשי צריך להיות כאן כי כאן זה האכיכות של החצר וכן הלאה, בכל זאת יש משמעות, זה לרחוב. מה שאנחנו עושים פה זה בעצם, אנחנו, כן חשוב לנו שכאן יש לך, את רואה, את כל המערכות שנדרשות לסוג כזה של פרוגרמה, שגם מעליות רגילות וגם מעליות מצרכים, מעליות אשפה, יש המון דברים שצריכים לייצר (לא ברור) , זה לא פשוט לייצר.

שרון דינור:

ואם הם יהיו נגיד בחלק האחורי?

זאב ארד:

אז הפסדנו את כל, הפסדנו שני חדרים.

שרון דינור:

לא, אם הם יהיו,

זאב ארד:

הפסדנו שניים, לא אחד.

(מדברים ביחד)

שרון דינור:

לא, אם אתה תיכנס דרך חצר לאיזשהו לובי כזה וזה,

זאב ארד:

לא, לא,

שרון דינור:

וכאן יהיה את הגרעין של המעליות וכל זה?

זאב ארד:

אני לא יכול לעשות את הגרעין של המעליות מסיבות, אם את רוצה אני יכול להסביר את זה, אבל השורה התחתונה, אני לא יכול לעשות את זה כאן כי זה פשוט ייקח לי, זה פשוט יעלה לי בעוד ועוד חללים. אני צריך להשתמש בחללים (לא ברור) תכנון של קומה,

רועי לביא:

כאילו אתה מוותר על כל החזית עם ה-,

זאב ארד:

החזית היום, תראו, החזית הזאתי לא קיימת היום. מה שהיום קיים זה החצר הזאת,

רועי לביא:

לא, (לא ברור) בבניין החדש, אתה מייצר,

זאב ארד:

לא, אני לא מבטל עצים מהחזית,

רועי לביא:

היא נאטמת לך,

זאב ארד:

לא,

רועי לביא:

מהמעלית אשפה והזה. אני מנסה להבין, לא,

זאב ארד:

רגע, איפה הזה? נכון. קודם כל כל האזור הזה הוא אטום היום, כל האזור הזה אטום היום, זה לא משהו חדש. בדיוק אני,

יוחנן וייצמן:

איך נראה היום?

רועי לביא:

עזוב,

זאב ארד:

היום, היום כל הדבר הזה בנוי. כל הדבר הזה בנוי בשלוש קומות.

איציק שוויקי:

מה אתה עושה בגג, חצר משחקים?

זאב ארד:

כל זה בנוי בשלוש קומות.

יוחנן וייצמן:

כן.

זאב ארד:

עכשיו,

איציק שוויקי:

אתה עושה חצר משחקים?

יוחנן וייצמן:

קומה שמינית, מה אתה רוצה?

איציק שוויקי:

לא, אני שואל, כי הילדים צריכים אוויר.

יוחנן וייצמן:

חצר,

זאב ארד:

תרדי למטה.

יוחנן וייצמן:

יש למעלה חצר.

זאב ארד:

תרדי להדמיות.

שרון דינור:

זהו, זה הכי למטה.

זאב ארד :

אה, סליחה, אז תעלי למעלה.

שרון דינור :

רגע, אני לא יודעת מה,

זאב ארד :

תעלי להדמיות. זהו. בעצם מה שאנחנו עושים, אנחנו משמרים את כל הקיר לאורכו,

שרון דינור :

הוא עושה,

זאב ארד :

ומקבלים אותו כחלק מהלובי.

שרון דינור :

(לא ברור) כזאתי של,

זאב ארד :

מקבלים אותו כחלק מהלובי.

שרון דינור :

הוא לא לוקח את ההצעה שלנו.

יוחנן וייצמן :

מה? לא, לא.

זאב ארד :

מה? לא, אני מסביר את המשמעויות.

שרון דינור :

שתי קומות שזה.

זאב ארד :

אני מסביר עוד פעם, מי שצריך לקבל את ההחלטה זה היזם, זה לא אני.

(מדברים ביחד)

זאב ארד:

אני לא זה שמקבל החלטות, שרון.

לורה ורטון:

לא, יש גם שאלה שאיזיק עכשיו העלה. אם מדובר במוסד ובייחוד לילדים רכים, הם צריכים מקום לצאת אליו. זאת אומרת, לא נשאר כלום,

שרון דינור:

אין חצר.

לורה ורטון:

זה שמונה קומות,

דובר לא מזוהה:

על הגג, על הגג.

חיים רוזנפלד:

על הגג.

לורה ורטון:

200-300 ילדים,

חיים רוזנפלד:

יש גג,

לורה ורטון:

מרפסות.

חיים רוזנפלד:

(לא ברור) הבניין השני הכל על הגג,

לורה ורטון:

מה זאת אומרת?

חיים רוזנפלד:

ולמטה זה הכל,

לורה ורטון:

החצר היא על הגג.

חיים רוזנפלד:

החצר היא על הגג. עשינו שמה, השקענו, העיקר שיהיה,

יוחנן וייצמן:

אפשר לראות את זה ב-GIS, את התמונה.

זאב ארד:

וגם, וגם אני רוצה להגיד,

לורה ורטון:

שמה, מתחת לדושינסקי (לא ברור) ?

זאב ארד:

לכל חדר יש מרפסת נחמדה, מכל חדר יש, אתה יכול לצאת למרפסת, יש חללים משותפים יפים בכל קומה, וכמובן שיש את הגג שהוא באמת הפתרון,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) אתה רוצה להגיד משהו?

חיים רוזנפלד:

אני רוצה להגיד משהו. אני חושב ש-, תראו, אנחנו קצת, זה נשמע, אנחנו קצת דנים פה על כל מיני, אני רוצה להגיד פה דבר מאוד פשוט. ירושלים זה העיר הנחשק של כל ה-, כמובן זה עיר הבירה, כן? עכשיו, כל המשפחות של הרווחה, המסכנות, שהרווחה עובדת איתם, כל, אני לא מדבר על זה שרוב האוכלוסייה שזה, בוא נגיד 60% מהבנות הם ירושלמיות בכלל, אבל גם אלו ששולחים, עיקר ההסכמה שהרווחה מגיעה בהסדר עם ההורים ברוח טובה זה ששולחים לירושלים, ליד הכותל, זה אחד הדברים ש-, והולכים ללמוד בירושלים, זה הסיבות ש-. עכשיו, אני רוצה להגיד דבר מאוד פשוט. בשנה האחרונה היה לנו לא פחות, אפשר הכל לראות במחשבים, 430 פניות בשנה אחת, שזה 2024. היה לנו,

דובר לא מזוהה:

23'.

חיים רוזנפלד:

23'. היה לנו 430 פניות שלא התקבלו מחוסר מקום, שזה אומר שכל מטר שיהיה לנו נוכל לקבל עוד ילדה.

רועי לביא:

אני יכול לשאול שאלת תם?

חיים רוזנפלד:

אני לא הולך לגור שמה. אה?

רועי לביא:

אני יכול לשאול שאלת תם שניה?

חיים רוזנפלד:

כן, כן.

רועי לביא:

הייעוד המקורי פה זה מגורים, הסטטוטוריקה.

דובר לא מזוהה:

כן, כן.

חיים רוזנפלד:

כן.

רועי לביא:

כלומר, עכשיו, ערכי הקרקע פה הם מהגבוהים שיש בירושלים.

חיים רוזנפלד:

כן.

רועי לביא:

עלה בדעתכם המחשבה אולי למכור, לעשות פה מגורים בשש קומות, נורמליים כמו בזה, תוכלו לבנות ארבע בתי יתומות,

חיים רוזנפלד:

אני רוצה,

יוחנן וייצמן:

בבית שמש.

רועי לביא:

אפילו לא בבית שמש, בירושלים במקומות אחרים,

שרון דינור:

בהר חומה, בפסגת זאב.

רועי לביא:

שהם לא בפריים פריים לוקיישן, אני סתם שואל, באמת, לא, אין לי שום, אני מנסה,

יוחנן וייצמן:

אני יכול לענות לך במקומו? חלק, אני מניח שחלק, אולי לא כולם, רוצה את המקום הזה גם.

רועי לביא:

אבל,

יוחנן וייצמן:

חלק מה-,

חיים רוזנפלד:

זה העיקר, זה העיקר, שכל בתי הספר מסביב, כל ה-, בכלל,

זאב ארד:

זה קהילה, זה קהילה.

רועי לביא:

לא,

חיים רוזנפלד:

לא, גם הקמפוס,

(מדברים ביחד)

חיים רוזנפלד:

כן, הקמפוס העיקרי ברחוב חנן 1. אם עושים פעילות אז עושים את זה משותף, אם עושים מסיבת חנוכה זה משותף, כל דבר, יוצאים לטיול, זה משותף.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) זה לא רק חסידות אחת,

חיים רוזנפלד:

סיור של,

לורה ורטון:

אבל זה קהילה של (לא ברור) ,

יוחנן וייצמן:

כן,

לורה ורטון:

ילדים, הם גדלים ו-,

(מדברים ביחד)

רועי לביא:

כן, אבל הילדות הם לא שייכות ל-,

חיים רוזנפלד:

אשכנזים, ספרדים, תימנים, מכל הסוגים. הכל.

זאב ארד:

וייצמן, אני רוצה רק לחדד פשוט, במשפט אחד, על ההצעה של שרון לגבי, אני לא אומר כן או לא, אני רק אומר (לא ברור) ביטול של הבנייה כאן,

שרון דינור:

שמה?

זאב ארד:

הביטול של הבנייה הזאת בחזית המשמעות שלו, וויתור על שתי יחידות מגורים, אחת שזה לפה והשנייה שכל המערכת הזאת,

יוחנן וייצמן:

בכל קומה?

זאב ארד:

מה?

יוחנן וייצמן:

בכל קומה?

זאב ארד:

בכל קומה, כלומר, זה בערך שליש,

יוחנן וייצמן:

מה השטח של המטרים שמה?

זאב ארד:

זה לא הרבה מטרים, זה פשוט מאד, זה פשוט (לא ברור) מאד,

יוחנן וייצמן:

טוב, תראה,

שרון דינור:

בסדר, אני חושבת שבין זה לבין דחייה מוחלטת,

יוחנן וייצמן:

טוב, חיים כהן יוצא, רק לפרוטוקול.

חיים כהן:

יש לי איזושהי פגישה אצל,

רועי לביא:

כן, אבל אתה יכול לייצר יחידה אחת בזיז, אתה לא צריך לוותר על הכל, אם הרגע אתה, אתה מייצר שלישי,

חיים כהן:

רועי, אגב על השאלה ששאלת, כשתכיר את האוכלוסייה המדוברת אתה תבין כמה חשוב דווקא המיקום של המקום הזה,

רועי לביא:

אני,

חיים כהן:

אתה רואה, עם כל זה שהם יכלו לעשות את עסקת (לא ברור) הזאת, מדובר פה בכספי תרומות,

שרון דינור:

זה הקדש?

חיים כהן:

מכל הזה, מכל מיני, לא, זה פרטי,

יוחנן וייצמן:

זה עמותה?

חיים כהן:

(לא ברור) עמותה פרטית שמתעסקים, דווקא בגלל המורכבות של,

רועי לביא:

לא, אני מוריד את הכובע, זה מאד מרשים, וזה ערכי מאד בעיניי למקם את מי שנוקק במקום הכי חשוב והכי יקר שיש בעיר, בסדר? אני, כשאתה יודע, לרוב אנחנו דוחים אותם למקומות הזולים והרחוקים. יש פה משהו מאד ראוי בעיניי, בסדר? אני פשוט מנסה, לפעמים כשזה בא אל מול כמות החדרים שאתה יכול לתת או כמות המענה שאתה יכול לתת אז זה דיון מורכב,

חיים רוזנפלד:

כל אחד ש-,

רועי לביא:

אני לא,

זאב ארד:

(לא ברור) מורכב, רועי, גם צריך להבין,

חיים רוזנפלד:

כל אחד שיושב פה (לא ברור) יכול לבוא איתי, זה פה ברחוב בהר"ן, כן?

רועי לביא:

כן, כן,

חיים רוזנפלד:

יבוא איתי לסיור,

יוחנן וייצמן:

שתי דקות.

חיים רוזנפלד:

שתי דקות יראה את זה, אני לא חושב ש-, כל דיבור שלי יהיה, הכל מיותר. אני לא (לא ברור) רק תראו את זה לבד איך בנות חיות שמה, זה פשוט שובר הלב.

זאב ארד:

רועי, אני רוצה להגיד גם יותר מזה. כאילו, הדיון הזה, אבל תשמע, (לא ברור) לשקפים האלה, אנחנו לא כאלו יוצאי דופן בתוך המרחב הזה. אתם קפצתם על הבניין הזה כאילו הוא נולד יש מאין בתוך כל המרחב הזה. תסתכלו על הבניין הזה ממול, זה חזית של איזה 120-140 מטר. תסתכלו את הגובה שלה, תסתכלו,

רועי לביא:

והיא נראית לך מתאימה למרחב ההיסטורי הזה?

זאב ארד:

אני לא יודע, אני לא החלטתי על זה. אז עכשיו אתם אומרים, אוקי, בתי ויטנברג לא נתנו אפילו ס"מ לציבורי, יש שם, היה שמה ציבורי קודם, הם ישבו פה עם הדבר הזה ועשו את הכסף, אבל מי שפה רוצה לעשות לאנשים, לילדות, לא, שמה, (לא ברור) ,

יוחנן וייצמן:

לא, עזוב, אבל הסוגייה הזאתי, נראה לי שהיה פה כבר,

זאב ארד:

דבר שני, תסתכל על הבניין מהצד השני. זה הבניין מהצד השני. (לא ברור) בתי ויטנברג מצד אחד שהוא שבע שמונה קומות, כמו שאתה רואה, ויש את הבניין הזה שהוא שבע קומות גם כן. זה שבע קומות, זה צמוד אלינו מפה. כלומר, אנחנו לא כאלו יוצאי דופן, אנחנו לא יוצאי דופן. אנחנו לא איזה משהו שאתה בא ואומר, ולעומת זאת תסתכל על הדבר הזה שלא יודע איך זה קרה, כנראה שיש לי מה ללמוד בעיר הזאת. איפה זה ואיפה מה שסביבו? זה שמונה קומות. אז צריך גם קצת פרופורציות, צריך איזשהו סדר שאני כאדריכל נכנס לעיר הזאתי ואני אומר,

יוחנן וייצמן:

איפה אנחנו?

זאב ארד:

אני מסתכל, מה?

יוחנן וייצמן:

איפה אנחנו?

זאב ארד:

זה מוסיוף בבוכרים. מוסיוף בבוכרים, בבוכרים, אחד המבנים הראשיים בעיר. אז גם אני כאדריכל צריך לדעת שזה (לא ברור) , לא, לא, סליחה, אבל בבניין הזה אנחנו נתקן את כל העוולות שעשינו,

יוחנן וייצמן:

בוא, בוא נחזור, אדריכלית דינור, מה? כן, לא,

לורה ורטון:

נעשה דיון פנימי.

יוחנן וייצמן:

הייתי רוצה דקה איתך, כי זה לא, לא מסודר לי במוח, מה אנחנו סוגרים איתנו את השימור, את שתי החצרות,

שרון דינור:

אני חושבת,

יוחנן וייצמן:

אם אנחנו, בהנחה שאנחנו,

שרון דינור:

ההצעה שלו בסדר, מבחינת הפנים, קירות הפנים וזה שהוא משתמש בהם בצורה יותר אינטליגנטית כחלק,

רועי לביא:

המבואה,

שרון דינור:

ממרחב שהוא יותר ציבורי,

זאב ארד:

אתה כתבת שמה, זה, אינטליגנטי נתפס שמה?

שרון דינור:

זה מכבד. מה? איפה?

זאב ארד:

לא, אני רוצה שהמילה אינטליגנטי ייתפס, זה לא, לא מקבל (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

לא, זה היא כותבת.

רועי לביא:

צ'ארלס דיקנס?

איציק שוויקי:

(לא ברור) שזה יירשם שם באיזה תעודת צל"ש או טר"ש, מה אתה רוצה?

שרון דינור:

אוקי, אני לא ידעתי כמה חשוב לשמוע מילה חמה מהוועדה, כן, תודה על הזה.

רועי לביא:

כנראה זה חשוב.

שרון דינור:

אני חושבת שהחזית הקדמית היא שווה מבחינתנו מאמץ, אבל אני חושבת שהבינוי פה, עם כל הכבוד, הוא מוגזם בכל קנה מידה, ולכן אני חושבת, אני חושבת שהוא מוגזם בסביבתו והוא מוגזם, אני מבינה, הלקוח, הלקוח, הלקוח,

יוחנן וייצמן:

לא הלקוח,

שרון דינור:

והצרכים הכי חשובים, לא, אני רק רוצה,

(מדברים ביחד)

זאב ארד:

שבע קומות,

רועי לביא:

זה חלק מהשימור.

שרון דינור:

בגלל זה אני רוצה להגיד שמבחינתי אם אתם תצליחו להגיע למצב שבו אתם, החצר הקדמית נשארת טובה כאילו מבחינת השימור, עם בנייה בזיז מעליה, אבל עדיין יש לך חצר בכניסה, אני חושבת שזו תוצאה הרבה יותר טובה שאנחנו נוכל לתמוך בה ולשחרר את זה ולא לדבר על הקומות, ולהגיד,

יוחנן וייצמן:

יש לכם בעיה להוריד שתי קומות ולבנות בעמודים?

שרון דינור:

הוא מדבר שתי קומות לא על השימור,

יוחנן וייצמן:

לא, סליחה, לא, לא הייתי ברור טוב.

משה גורא:

בזיז, בזיז.

יוחנן וייצמן:

במשולש, בחזית הזאתי, קומה 1 ו-2 להשאיר פתוח.

דובר לא מזוהה:

בחצר.

זאב ארד:

אבל,

יוחנן וייצמן:

ואז קיבלת תמיכה שלהם ו-,

חיים דוד גולדמן:

אבל להשאיר לפחות, (לא ברור) אחרת חלק במקום אחר.

רועי לביא:

אז הוא יסתיר את החזית.

איציק שוויקי:

זה מה שהם עושים, מה. אתה רוצה לעשות תשע קומות?

יוחנן וייצמן:

עם עמודים,

רועי לביא:

(לא ברור) מעליות.

חיים רוזנפלד:

אה?

זאב ארד:

אני יכול לבדוק את זה, אני לא יכול, יש דברים,

יוחנן וייצמן:

תעלי שניה לתשריט שוב.

זאב ארד:

(לא ברור) אני יכול לבדוק את זה.

שרון דינור:

זה לא אצלי ה-, אפשר את ה-?

יוחנן וייצמן:

אצל מי העכבר? תחזור, זאב, תחזור לתשריט.

שרון דינור:

הוא לא יודע,

יוחנן וייצמן:

לקומת קרקע תחזור.

איציק שוויקי:

אני מעריך,

(מדברים ביחד)

זאב ארד:

הבעיה שלי היא לייצר תכנון מחדש עם כל (לא ברור) ,

איציק שוויקי:

אין, איפה? תראה.

שרון דינור:

מה רצית לראות? סליחה.

יוחנן וייצמן:

אני רציתי, לא, לא, לא את זה, לא את, את התכנית של קומת הקרקע.

זאב ארד:

אבל אני עדיין, (לא ברור) אני לא יודע מה המשמעויות.

יוחנן וייצמן:

שניה, בודקים גם מה המשמעויות. בוא, אתה לא, אתם יכולים לחשוב.

שרון דינור:

הנה.

יוחנן וייצמן:

אני אומר, בשתי הקומות הראשונות תוותר על זה. משמה והלאה, תקבל את העמודים, בסדר? יש לך עמודים, לא זיו, ושתי הקומות, כאילו, יש איזה חלל כניסה ענק, יהיה לך חצר גדולה יותר בחזית,

זאב ארד:

המשמעות היא, תראה, המשמעות היא על פניו, שזה עניין שאנחנו,

יוחנן וייצמן:

הפסדת ארבע יחידות.

זאב ארד:

יש לנו, הפסדנו,

יוחנן וייצמן:

ארבע יחידות.

זאב ארד:

לא, לא הפסדנו ארבע, הפסדתי,

חיים רוזנפלד:

כן, אבל לאשר (לא ברור) ,

זאב ארד:

הפסדתי שש יחידות.

יוחנן וייצמן:

כן?

חיים רוזנפלד:

אנחנו נקבל רק שש.

יוחנן וייצמן:

לא, אנחנו הולכים איתכם. המטרה היא לאשר לכם את התכנית, להוריד לכם פה רק בשתי הקומות הראשונות,

זאב ארד:

במקרה הטוב אני צריך את הגרעין להעביר לפה,

דובר לא מזוהה:

כן.

זאב ארד:

יוחנן,

שרון דינור:

לא,

יוחנן וייצמן:

מה?

זאב ארד:

במקרה הטוב את הגרעין אני צריך להעביר לפה,

יוחנן וייצמן:

אה, יש בעיה עם הגרעין?

שרון דינור:

הנה, יותר פנימה.

זאב ארד:

בגלל שזה הגרעין.

יוחנן וייצמן:

אה.

שרון דינור:

יותר פנימה, יותר פנימה את הגרעין.

יוחנן וייצמן:

הבעיה שלו עם הגרעין, מה אנחנו עושים?

זאב ארד:

(לא ברור) את רואה? פה אני נכנס לחצר הזאתי בשביל לקבל אור,

שרון דינור:

אז,

זאב ארד:

צריך את זה, פה אני מקבל אור.

שרון דינור:

אז יכול להיות שהתכנון שלך ישתנה בעקבות השימור.

זאב ארד:

אבל בשביל זה אני חייב לבדוק את זה, את יודעת שלא,

שרון דינור:

אז תבדוק.

זאב ארד:

אני לא יכול ככה ברגל אחת,

שרון דינור:

אני מבינה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) להגיע לוועדה המקומית?

זאב ארד:

אני יכול מחר לסיים את (לא ברור) הזאתי, היום זה, מחר אני אסיים (לא ברור) אני יכול לחזור
לכאן עם תשובה,

(ש)

רועי לביא:

(לא ברור) שיהיה לך יותר,

שרון דינור:

אבל וייצמן, מה הבעיה, נבקש ,

יוחנן וייצמן:

מה? אבל ביום רביעי הוא במקומית.

שרון דינור:

עד, אתה תהיה במקומית,

יוחנן וייצמן:

בסדר, מאה אחוז.

שרון דינור:

(לא ברור) נבקש לדחות.

יוחנן וייצמן:

נבקש לדחות.

רועי לביא:

גם יהיה לך טיפה יותר אור, בגלל ה-, תוכל להרוויח,

(מדברים ביחד)

איציק שוויקי:

יוחנן, יוחנן, הרב יוחנן,

זאב ארד:

כן, אבל זה משרת (לא ברור) ,

איציק שוויקי:

וייצמן זה נשיא המדינה הראשון היה.

זאב ארד:

תן לי לראות את זה, טוב? (לא ברור) .

איציק שוויקי:

גם (לא ברור) .

לורה ורטון:

כן.

יוחנן וייצמן:

נכתוב את זה בניסוח של לבחון.

זאב ארד:

נבחן את זה,

איציק שוויקי:

אני צוחק, וייצמן.

יוחנן וייצמן:

מה?

זאב ארד:

בסדר?

יוחנן וייצמן:

רגע, מה יש שמה בגרעין חוץ מהמעליות שזה חייב (לא ברור) ?

זאב ארד:

יש כמה דברים, יש מעליות, יש מדרגות, ויש, יורד ממ"ק שעם זה אני יכול להסתדר, זה לא בעיה, ויש כמובן גם את מעליות השירות,

יוחנן וייצמן:

וכל אלה נמצאים ב-,

זאב ארד:

וכמובן יש את כל הנושא של האשפה שאשפה חייב להישאר, אי אפשר לשים את זה במקום אחר, אין מקום להכניס, גם הרחוב מאחורה הוא מאד צר. אנחנו חייבים לפחות אשפה, ברמה הזאתי של,

איציק שוויקי:

תעשה דחסנית.

זאב ארד:

(לא ברור) מבנה. גם דחסנית זה יותר גרוע ממה ששמת. אתה יודע איך נראית דחסנית שמה? ומונאל לא יכול להכניס דחסנית כי הוא לא יכול להכניס ולהוציא אותה שמה. יש שמה גם אשפה, חברה, דברים הם מאד מורכבים, זה לא איזה תעשה וזהו, תכנון כזה (לא ברור). יש פה אשפה, יש פה מעליות שירות של המערכות הטכניות, יש מעליות רגילות ויש מדרגות. אז פה אני לא אוכל להוציא. אני כן אוכל להשאיר אותו בקומה 1, אפשר לחשוב איך עושים אותה, אפשר לעשות אותה פחות מפריעה כי (לא ברור) אבל חברים, יש צרכים פרוגרמטיים.

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

כל המטבח שלך הוא מתחת הקרקע, נכון?

זאב ארד:

זה מטבח קצה, מטבח קצה.

איציק שוויקי:

מה?

זאב ארד:

זה מטבח קצה.

איציק שוויקי:

זאת אומרת, האשפה צריכה להיות למטה, כי אתה עושה את האשפה למטבח, זה לא, אתה לא,

זאב ארד:

צריך לאסוף אותה מתישהו. איפה אוספים אותה?

איציק שוויקי:

זה מה שאני אומר, אתה צריך אולי לעשות את המעלית לאשפה.

זאב ארד:

יש מעלית אשפה. הפרוגרמה דורשת מעלית, מעלית למצרכים לחוד, מופרדת מהמעלית לאשפה לחוד, ושלא יהיה שום קשר ביניהם. אז זה שתי המעליות האלה,

יוחנן וייצמן:

מה קפץ?

זאב ארד:

יש את המעליות הרגילות,

שרון דינור:

אני בודקת,

זאב ארד:

יש מדרגות, אבל האשפה עצמה, איפה שאוספים אותה, בשביל מונאל, שייקח אותה, זה למעלה. הוא לא יכול לאסוף למטה, לא בפרויקט הזה. גם אם מונאל, אם מונאל יאשר,

יוחנן וייצמן:

תכתבי גם כמה מילים על החשיבות, יתומות ובלה בלה.

זאב ארד:

אם מונאל יאשר לי פה דחסנית זה כאילו,

יוחנן וייצמן:

רווחה, לא משנה, כאילו,

איציק שוויקי:

רווחה, תגיד,

יוחנן וייצמן:

שזה הסיבה. בסדר, לא,

איציק שוויקי:

אנחנו לא נכנסים ליתומות,

זאב ארד:

איציק,

איציק שוויקי:

זה כאילו מסכנים וזה, אבל רווחה.

זאב ארד:

איציק, אם מונאל יאשר שמה,

יוחנן וייצמן:

אה, יופי.

זאב ארד:

כזה,

יוחנן וייצמן:

הכנת (לא ברור) . תודה רבה לך.

זאב ארד:

אני אשמח, אני לא רוצה את האשפה שם.

שרון דינור:

צופה פני עתיד.

איציק שוויקי:

לא, לא, בכל מקרה,

יוחנן וייצמן:

מה?

צופה פני עתיד.

איציק שוויקי:

אתה שם את האשפה למטה, לא למעלה.

חיים רוזנפלד:

אבל איך אוספים אותה?

שרון דינור:

רגע, השאלה איך אני, רגע,

איציק שוויקי:

עם המעלית.

שרון דינור:

אני רוצה לראות מה אני יכולה,

זאב ארד:

אז זה מה שעשינו. החברה של מונאל,

יוחנן וייצמן:

אז בוא נקרא רק את הדברים האלה. קיבלנו החלטה בגדול?

שרון דינור:

יש לך פה קמרונות?

זאב ארד:

לא.

שרון דינור:

לא, אין.

איציק שוויקי:

אני, אני שואל, לא, כי זה,

יוחנן וייצמן:

לא, משה אמר כבר שלא.

איציק שוויקי:

זה בתים של עניים, לא היה כסף לעשות קמרונות.

יוחנן וייצמן:

בסדר, בוא נראה,

זאב ארד:

טוב, חברים, תודה רבה.

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

כן.

זאב ארד:

לא, הם כותבים עכשיו את ההחלטה.

יוחנן וייצמן:

אז שניה,

לורה ורטון:

כן, אנחנו צריכים להגיע לדיון פנימי.

חיים רוזנפלד:

זהו, לצאת?

לורה ורטון:

כן, לצאת, בדיוק.

חיים רוזנפלד:

אה, ככה?

לורה ורטון:

כן.

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

שניה, אז בוא, לא, לא, לא, כן תישאר פה. כי שוב,

שרון דינור:

זה, רגע,

יוחנן וייצמן:

כי הם לא ראו את זה קודם.

שרון דינור:

בוא נראה אם אתה יכול לעשות, תסתכל רגע את הסעיף הזה,

יוחנן וייצמן:

תהיה איתנו כעת. זה,

איציק שוויקי:

זה ההחלטה, זה ההחלטה, עכשיו הוא קורא.

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

זה, הנה, הוא אמר את,

יוחנן וייצמן:

זה הוא לא יכול לעמוד.

שרון דינור:

לא, זה כבר כתבנו.

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

כתבנו את זה פה.

יוחנן וייצמן:

כן, עוד רגע,

זאב ארד:

אין לעצב בחצר האחורית, מה זה האחורית? אני לא מצליח להבין,

יוחנן וייצמן:

דרומית.

שרון דינור:

לא, את זה, תסתכל רגע על זה.

יוחנן וייצמן:

בזה אתה יכול לעמוד?

זאב ארד:

אני לא יודע, תמיד אפשר לשלב גם,

יוחנן וייצמן:

אפשר, לשלב.

זאב ארד:

לשלב תמיד נשלב באיזושהי צורה.

יוחנן וייצמן:

יש לשמור על החצר הקדמית צפונית,

שרון דינור:

לא, מחקתי, מחקתי.

יוחנן וייצמן:

גובה גם לא.

שרון דינור:

גובה בינוי הורדתי.

יוחנן וייצמן:

קונסטרוקציה אלא לצורך חיזוקים, למעט לחיזוק, מעולה.

זאב ארד:

חיזוק וממ"דים, דרך אגב.

שרון דינור:

זה בסדר גם, נכון?

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

פרט הפרדה, פרט הפרדה,

יוחנן וייצמן:

הפרדה,

איציק שוויקי:

אל תעשה ממ"דים, שים אותם למטה בחדר אוכל,

יוחנן וייצמן:

זה בסדר,

איציק שוויקי:

תעשה אותו ממ"ד.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

זאב ארד :

אני קובע את החוקים?

איציק שוויקי :

מה הבעיה? זה מקלט, תעשה אותו למטה.

שרון דינור :

זה רגיל.

יוחנן וייצמן :

זה רגיל, זה סטנדרטי. זהו, מכאן עד הסוף הכל בסדר.

איציק שוויקי :

מה יוצאות, נכנסות,

שרון דינור :

בסדר,

יוחנן וייצמן :

אז בוא נסיף, בוא נעשה רק הקדמה, במהלך הדיון,

שרון דינור :

עשיתי.

זאב ארד :

אתה יכול לכתוב, אם אתה רוצה אתה יכול לכתוב שבגלל שזה, בגלל שיש פה שימור אתם מבקשים
שיהיה, שכל נושא המקלוט יהיה למטה. אני מאד אשמח.

יוחנן וייצמן :

בחיים לא.

איציק שוויקי :

למה לא?

זאב ארד :

אבל,

יוחנן וייצמן:

כי מה אני אעשה כשיהיה אזעקה באמצע הלילה?

איציק שוויקי:

תרד למטה.

יוחנן וייצמן:

לא.

חיים רוזנפלד:

אתה רוצה להראות לך סרטון איך היה נראה באזעקה האחרונה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, שלום.

איציק שוויקי:

נו, ומה?

חיים רוזנפלד:

היה כמעט,

יוחנן וייצמן:

יש לנו עוד סעיף אחד של הגובה,

חיים רוזנפלד:

כמעט הריגות היו שם.

איציק שוויקי:

למה, כולם,

חיים רוזנפלד:

התהפכו אחד על השני במדרגות,

שרון דינור:

הם יתומות, אמרת?

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה,

איציק שוויקי:

לא, אל תכתבי יתומות, תכתבי,

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה, מגורים לבנות רווחה, הוצג, תכתבי שהוצג הקשר עם מחלקת הרווחה בעירייה.

שרון דינור:

מה לכתוב, עבור בנות נזקקות?

איציק שוויקי:

נזקקות.

יוחנן וייצמן:

בנות רווחה,

זאב ארד:

בנות רווחה.

יוחנן וייצמן:

בנות ממשפחות רווחה או רווחה.

איציק שוויקי:

זה לא יתומות, כי זה לא,

חיים רוזנפלד:

זה גם יתומות.

יוחנן וייצמן:

גם וגם.

חיים רוזנפלד:

40% מהם זה,

חיים דוד גולדמן:

40%,

יוחנן וייצמן:

תכתבי, הוצג הקשר עם,

חיים רוזנפלד:

יתומות, כן.

(מדברים ביחד)

איציק שוויקי:

וייצמן, אתה התרגלת לוועדה מקומית.

זאב ארד:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

את רוצה לצאת לשם כעת?

לורה ורטון:

מה? אני ממש לא יכולה, אני כבר באיחור של שעה.

חיים רוזנפלד:

(לא ברור) שהוא יבוא לסיור שמה ואז,

איציק שוויקי:

תגיד לי, מתי אתה עושה,

חיים רוזנפלד:

ואז כל השאלות יראו.

יוחנן וייצמן:

לא, אתה יודע מה, לא נסגור את הוועדה כי יש לנו את התיק של הבוקר, שצריך לחזור להוראות של,

שרון דינור:

בסדר? הנה, נראה לי שזה בסדר. להקריא? לאשר את הבקשה,

יוחנן וייצמן:

לפחות את השורות הראשונות.

שרון דינור:

לאשר את הבקשה,

יוחנן וייצמן:

במהלך הדיון,

שרון דינור:

בתנאים הבאים.

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

במהלך הדיון הוצג הצורך הציבורי עבור בנות רווחה. הוועדה רואה בחיוב (לא ברור) בקהילה ובמוסדות, מוסדות, סליחה,

יוחנן וייצמן:

במוסדות הסמוכים. תכתבי גם שהוצג הקשר עם,

שרון דינור:

הסמוכים.

יוחנן וייצמן:

הוצג הקשר עם מינהל קהילה או אגף רווחה.

לורה ורטון:

אני כתבתי לגיל.

יוחנן וייצמן:

התקשרתי אליו, הוא לא הרים לי.

לורה ורטון:

כן.

יוחנן וייצמן:

גם אני עשיתי את זה.

זאב ארד:

שרון, שרון, לויז אני אהיה חייב עמוד.

שרון דינור:

עד למועד, עד מועד הדיון, בסדר, תעביר את זה,

זאב ארד:

מפולש, מפולש,

שרון דינור:

אתה יכול להעביר לי,

זאב ארד:

(לא ברור) מפולש,

שרון דינור:

אתה יכול להעביר לי אפילו בבוקר של הדיון.

יוחנן וייצמן:

אה?

זאב ארד:

אני אעביר, (לא ברור) זיז מפולש,

יוחנן וייצמן:

בסדר, (לא ברור) בוא, זה אחרי זה,

זאב ארד:

(לא ברור) זיז מפולש,

שרון דינור:

לא, זיז או, סלאש מפולש.

זאב ארד:

סלאש מפולש. זה הגדרות אחרות.

שרון דינור:

עד מועד הדיון בוועדה המקומית תיבחן האפשרות של שימור מלא של החזיתות (לא ברור) כאשר הבינוי מעל יחל החל מקומה שלישית בזיז או, סלאש מפולש. במהלך הדיון האדריכל הציג שילוב החזית ההיסטורית וקירות היסטוריים נוספים כחלק מקומת קרקע ציבורית, השילוב מקובל. בנוסף, ציבורית,

זאב ארד:

משותפת.

שרון דינור:

כן.

יוחנן וייצמן:

לא ציבורית.

זאב ארד:

לא ציבורית.

שרון דינור:

כן. אוקי, בנוסף, זה ההערות,

יוחנן וייצמן:

טוב, זה ההערות הסטנדרטיות, הורדנו את מה שסתר את הדיון.

שרון דינור:

בסדר, סיימנו.

יוחנן וייצמן:

שלום. אנחנו לא סיימנו כי אנחנו חוזרים עוד לתיק של הבוקר.

איציק שוויקי:

איזה תיק?

לורה ורטון:

איזה תיק?

שרון דינור:

רחביה?

יוחנן וייצמן:

היה לנו תיק שרצינו להוסיף איזה הוראה שדני הקריא לנו ולא הספקנו.

דני ליבמן:

אה, של הרמב"ן 14?

שרון דינור:

הנה, זה הסעיף,

יוחנן וייצמן:

של רמב"ן זה היה?

דני ליבמן:

רצית להוסיף סעיף,

יוחנן וייצמן:

412 א', את כל עשרת בני המן שמה אתה הקראת.

דני ליבמן:

רצית להוסיף סעיף של התקנון,

יוחנן וייצמן:

כן, רציתי להכניס את זה בדיון כש-, אה, נכון, הבקשה שלי הייתה לצטט את הסעיף בשביל ש-,

דני ליבמן:

רגע, אז מה המספר?

יוחנן וייצמן:

מחלקת הרישוי, מה מספר התב"ע? בוא נפתח אותה.

דני ליבמן:

תפתח, תפתח,

לורה ורטון:

ב-3?

דני ליבמן:

המחשב שלך יותר טוב.

יוחנן וייצמן:

כן.

דני ליבמן:

תפתח את התב"ע.

לורה ורטון:

רגע, איזה מספר?

דני ליבמן:

זה ב-,

יוחנן וייצמן:

התיק הראשון הראשון היום,

דני ליבמן:

יש פה משהו,

לורה ורטון:

רמב"ן 14?

יוחנן וייצמן:

כן.

דני ליבמן:

כן. התב"ע זה,

איציק שוויקי:

זה לא 14, זה היה,

דני ליבמן:

755,

שרון דינור:

מה 755?

דני ליבמן:

256.

שרון דינור:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

התב"ע של,

דני ליבמן:

(לא ברור) של רמב"ן.

שרון דינור:

75?

איציק שוויקי:

זה לא של רמב"ן.

שרון דינור:

רגע, רגע, רגע,

יוחנן וייצמן:

755?

שרון דינור:

בהתאם להוראות התב"ע,

דני ליבמן:

256.

שרון דינור:

75?

דני ליבמן:

755,

שרון דינור:

כן.

דני ליבמן:

256,

שרון דינור:

כן.

יוחנן וייצמן:

ועכשיו,

דני ליבמן:

את הסעיף שאני אמרתי,

שרון דינור:

כן?

דני ליבמן:

ואז יוחנן יצטט את הסעיף, תיכף.

יוחנן וייצמן:

כן, ואז אנחנו נכניס אותו ל-, אתה רואה לפי מספר התב"ע מתי היא התחילה.

דני ליבמן:

כן.

איציק שוויקי:

מתי אתה רואה את המספר?

דני ליבמן:

לא, אתה רואה שזה מספר גבוה.

יוחנן וייצמן:

שש ספרות. לא,

דני ליבמן:

שש ספרות.

יוחנן וייצמן:

שש ולא שבע. אני הפכתי, התכוונתי לזה. הביאו את זה למקומית וזה לא אושר במקומית, זה בסמכות מחוזית, אחרי שהם גמרו את כל ה-,

איציק שוויקי:

(לא ברור) הולכים להתנגדויות.

יוחנן וייצמן:

4.1,

דני ליבמן:

זה היה נדמה לי 4 נקודה,

יוחנן וייצמן:

4.1.2,

שרון דינור:

בסדר, עשינו,

(מדברים ביחד)

לורה ורטון:

אנחנו ב-,

יוחנן וייצמן:

שלום שלום, בהצלחה. תודה רבה.

לורה ורטון:

זהו, סיימנו?

שרון דינור:

האמת היא שהייתי בטוחה שציפי הולכת להתפוצץ פה שנצטרך לאסוף רסיסים שלה מהרצפה.

מורן בן זיו:

היה דווקא בסדר.

שרון דינור:

ויחסית היה, כאילו הדיון היה בסדר. זה מה שאני מתכוונת, חשבתי שיהיה פה נורא.

מורן בן זיו:

זהו?

שרון דינור:

אבל בסוף נצטרך להחליט.

איציק שוויקי:

חוץ מזה אני יכול להגיד לך שהיא רצתה לצאת מהדיון, היא אמרה שקודם כל השטח הזה כבר מיצה את הזכויות שלו לפי התכנית, וכל מה שאתם דנים פה זה כאילו אובר אובר, אובר,

יוחנן וייצמן:

תראי, את יודע מה? לי יש הצעה יותר, אולי יותר פשוטה, שוב, אנחנו חוזרים,

איציק שוויקי:

ואז היא אמרה,

יוחנן וייצמן:

דני יקריא,

דני ליבמן:

שרון, אני מקריא אז את הסעיף ש-, כתוב ככה: בדירה מספר 1 תותר גישה ישירה מיחידת דיור,

שרון דינור:

ישירה?

לורה ורטון:

כן.

דני ליבמן:

יחידת דיור בקומת קרקע, לממ"ד בקומת מרתף מינוס 1, נקודה.

יוחנן וייצמן:

מה שאומר לנו,

דני ליבמן:

שטחי הממ"ד פסיק, מדרגות הגישה אל הדירה,

שרון דינור:

רגע, מה עכשיו? שטחי הממ"ד, הממ"ד?

דני ליבמן:

פסיק, מדרגות הגישה,

שרון דינור:

מדרגות הגישה,

דני ליבמן:

אל הדירה בקומת הקרקע, פסיק, והמעבר מהמדרגות אל הממ"ד, פסיק,

איציק שוויקי:

לא ייחשבו.

דני ליבמן:

לא,

שרון דינור:

אל הדירה, רגע, אל הדירה בקומת הקרקע?

דני ליבמן:

כן, פסיק,

שרון דינור:

פסיק.

דני ליבמן:

והמעבר מהמדרגות אל הממ"ד, פסיק, לא יוכלו במניין שטחים המרביים. ככה כתוב. סוף ציטוט.

איציק שוויקי:

אז זה, תב"ע זה חוק, אז הם צריכים לעמוד.

דני ליבמן:

כן, אז הוא דאג שכל הדברים האלה,

יוחנן וייצמן:

הוא כתב אותם בשביל לשרת אותם.

שרון דינור:

טוב.

דני ליבמן:

אז זהו, זה הסעיף.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אנחנו סיימנו.

שרון דינור:

מה רצית להגיד על מלחה?

יוחנן וייצמן:

אה, רציתי להגיד על מלחה, אני מצידי גם לא לעשות את האזור הירוק. או שלעשות, או שלהגיד פה 25% ובאזור הירוק 35%. אין לי,

שרון דינור:

אנחנו לא נחליט עכשיו, נכון?

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא אמרתי להחליט עכשיו, אני זרקתי הצעות לאוויר.

שרון דינור:

כן.

יוחנן וייצמן:

אני אומר, אני לא יודע,

שרון דינור:

הבעיה שלנו היא לא ה-25%, הבעיה שלנו לדעת,

לורה ורטון:

עמידה בזה.

שרון דינור:

זה שיש, לא, שיהיה, אלף עמידה, את צודקת, ובית כאילו, שיש גרעין מסוים שאני חושבת, אני חושבת ברמה המקצועית בלי קשר למסלול, שלא צריך להוסיף עליו יותר, לא צריך.

יוחנן וייצמן:

אני פחדן.

איציק שוויקי:

מה יש לך פחדן?

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר,

שרון דינור:

אין לך מה לפחד, כי ראש העיר מאחוריך, מהנדס העיר מאחוריך, וועדת ערר מאחוריך ובתי המשפט כנראה גם מאחוריך. כאילו, כולם חושבים שזה הצדק, זה מה שהם שלחו אותנו לעשות, למעשה.

איציק שוויקי:

זה וועדת ערר הייתה. כי אני הייתי בוועדת ערר והיינו בסיור שם, הם ראו את זה והם החזירו את זה לעירייה כי אמרו, חבריה, יש פה דברים ש-,

דני ליבמן:

(לא ברור) שואלים אותי החברים,

שרון דינור:

יש לי תמונה,

לורה ורטון:

אז אנחנו מסיימים?

יוחנן וייצמן:

סיימנו, כן.

לורה ורטון:

סיימנו?

יוחנן וייצמן:

אפשר לסגור הקלטה.

סיום הדיון